

บทที่ 3

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน

บทที่ 3

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน

การศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียงเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการในช่วงก่อสร้างและเปิดดำเนินการ โดยจะศึกษาข้อมูล 4 ด้าน คือ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ทรัพยากรกายภาพ

3.1.1 สภาพภูมิประเทศ

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ทางภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 8 องศา 27 ลิปดา 52.3 ฟลิปดาเหนือกับเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก จังหวัดพังงามีลักษณะเป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีแม่น้ำสายสำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำพังงา และแม่น้ำตะกั่วป่า สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเล จะมีป่าชายเลนเกือบตลอดแนว พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน” ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพังงา ได้ดังนี้

1) บริเวณเทือกเขาและที่ราบสูง อยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัด บริเวณนี้ครอบคลุมพื้นที่ ส่วนใหญ่ของจังหวัดมีลักษณะเป็นกลุ่มภูเขาน้อยใหญ่จำนวนมาก ที่วางตัวสลับซับซ้อน ทอดตัวยาวตามแนว ทิศเหนือไปทิศใต้ มีเทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาภูเก็ต ซึ่งเป็นเทือกเขาที่ต่อเนื่องมาจากเทือกเขาตะนาวศรี มีความสูง 200 ถึง 1,050 เมตร จากระดับน้ำทะเล แนวสันเขานี้ใช้เป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่ บริเวณพื้นที่อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด และบางส่วนของอำเภอกะปง

2) บริเวณที่ราบเชิงเขา อยู่ตอนกลางของจังหวัด บริเวณตอนกลางของพื้นที่ตามแนวทิศเหนือไปทิศใต้ มีลักษณะภูมิประเทศแบบที่ราบเชิงเขา พื้นที่ส่วนใหญ่มีความสูงประมาณ 20 - 120 เมตร จากระดับน้ำทะเล ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอย้ายเหมือง

3) บริเวณที่ราบชายฝั่งทะเล ด้านตะวันตกและด้านใต้ เป็นที่ราบแคบๆ ตลอดแนวชายฝั่งทะเล ยาวประมาณ 240 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเลของอำเภอกระบือ อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด

4) บริเวณที่ราบดินตะกอนลำน้ำ ได้แก่ บริเวณสองฝั่งคลองคึกคักและแม่น้ำตะกั่วป่า ในเขตอำเภอ ตะกั่วป่า คลองวังทัง คลองห้วยทราย และคลองนาแฝก ในเขตอำเภอท้ายเหมือง คลองหล่อลุง คลองวัดเขา และคลองหินเขา ในเขตอำเภอตะกั่วทุ่ง และแม่น้ำพังงา ในเขตอำเภอเมืองพังงา

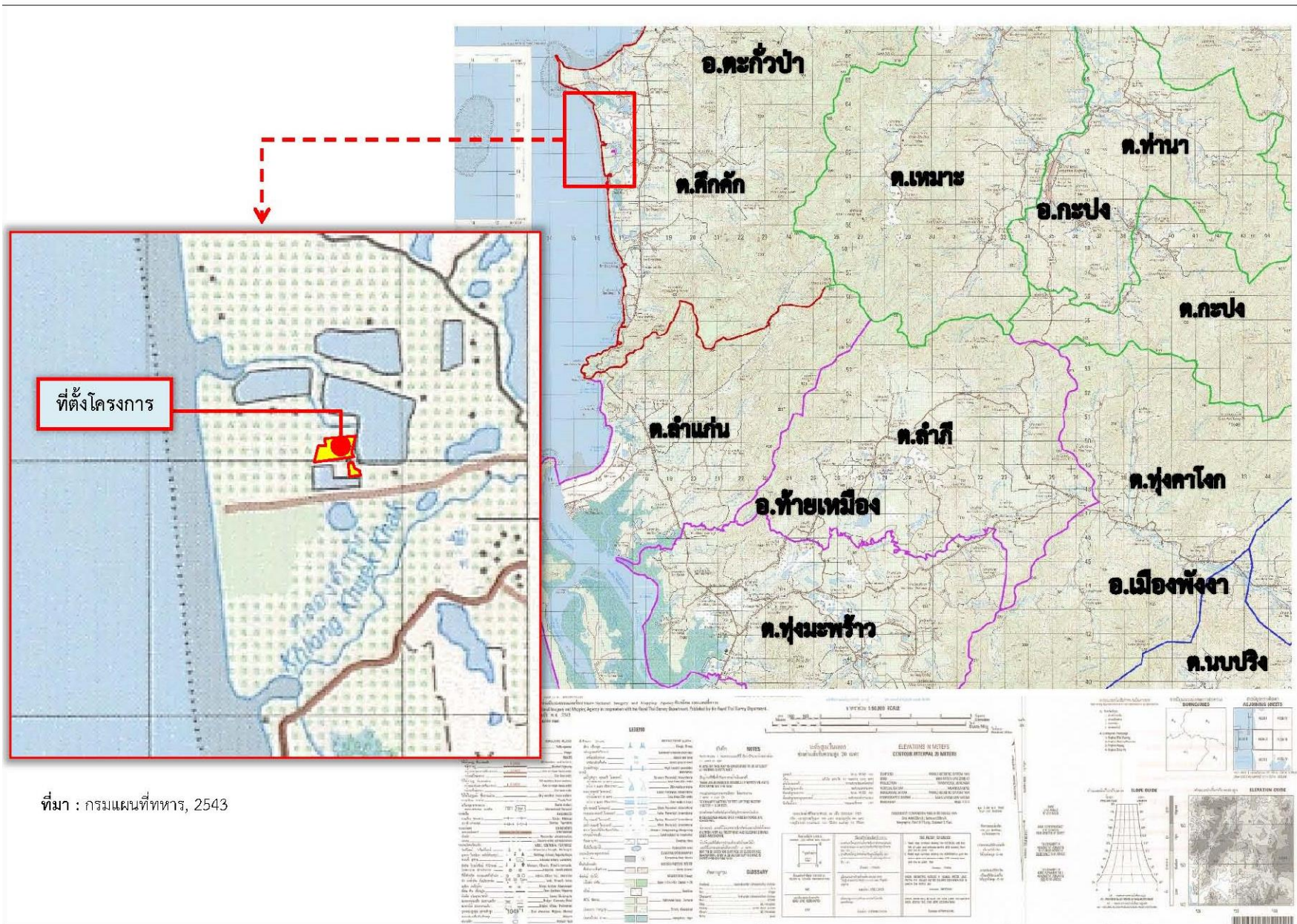
5) บริเวณเกาะนอกฝั่งทะเล จังหวัดพังงามีเกาะน้อยใหญ่ประมาณ 105 เกาะ เกาะเหล่านี้เกิดจาก การจมตัวของฝั่งทะเลในอดีต ส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกระบือ และ อำเภอเกาะยาวจังหวัดพังงา

พื้นที่โครงการอยู่ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ลักษณะภูมิประเทศของตำบลคึกคัก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ไม่ ผลัดใบชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าเขาดิบ ป่าเขาขึ้น บริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศ ตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 8 ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

(แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2563))

สำหรับพื้นที่ตั้งโครงการซึ่งตั้งอยู่ใน หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อยู่ในเขต รับผิดชอบของเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งตำบลคึกคัก เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 6 ตำบลของอำเภอตะกั่วป่า มีพื้นที่รับผิดชอบประมาณ 92,009 ไร่ หรือ 147.21 ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลคึกคัก. Online: มิถุนายน 2567) โดยสำนักงานเทศบาลตำบลคึกคักอยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 2.90 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) และ 1.94 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) โดยในปัจจุบันสภาพพื้นที่โครงการเป็นที่ ราบ บางส่วนเป็นที่โล่ง และบางส่วนมีไม้ยืนต้น ไม้พุ่มและวัชพืชขึ้นปกคลุม ได้แก่ ต้นมะพร้าว สนทะเล ตะขบ พันงูเขียว ผักบุ้งทะเล กะทกรก หล้าหวาย ไม้ยราบ หล้าปากควาย หล้าก้นจ้ำเขียว โดยปัจจุบันยังไม่มี การก่อสร้างอาคารใดๆ

รูปที่ 3.1.1-1 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการในแผนที่ภูมิประเทศและเขตการปกครอง จังหวัดพังงา

3.1.2 ทรัพยากรดิน

จังหวัดพังงาใช้ประโยชน์พื้นที่ในการทำการเกษตร ประมาณร้อยละ 30.88 หรือ ประมาณ 804,964 ไร่ ซึ่งพืชเศรษฐกิจที่ปลูกมากเป็นอันดับ 1 คือ ยางพารา มีเนื้อที่ปลูก 289,124 ไร่ รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน 48,774 ไร่ และเงาะ 14,593 ไร่ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2550) ในส่วนของสภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงา จากแผนที่กลุ่มชุดดิน มาตราส่วน 1 : 50,000 ของกรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน 22 กลุ่ม ซึ่งลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดิน พื้นที่ส่วนมากเป็นดินปนทราย สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1) **หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune)** เกิดเป็นแนวยาวแคบๆ ขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเลพัดพาเอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทราย ทำให้เกิดเป็นสันทรายเดี่ยวๆ ลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชันประมาณ 2-4% ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ เป็นสวนมะพร้าว

2) **บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat)** ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำ ส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอกระบุรี ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ทับปุด และอำเภอเมือง เกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำส่วนใหญ่เป็นตะกอนเนื้อละเอียด ดังนั้นดินที่พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลน หรือดินทรายปนเลนหรือดินเหนียวสีเทา และดินเค็ม หรือดินเค็มกรดแฝงเนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเลการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

3) **บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย**

- **บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ (Levee)** เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ มีความลาดชันประมาณ 2-4 % ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียดมีการระบายน้ำดี การใช้ประโยชน์ของที่ดินส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

- **บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace)** ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานาน ดังนั้น จึงทำให้ดินมีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไป เช่น ดินเหนียว ดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทราย เป็นต้น การใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าว และปลูกปาล์มน้ำมัน

- **บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace)** ลักษณะเป็นที่ดอนอยู่ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธาร และการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีต ทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนิน มีลักษณะคล้ายลูกคลื่น ดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเหนียวหรือค่อนข้างเป็นทราย บางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน

- บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขาหรือภูเขามาก่อน ต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่าง การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน

4) **บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly)** ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีความลาดชัน 16-35 % ที่ดินเกิดส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่างหรือเกิดจากหินลาดเชิงเขาส่วนใหญ่จะเป็นดินตื้นมีเศษหินปะปน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติ และปลูกยางพารา

5) **บริเวณที่เป็นภูเขา และเทือกเขา (Hills and mountains)** เป็นภูเขา และเทือกเขาต่างๆ สลับซับซ้อนมีความลาดชันมากกว่า 35% เป็นทิวเขาตามแนวเหนือใต้ และทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่างๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

(แผนพัฒนาจังหวัดพังงา, 2566-2570)

สำหรับลักษณะดินในพื้นที่โครงการซึ่งตั้งอยู่ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จากแผนที่ระบบฐานข้อมูลกลุ่มชุดดินของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า ลักษณะดินเป็นดินลึกมีการระบายน้ำได้ดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบ มักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดิน โดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว ซึ่งลักษณะดินของพื้นที่ตำบลคึกคัก และจากข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2567 ได้แบ่งลักษณะของกลุ่มดินในตำบลคึกคักออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ รายละเอียดดังนี้

1) กลุ่มดินในพื้นที่ลุ่ม

1.1) **กลุ่มชุดดินที่ 13** คือ กลุ่มดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง ปัจจุบันใช้พื้นที่ทำนาเกลือ เลี้ยงปลา หรือทำนาเกลือ

2) กลุ่มดินในพื้นที่ดอนในเขตขึ้น

2.1) **กลุ่มชุดดิน 26** คือ กลุ่มดินเหนียวลึกมากสีดำที่มีรอยแตกกระแหงกว้างและลึก ที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูงส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ถั่วต่างๆ ฝ้าย และผลไม้บางชนิด

2.2) **กลุ่มชุดดินที่ 32** ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัสดุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และพืชไร่บางชนิด

2.3) **กลุ่มชุดดินที่ 34** คือ กลุ่มดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัสดุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง ใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น อ้อย ข้าวโพด ถั่ว สับปะรด และผลไม้บางชนิด

2.4) กลุ่มชุดดินที่ 43 คือ กลุ่มดินตื้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ปลูกยางพารา มะพร้าวหรือผลไม้บางชนิด

2.5) กลุ่มชุดดินที่ 60 กลุ่มดินร่วนที่เกิดจากดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง นิยมใช้ปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้นต่างๆ

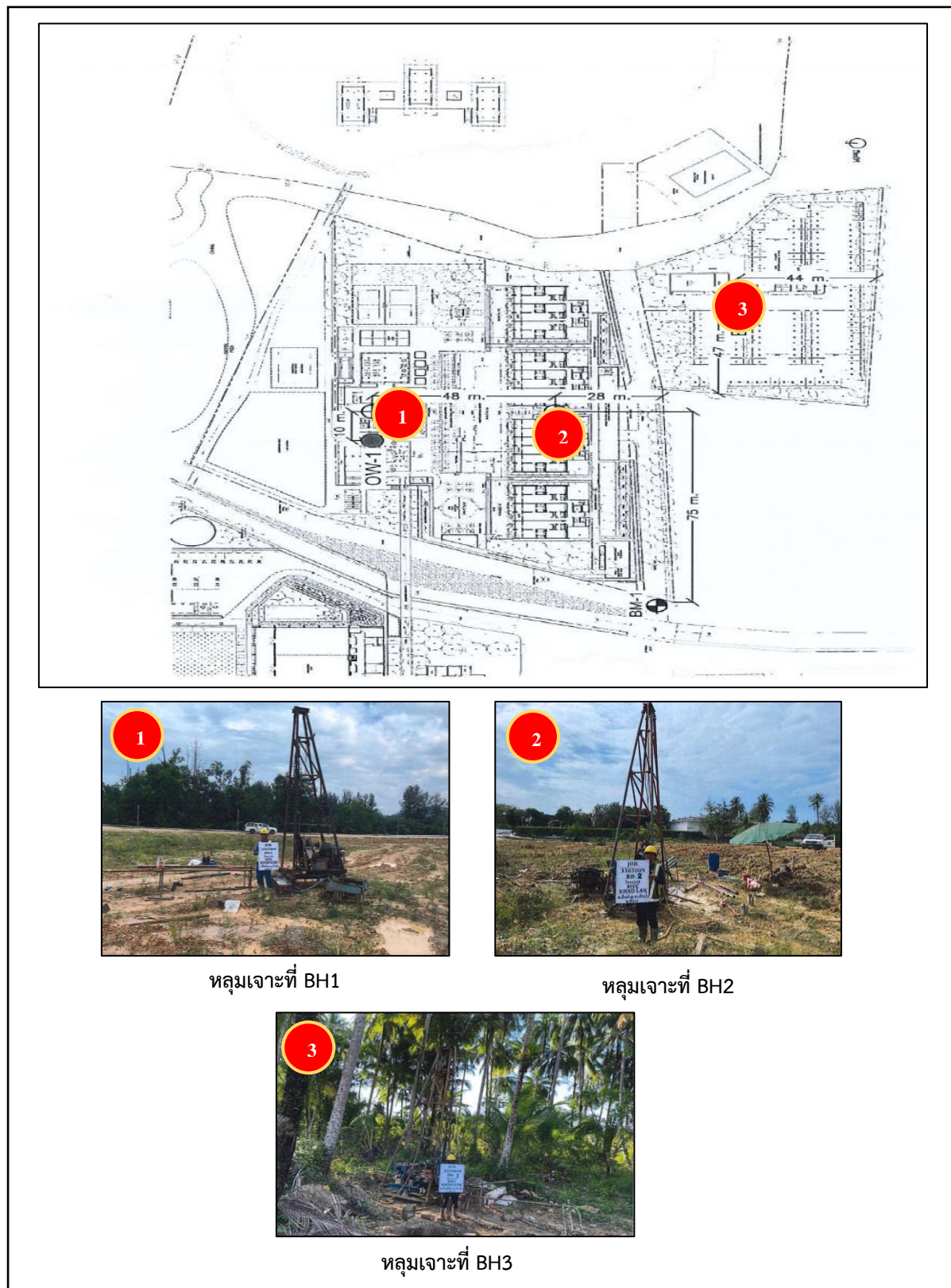
สำหรับผลการเจาะสำรวจชั้นดินเพื่อหาคุณสมบัติต่างๆ บริเวณพื้นที่โครงการ ดำเนินการเจาะสำรวจ โดย บริษัท เอส ที เอส คอร์ปอเรชั่น จำกัด เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2567 ใช้วิธีการเจาะโดยใช้ Power Auger ที่ระดับความลึกลงไปใช้วิธีการเจาะแบบ Washed Boring และ Rotary Drilling ทำการเจาะสำรวจ จำนวน 3 หลุม โดยเจาะถึงดินแข็งที่ระดับความลึกตั้งแต่ 0-16.70 เมตร ตามตำแหน่งหลุมเจาะที่กำหนดไว้ในแผนผังบริเวณ (ดังรูปที่ 3.1.2-1) ซึ่งผลการเจาะสำรวจชั้นดินรายละเอียดสรุปได้ดังตารางที่ 3.1.2-1

ตารางที่ 3.1.2-1 ผลการเจาะสำรวจชั้นดินบริเวณพื้นที่โครงการ โรงแรม แมริออท เขาหลัก บีช คลับ

(Marriott's Khao Lak Beach Club)

หลุมเจาะ	ชั้นดิน	ระดับความลึก (เมตร)	ลักษณะดิน
BH-1	ชั้นที่ 1	0.00-1.00	ทรายปนดินเหนียว
	ชั้นที่ 2	1.00-1.50	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวแน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 3	1.50-6.00	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวหลวมมากถึงหลวม
	ชั้นที่ 4	6.00-7.50	ทรายปนซิลต์แน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 5	7.50-10.70	หินดินดานชนิด Slightly Weathered Calcareous Shale
BH-2	ชั้นที่ 1	0.00-1.00	ทรายปนดินเหนียว
	ชั้นที่ 2	1.00-1.50	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวแน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 3	1.50-4.00	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวหลวมมากถึงหลวม
	ชั้นที่ 4	4.00-9.0	ดินเหนียวปนทรายอ่อน
	ชั้นที่ 5	9.00-10.00	ดินเหนียวปนทรายดานแข็งมาก
	ชั้นที่ 6	10.00-10.50	หินดินดานชนิด Moderately Weathered Calcareous Shale
	ชั้นที่ 7	10.50-13.23	หินดินดานชนิด Slightly Weathered Calcareous Shale
BH-3	ชั้นที่ 1	0.00-1.00	ทรายปนดินเหนียว
	ชั้นที่ 2	1.00-3.00	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวแน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 3	3.00-4.50	ทรายปนซิลต์ถึงทรายปนดินเหนียวหลวมมากถึงหลวม
	ชั้นที่ 4	4.50-5.50	ทรายปนซิลต์แน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 5	5.50-10.50	ซิลต์ปนดินเหนียวปนทรายแข็งปานกลางถึงแข็ง
	ชั้นที่ 6	10.50-12.00	ทรายปนซิลต์แน่นปานกลาง
	ชั้นที่ 7	12.00-13.60	ทรายปนซิลต์แน่นมาก
	ชั้นที่ 8	13.60-16.70	หินดินดานชนิด Slightly Weathered Calcareous Shale

ที่มา : บริษัท เอส ที เอส คอร์ปอเรชั่น จำกัด, มีนาคม 2567

ที่มา : บริษัท เอส ที เอส คอร์ปอเรชั่น จำกัด, มีนาคม 2567

รูปที่ 3.1.2-1 ตำแหน่งเจาะสำรวจชั้นดินบริเวณพื้นที่โครงการ

3.1.3 ลักษณะทางธรณีวิทยา

จากข้อมูลการจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี จังหวัดพังงา, 2556 พบว่าพื้นที่ของจังหวัดพังงาสามารถแบ่งธรณีวิทยาออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ธรณีวิทยาของหินตะกอน ธรณีวิทยาของตะกอนร่วน และธรณีวิทยาของหินอัคนี โดยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ ประกอบไปด้วยหินตะกอนเป็นหลัก และจะพบหินปูนบริเวณทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ส่วนทางฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่จะเป็นหินอัคนีชนิดหินแกรนิต และการเรียงลำดับชั้นหิน เริ่มจากหน่วยตะกอนที่มีอายุแก่สุดในพื้นที่สำรวจขึ้นมาถึงหน่วยตะกอนที่มีอายุน้อยสุด ได้แก่ กลุ่มหินแก่งกระจาน ซึ่งแบ่งเป็น หมวดหินแหลมไม้ไผ่ หมวดหินเกาะเฮ หมวดหินเขาพระและหมวดหินเขาเจ้า ถัดมาเป็นกลุ่มหินปูนราชบุรีที่ตกตะกอนต่อเนื่องขึ้นมา และหมวดหินลำทับ ส่วนตะกอนปัจจุบันที่พบในพื้นที่แยกได้เป็นตะกอนหินผุพังอยู่กับที่ ตะกอนเศษหินเชิงเขา ตะกอนน้ำพา ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน ตะกอนหลังป่าชายเลน ตะกอนที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง ตะกอนชายหาด และตะกอนชายฝั่งทะเลใต้ระดับน้ำลงต่ำสุด รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) หินตะกอน (Sedimentary Rocks)

หินตะกอน หรือ หินชั้น (sedimentary rock) คือ หินที่เกิดจากการทับถมของตะกอน ตะกอนเหล่านี้เกิดจากการผุพังแตกสลายของหินอัคนี หินตะกอนพื้นที่จังหวัดพังงาเป็นหินในช่วงยุคคาร์บอนิเฟอรัส-เพอร์เมียน (Carboniferous-Permian) เพอร์เมียน (Permian) และครีเทเชียส (Cretaceous) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1.1) กลุ่มหินแก่งกระจาน (Kaeng Krachan Group) ชั้นหินส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยหินโคลน ปนกรวด หินทรายปนกรวด หินโคลนและหินทราย สีเทา สีเทาเขียว และสีเทาดำ ซึ่งเกิดจากการสะสมตัวของตะกอนทะเล สามารถจำแนกอายุแก่ไปอ่อนได้ดังนี้

- หมวดหินแหลมไม้ไผ่ (Laem Mai Pai Formation, CPLp) ลักษณะหินและลำดับชั้นหินในส่วนล่างเป็นการสลับกันของหินทรายกับหินโคลน อัตราส่วนหินทรายต่อหินโคลนประมาณ 2 : 1 ถึง 1 : 1 หินทรายสีเทาเขียว เนื้อละเอียดปานกลาง เป็นชั้นบาง ส่วนใหญ่นาน้อยกว่า 10 เซนติเมตร การแผ่กระจายตัวของชั้นหินของหมวดหินนี้โผล่ให้เห็นด้านตะวันออกของเทือกเขาวง อำเภอมืองจังหวัดพังงา กว้างประมาณ 500 เมตร ยาวประมาณ 2,000 เมตร

- หมวดหินเกาะเฮ (Koh He Formation, CPkh) ส่วนใหญ่เป็นหินโคลนปนกรวดและหินทรายปนกรวด โดยมีปริมาณก้อนกรวดตั้งแต่ร้อยละ 5 จนถึงร้อยละ 30 มีขนาดตั้งแต่เล็กจนถึงใหญ่ประมาณ 15 เซนติเมตร ก้อนกรวดประกอบด้วย แร่ควอตซ์หินเชิร์ต หินควอร์ตไซต์ หินทราย หินปูน หินอ่อน หินแกรนิต หินไนส์ ความหนาโดยประมาณของหมวดหินเกาะเฮที่พบในพื้นที่สำรวจ มีความหนามากกว่า 120 เมตร เป็นต้น การแผ่กระจาย สามารถพบได้บริเวณทางด้านทิศตะวันตกของอำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกระบุรี เช่น บริเวณเขาน้ำยักษ์ อำเภอท้ายเหมือง บริเวณหาดนางทอง อำเภอตะกั่วป่า พบเป็นหินโคลนปนกรวดสีเทาดำ แสดงการเรียงตัวเป็นริ้วขนาน ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับแรงบีบอัดจากหินแกรนิตและบริเวณชายหาดอ่าวปอ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

- หมวดหินเขาพระ (Khao Phra Formation, CPkp) ส่วนล่างเป็นหินโคลนสีเทาเป็นชั้นหนา ในบางบริเวณแทรกด้วยหินโคลนเนื้อปนกรวด ถัดขึ้นไปเป็นหินโคลนสลับหินทราย มีรอยชั้นเฉียงระดับ และ ปิดทับด้วยหินโคลนเนื้อปูน มีซากดึกดำบรรพ์พวกไบรโอซัว ความหนาโดยรวมหนาประมาณ 200 เมตร การแผ่กระจายสามารถพบได้บริเวณ อำเภอดำรงวิทยะ อำเภอศรีบุรี และอำเภอดำรงวิทยะ เช่น บริเวณทางตัดเขา ระหว่างอำเภอดำรงวิทยะ ไปอำเภอดำรงวิทยะ เป็นลักษณะหินโคลนสีเทาเป็นชั้นหนามาก แสดงถึงการเกิดเป็นแบบการสะสมตัวของตะกอนแบบทะเลตื้นใกล้ปากแม่น้ำ

- หมวดหินเขาเจ้า (Khao Chao Formation, CPkc) ประกอบไปด้วย หินทรายเนื้อควอตซ์ หินทรายเนื้ออาร์โคส แทรกสลับกับหินทรายแป้ง หรือหินโคลน สีเทาซีเทาจากสีเทาเขียว เป็นชั้นหนาปานกลาง การแผ่กระจายของหมวดหินเขาเจ้าพบบริเวณเขาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านจัน ตำบลตากแดด อำเภอดำรงวิทยะ พบเป็นชั้นหินทรายสีเทาขาวสลับกับชั้นหินโคลนสีเทาเขียว โดยในชั้นหินโคลนเป็นหินโคลนปนกรวดเล็กน้อย

1.2) กลุ่มหินราชบุรี (Ratburi Group) มีชั้นหินต้นแบบอยู่ที่จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย หินปูนเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจมีหินตะกอนเนื้อประสม เช่น หินทราย หินทรายแป้ง หินดินดาน ส่วนใหญ่เป็นพวกหินปูนเกิดเป็นชั้น และพวกที่เป็นมวลหนาไม่แสดงชั้น เนื้อหินมีสีเทาอ่อน สีเทาดำ การแผ่กระจาย พบในแผนที่ระหว่างอำเภอดำรงวิทยะ ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ โดยส่วนใหญ่จะเป็นเกาะหินปูนในทะเลอ่าวพังงา ของตำบลกะไหล อำเภอดำรงวิทยะ และตำบลเกาะปันหยี อำเภอมืองพังงา บนบกพบบริเวณเขาถ้ำ เทือกเขาช้าง บริเวณอำเภอมือง เป็นต้น

1.3) หมวดหินลำทับ (Lam Thap Formation, Klt) เป็นกลุ่มหินในยุครีเทเชียส (Cretaceous) ลักษณะการลำดับชั้นหิน ประกอบด้วย หินทรายสีเทา สีม่วงแดง เนื้อละเอียดถึงหยาบ หินทรายแป้ง หินโคลน และหินดินดาน เป็นชั้นบางถึงชั้นหนาปานกลาง มีหินกรวดมนสลับบ้าง ความหนารวมประมาณ 184 เมตร การแผ่กระจายพบเป็นบริเวณกว้างครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ร้อยละ 90 ของเกาะยาวใหญ่บริเวณพื้นที่ภูเขา เป็นต้น

2) ตะกอนยุคควอเทอร์นารี (Quaternary Sediment)

หน่วยตะกอนยุคปัจจุบันที่พบในพื้นที่แยกได้เป็นกลุ่มใหญ่ ได้แก่ ตะกอนหินผุพังอยู่กับที่ตะกอนเศษหินเชิงเขา ตะกอนน้ำพา ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน และตะกอนชายหาด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) ตะกอนหินผุพังอยู่กับที่ (Qr) ลักษณะโดยทั่วไป ประกอบด้วย ทราย ทรายแป้ง ดินเคลย์และดินลูกรัง ซึ่งหมายถึงตะกอนที่เกิดจากการผุพังอยู่กับที่เป็นหลัก ส่วนใหญ่เป็นตะกอนทรายหยาบที่เกิดจากการผุพังของหินแกรนิต ได้แก่ บริเวณบ้านหารโน บ้านบัว บ้านโนไร่ บ้านบ่อตาน บ้านศาลาขาว บ้านท่าดินแดง ตำบลท้ายเหมือง อำเภอดำรงวิทยะ

2.2) ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย เศษหิน กรวด ทราย และดินเคลย์ที่สะสมตัวไม่ไกลจากแหล่งกำเนิด ในอดีตเคยเป็นพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ดีบุกอย่างแพร่หลาย ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เนินที่อยู่เชิงเขาที่ประชาชนใช้ในการปลูกยางพารา ในบริเวณบ้านเขาหลัก พบเป็นตะกอนเศษหิน ดิน ทราย ตำบลลำแก่น อำเภอดำรงวิทยะ

2.3) ตะกอนตะกัปลำน้ำ (Qt) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย หายเมืงละเอียดมาก มีสีน้ำตาลแกมแดง วางทับอยู่บนชั้นศิลาแลง หายที่มีขนาดหยาบและหยาบมาก ซึ่งอาจจะเป็นกรวด สีขาวพบบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำของอำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด

2.4) ตะกอนน้ำพา (Qa) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย กรวด หาย หายแป้ง และดินเคลย์ บริเวณที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึงที่มีตะกอนน้ำพาสะสมตัวเป็นพื้นที่ค่อนข้างราบและชุ่มน้ำ เช่น คลองสะพานสูง คลองหล่ออยู่บริเวณตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง คลองบ่อตาน คลองบางทอง คลองคัน คลองห้วยทราย บริเวณตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง

2.5) ตะกอนที่ราบน้ำทะเลท่วมถึง (QtF) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเหนียวเนื้อแน่น สีเทาขาว มีซากพืชปะปนเล็กน้อย อาจพบชั้นทรายหยาบ หรือกรวดขนาดละเอียด และเม็ดถูกขัดเหลี่ยมแทรกสลับอยู่ตอนล่าง บริเวณอ่าวพังงา เขตอำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด

2.6) ตะกอนป่าชายเลน (Qm) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเคลย์ปนทรายปนซากพืช ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่มีพืชปกคลุม ได้แก่ ต้นโกงกาง ต้นจาก เป็นต้น สามารถพบได้บริเวณอ่าวพังงา ตำบลกะไหล ตำบลกระโสม ตำบลท่าอยู่ และตำบลเกาะปันหยี นอกจากนั้นยังพบที่บริเวณฝั่งทะเลอันดามัน บริเวณคลองหินลาด อำเภอท้ายเหมือง ถึงบริเวณป่าชายเลนบ้านทับละมุ บ้านเตาถ่าน บ้านท่าดินแดง ตำบลลำแก่น เป็นต้น

2.7) ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน (Qtm) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเคลย์ปนพีท มีสีเทาหรือสีเทาปนเขียว เนื้ออ่อนนุ่มพบเป็นชั้นหนาและถูกปกคลุมด้วยป่าชายเลน ในพื้นที่จังหวัดพังงาพบบริเวณอ่าวด้านทิศใต้ของจังหวัดบริเวณบ้านคลองเคียน ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วป่า เป็นต้น

2.8) ตะกอนชายหาด (Qb) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย หาย ทรายปนกรวด ทรายแป้ง บริเวณสันหาดชายทะเลอาจมีการเปลี่ยนแปลง โดยถูกกัดเซาะจากน้ำทะเล จากลม ในน้ำมรสุม หรือจากคลื่นยักษ์สึนามิ เป็นต้น ถือเป็นหน่วยตะกอนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ชายหาดแต่ละที่มีความกว้างต่างกันอันเนื่องมาจากความลาดชันของหินที่รองรับอยู่ทางด้านล่าง

2.9) ตะกอนชายฝั่งทะเลเดิมโดยอิทธิพลของคลื่น (Qbo) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วยทรายและเนินราบของสันทราย เป็นตะกอนชายหาดเดิม ซึ่งมีอิทธิพลจากคลื่น จะสามารถมองเห็นความแตกต่างจากตะกอนชายหาดปัจจุบันได้ เนื่องมาจากสันทรายที่พบจะมีลักษณะราบกว่า บริเวณที่พบจะอยู่ถัดออกมาจากตะกอนทรายชายหาด

2.10) ตะกอนชายฝั่งทะเลปัจจุบันโดยอิทธิพลของคลื่น (Qms₂) การสะสมตัวพบบริเวณด้านนอกสุดของพื้นที่ชายฝั่งปัจจุบัน มีการแผ่กระจายตัวอยู่บนพื้นที่ด้านตะวันตกของเกาะพระทอง พื้นที่ด้านตะวันตกของเกาะทุ่งนางดำ เกาะคอเขา และพื้นที่ชายฝั่งเกาะระ ลักษณะเป็นพื้นที่ราบขนาดใหญ่และมีแนวสันทรายวางตัวขนานกับแนวชายฝั่ง

2.11) ตะกอนชายฝั่งทะเลใต้ระดับน้ำลงต่ำสุด (Qsb) ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วยทรายเม็ดละเอียดถึงปานกลาง พบบริเวณตลอดชายหาดฝั่งตะวันตกของจังหวัดพังงา สามารถพบเห็นได้ตอกระดับน้ำทะเลลงต่ำสุด

3) หินอัคนี (Igneous Rocks)

3.1) หาดกะตะแกรนิต (Kata Beach Granite, Kgrkb) ตั้งชื่อตามหาดกะตะ จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย หินควอตซ์-ไบโอไทต์แกรนิตเนื้อดอก ลูโคแกรนิต และไบโอไทต์แกรนิต สีเทาขาว ขาว และน้ำตาลเทา มีผลึกขนาดใหญ่ เนื้อหินประกอบด้วยแร่เฟลด์สปาร์และแร่ควอตซ์

3.2) เขาโต๊ะแซะแกรนิต (Khao Tosae granite, gr4) หินแกรนิตชนิดนี้มีศักยภาพการให้แร่ดีบุก อันเป็นแหล่งแร่หลักของจังหวัดพังงา พบในพื้นที่อำเภอถลาง และระหว่างจังหวัดภูเก็ต บริเวณเขาโต๊ะแซะ ประกอบไปด้วยไบโอไทต์แกรนิต ไบโอไทต์-มัสโคไวต์แกรนิต และไบโอไทต์-มัสโคไวต์แกรนิตเนื้อดอก หินส่วนใหญ่มีสีเทาขาวน้ำตาลขาว และชมพูขาว ขนาดหยาบปานกลางจนถึงหยาบ

3.3) ลำปีแกรนิต (Lumpi Granite, Kgrlp) ตั้งชื่อตามเขาลำปี อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา เป็นหินแกรนิตเนื้อดอก ขนาดผลึกหยาบปานกลาง เนื้อหินประกอบด้วย แร่เฟลด์สปาร์ แร่ควอตซ์ และแร่ไบโอไทต์ มีการแผ่กระจายตัวมากที่สุดบริเวณเขาลำปี เขาโดนยานไซ ในพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง บริเวณเขาควนคา เขาเปาะ ในพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง และบริเวณควนกลางในโดน ในพื้นที่อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

3.4) ช้างนอนแกรนิต (Chang Non granite, Kgrcn) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นหินแกรนิตที่มีแร่ไบโอไทต์และแร่มัสโคไวต์เป็นแร่เด่น ที่มีปริมาณพอๆ กัน ลักษณะเนื้อหินละเอียดถึงหยาบปานกลาง หินหมวดนี้พบอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของบ้านทุ่งมะพร้าว ตำบลลำภี ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง

3.5) หินอ่อนแกรนิต (Heep Oi granite, Kgrho) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นหินลูโคเครติกแกรนิต เนื้อละเอียดถึงปานกลาง สีค่อนข้างขาว มีจุดประของแร่ทัวร์มาลีน ประกอบด้วย แร่เฟลด์สปาร์และควอตซ์ เป็นแร่หลัก มีมัสโคไวต์เป็นแร่แผ่นที่เด่นแร่เฟลด์สปาร์มักจะถูกแทนที่โดยแร่ทัวร์มาลีน พบแร่แคลซิเทอร์ไรต์ และแร่ทึบแสงเกิดร่วมด้วย

3.6) นกฮูกแกรนิต (Nok Hook granite, Kgrnh) ลักษณะโดยทั่วไปมักพบเป็นแบบหินแกรนิตเนื้อดอกที่มีแร่ ทัวร์มาลีน และมัสโคไวต์ พบบริเวณ ตำบลเหล อำเภอกะปง

3.7) เขาพนมแกรนิต (Khao Phanom granite, Kgrkp) ลักษณะโดยทั่วไป เป็นลักษณะของแกรนิตเนื้อดอก และเนื้อขนาดเดียวกัน ลักษณะเด่นคือมีการเรียงตัวของผลึกแร่ค่อนข้างมาก เนื่องมาจากถูกแรงบีบอัดค่อนข้างมาก พบได้บริเวณส่วนตะวันออกของอำเภอทับปุดที่มีเขตติดต่อกับ อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

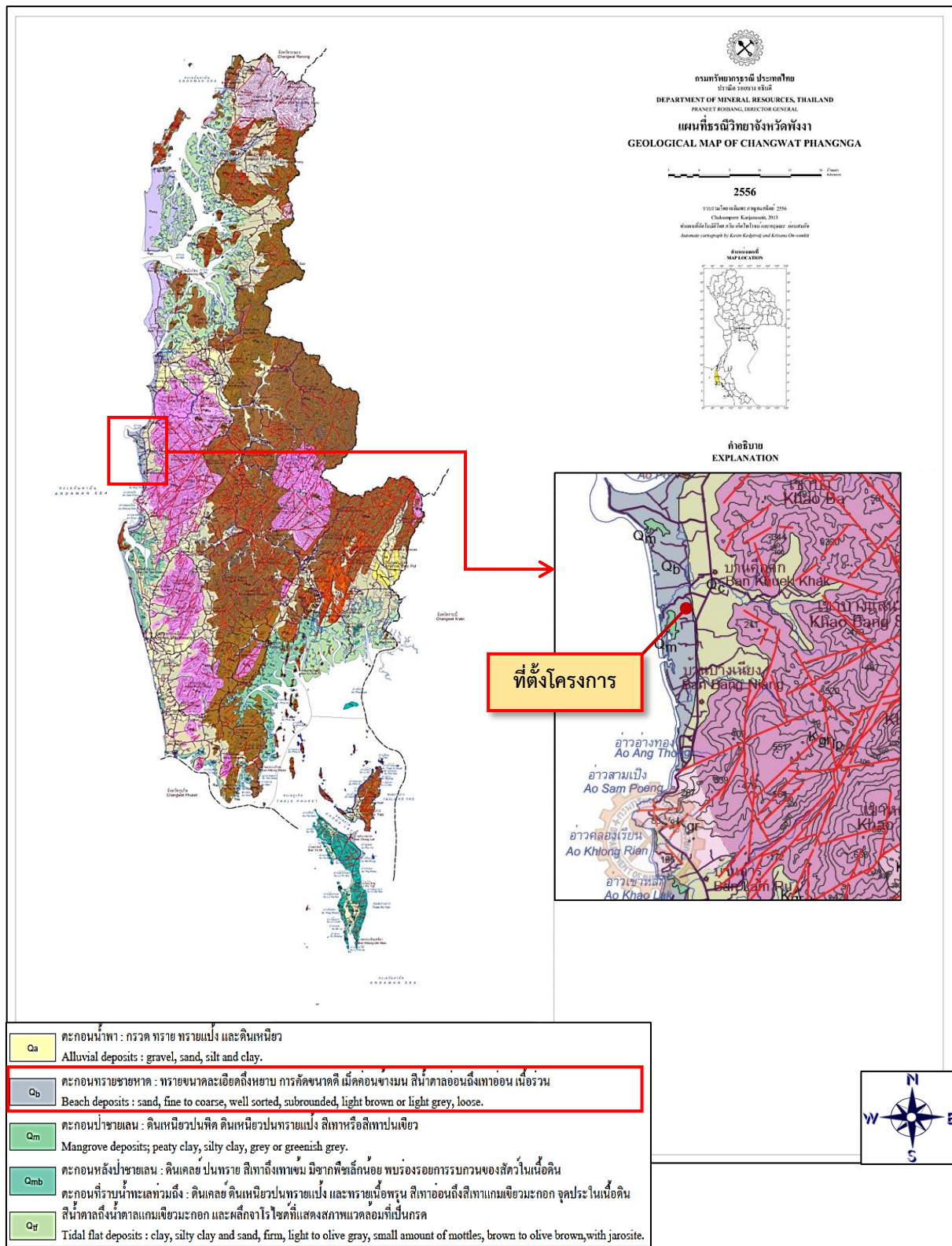
3.8) หินไบโอไทต์แกรนิต (Biotite Granite) เป็นแกรนิตเนื้อละเอียด ลักษณะเป็นหินผนังและลำหินอัคนีเล็กๆ ตัดผ่านเข้าไปในแกรนิตอายุแก่กว่าแร่เฟลด์สปาร์มักเปลี่ยนไปเป็นเชริไซต์ และแร่ดินแร่ไบโอไทต์เปลี่ยนเป็นคลอไรต์ เอพิโดต และแร่เหล็ก แร่อะพาไทต์ และแร่เซอร์คอน มักเกิดรวมอยู่ในเนื้อหิน พบบริเวณตำบลกะปง อำเภอกะปง ตำบลสองแพรก และตำบลทุ่งคาโงก อำเภอเมืองพังงา

3.9) หินแกรนิตที่มีการเรียงตัว (Foliated granite, Kgr) เป็นแกรนิตที่ถูกเปลี่ยนลักษณะให้มีการเรียงตัวของแร่ แสดงลักษณะเป็นริ้วขนานชัดเจน เนื้อหินแสดงลักษณะถูกบด หินชนิดนี้ประกอบด้วยหินแกรนิตชนิดเนื้อเดียว ผลึกละเอียด และชนิดเนื้อดอกผลึกหยาบปานกลาง แผ่กระจายในเขตรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย-คลองแขก เป็นแนวยาวในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ สอดคล้องกับลักษณะการวางตัวของเขาพนม ตำบลลำแก่น ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

3.10) บาลาแกรนิต (Bala granite, Kgr1) เป็นแกรนิตชนิดเนื้อเดียว เม็ดแร่ละเอียดถึงปานกลาง สีค่อนข้างขาว มีจุดประของแร่ทัวร์มาลีน ประกอบด้วยแร่เฟลด์สปาร์และควอตซ์เป็นหลัก แร่แผ่นที่เด่น คือ แร่มีสโคไวต์ แร่เฟลด์สปาร์มักถูกแทนที่โดยแร่ทัวร์มาลีน พบแร่แคลซิเทอร์ไรต์และพวกแร่ทึบแสง เกิดรวมอยู่ด้วย พบบริเวณตำบลเหล อำเภอกะปง

(การจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี จังหวัดพังงา, 2556)

สำหรับบริเวณพื้นที่โครงการ ลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นตะกอนชายหาด (Qb) ลักษณะโดยทั่วไป ประกอบด้วย ทราย ทรายปนกรวด ทรายแป้ง บริเวณสันหาดชายทะเลอาจมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเกิดจากการถูกกัดเซาะจากน้ำทะเล จากลม ในหน้ามรสุม หรือจากคลื่นยักษ์สึนามิ เป็นต้น ถือเป็นหน่วยตะกอนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ชายหาดแต่ละที่มีความกว้างต่างกันอันเนื่องมาจากความลาดชันของหินที่รองรับอยู่ทางด้านล่าง ดังรูปที่ (3.1.3-1)

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, 2556

รูปที่ 3.1.3-1 ตำแหน่งพื้นที่โครงการในแผนที่ธรณีวิทยาของจังหวัดพังงา

3.1.4 การเกิดแผ่นดินไหว

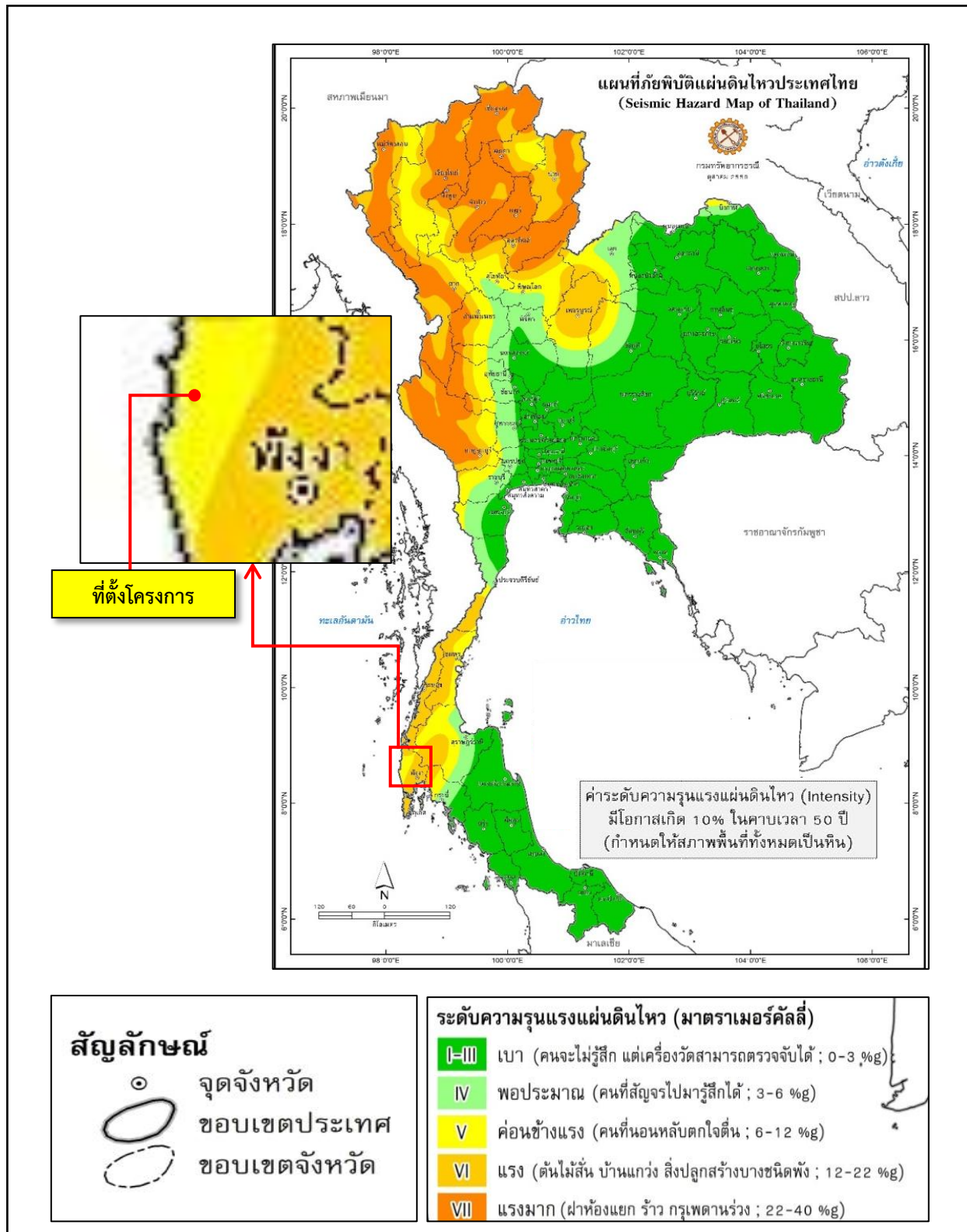
เนื่องจากประเทศไทยเกิดแผ่นดินไหวอยู่เป็นระยะๆ กรมทรัพยากรธรณีจึงได้ทำแผนที่บริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหวของประเทศไทยขึ้นในปี พ.ศ.2559 ซึ่งได้กำหนดค่าระดับความรุนแรงของแผ่นดินไหว 5 ระดับ ประกอบด้วย

- ความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลีน้อยกว่า I-III เมอร์คัลลี หมายถึง เบา (คนธรรมดาจะไม่รู้สึกรู้ส แต่เครื่องวัดสามารถตรวจจับได้)
- ความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลี IV เมอร์คัลลี หมายถึง พอประมาณ (คนที่สัญจรไปมารู้สึกได้)
- ความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลี V เมอร์คัลลี หมายถึง ค่อนข้างแรง (คนที่นอนหลับตกใจตื่น)
- ความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลี VI เมอร์คัลลี หมายถึง แรง (ต้นไม้สั่น บ้านแกว่ง สิ่งปลูกสร้างบางชนิดพัง)
- ความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลี VII เมอร์คัลลี หมายถึง แรงมาก (ผาห้องแยกร้าวกรูเพดานร่วง)

ประเทศไทยมีการเกิดแผ่นดินไหวเป็นระยะๆ กรมทรัพยากรธรณีได้ทำแผนที่บริเวณเสี่ยงภัยแผ่นดินไหวของประเทศไทยขึ้นในปี พ.ศ.2559 ซึ่งได้กำหนดค่าระดับความรุนแรงของแผ่นดินไหวไว้ 5 ระดับ สำหรับที่ตั้งโครงการตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีความรุนแรงตามมาตรวัดเมอร์คัลลี V เมอร์คัลลี หมายถึง ปานกลาง (คนที่นอนหลับตกใจตื่น) ดังรูปที่ 3.1.4-1 ทั้งนี้สาเหตุของการเกิดแผ่นดินไหว จัดแบ่งได้ 3 ชนิด คือ

- 1) เกิดจากกระบวนการเคลื่อนที่ของเปลือกโลกเกิดการเคลื่อนไหวจนทำให้เกิดรอยคดโค้งรอยเลื่อน รอยแตกและรอยแยกขึ้นบนพื้นโลก แล้วจึงมีการปลดปล่อยพลังงานออกมาในรูปของคลื่นแผ่นดินไหว
- 2) เกิดจากกระบวนการภูเขาไฟระเบิด โดยการเคลื่อนตัวของหินหนืดใต้ผิวโลกตามเส้นทางสู่ปล่องภูเขาไฟ ก่อนที่จะระเบิดออกมาเป็นหินละลายหลอมเหลว สามารถทำให้เกิดแผ่นดินไหวได้
- 3) เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น การทดลองระเบิดปรมาณูสาเหตุหลักตามธรรมชาติที่เป็นต้นเหตุของการเกิดแผ่นดินไหวมากที่สุด

นอกจากสาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ สาเหตุหลักตามธรรมชาติ ที่เป็นต้นเหตุของการเกิดแผ่นดินไหวมากที่สุด คือ กระบวนการขยายตัวของเปลือกโลก และการเคลื่อนตัวของรอยเลื่อน โดยสาเหตุสำคัญของแผ่นดินไหวส่วนใหญ่เกิดขึ้นบนเขต “รอยเลื่อนมีพลัง (Active Fault Zone)” ซึ่งในทางธรณีวิทยา “รอยเลื่อน (Fault)” หรือ “แนวรอยเลื่อน (Fault Line)” เป็น “รอยแตกกระนาบ (Planar Fracture)” ในหินที่หินด้านหนึ่งของรอยแตกเคลื่อนที่ไปบนหินอีกด้านหนึ่ง รอยเลื่อนขนาดใหญ่ในชั้นเปลือกโลกเป็นผลมาจากการเคลื่อนที่ที่แตกต่างหรือเฉือนกันในเขตรอยเลื่อนมีพลัง โดยสาเหตุสำคัญของแผ่นดินไหวส่วนใหญ่เกิดขึ้นบนเขต “รอยเลื่อนมีพลัง (Active Fault Zone)” (กรมทรัพยากรธรณี, 2559)

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, 2566

รูปที่ 3.1.4-1 ตำแหน่งพื้นที่โครงการในแผนที่ภัยพิบัติแผ่นดินไหวประเทศไทย

สำหรับรอยเลื่อนที่มีพลังแตกต่างจากรอยเลื่อนที่ไม่มีพลังตรงที่ **รอยเลื่อนมีพลัง**จะมีการสะสมพลังงาน สามารถทำให้เกิดแผ่นดินไหวได้อีกในอนาคต ในขณะที่ **รอยเลื่อนที่ไม่มีพลัง**ไม่สามารถทำให้เกิดแผ่นดินไหวได้อีก

นักธรณีวิทยาได้แบ่งลักษณะของรอยเลื่อน โดยอาศัยหลักฐาน คือ ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่ารอยเลื่อนมีการเคลื่อนที่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา ในช่วง 10,000 ปีที่ผ่านมา จะถือว่ารอยเลื่อนเหล่านั้น คือ รอยเลื่อนที่มีพลัง ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของรอยเลื่อนได้เป็น 3 กลุ่ม จำแนกตามลักษณะของระยะเลื่อน ดังนี้

1) รอยเลื่อนตามแนวมุมเท (Dip-Slip Fault) แบ่งได้เป็น รอยเลื่อนย้อน และรอยเลื่อนปกติ ซึ่งเป็นรอยเลื่อนที่ชั้นหินทั้ง 2 ระบาย เคลื่อนตัวในแนวตั้ง โดยชั้นหินด้านหนึ่งจะเคลื่อนที่ขึ้น ขณะที่อีกด้านหนึ่งจะเคลื่อนที่ลง ขึ้นอยู่กับทิศทางและมุมที่ชั้นหินทั้งสองระบายทำต่อกัน

2) รอยเลื่อนตามแนวระดับ (Strike-Slip Fault) เป็นรอยเลื่อนที่ชั้นหินทั้ง 2 ระบาย เคลื่อนตัวในแนวระดับ ในทิศทางตรงข้ามกัน

3) รอยเลื่อนตามแนวเฉียง (Oblique-Slip Fault) เป็นรอยเลื่อนที่ชั้นหินทั้ง 2 ระบาย มีการเคลื่อนตัวตามแนวมุมเท และแนวระดับพร้อมกัน

กรมทรัพยากรธรณี, 2566 ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านการสำรวจรอยเลื่อนมีพลัง พบว่า ประเทศไทยมีแนวรอยเลื่อนใหญ่ๆอยู่หลายแนวด้วยกัน ข้อมูลจากแผนที่รอยเลื่อนมีพลังในประเทศไทย ดังรูปที่ 3.1.4-2 สามารถจัดกลุ่มรอยเลื่อนที่สำคัญได้ 3 แนวตามทิศทางการวางตัวและการเคลื่อนที่ คือ กลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ กลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มรอยเลื่อนที่วางตัวอยู่ในทิศเหนือ-ใต้ ที่ครอบคลุมพื้นที่ในประเทศไทยจำนวน 22 จังหวัด รอยเลื่อนทั้งหมดอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ 12 รอยเลื่อน ภาคกลาง 2 รอยเลื่อน และภาคใต้ อีก 2 รอยเลื่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) รอยเลื่อนแม่จัน พาดผ่านอำเภอฝาง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 101 กิโลเมตร

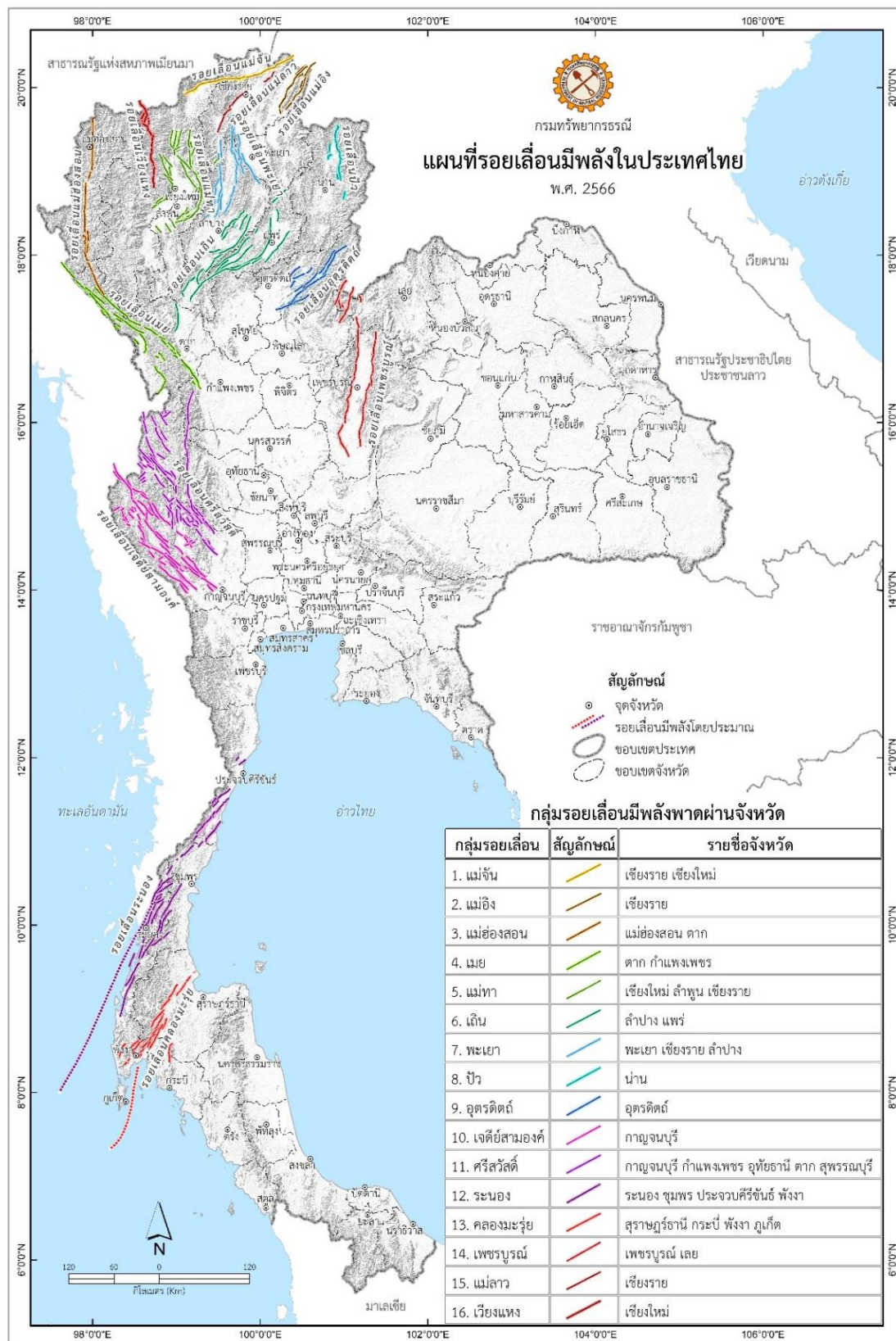
2) รอยเลื่อนแม่อิง พาดผ่านอำเภอเทิง อำเภอขุนตาล และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 57 กิโลเมตร

3) รอยเลื่อนแม่ฮ่องสอน พาดผ่านอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในแนวทิศเหนือ-ใต้มีความยาวประมาณ 29 กิโลเมตร

4) รอยเลื่อนเมย วางตัวในแนวตะวันตกเฉียงเหนือ พาดผ่านตั้งต้นจากลำน้ำเมย ชายแดนพม่า ต่อไปยังห้วยแม่ท้อ ลำน้ำปิง จังหวัดตาก ไปถึงจังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ และสิ้นสุดที่จังหวัดอุทัยธานี ในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีความยาวประมาณ 250 กิโลเมตร

5) รอยเลื่อนแม่ทา พาดผ่านอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน และอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ในแนวโค้งไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีความยาวประมาณ 61 กิโลเมตร

- 6) รอยเลื่อนเถิน พาดผ่านอำเภอมะปริง อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และอำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ในแนวโค้งไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีความยาวประมาณ 103 กิโลเมตร
- 7) รอยเลื่อนพะเยา พาดผ่านอำเภองาว จังหวัดลำปาง และอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ ทางด้านทิศเหนือของรอยเลื่อนท่าสี่ มีความยาวประมาณ 23 กิโลเมตร
- 8) รอยเลื่อนปัว พาดผ่านพื้นที่อำเภอสันติสุข อำเภอท่าวังผา อำเภอปัว อำเภอเชียงกลาง และอำเภอทุ่งช้าง ของจังหวัดน่านในแนวเหนือ-ใต้ ด้วยความยาวประมาณ 130 กิโลเมตร
- 9) รอยเลื่อนอุตรดิตถ์ พาดผ่านอำเภอเมือง อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ อำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย อำเภอเวียงสา และอำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 150 กิโลเมตร
- 10) รอยเลื่อนเจดีย์สามองค์ พาดผ่านอำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 60 กิโลเมตร
- 11) รอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ พาดผ่านอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ในแนวโค้งเล็กน้อยไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 62 กิโลเมตร
- 12) รอยเลื่อนเพชรบูรณ์ พาดผ่านอำเภอหนองไผ่ อำเภอเมือง อำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย รอยเลื่อนบิรวารในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้กับแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้สลับกัน มีความยาวประมาณ 110 กิโลเมตร
- 13) รอยเลื่อนระนอง พาดผ่านพื้นที่ตั้งแต่ จังหวัดระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ และพังงา มีความยาวประมาณ 270 กิโลเมตร
- 14) รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย พาดผ่านอำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พาดผ่านไปตามทะเลอันดามัน ระหว่างอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต กับอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มีความยาวประมาณ 148 กิโลเมตร
- 15) รอยเลื่อนแม่ลาว กลุ่มรอยเลื่อนแม่ลาว พาดผ่าน อำเภอฝาง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย มีความยาว 30 กิโลเมตร
- 16) รอยเลื่อนเวียงแหง พาดผ่าน 37 หมู่บ้าน ใน 8 ตำบล ของ 4 อำเภอ มีการวางตัวตามแนวเหนือใต้ บริเวณใกล้ชายแดนเมียนมา จากอำเภอเวียงแหงถึงอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ มีความยาวประมาณ 100 กิโลเมตร

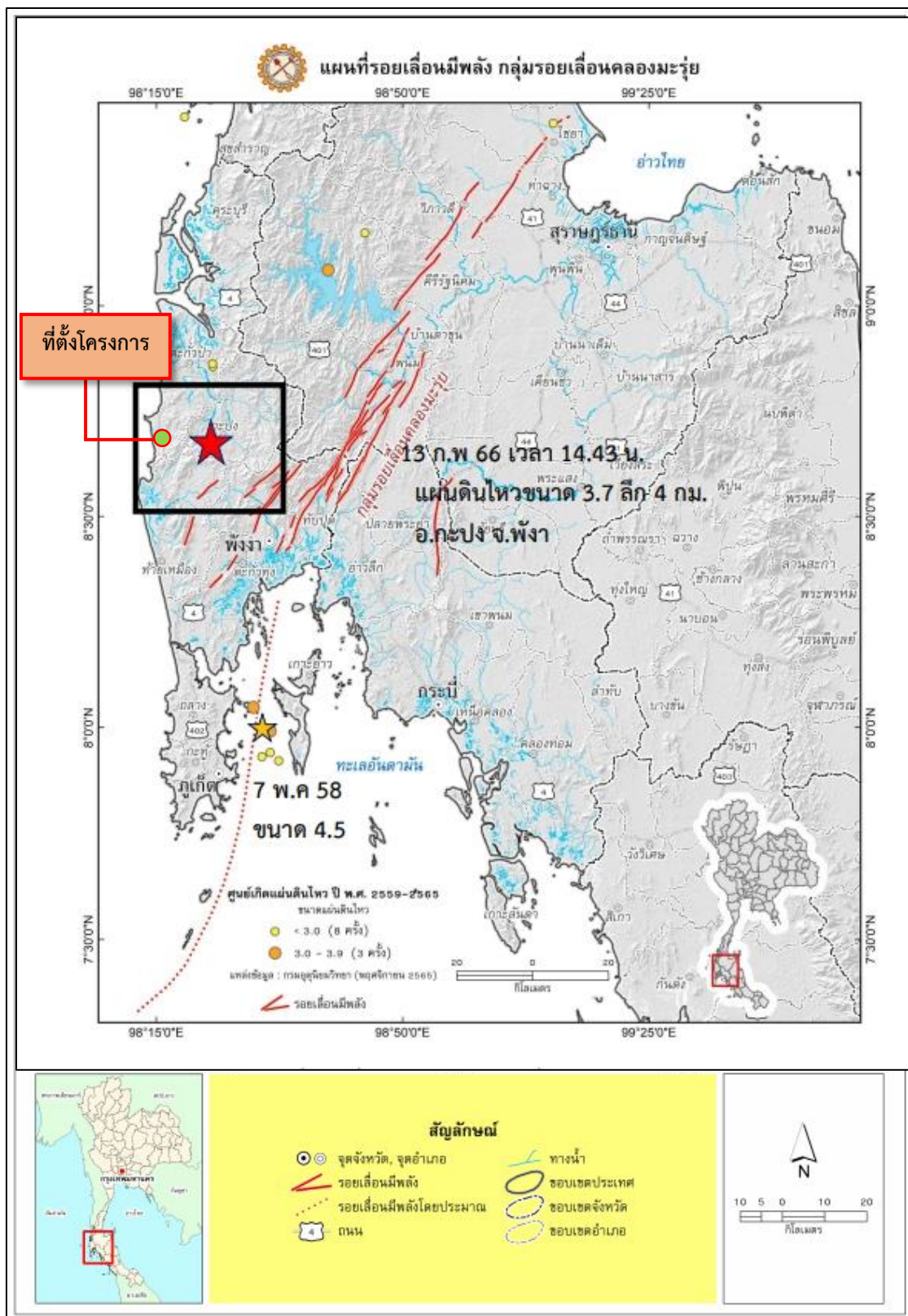
ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี เมื่อเดือนมีนาคม 2566

รูปที่ 3.1.4-2 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังในประเทศไทย พ.ศ.2566

สำหรับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้กำหนดพื้นที่อาคารบางประเภทจะต้องได้รับการออกแบบและก่อสร้างให้สามารถต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหวตามกฎหมายกระทรวง เรื่อง กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว พ.ศ. 2564 ข้อ 3 ในกฎกระทรวงนี้ “บริเวณที่ 2” หมายความว่า บริเวณพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ว่าอาคารอาจได้รับผลกระทบทางความมั่นคงแข็งแรง และเสถียรภาพในระดับปานกลางเมื่อมีแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครปฐม จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา **จังหวัดพังงา** จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

ในปี 2566 วันที่ 13 กุมภาพันธ์ เวลา 14.43 น. เกิดแผ่นดินไหวขนาด 3.7 ริกเตอร์ จัดเป็นแผ่นดินไหวขนาดเล็ก (Minor) ที่ระดับความลึก 4 กิโลเมตร บริเวณตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ละติจูด 8.747 องศาเหนือ ลองจิจูด 98.438 องศาตะวันออก ห่างจากอำเภอกะปง ไปทางทิศเหนือ ประมาณ 7 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดพังงา ประมาณ 40 กิโลเมตร (กองเฝ้าระวังแผ่นดินไหว. กรมอุตุนิยมวิทยา, 2566) สาเหตุของการเกิดแผ่นดินไหวครั้งนี้ เกิดจากการเลื่อนตัวของกลู มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย ที่มีการวางตัวในทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ ดังรูปที่ 3.1.4.3 มีการเลื่อนตัวตามแนวระนาบเหลื่อมซ้าย (Left lateral strike slip fault) ทั้งนี้ พบว่าเคยเกิดแผ่นดินไหวเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2558 ขนาด 4.5 ริกเตอร์ มีศูนย์กลางในทะเลใกล้กับเกาะยาว อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ประชาชนรู้สึกถึงการสั่นไหวได้ในพื้นที่จังหวัดพังงา ภูเก็ตและกระบี่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลท่านา ตำบลเหล ตำบลรมณีย์ ตำบลเหมาะ ตำบลกะปง อำเภอกะปง ตำบลคึกคัก ตำบลบางไทร ตำบลตำตัว ตำบลบางม่วง ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า และตำบลทุ่งคา โกง อำเภอมือง จังหวัดพังงา สามารถรับรู้ได้ถึงแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว เบื้องต้นไม่มีรายงานความเสียหาย (กองเฝ้าระวังแผ่นดินไหว. กรมอุตุนิยมวิทยา, 2558)

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวล่าสุดที่เกิดขึ้นบริเวณตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ซึ่งพื้นที่โครงการอยู่ห่างจากพื้นที่เกิดแผ่นดินไหวประมาณ 23.05 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) ซึ่งสามารถรับรู้ได้ถึงแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว ดังนั้น พื้นที่โครงการจึงมีโอกาสได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวได้

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, กรกฎาคม 2566

รูปที่ 3.1.4-3 ตำแหน่งพื้นที่โครงการในแผนที่รอยเลื่อนมีพลัง กลุ่มรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย

3.1.5 การเกิดดินถล่ม

ดินถล่มเป็นธรณิพิบัติภัยที่เกิดจากการเคลื่อนตัวของมวลดิน และหินลงมาตามลาดเขาด้วยอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงของโลก ดินถล่มที่พบในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ ดินถล่มดินไหลและหินร่วงหรือหินถล่ม ปัจจัยที่ทำให้เกิดดินถล่มมี 4 ประการ คือ

- 1) ลักษณะธรณีวิทยาเป็นบริเวณที่มีหินผุให้ชั้นดินหนา โครงสร้างทางธรณีวิทยามีรอยเลื่อนรอยแตก ตัดผ่านชั้นหิน เป็นต้น
- 2) สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ภูเขาสูง และมีความลาดชัน
- 3) ลักษณะสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยไม่ถูกหลักวิชาการ ได้แก่ สร้างบ้านและทำสวนทำไร่รูกกล้าพื้นที่ลำนํ้าและภูเขา การตัดถนนผ่านภูเขาสูง หรือสร้างสิ่งก่อสร้างขวางทางระบายน้ำ เช่น ถนน สะพาน และท่อ เป็นต้น
- 4) ปริมาณน้ำฝนที่มากจนชั้นดินอุ้มน้ำไม่ไหว เกินทั้ทั่วไป คือ น้ำฝนมีปริมาณ 100 มิลลิเมตรในรอบ 24 ชั่วโมง หรือมีปริมาณฝนสะสมที่ 300 มิลลิเมตร

จากการศึกษาของกรมทรัพยากรธรณี ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มและเสี่ยงภัยดินถล่มทั้งสิ้น 51 จังหวัด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันตกและต่อเนื่องลงมาถึงภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2554 มีการเกิดดินถล่มขนาดใหญ่มากกว่า 10 จังหวัด และสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ กรมทรัพยากรธรณี ตระหนักถึงผลกระทบและความเสียหายจากเหตุการณ์ธรณิพิบัติภัยข้างต้น จึงได้ดำเนินการศึกษาและสำรวจ เพื่อจัดทำแผนที่พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มและหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มจังหวัดพังงา โดยใช้ปัจจัยทางธรณีวิทยา สภาพภูมิประเทศ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน พบว่า พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มของจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่อยู่บริเวณด้านตะวันตกของจังหวัด ซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่ภูเขาสูง ธรณีวิทยาเป็นหินอัคนี ประเภทหินแกรนิตผุพัง ให้ชั้นดินหนา พื้นที่จังหวัดพังงา พบว่า เคยประสบกับเหตุการณ์ดินไหล 6 พื้นที่ น้ำป่าไหลหลาก 11 พื้นที่ และหินร่วง 1 พื้นที่ โดยดินไหลส่วนใหญ่เป็นดินไหลตามไหล่ทาง (การจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยา และทรัพยากรธรณี จังหวัดพังงา. กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิงหาคม 2556)

สำหรับพื้นที่ ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มในจังหวัดพังงา สามารถแบ่งระดับพื้นที่ที่มีโอกาสแผ่นดินถล่มได้ 5 ระดับ ดังรูปที่ 3.1.5-1 รายละเอียด ดังนี้

- 1) พื้นที่ที่ระดับความอ่อนไหวดินถล่มสูงมาก (**พื้นที่สีแดง**) มีความเป็นไปได้ในการเกิดดินถล่มในอนาคตบ่อยมากขึ้น และสามารถเกิดขึ้นซ้ำในพื้นที่ดินถล่มเดิม พบการกระจายตัวในพื้นที่มีความสูงชันใกล้กับแนวรอยเลื่อน
- 2) พื้นที่ที่ระดับความอ่อนไหวดินถล่มสูง (**พื้นที่สีส้ม**) มีความเป็นไปได้ในการเกิดดินถล่มใหม่ๆ หรือเกิดขึ้นซ้ำในพื้นที่ดินถล่มเดิม พบการกระจายตัวมีความสัมพันธ์กับทางน้ำสายรอง และการตัดถนนผ่าน
- 3) พื้นที่ที่ระดับความอ่อนไหวดินถล่มปานกลาง (**พื้นที่สีเหลือง**) ดินถล่มอาจเกิดขึ้นได้บ้างตามลักษณะของฤดูกาล โดยมีการกระตุ้นจากอิทธิพลภายนอก เช่น ฝนตกหนัก แผ่นดินไหว หรืออาจเกิดจากการเพิ่มความชื้นให้พื้นที่ เช่น การก่อสร้างถนน

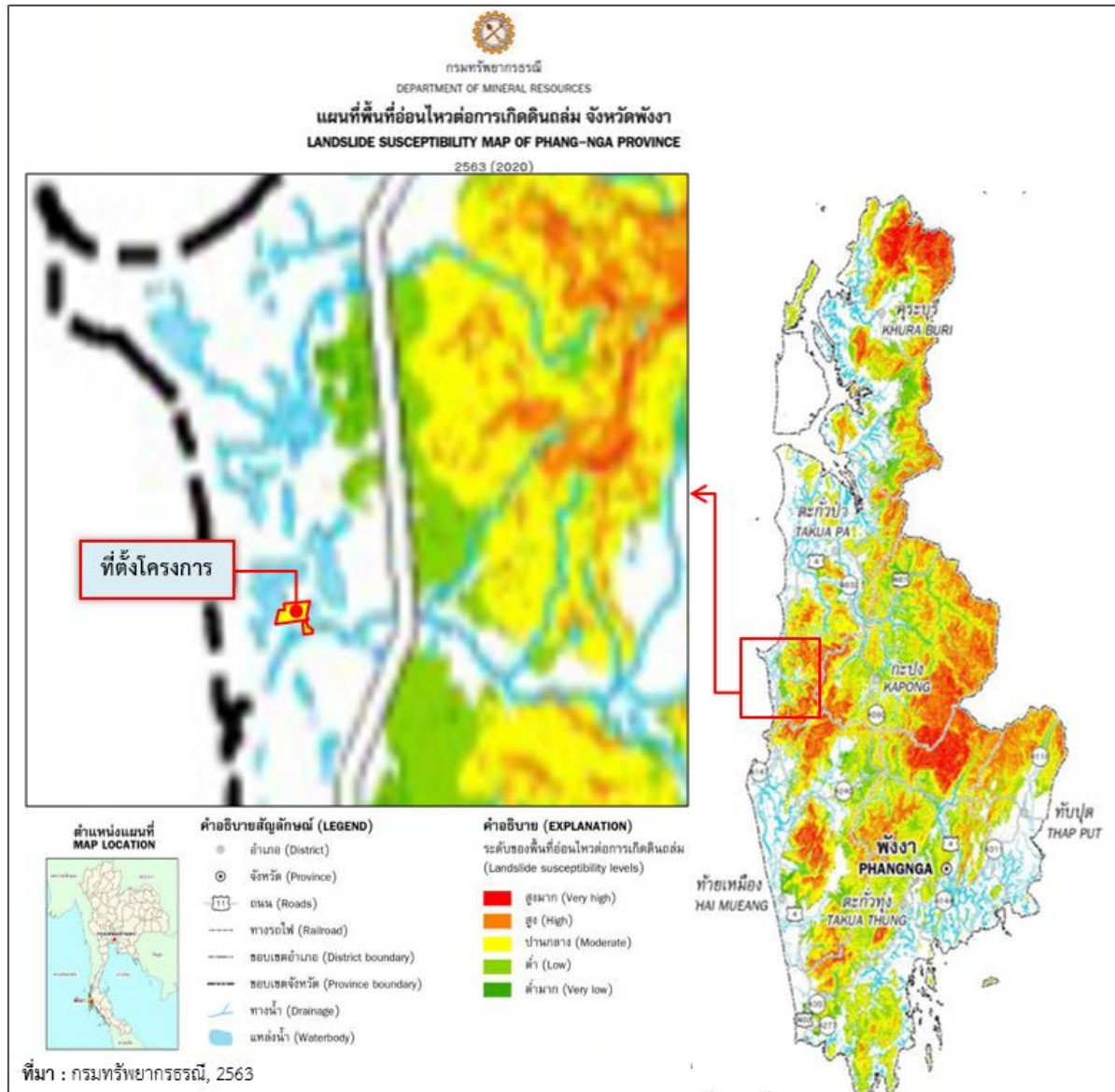
4) พื้นที่ที่ระดับความอ่อนไหวดินถล่มต่ำ (**พื้นที่สีเขียวอ่อน**) พื้นที่มีเสถียรภาพ มีความมั่นคง และมีโอกาสเกิดดินถล่มน้อย แต่สามารถเกิดดินถล่มได้ในพื้นที่ชั้นที่เกิดจากชุดเจาะ เช่น การก่อสร้างถนน

5) พื้นที่ที่ระดับความอ่อนไหวดินถล่มต่ำมาก (**พื้นที่สีเขียวเข้ม**) พื้นที่มีความลาดเอียงต่ำ มีเสถียรภาพมีความมั่นคงสูง มีโอกาสเกิดดินถล่มน้อยมาก

(พื้นที่อ่อนไหวต่อการเกิดดินถล่มในประเทศไทย กรมทรัพยากรธรณี. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2564)

จากข้อมูลแผนที่แสดงพื้นที่อ่อนไหวต่อการเกิดดินถล่มของจังหวัดพังงา ดังรูปที่ 3.1.5-1 พบว่า จังหวัดพังงา มีพื้นที่อ่อนไหวที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม 5 อำเภอ 11 ตำบล 82 หมู่บ้าน ดังที่ได้แสดงในตารางบัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มพื้นที่จังหวัดพังงา ดังที่แสดงในตารางบัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มในจังหวัดพังงา ตารางที่ 3.1.5-1

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ซึ่งจากแผนที่แสดงพื้นที่อ่อนไหวต่อการเกิดดินถล่มจังหวัดพังงา พบว่า พื้นที่โครงการไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม ดังรูปที่ 3.1.5-1

รูปที่ 3.1.5-1 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการในแผนที่พื้นที่อ่อนไหวต่อการเกิดดินถล่มในจังหวัดพังงา

ตารางที่ 3.1.5-1 บัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มในจังหวัดพังงา

ลำดับ	หมู่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ
1	1	บ้านรมณีย์	รมณีย์	กะปง
2	2	บ้านท่าหัน	รมณีย์	กะปง
3	3	บ้านปากคลอง	รมณีย์	กะปง
4	4	บ้านรมศรีราชา	รมณีย์	กะปง
5	1	บ้านทับยาว	เหล	กะปง
6	2	บ้านปากเหล	เหล	กะปง
7	3	บ้านในเหล	เหล	กะปง
8	4	บ้านช้างเขือ	เหล	กะปง
9	5	บ้านเล็ดตอก	เหล	กะปง
10	6	บ้านสายปิ้ง	เหล	กะปง
11	1	บ้านท่านา	ท่านา	กะปง
12	2	บ้านปากถัก	ท่านา	กะปง
13	3	บ้านปากพู่	ท่านา	กะปง
14	4	บ้านพาง	ท่านา	กะปง
15	1	บ้านบางกุ่ม	กะปง	กะปง
16	2	บ้านกะปง	กะปง	กะปง
17	3	บ้านลำรู้	กะปง	กะปง
18	4	บ้านท่ากะได	กะปง	กะปง
19	1	บ้านทุ่งนา	คุระ	คุระบุรี
20	2	บ้านกลาง	คุระ	คุระบุรี
21	3	บ้านหินลาด	คุระ	คุระบุรี
22	4	บ้านเตรียม	คุระ	คุระบุรี
23	5	บ้านทุ่งนางคำ	คุระ	คุระบุรี
24	6	บ้านห้วยทรัพย์	คุระ	คุระบุรี
25	7	บ้านบางซอย	คุระ	คุระบุรี
26	8	บ้านทุ่งมะเตือ	คุระ	คุระบุรี
27	9	บ้านบางหัว	คุระ	คุระบุรี
28	10	บ้านบางทะเล	คุระ	คุระบุรี
29	11	บ้านแสงธรรม	คุระ	คุระบุรี
30	12	บ้านสวนใหม่	คุระ	คุระบุรี
31	1	บ้านทับช้าง	แม่นางขาว	คุระบุรี
32	2	บ้านทางด่วน	แม่นางขาว	คุระบุรี
33	3	บ้านคุระ	แม่นางขาว	คุระบุรี
34	4	บ้านนายทุย	แม่นางขาว	คุระบุรี
35	5	บ้านหัวสวน	แม่นางขาว	คุระบุรี

ตารางที่ 3.1.5-1 บัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มในจังหวัดพังงา

ลำดับ	หมู่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ
36	6	บ้านทุ่งรัก	แม่นางขาว	กระบี่
37	7	บ้านบางแดด	แม่นางขาว	กระบี่
38	8	บ้านโชคอำนวย	แม่นางขาว	กระบี่
39	1	บ้านชินน้อย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
40	2	บ้านบางทราย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
41	3	บ้านผัดผัด	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
42	4	บ้านชุมมุด	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
43	5	บ้านเขื่อนน้ำ	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
44	6	บ้านดินเขา	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
45	7	บ้านลำวะใน (ทุ่งขี้เหล็ก)	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
46	8	บ้านสำนวนอก	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
47	9	บ้านโตนดิน	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
48	1	บ้านฝายนา	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
49	2	บ้านควน	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
50	3	บ้านกะไหล	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
51	4	บ้านกรูก (คก)	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
52	5	บ้านเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
53	6	บ้านนุ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
54	7	บ้านเชียงใหม่	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
55	8	บ้านสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
56	9	บ้านสามช่องเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
57	10	บ้านปายาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
58	11	บ้านเกาะกลาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
59	12	บ้านพริก	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
60	1	บ้านหล่อยูง	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
61	2	บ้านบางปลา	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
62	3	บ้านทองพราง (นา)	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
63	4	บ้านทองหลาง (ท่าเรือ)	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
64	5	บ้านควน	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
65	6	บ้านแหลมหิน	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
66	7	บ้านบางจัน	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
67	8	บ้านโนนยาง	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
68	9	บ้านปากัน	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
69	10	บ้านหล่อยูงออก	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง
70	1	บ้านปากทวีป	คึกคัก	ตะกั่วป่า

ตารางที่ 3.1.5-1 บัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่มในจังหวัดพังงา

ลำดับ	หมู่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ
71	2	บ้านบางขะ	คึกคัก	ตะกั่วป่า
72	3	บ้านคึกคัก	คึกคัก	ตะกั่วป่า
73	4	บ้านคึกคัก	คึกคัก	ตะกั่วป่า
74	5	บ้านบางเนียง	คึกคัก	ตะกั่วป่า
75	6	บ้านบางเนียง	คึกคัก	ตะกั่วป่า
76	7	บ้านบางหลาโอน	คึกคัก	ตะกั่วป่า
77	1	บ้านลำรุ	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
78	2	บ้านเขาหลัก	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
79	3	บ้านลำแก่น	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
80	4	บ้านท่าดินแดง	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
81	5	บ้านทับละมุ	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
82	6	บ้านดอนจันทร์	ลำแก่น	ท้ายเหมือง
รวม		82 หมู่บ้าน	11 ตำบล	5 อำเภอ

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2564

3.1.6 การเกิดสึนามิ

สึนามิ เป็นคลื่นจากท้องทะเล ซึ่งเคลื่อนตัวในมหาสมุทรด้วยความเร็วสูง และมีพลังงานสูง มีความเร็วสูง สามารถเคลื่อนที่ไปได้เป็นระยะทางไกลและมีความสูงของคลื่นมากกว่า 10 เมตร เมื่อเคลื่อนที่เข้าสู่บริเวณชายฝั่งจะทำให้เกิดเป็นคลื่นขนาดใหญ่มาก ที่เรียกกันว่า คลื่นยักษ์ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิต ทรัพย์สินของผู้นคน รวมถึงสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ตามบริเวณชายฝั่ง สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในมหาสมุทร อ่าว ทะเลสาบ หรือแม้แต่แหล่งน้ำขนาดใหญ่ โดยคลื่นสึนามิสามารถเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 600-1000 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และบ่อยครั้งที่ก่อนเกิดสึนามิ บริเวณชายฝั่งน้ำทะเลจะเหือดแห้งอย่างรวดเร็ว คลื่นสึนามิ ต่างจากคลื่นทะเลทั่วไป โดยคลื่นทะเลทั่วไปเกิดจากลมพัดผลักดันน้ำส่วนที่อยู่ติดผิวดิน จะมีคาบการเดินทางเพียง 20-30 วินาที จากยอดคลื่นหนึ่งไปยังอีกยอดหนึ่ง และระยะห่างระหว่างยอดคลื่น หรือความยาวคลื่นมีเพียง 100-200 เมตร แต่คลื่นสึนามิมีคาบตั้งแต่สิบนาที่ไปจนถึงสองชั่วโมง และความยาวคลื่นมากกว่า 500 กิโลเมตรขึ้นไป คลื่นชนิดนี้จึงแตกต่างจากคลื่นธรรมดา ที่เกิดจากแรงลม คำว่า “tsunami” มาจากภาษาญี่ปุ่น แปลว่า คลื่นอ่าวจอดเรือ (Harbour waves) ทั้งนี้คลื่นสึนามิสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คลื่นสึนามิเฉพาะแห่ง (Local Tsunami) มักจะเกิดใกล้ๆ ชายฝั่ง และเคลื่อนเข้าถล่มชายฝั่งทันที และประเภทที่สอง คือ คลื่นสึนามิที่เดินทางข้ามทวีป (Distance Tsunami) มักจะเกิดจากแผ่นดินไหวที่ค่อนข้างรุนแรง และสามารถเคลื่อนตัวข้ามทวีปไปยังชายฝั่งที่อยู่ห่างไกลหลายหมื่นกิโลเมตร โดยสาเหตุของการเกิดคลื่นสึนามิมีหลายสาเหตุ เช่น การเกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ดินถล่ม และดาวเคราะห์น้อยตกลงสู่มหาสมุทร เป็นต้น

จากเหตุการณ์การเกิดสึนามิในประเทศไทย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เริ่มต้นเมื่อเวลา 07.58 น. (ตามเวลาประเทศไทย) เกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ศูนย์กลางอยู่บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย เหตุการณ์สึนามิถล่มไทย 6 จังหวัดภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ทำให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ 5,400 คน บาดเจ็บกว่า 8,000 คน และสูญหายอีกจำนวนมาก ขนาดความรุนแรง 8.9 ริกเตอร์ ส่งผลกระทบเกือบทุกจังหวัดในภาคใต้ รวมถึงอาคารสูงหลายแห่งในกรุงเทพมหานคร (กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม, 2566)

จังหวัดพังงาได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิ มีผู้เสียชีวิตจำนวน 4,225 คน มีผู้บาดเจ็บจำนวน 5,597 คน และได้รับแจ้งสูญหาย จำนวน 1,655 คน ซึ่งจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากเหตุการณ์สึนามิที่เกิดขึ้น ซึ่งพื้นที่เสี่ยงภัยสึนามิชายฝั่งทะเลอันดามันจังหวัดพังงามีทั้งหมด 7 อำเภอ 21 ตำบล 100 หมู่บ้าน (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา, 2565)

การป้องกัน และการอพยพการป้องกันและการอพยพหนีภัยสึนามิของจังหวัดพังงา

1) เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดคลื่นยักษ์ (สึนามิ) จังหวัดพังงาจึงได้ซ้อมแผนอพยพ

2) จังหวัดพังงามีแนวปฏิบัติในการซ้อมแผนอพยพปีละ 2 ครั้ง ในพื้นที่เสี่ยงภัย โดยในการฝึกซ้อมจะมีประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าร่วมการฝึกซ้อม ประกอบด้วย ประชาชน ทหารเรือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชายแดน สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน สมาชิกอาสาสมัครรักษาดินแดน อาสาสมัครกู้ภัย และนักศึกษา

อพยพตามเส้นทางที่กำหนดไว้ไปยังพื้นที่ปลอดภัย และเรือประมงที่ประกอบอาชีพอยู่บริเวณชายฝั่ง จะนำเรือออกสู่ทะเลให้ห่างฝั่งโดยเร็วที่สุด ในขณะที่อพยพสัญญาณเตือนภัยจะดังติดต่อกันทุก 15 นาที จนกว่าการอพยพจะสิ้นสุด

3) ต้องการลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถทำได้ด้วยการเตรียมแผนรองรับภาวะฉุกเฉิน เช่น แผนการอพยพประชากรในพื้นที่เสี่ยง โดยกำหนดสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับกาอพยพเส้นทางอพยพ และป้ายบอกเส้นทางที่นำไปสู่สถานที่อพยพ แผนการอพยพควรได้มีการซักซ้อมเพื่อให้ประชาชนสามารถเคลื่อนย้ายเข้าสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีระบบ เพื่อป้องกันการแตกตื่นเสียขวัญของประชาชนในขณะเกิดภัยพิบัติ โดยสถานที่อพยพของพื้นที่จังหวัดพังงา มีทั้งหมด 47 แห่ง แยกตามหมู่บ้าน รายละเอียดดังตารางที่

3.1.6-1

4) หอเตือนภัย จังหวัดพังงาได้มีการติดตั้งหอเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงจำนวนทั้งสิ้น 20 หอ แบ่งเป็นพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า จำนวน 12 หอ อำเภอกระบุรี จำนวน 3 หอ อำเภอย้ายเหมือง จำนวน 3 หอ อำเภอเกาะยาว จำนวน 2 หอ รายละเอียดดังตารางที่ 3.1.6-2 และรูปที่ 3.1.6-1 ซึ่งได้รับการยืนยันจากศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติว่าทุกจุดยังสามารถใช้งานได้ปกติส่วนหอหลบภัยได้มีการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล

สำหรับระบบเตือนภัยเป็นระบบที่รับสัญญาณเตือนภัยได้ทั้งทางสถานีดาวเทียม และทางสายโทรศัพท์ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยรับสัญญาณให้ออกเสียงเตือนภัยผ่านสัญญาณดาวเทียมจากศูนย์ภัยพิบัติแห่งชาติ (National Disaster Warning Center) และรับคำสั่งผ่านสายโทรศัพท์จากจังหวัดพังงาระยะทางของการกระจายเสียง ประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งขั้นตอนของสัญญาณไซเรนเตือนภัยตามคำพูด 5 ภาค 5 ภาษา ได้แก่ ไทย อังกฤษ เยอรมัน จีน และญี่ปุ่น จบด้วยสัญญาณจบการเตือนภัย ความดังของเสียงประมาณ 127 เดซิเบล สามารถครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัยได้ทั้งหมด

((สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา (แผนเผชิญเหตุสึนามิ จังหวัดพังงา), 2564))

ตารางที่ 3.1.6-1 จุดอพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราว/อาคารหลบภัยจังหวัดพังงา

ลำดับ	สถานที่	อำเภอ	สามารถรองรับผู้อพยพ (คน)
1	ที่ว่าการอำเภอพังงา	เมือง	100
2	ศาลาเขาช้าง		200
3	โรงฝึกกีฬาอเนกประสงค์จังหวัดพังงา		500
4	สนามกีฬาากลางจังหวัดพังงา		3,000
5	โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง		1,000
6	องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำน้ำผุด		500
7	สำนักงานเทศบาลบางเตย		500
8	ที่ว่าการอำเภอตะกั่วป่า (ศาลาประชาคม)	ตะกั่วป่า	300
9	โรงเรียนตะกั่วป่าเสนานุกูล	ตะกั่วป่า	2,000
10	สนามกีฬาเทศบาลเมืองตะกั่วป่า		2,000

ตารางที่ 3.1.6-1 จุดอพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราว/อาคารหลบภัยจังหวัดพังงา

ลำดับ	สถานที่	อำเภอ	สามารถรองรับผู้อพยพ (คน)
11	องค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง		500
12	สำนักงานเทศบาลตำบลคึกคัก		500
13	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านน้ำเค็ม หมู่ 2		300
14	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านสักเหนือ		300
15	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านปากเกาะ		300
16	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านทุ่งตึก		300
17	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านบางขะ		300
18	อาคารหลบภัยสึนามิวัดพนสนิมบ้านบางเนียง		300
19	ศูนย์การเรียนรู้และฟื้นฟูจิตใจบ้านพรุเดียว หมู่ที่ 2 ตำบลบางนายสี		200
20	ศูนย์การเรียนรู้และฟื้นฟูจิตใจบ้านบางเนียง หมู่ที่ 5 ตำบลคึกคัก		200
21	ที่ว่าการอำเภอทับปุด (ศาลาประชาคม)	ทับปุด	300
22	เทศบาลตำบลทับปุด		500
23	โรงเรียนทับปุดวิทยา		1,000
24	องค์การบริหารส่วนตำบลทับปุด		500
25	ที่ว่าการอำเภอตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วทุ่ง	300
26	เทศบาลตำบลกระโสม		200
27	องค์การบริหารส่วนตำบลกะไหล		500
28	โรงเรียนทุ่งโพธิ์วิทยา		1,000
29	สำนักงานเทศบาลตำบลโคกกลอย		300
30	ที่ว่าการอำเภอย้ายเหมือง	ย้ายเหมือง	300
31	องค์การบริหารส่วนตำบลย้ายเหมือง		500
32	โรงเรียนย้ายเหมืองวิทยา		1,000
33	โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา		500
34	องค์การบริหารส่วนตำบลลำแก่น		500
35	ฐานทัพเรือพังงา		3,000
36	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านทับละมุ		300
37	ที่ทำการอำเภอกระบุรี	กระบุรี	500
38	โรงเรียนกระบุรีชัยพัฒน์		1,000
39	เทศบาลตำบลกระบุรี		500
40	อาคารหลบภัยสึนามิบ้านทุ่งตาบ		300
41	ที่ทำการอำเภอกะปง	กะปง	300
42	เทศบาลตำบลท่านา		500
43	โรงเรียนกะปงพิทยาคม		1,000
44	ที่ว่าการอำเภอเกาะยาว	เกาะยาว	<u>200</u>

ตารางที่ 3.1.6-1 จุดอพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราว/อาคารหลบภัยจังหวัดพังงา

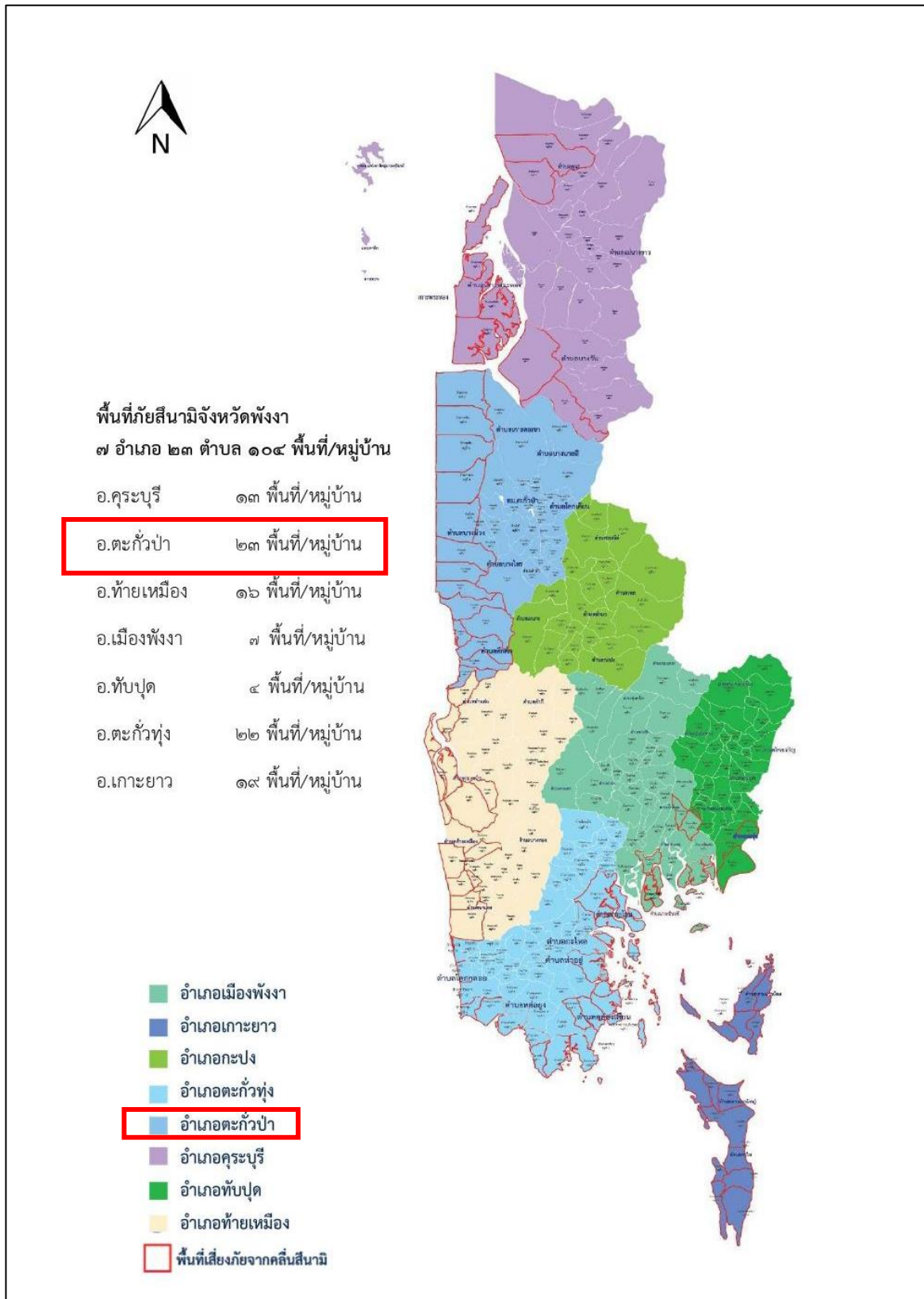
ลำดับ	สถานที่	อำเภอ	สามารถรองรับผู้อพยพ (คน)
45	โรงเรียนเกาะยาววิทยา		500
46	โรงเรียนบ้านช่องตลาด		500
47	โรงเรียนอ่าวกะป้อ		500
รวมจุดอพยพทั้งหมด 47 จุด สามารถรองรับได้จำนวนประมาณ 29,800 คน			

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา (แผนเผชิญเหตุสึนามิ จังหวัดพังงา), 2564

ตารางที่ 3.1.6-2 หอเตือนภัยสึนามิในพื้นที่จังหวัดพังงา

ลำดับ	สถานที่	ตำบล	พิกัด	
			Lat	Long
อำเภอตะกั่วป่า จำนวน 12 หอ				
1	สถานีตรวจอากาศศีกคัก หมู่ 3	ศีกคัก	N08.69039	E098.24146
2	บ้านปากวิป หมู่ 2	ศีกคัก	N08.75393	E098.25726
3	แหลมปะการัง บ้านบางขยะ หมู่ 2	ศีกคัก	N08.72762	E098.22707
4	หาดนางทอง บางหลาโอน	ศีกคัก	N08.64512	E098.24721
5	มูลนิธิเพื่อนพึ่งพา (ภา) ยามยาก	ศีกคัก	N08.67168	E098.25293
6	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 หมู่ 8 บ้านบางสักใต้	บางม่วง	N08.77263	E098.26566
7	อนุสรณ์ 5 ธันวาคม บ้านน้ำเค็ม หมู่ 2	บางม่วง	N08.85776	E098.27307
8	โรงเรียนบ้านน้ำเค็ม	บางม่วง	N08.85791	E098.27554
9	หาดทับตะวัน บ้านไทยใหม่ หมู่ 7	บางม่วง	N09.03532	E098.26224
10	เกาะคอเขา รีสอร์ท หมู่ 4	เกาะคอเขา	N08.90536	E098.25635
11	บริเวณปากซอยแหลมบ่อนไก่	เกาะคอเขา	N09.00140	E098.25750
12	บริเวณอำเภอเก่า หมู่ 1	เกาะคอเขา	N08.99643	E098.30856
อำเภอกระบี่ จำนวน 3 หอ				
1	บ้านทุ่งนางดำ หมู่ 5	กระบี่	N09.25446	E098.36848
2	โรงเรียนบ้านทุ่งดาบ หมู่ 1	เกาะพระทอง	N09.04309	E098.32223
3	อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะสุรินทร์เหนือ	เกาะพระทอง	N09.43302	E097.86950
อำเภอท้ายเหมือง จำนวน 3 หอ				
1	ที่สาธารณประโยชน์ เขาหลัก หมู่ 2	ลำแก่น	N08.61479	E098.23891
2	ศูนย์เอนกประสงค์บ้านทับละมุ หมู่ 5	ลำแก่น	N08.56979	E098.22726
3	มัสยิดนุรุดดีสลาม บ้านโนไร่ หมู่ 7	นาเตย	N08.31533	E098.27090
อำเภอเกาะยาว จำนวน 2 หอ				
1	บริเวณท่าเทียบเรือลิ้งจาก หมู่ 3	พริโน	N07.93324	E098.57492
2	บริเวณหาดลิ้งปาเรต หมู่ 7	พริโน	N07.97815	E098.57083

ที่มา : แผนเผชิญเหตุสึนามิ จังหวัดพังงา. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา, 2564

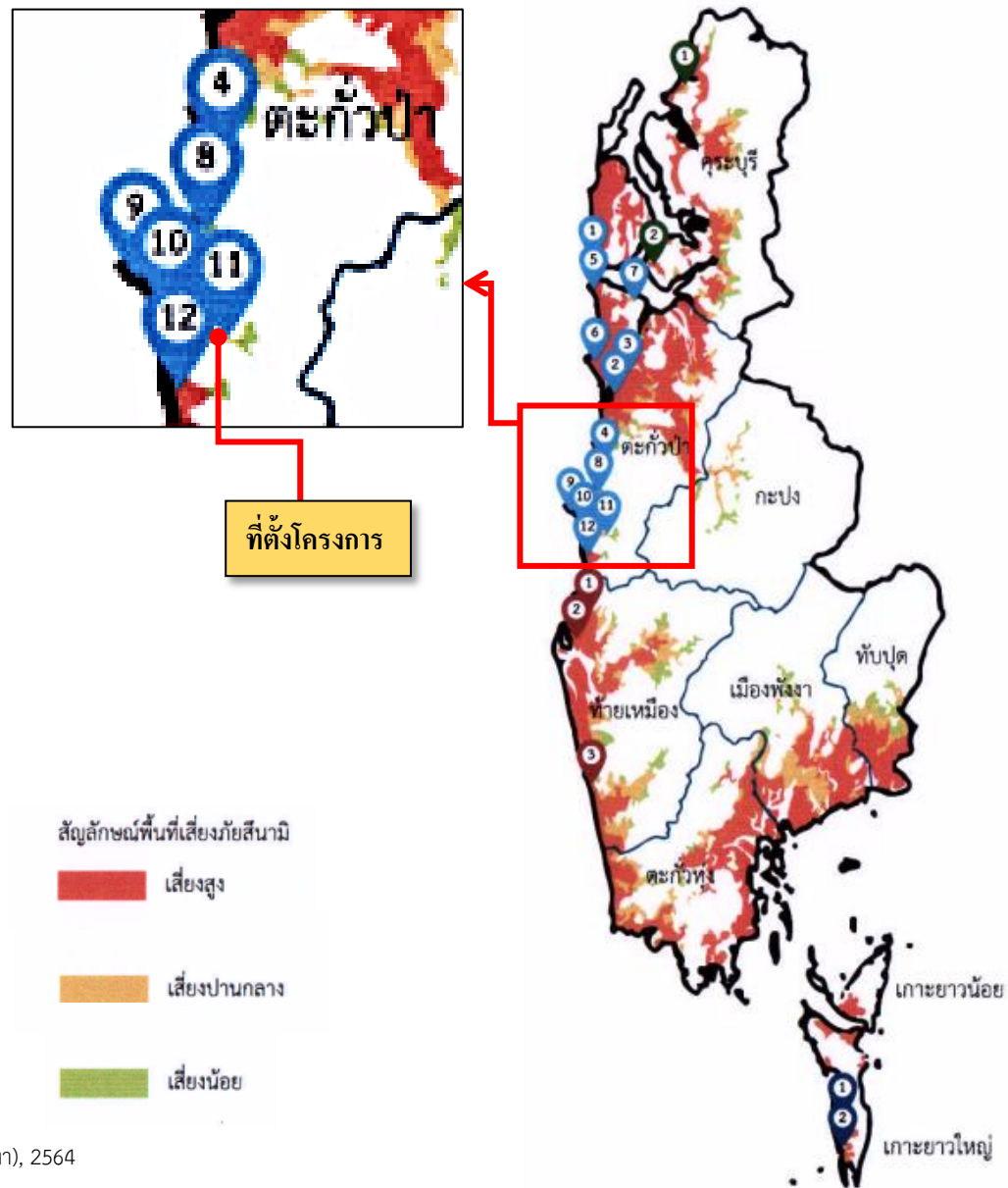

ที่มา : แผนป้องกันสาธารณภัยจังหวัดพังงา, 2564-2570

รูปที่ 3.1.6-1 ตำแหน่งพื้นที่โครงการ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยสึนามิจังหวัดพังงา

- ที่ตั้งหอเตือนภัย อำเภอกระบือ จำนวน 3 หอ
 1. บ้านทุ่งนางดำ หมู่ 5 ตำบลคุระ
 2. โรงเรียนบ้านทุ่งดาด หมู่ 1 ตำบลเกาะพระทอง
 3. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์เหนือ ตำบลเกาะพระทอง
- ที่ตั้งหอเตือนภัย อำเภอตะกั่วป่า จำนวน 12 หอ
 1. หาดทับตะวัน บ้านไทยใหม่ หมู่ 7 ตำบลบางม่วง
 2. อนุสรณ์ 5 ธันวาคม บ้านน้ำเค็ม หมู่ 2 ตำบลบางม่วง
 3. โรงเรียนบ้านน้ำเค็ม ตำบลบางม่วง
 4. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 หมู่ 8 ตำบลบางม่วง
 5. บริเวณปากซอยแหลมบ่อนไก่ ตำบลเกาะคอเขา
 6. เกาะคอเขา รีสอร์ท หมู่ 4 ตำบลเกาะคอเขา
 7. บริเวณอำเภอเก่า ตำบลเกาะคอเขา
 8. บ้านปากวีป หมู่ 2 ตำบลคึกคัก
 9. แหลมปะการัง บ้านบางขะ หมู่ 2 ตำบลคึกคัก
 10. สถานีตรวจอากาศคึกคัก หมู่ 3 ตำบลคึกคัก
 11. มุลินธิเพื่อนพึ่ง (ภา) ยามยาก ตำบลคึกคัก
 12. หาดนางทอง บางหลาโอน ตำบลคึกคัก
- ที่ตั้งหอเตือนภัย อำเภอท้ายเหมือง จำนวน 3 หอ
 1. ที่สาธารณประโยชน์ หมู่ 2 ตำบลลำแก่น
 2. ศูนย์เอนกประสงค์ บ้านทับละมุ หมู่ 5 ตำบลลำแก่น
 3. มัสยิดนูรุดดีสลาม บ้านโนไร่ หมู่ 7 ตำบลนาเตย
- ที่ตั้งหอเตือนภัย อำเภอเกาะยาว จำนวน 2 หอ
 1. ชายหาดโล๊ะปาเหรด หมู่ 7 ตำบลพุนใน
 2. ท่าเทียบเรือโล๊ะจาก หมู่ 3 ตำบลพุนใน

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา (แผนเผชิญเหตุสึนามิ จังหวัดพังงา), 2564

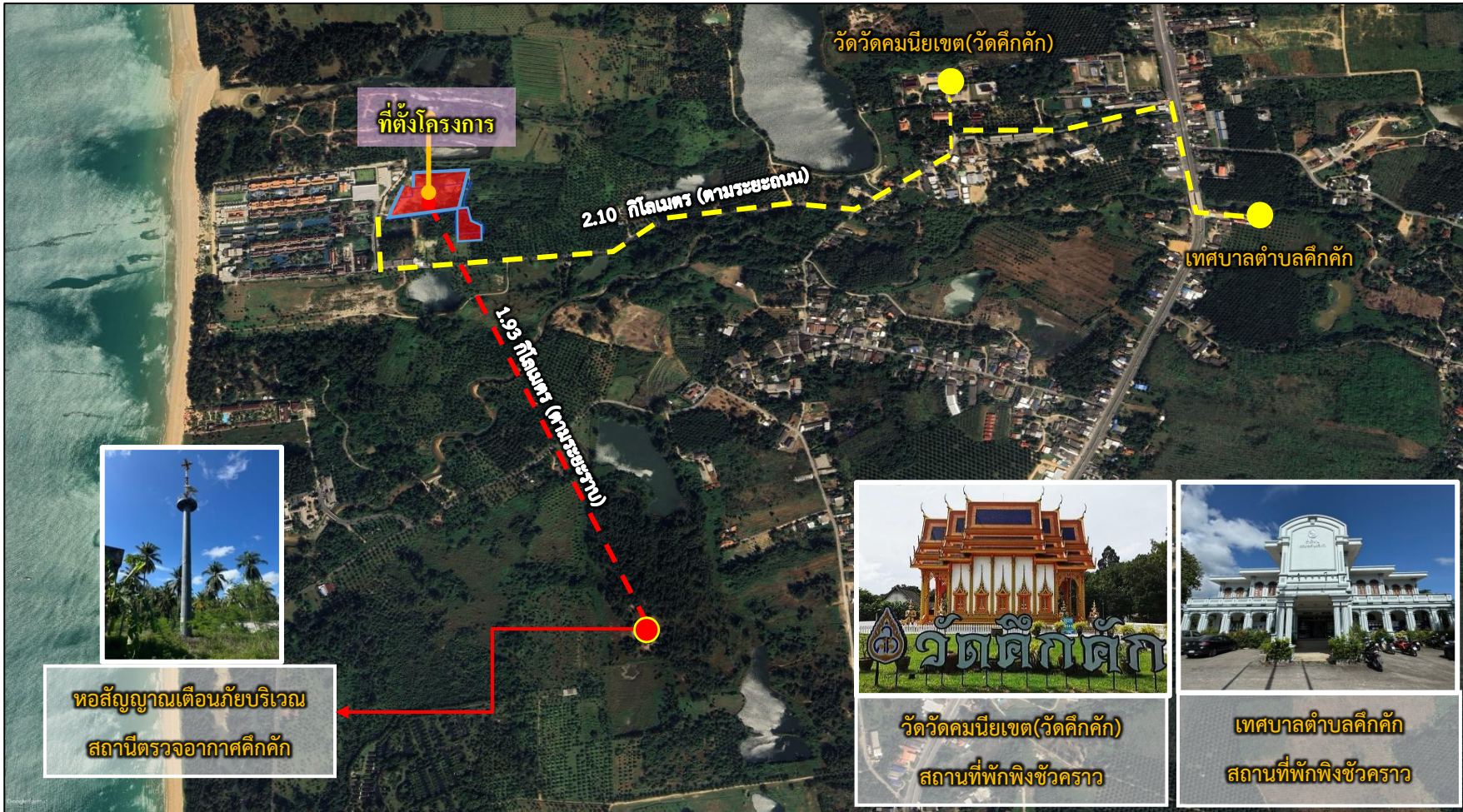

รูปที่ 3.1.6-2 ตำแหน่งพื้นที่โครงการในแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยสึนามิและจุดติดตั้งหอเตือนภัยสึนามิ จังหวัดพังงา

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อยู่ห่างจากชายฝั่งทะเล (หาดคึกคัก) ประมาณ 465 เมตร (ตามระยะราบ) ซึ่งจากเหตุการณ์คลื่นสึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 พบว่า พื้นที่โครงการได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์คลื่นสึนามิในครั้งนั้นเพียงเล็กน้อย

ทั้งนี้ สำหรับหอคอยเตือนภัยที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการมากที่สุดคือ หอคอยเตือนภัยบริเวณสถานีตรวจอากาศ ตะกั่วป่าตั้งอยู่ หมู่ 3 ตำบลคึกคัก อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 3.60 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) และ 1.93 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) ซึ่งหอคอยเตือนภัยสึนามิ มีรัศมีการส่งสัญญาณเสียงประมาณ 2 กิโลเมตร ดังนั้น ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินผู้ให้บริการและพนักงานที่อยู่ภายในพื้นที่โครงการสามารถได้ยินเสียงจากหอคอยเตือนภัยได้อย่างชัดเจน ส่วนสถานที่อพยพที่ปลอดภัยสำหรับพักพิงชั่วคราวที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดไว้ที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการมากที่สุด คือวัดคณินเขต (วัดคึกคัก) (ไม่ได้อยู่ในข้อมูลแผนที่แสดงรายชื่อสถานที่อพยพที่ปลอดภัยสำหรับพักพิงชั่วคราวที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด แต่จากการสำรวจเป็นสถานที่ที่สามารถใช้เป็นศูนย์อพยพได้และใกล้โครงการที่สุด) อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 2.10 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) และประมาณ 1.25 กิโลเมตร (ตามระยะราบ)

สำหรับแผนการดำเนินงานของส่วนราชการ หรือหน่วยงานท้องถิ่นในการระงับเหตุอัคคีภัยหรือภัยธรรมชาติ โดยสถานที่อพยพที่ปลอดภัยสำหรับพักพิงชั่วคราวที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการที่สุดตามที่กรมทรัพยากรธรณีได้กำหนด คือ สำนักงานเทศบาลตำบลคึกคัก สามารถรองรับผู้อพยพได้ประมาณ 500 คน มีระยะทางห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 5 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) และ 2 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) (สถานที่อพยพที่ปลอดภัยสำหรับพักพิงชั่วคราวอ้างอิงจาก : แผนเผชิญเหตุสึนามิ จังหวัดพังงา สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพังงา, 2565) ดังรูปที่ 3.1.6-3

ที่มา : ปรับปรุงจากภาพถ่ายดาวเทียม Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

รูปที่ 3.1.6-3 ตำแหน่งพื้นที่โครงการ ตำแหน่งหอเตือนภัยสึนามิ และสถานที่พักพิงชั่วคราว ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

3.1.7 สภาพภูมิอากาศ และอุตุนิยมวิทยา

● ฤดูกาล

เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี มีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ เพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควร และบางครั้งอาจมีฝนตกเนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย พาเอาฝนมาตกแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้ ซึ่งฤดูกาลของจังหวัดพังงาพิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุมทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือมีนาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะๆ จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนมกราคมซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีลมเย็นและแห้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน แต่เนื่องจากจังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิจะลดลงเพียงเล็กน้อยอากาศจึงไม่สู้หนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

● ปริมาณฝน

เนื่องจากพังงาอยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อย เพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปี 2551 ประมาณ 3,638.3 มิลลิเมตร มีฝนตกประมาณ 185 วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุด คือเดือนกันยายนและตุลาคม ฝนตกประมาณ 23-26 วัน

● อุณหภูมิ

จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.84 ซ. อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.60 ซ. อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.08 ซ. เดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดคือเดือนมีนาคม (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา, 2566-2570)

จากข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา พบว่า ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี ปัจจุบันมีข้อมูล ระหว่างปี พ.ศ.2536 - 2565 ณ สถานีตรวจวัดอากาศตะกั่วป่า (สถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี ระหว่างปี พ.ศ.2536-2565 ณ สถานีตรวจวัดอากาศตะกั่วป่า ดังตารางที่ 3.1.7-1 สามารถสรุปสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดพังงาได้ ดังนี้

- 1) อุณหภูมิ (Temperature) อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.5 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคมและเมษายน และมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.2 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม

2) ความชื้นสัมพัทธ์ (Relative Humidity) มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีร้อยละ 83.70 ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ยร้อยละ 96 ในเดือนเมษายน พฤษภาคม มิถุนายน และพฤศจิกายน และความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ยร้อยละ 58 ในเดือนกุมภาพันธ์

3) ลม (Wind) ความเร็วลมค่อนข้างคงที่ อยู่ระหว่าง 1.10-2.0 นอต โดยในเดือนมกราคม พฤศจิกายน และธันวาคมเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันออก ในเดือนกุมภาพันธ์และตุลาคมเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตก ในเดือนมีนาคมและเดือนเมษายนเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และในเดือนพฤษภาคมถึงกันยายนเป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้

4) น้ำฝน (Rainfall) มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปี 3,975.6 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 204.90 วัน มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุดเฉลี่ย 569.60 มิลลิเมตร ในเดือนสิงหาคม และปริมาณน้ำฝนต่ำสุดเฉลี่ย 48.60 มิลลิเมตร ในเดือนกุมภาพันธ์

ตารางที่ 3.1.7-1 สถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2536 - 2565 ณ สถานีตรวจวัดอากาศตะกั่วป่า

Station	TAKUA PA	Elevation of station above MSL	5.93	Meters
Index Station	48561	Height of barometer above MSL	7.72	Meters
Latitude	8° 41' 3.0" N	Height of Thermometer above ground	1.20	Meters
Longitude	98° 15' 8.0" E	Height of wind vane above ground	11.00	Meters
		Height of rainguage	0.75	Meters

Elements		JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC	Annual
Pressure (hPa)	Mean	1010.60	1010.50	1009.90	1008.80	1008.60	1008.70	1008.70	1009.20	1009.70	1009.80	1009.40	1010.20	1009.51
	Mean													
	Daily Range	3.70	3.80	4.70	4.90	3.20	2.90	2.80	2.90	3.40	3.70	3.70	3.70	3.62
	Ext.Max.	1017.05	1017.11	1015.90	1014.83	1014.38	1014.59	1013.65	1014.85	1015.65	1016.71	1015.51	1016.45	1017.11
	Ext.Min.	1003.06	1003.56	1003.33	1003.43	1003.16	1003.09	1002.58	1004.01	1003.46	1003.47	1003.11	1003.93	1002.58
Temperature (Celsius)	Mean													
	Max.	32.5	33.1	33.5	33.5	32.5	31.8	31.5	31.2	30.9	31.0	31.7	31.8	32.1
	Ext.Max.	35.9	37.2	38.1	38.4	38.0	36.1	35.3	35.2	34.5	34.5	34.5	35.4	38.4
	Mean Min.	22.2	22.4	23.4	24.4	24.7	24.6	24.7	24.5	23.9	23.6	23.3	22.8	23.7
	Ext.Min.	16.5	18.0	19.0	21.1	21.7	21.6	22.0	21.1	21.3	21.0	20.0	18.2	16.5
	Mean	26.7	27.1	27.8	28.2	27.9	27.7	27.5	27.3	26.8	26.6	26.7	26.7	27.3
Dew Point (Celsius)	Mean	22.3	22.6	23.7	24.7	25.2	24.9	24.8	24.7	24.5	24.3	23.8	22.6	24.0
Relative Humidity (%)	Mean	79	78	80	83	86	86	86	87	88	88	85	80	83.8
	Mean													
	Max.	94	94	95	96	96	96	95	96	97	97	96	93	95.4
	Mean Min.	60	58	61	65	71	73	73	75	75	74	69	63	68.1
	Ext.Min.	30	30	31	37	47	39	46	54	44	25	46	40	25.0
Visibility (Km.)	Mean	9.9	9.9	9.9	10.1	10.0	10.0	9.9	9.7	9.6	9.7	9.9	10.0	9.9
	07.00LST	9.4	9.4	9.4	9.6	9.7	9.7	9.7	9.4	9.2	9.6	9.7	9.7	9.5
Cloudiness (1-10)	Mean	4.2	4.2	4.7	5.8	7.3	7.5	7.6	7.8	7.7	7.5	6.5	5.1	6.3
Wind (Knots)	Prev.Wind	E	W	NW	NW	SW	SW	SW	SW	SW	W	E	E	-
	Mean	1.3	1.2	1.1	1.1	1.3	1.7	2.0	2.0	1.7	1.1	0.8	1.5	1.4
	Max.	26.0	23.0	26.0	29.0	40.0	40.0	42.0	45.0	38.0	36.0	32.0	25.0	45.0
PanEvaporation (mm.)	Total	125.0	131.0	141.5	130.7	110.8	107.5	103.0	103.3	95.1	96.3	92.3	109.8	1346.3
Rainfall (mm)	Total	64.4	48.6	153.9	233.5	461.9	469.6	470.5	569.6	639.4	539.9	248.2	76.1	3975.6
	Nam. Of days	6.6	5.8	11.0	16.7	22.6	21.6	22.7	22.8	23.8	24.5	17.5	9.3	204.9
	Daily Max.	81.6	65.8	105.2	145.0	221.0	188.8	288.8	205.4	200.8	207.4	195.6	142.5	288.8
Phenomena (Days)	Fog	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	Haze	2.2	2.6	2.2	0.6	0.2	0.0	1.1	0.0	0.1	0.1	1.0	1.2	11.3
	Hail	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.1
	Thunder Storm	1.2	2.1	6.8	10.2	8.2	3.5	2.8	2.7	2.8	5.1	5.7	2.0	53.1
	Squall	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.4

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, 2565

3.1.8 คุณภาพอากาศ

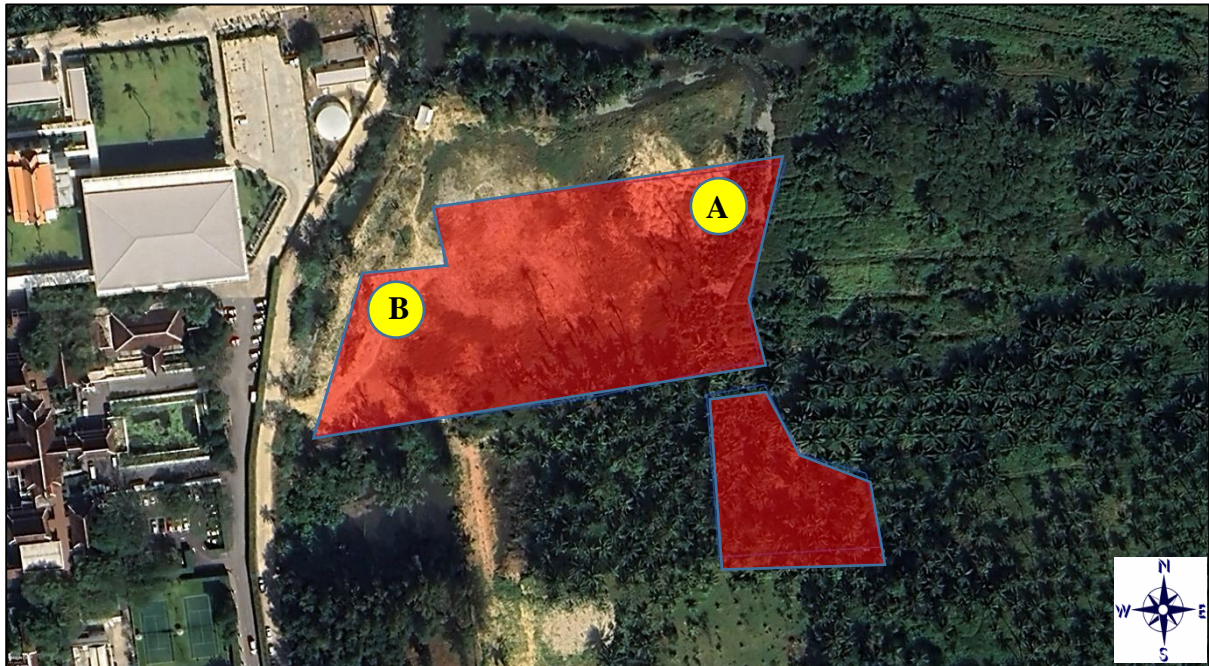
สำหรับการตรวจวัดคุณภาพอากาศประจำปีของกรมควบคุมมลพิษบริเวณพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งได้ดำเนินการตรวจวัด จำนวน 9 สถานี ได้แก่

- 1) บริเวณตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2) บริเวณตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
- 3) บริเวณตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 4) บริเวณตำบลนาตาล่วง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
- 5) บริเวณเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 6) บริเวณตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
- 7) บริเวณตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
- 8) บริเวณตำบลเบตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
- 9) บริเวณตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

จากผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่โครงการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดย บริษัท เอ็นไวรอนเมนต์ รีเสิร์ช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด เมื่อวันที่ 6-9 มิถุนายน พ.ศ. 2567 โดยใช้วิธีการตรวจวัดแบบ U.S.EPA.40 CFR Part 50 (จุดตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียง บริเวณพื้นที่โครงการ ดังรูปที่ 3.1.8-1) ผลการตรวจวัดรายละเอียด ดังนี้

- ฝุ่นละอองทั้งหมด (TSP) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.040 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.021 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ไฮโดรคาร์บอนทั้งหมด (THC) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เท่ากับ 1.670 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO2) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.0058 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร และมีค่าสูงสุด 1 ชั่วโมง เท่ากับ 0.0139 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO2) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.0016 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร และมีค่าสูงสุด 1 ชั่วโมง เท่ากับ 0.0021 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) ค่าสูงสุด 8 ชั่วโมง เท่ากับ 0.3437 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร และมีค่าสูงสุด 1 ชั่วโมง เท่ากับ 0.5728 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าคุณภาพอากาศที่ตรวจวัดบริเวณพื้นที่โครงการ มีค่าไม่เกินมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 33 (พ.ศ.2552) ฉบับที่ 21 (พ.ศ.2544) ฉบับที่ 24 (พ.ศ.2547) และ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) รายละเอียดดังตารางที่ 3.1.8-1 และตารางที่ 3.1.8-2

- สัญลักษณ์ **A** จุดตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป (TSP, TM10, NO₂, SO₂, CO, THC, PM_{2.5})
 B จุดตรวจวัดคุณภาพเสียงทั่วไป (Noise 24 hrs.)

ตำแหน่งจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียง บริเวณพื้นที่โครงการ
หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ภาพการตรวจวัดคุณภาพอากาศ

ภาพการตรวจวัดระดับเสียงโดยทั่วไป

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนต์ รีเสิร์ช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, มิถุนายน 2567

รูปที่ 3.1.8-1 ตำแหน่งการตรวจวัดคุณภาพอากาศและระดับเสียงบริเวณพื้นที่โครงการ

ตารางที่ 3.1.8-1 ผลการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองรวม ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน และไฮโดรคาร์บอนทั้งหมด บริเวณพื้นที่โครงการ

วันที่เก็บตัวอย่าง	หน่วย	ผลการตรวจวัด			
		TSP เฉลี่ย 24 ชั่วโมง	PM ₁₀ เฉลี่ย 24 ชั่วโมง	THC เฉลี่ย 3 ชั่วโมง	PM _{2.5} เฉลี่ย 24 ชั่วโมง
6-7/06/67	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	0.035	0.018		
7.8/06/67		0.036	0.020	-	-
8-9/06/67		0.048	0.026		
เฉลี่ย 3 วัน		0.040	0.021	-	-
7/06/67	ppm	-	-	3.14	-
	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	-	-	(1.670)	-
1-2/09/67	ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร				7.40
2-3/09/67		-	-	-	7.50
3-4/09/67					6.30
เฉลี่ย 3 วัน					7.06 ^{2/}
ค่ามาตรฐาน	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	0.330 ^{1/}	0.120 ^{1/}	-	-
	ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร	-	-	-	37.50 ^{2/}

ค่ามาตรฐาน : ^{1/} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 (พ.ศ.2547) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

: ^{2/} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ 139 ตอนพิเศษ 163 ง ลงวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเม้นท์ รีเสิร์ช แอนท์ เทคโนโลยี จำกัด, กันยายน 2567

ตารางที่ 3.1.8-2 ผลการตรวจวัดปริมาณก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) บริเวณพื้นที่โครงการ

ช่วงเวลาตรวจวัด	ไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)		ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)	
	ppm	มก./ลบ.ม.	ppm	มก./ลบ.ม.	ppm	มก./ลบ.ม.
13.00 น.-14.00 น.	0.0042	0.0079	0.0006	0.0016	0.20	0.2291
14.00 น.-15.00 น.	0.0043	0.0081	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
15.00 น.-16.00 น.	0.0043	0.0081	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
16.00 น.-17.00 น.	0.0046	0.0087	0.0006	0.0016	0.30	0.3437
17.00 น.-18.00 น.	0.0039	0.0073	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
18.00 น.-19.00 น.	0.0019	0.0036	0.0006	0.0016	0.30	0.3437
19.00 น.-20.00 น.	0.0016	0.0030	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
20.00 น.-21.00 น.	0.0031	0.0058	0.0008	0.0021	0.50	0.5728
21.00 น.-22.00 น.	0.0032	0.0060	0.0007	0.0018	0.50	0.5728
22.00 น.-23.00 น.	0.0027	0.0051	0.0006	0.0016	0.40	0.4582

ตารางที่ 3.1.8-2 ผลการตรวจวัดปริมาณก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) บริเวณพื้นที่โครงการ

ช่วงเวลาตรวจวัด	ไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)		ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)	
	ppm	มก./ลบ.ม.	ppm	มก./ลบ.ม.	ppm	มก./ลบ.ม.
23.00 น.-00.00 น.	0.0022	0.0041	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
00.00 น.-01.00 น.	0.0021	0.0040	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
01.00 น.-02.00 น.	0.0019	0.0036	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
02.00 น.-03.00 น.	0.0020	0.0038	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
03.00 น.-04.00 น.	0.0017	0.0032	0.0005	0.0013	0.30	0.3437
04.00 น.-05.00 น.	0.0016	0.0030	0.0004	0.0010	0.30	0.3437
05.00 น.-06.00 น.	0.0016	0.0030	0.0004	0.0010	0.30	0.3437
06.00 น.-07.00 น.	0.0016	0.0030	0.0004	0.0010	0.30	0.3437
07.00 น.-08.00 น.	0.0018	0.0034	0.0006	0.0016	0.40	0.4582
08.00 น.-09.00 น.	0.0030	0.0056	0.0006	0.0016	0.40	0.4582
09.00 น.-10.00 น.	0.0074	0.0139	0.0007	0.0018	0.30	0.3437
10.00 น.-11.00 น.	0.0051	0.0096	0.0008	0.0021	0.30	0.3437
11.00 น.-12.00 น.	0.0052	0.0098	0.0006	0.0016	0.30	0.3437
12.00 น.-13.00 น.	0.0022	0.0041	0.0004	0.0010	0.30	0.3437
ค่าสูงสุด 1 ชั่วโมง	0.0074	0.0139	0.0008	0.0021	0.5	0.5728
ค่าสูงสุด 8 ชั่วโมง	-	-	-	-	0.4	0.4582
ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง	0.0031	0.0058	0.0006	0.0016	0.3	0.3437
ค่ามาตรฐาน 1 ชั่วโมง	0.17 ^{1/}	0.3199	0.3 ^{2/1}	0.7860	30 ^{3/}	34.3681
ค่ามาตรฐาน 8 ชั่วโมง	-	-	-	-	9 ^{3/}	10.3104
ค่ามาตรฐาน 24 ชั่วโมง	-	-	0.12 ^{2/2}	0.3144	-	-

หมายเหตุ : ^{1/} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 33 (พ.ศ.2552) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซไนโตรเจน-ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป

^{2/1} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 21 (พ.ศ.2544) ออกตามความในพระราชบัญญัติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ชั่วโมง

^{2/2} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 (พ.ศ.2547) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

^{3/} ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเม้นท์ รีเสิร์ช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, มิถุนายน 2567

3.1.9 เสียง

สำหรับการตรวจวัดระดับเสียงประจำปีของกรมควบคุมมลพิษบริเวณพื้นที่ภาคใต้ซึ่งได้ดำเนินการตรวจวัด จำนวน 2 สถานี ได้แก่ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งในจังหวัดพังงาไม่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียง

ทั้งนี้ จากผลการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณพื้นที่โครงการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดย บริษัท เอ็นไวรอนเมนต์ รีเสิร์ช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด เมื่อวันที่ 7-9 มิถุนายน พ.ศ. 2567 พบว่า

- **วันที่ 6-7 มิถุนายน พ.ศ.2567** มีระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24) เท่ากับ 50.80 dB(A) และระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) เท่ากับ 74.20 dB(A)

- **วันที่ 7-8 มิถุนายน พ.ศ. 2567** มีระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24) เท่ากับ 51.50 dB(A) และระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) เท่ากับ 80.50 dB(A)

- **วันที่ 8-9 มิถุนายน พ.ศ. 2567** มีระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24) เท่ากับ 54.40 dB(A) และระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) เท่ากับ 81.00 dB(A)

ทั้งนี้ เมื่อนำผลการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณพื้นที่โครงการมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานระดับเสียงในชุมชนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 15 พ.ศ. 2540 เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 114 ตอนที่ 27ง ลงวันที่ 3 เมษายน 2540 ซึ่งกำหนดค่ามาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ยในคาบ 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24 hrs.) มีค่าไม่เกิน 70 dB(A) และค่าระดับเสียงสูงสุด(L_{max}) มีค่าไม่เกิน 115 dB(A) พบว่า เป็นไปตามมาตรฐาน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1.9-1

ตารางที่ 3.1.9-1 ผลการตรวจวัดระดับเสียงโดยทั่วไปบริเวณพื้นที่โครงการ

วันที่ตรวจวัด	พารามิเตอร์	ผลการตรวจวัด dB(A)					
		L_{eq}	L_{max}	L_5	L_{10}	L_{50}	L_{90}
6-7/06/66	ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง	50.80	-	53.20	52.30	49.90	48.60
	ระดับเสียงสูงสุด	-	74.20	-	-	-	-
7-8/06/66	ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง	51.50	-	54.20	52.80	51.30	49.00
	ระดับเสียงสูงสุด	-	80.50	-	-	-	-
8-9/06/66	ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง	51.40	-	54.70	52.70	48.50	46.90
	ระดับเสียงสูงสุด	-	81.00	-	-	-	-
ค่ามาตรฐาน		70	115	-	-	-	-

หมายเหตุ : มาตรฐานค่าระดับเสียงในชุมชนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนต์ รีเสิร์ช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, มิถุนายน 2567

3.1.10 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินที่มีใช้ทะเล

จังหวัดพังงา มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 357 สาย ซึ่งมีคลองที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง 337 สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว 180 แห่ง ในปัจจุบันแหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงาประกอบด้วย ลำน้ำ 6 สาย ได้แก่

1) **คลองพังงา** มีความยาวประมาณ 45 กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่า ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านอำเภอเมืองที่ตำบลทุ่งคาโงก ตำบลนบปริง ตำบลถ้ำน้ำผุดและไหลลงสู่อ่าวพังงาที่บ้านท้ายช้าง เดิมคลองสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือสำเภาแล่นเข้ามาติดต่อซื้อขายถึงตัวเมืองพังงา แต่ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี

2) **คลองตะกั่วป่า** มีความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่าในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านตำบลเหลของอำเภอกะปง และตำบลต่างๆ ในอำเภอตะกั่วป่า ได้แก่ ตำบลตำตั่ว ตำบลบางไทร ตำบลโคกเคียน ตำบลตะกั่วป่า ตำบลบางนายสี และไหลลงสู่ทะเลอันดามันคลองตะกั่วป่าต่อไป ซึ่งในอดีตเคยเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ มีเรือแล่นเข้าไปถึงอำเภอกะปง แต่ในปัจจุบันคลองมีสภาพตื้นเขินและมีน้ำขุ่น เช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก

3) **คลองนางยอน** มีความยาวประมาณ 24 กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาพระหมีและเขาพ่อตาหลวงแก้ว ในเขตตำบลกระ อำเภอกะบุรี ใกล้แนวเขตจังหวัดระนอง ไหลผ่านบ้านกลาง บ้านนางยอน บ้านทุ่งนา ตำบลกระ อำเภอกะบุรี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สำคัญ

4) **คลองนาเตย** มีความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาโดนยานไทร เขาหม่น และเขาโดนดิน ไหลผ่านบ้านคลองปริง บ้านดอนอิฐ บ้านนาเตย ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน บริเวณบ้านท่าแดง ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ปัจจุบันคลองสายนี้ใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนฝ่ายคลองนาเตย

5) **คลองถ้ำ** มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากเขาสะแกเพิง เขาวังกอ ไหลผ่านบ้านถ้ำ ตำบลถ้ำ บ้านบางจัน บ้านบางหมักนอก ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง และไหลลงสู่อ่าวพังงาต่อไป

6) **คลองลำไทรมาศ** มีความยาวประมาณ 23 กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาตำหนอน ไหลผ่านบ้านนาหลวง บ้านไทรมาศ และรวมกับคลองมะรุ่ย ไหลลงสู่อ่าวพังงาในเขตตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2564)

สำหรับพื้นที่โครงการบริเวณแนวเขตที่ดินด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออกติดกับคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) ซึ่งเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งและน้ำฝนจากชุมชน จากการสำรวจของบริษัทที่ปรึกษา เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2567 พบว่า ลำคลองดังกล่าวมีสภาพเป็นเลนปนโคลน มีวัชพืชและต้นไม้ขึ้นปกคลุมทั่วไป ได้แก่ ต้นมะพร้าว ปอทะเล กระถิน ไมยราบ กะทกรก ตะขบ ผักบุ้งทะเล และหญ้า

ชั้นกาด ส่วนสัตว์ที่พบบริเวณคลองดังกล่าว ได้แก่ จิงโจ้น้ำ ลูกปลาวัยอ่อน หอยเตี้ยไก่อ และปูเสฉวน โดยคลองดังกล่าวฝั่งทิศตะวันตกมีความยาวตามแนวเขตที่ดินพื้นที่โครงการประมาณ 100 เมตร กว้างประมาณ 12.60-20.10 เมตร มีระดับน้ำสูงประมาณ 22-40 เซนติเมตร และคลองฝั่งทิศตะวันออก มีความยาวตามแนวเขตที่ดินพื้นที่โครงการประมาณ 150 เมตร กว้างประมาณ 9.00-17.50 เมตร มีระดับน้ำสูงประมาณ 20-35 เซนติเมตร โดยคลองขุดทั้งสองฝั่งมีลักษณะการไหลของน้ำค่อนข้างช้า ทั้งนี้ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ โครงการจะมีการระบายน้ำฝนลงสู่คลองดังกล่าว โดยน้ำจากลำคลองจะไหลออกสู่ทะเล (หาดคึกคัก) ต่อไป (สภาพปัจจุบันคลองขุดติดพื้นที่โครงการ ดังรูปที่ 3.1.10-1) ทั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษาได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำในคลองขุด เพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 จำนวน 1 ตัวอย่าง

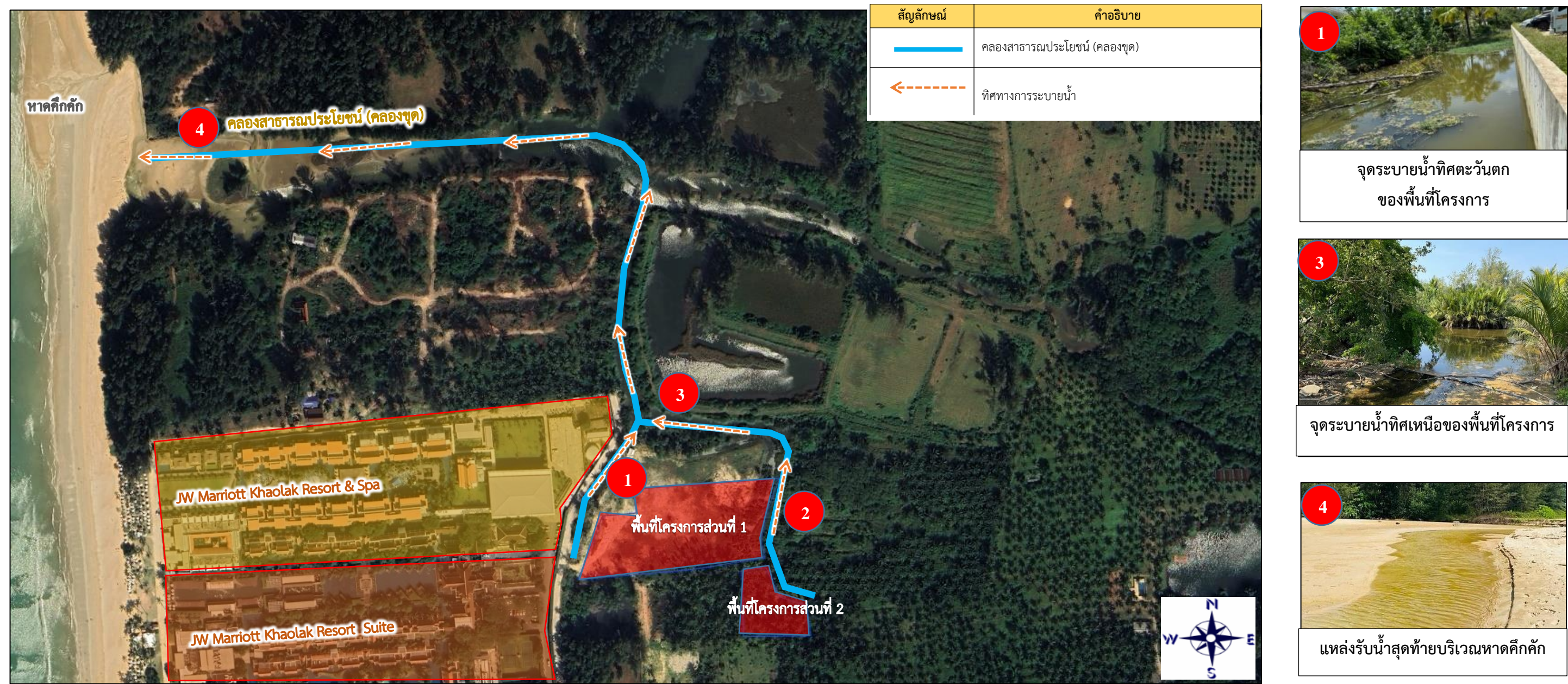
สำหรับผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำวิเคราะห์โดยบริษัท เซาท์เทิร์น แล็บ แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินของประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ประเภทที่ 3 ได้แก่ แหล่งน้ำที่ได้รับน้ำทิ้งจากกิจกรรมบางประเภทและสามารถเป็นประโยชน์เพื่อ (1) การอุปโภคและบริโภคโดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติและผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน และ (2) การเกษตร โดยพารามิเตอร์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดคุณภาพน้ำ พบว่า พารามิเตอร์ส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3 ยกเว้น ค่าความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (BOD) และค่าแอมโมเนีย-ไนโตรเจน (Ammonia-Nitrogen) ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1.10-1

ตารางที่ 3.1.10-1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด)

พารามิเตอร์	หน่วย	ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ	ค่ามาตรฐาน
ความเป็นกรด-ด่าง (pH at 25.0 °C)	-	6.96	5.0 - 9.0
ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (BOD)	mg/l	2.48	≤2
ออกซิเจนละลาย (Dissolved Oxygen : DO)	mg/l	7.09	≥4
แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (Ammonia-Nitrogen)	mg/l as NH ₃ -N	1.40	≤0.5
ไนเตรท-ไนโตรเจน (Nitrate-Nitrogen)	mg/l as NO ₃ -N	<0.1	≤5.0
อุณหภูมิของน้ำ (Temperature)	°C	27.60	ธรรมชาติ
สี กลิ่น และรส (Color, Odor and Taste)	-	ธรรมชาติ	ธรรมชาติ
ลักษณะทางกายภาพ	ของเหลวขุ่น มีตะกอน		

หมายเหตุ : เปรียบเทียบกับมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ประเภทที่ 3 ได้แก่ แหล่งน้ำที่ได้รับน้ำทิ้งจากกิจกรรมบางประเภทและสามารถเป็นประโยชน์เพื่อ (1) การอุปโภคและบริโภคโดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติและผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน (2) การเกษตร (ตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 111 ตอนที่ 16 ง ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2537)

ที่มา : บริษัท เซาท์เทิร์น แล็บ แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด, มิถุนายน 2567

สภาพปัจจุบันของคลองชูดที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ

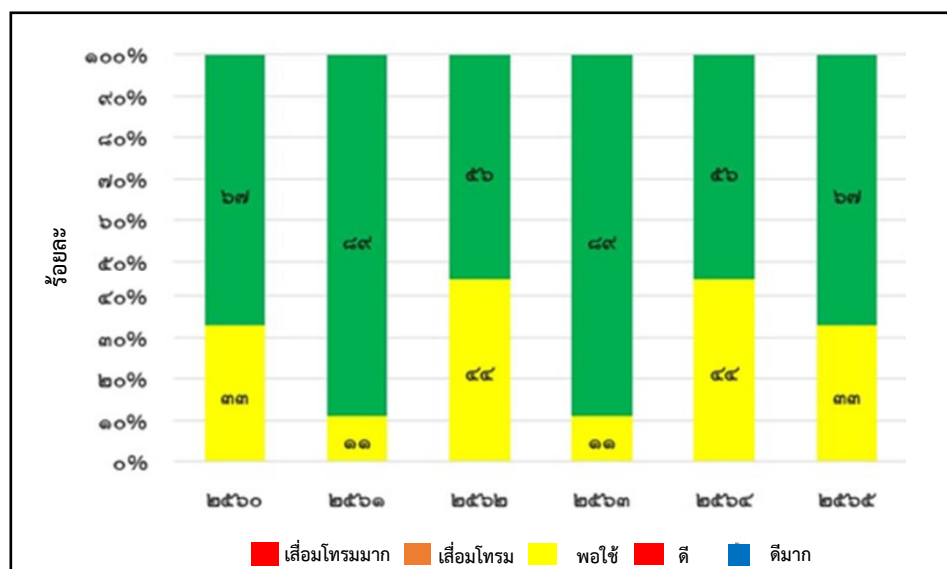
สัตว์ที่พบในคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองชูด)

รูปที่ 3.1.10-1 สภาพปัจจุบันของคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองชูด) และโครงข่ายการระบายน้ำของโครงการจนถึงแหล่งรองรับน้ำสุดท้าย

แหล่งน้ำทะเล

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ตอนบนตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเล อันดามัน มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.89 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน มีชายฝั่ง ทะเลยาว ประมาณ 241 กิโลเมตร ตามชายฝั่งทะเลมีป่าชายเลนเกือบตลอดพื้นที่ ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะใน ทะเลอันดามัน เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น (รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง 1 และการกีดขวางชายฝั่งของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)

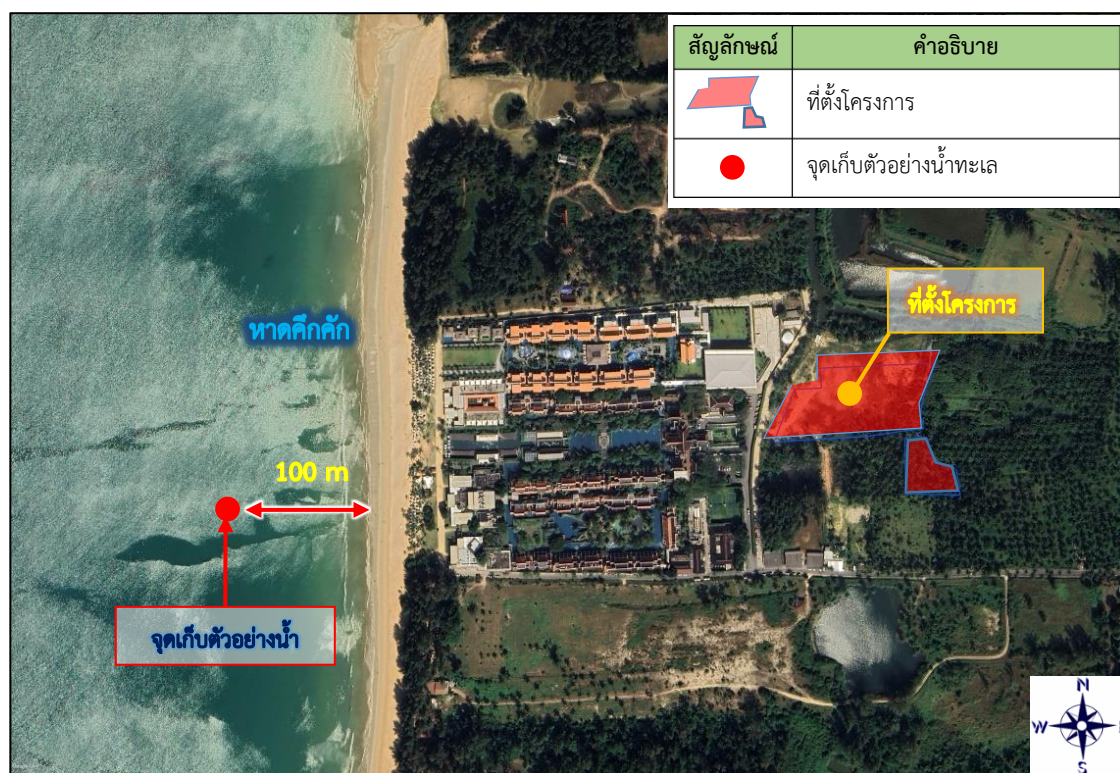
จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเล สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 15 ได้ติดตาม ตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทะเล ชายฝั่งในพื้นที่จังหวัดพังงา ความถี่ 2 ครั้งต่อปี ได้แก่ ช่วงฤดูร้อน (เดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม) และช่วงฤดูฝน (เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม) รวมทั้งสิ้น 9 สถานี ระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2560 - 2565 พบว่า แนวโน้มคุณภาพน้ำทะเล ปี 2565 มีคุณภาพน้ำทะเลอยู่ในระดับดี ร้อยละ 67 ได้แก่ หาดปากเกาะ (เกาะคอเขา) หาดบาง สัก หาดท้ายเหมือง หาดคึกคัก หาดบางเนียง และหาดเขาหลัก และอยู่ ในระดับพอใช้ ร้อยละ 33 ได้แก่ คลองบ้านน้ำเค็ม หาดนาใต้ (เขาปีหลาย) และท่าเรือบ้านทับละมุ ซึ่งหาก เปรียบเทียบย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2560- 2565 พบว่าคุณภาพน้ำทะเลมีแนวโน้มดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 ดัชนี บ่งชี้ปัญหาคุณภาพน้ำทะเลที่สำคัญ ได้แก่ แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด แบคทีเรีย กลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์ม2 และแบคทีเรียกลุ่มเอ็นเทอโรคอกไค ฟอสเฟต-ฟอสฟอรัส แอมโมเนียรวม และปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอนรวม ((แผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับจังหวัด ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา)) ดังรูปที่ 3.1.10-2

ที่มา : แผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับจังหวัด ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

รูปที่ 3.1.10-2 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสถานะคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งจังหวัดพังงา ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2565

สำหรับพื้นที่โครงการด้านทิศตะวันตกอยู่ใกล้กับทะเล (หาดคึกคัก) มีระยะห่างประมาณ 460 เมตร ดังนั้น บริษัทที่ปรึกษาจึงเก็บตัวอย่างน้ำทะเล (หาดคึกคัก) จำนวน 1 จุด (ตำแหน่งเก็บตัวอย่างน้ำทะเล (หาดคึกคัก) ดังรูปที่ 3.1.10-3 (หาดคึกคัก) เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2567 (แรม 12 ค่ำ เดือน 7) เวลาประมาณ 11.00-12.00 น. ซึ่งมีระดับน้ำสูงประมาณ 2.76 เมตร เหนือระดับน้ำลงต่ำสุด อ้างอิงข้อมูลระดับน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณสถานีตรวจวัดระดับน้ำอำเภอบ้านละมุง (พังงา) คำนวณโดยกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ ซึ่งเป็นสถานีตรวจวัดระดับน้ำทะเล ที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่โครงการมากที่สุด โดยจุดเก็บตัวอย่างน้ำทะเลอยู่ห่างจากชายฝั่งประมาณ 100 เมตร เก็บที่ระดับน้ำลึกประมาณ 1 เมตร จากผิวน้ำ ส่วนการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์หาแบคทีเรีย บริษัทที่ปรึกษาได้ทำการเก็บตัวอย่างโดยจุ่มได้น้ำลึกประมาณ 20-30 เซนติเมตร

ที่มา : ปรับปรุงจากภาพถ่ายดาวเทียม Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อ มิถุนายน 2567

รูปที่ 3.1.10-3 ตำแหน่งเก็บตัวอย่างน้ำทะเลบริเวณหาดคึกคัก

สำหรับผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทะเลวิเคราะห์โดยบริษัท เซาท์เทิร์น แล็บ แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการนันทนาการ ได้แก่ แหล่งน้ำทะเลซึ่งมีประกาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นเขตเพื่อการว่ายน้ำหรือการใช้ประโยชน์เพื่อการนันทนาการทางน้ำ ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ดิฟิมพีในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 138 ตอนพิเศษ 245 ง วันที่ 6 ตุลาคม 2564 พบว่า พารามิเตอร์ของน้ำทะเลทั้งหมดเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการนันทนาการ รายละเอียดดังตารางที่ 3.1.10-2

ตารางที่ 3.1.10-2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเลบริเวณหน้าพื้นที่โครงการ

พารามิเตอร์	หน่วย	ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเล	ค่ามาตรฐาน
ความเป็นกรด-เบส (pH)	-	6.96	7.00 - 8.50
อุณหภูมิ	°C	28.70	-
สารแขวนลอย (Suspended Solids)	mg/l	<10	C
ออกซิเจนละลาย (DO)	mg/l	6.80	≥4
แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (Ammonia-Nitrogen)	µg/ - N/l	<15	≤200*
ไนเตรท-ไนโตรเจน (Nitrate-Nitrogen)	µg/ - N/l	<0.1	≤60
ฟอสเฟต-ฟอสฟอรัส (Phosphate-Phosphorus)	µg/ - P/l	6.32	≤15
ความเค็ม (Salinity)	ppt	33.10	B
ลักษณะทางกายภาพ (Physical Appearance)	ของเหลวใส		

หมายเหตุ : ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ประเภทที่ 4 คุณภาพน้ำทะเลเพื่อการนันทนาการ ได้แก่ แหล่งน้ำทะเลซึ่งมีประกาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นเขตเพื่อการว่ายน้ำ หรือการใช้ประโยชน์เพื่อการนันทนาการทางน้ำตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล (ดิฟิมพีในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 138 ตอนพิเศษ 245 ง วันที่ 6 ตุลาคม 2564)

C : พิจารณาจากประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ

B : เปลี่ยนแปลงได้ไม่เกินกว่า 10% ของค่าต่ำสุด

* : Phenol – Hypochlorite Method

ที่มา : บริษัท เซาท์เทิร์น แล็บ เอ็นจิเนียริง จำกัด, มิถุนายน พ.ศ. 2567

แหล่งน้ำใต้ดิน

แหล่งน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยน้ำบาดาลที่ถูกกักเก็บอยู่ภายใต้ตะกอนหินร่วนและหินแข็ง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยในชั้นรายละเอียด ได้ดังนี้

1) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน (Unconsolidated Aquifers) มี 3 ประเภท

1.1) ชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach Sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขา ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 5-10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<500 มิลลิกรัม/ลิตร) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาลประเภทนี้โดยเฉลี่ย 1-2 เมตร

1.2) ชั้นหินให้น้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain Aquifer : Qfd) พบตามบริเวณชายฝั่ง ปัจจุบันบางส่วนวางตัวอยู่ภายใต้ตะกอนทรายชายหาด และป่าชายเลน ความลึกโดยประมาณของชั้นหินให้น้ำประเภทนี้อยู่ในช่วง 10-40 เมตร ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้อยู่ในเกณฑ์ 2-10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<500 มิลลิกรัม/ลิตร) ยกเว้นบางบริเวณของตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง และตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ที่มีค่า TDS อยู่ระหว่าง 500-1,500 มิลลิกรัม/ลิตร บางบริเวณอาจมากกว่า 1,500 มิลลิกรัม/ลิตร

1.3) ชั้นหินให้น้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluvium Aquifers : Qcl) น้ำบาดาลในตะกอนเศษหินเชิงเขา พบแผ่กระจายค่อนข้างน้อยในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่จะพบในบริเวณที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา และระหว่างที่ราบภูเขาเตี้ย ได้แก่ พื้นที่ราบของตำบลแม่นางขาว และตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี ตำบลบางม่วง ตำบลโคกเคียน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ที่ราบเชิงเขาของตำบลลำภี ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง นอกจากนั้นยังพบเป็นแนวแคบๆ บริเวณตำบลกระโสม และตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง ปริมาณน้ำเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ 2-10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง บางบริเวณอยู่ในช่วง 10-20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และบางแห่งที่มีความหนาแน่นอาจได้มากกว่า 20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

2) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง (Consolidated Rocks)

2.1) ชั้นหินให้น้ำตะกอนกึ่งหินแปร (Meta-sedimentary Aquifers : Cms) พบเกือบทุกอำเภอ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอเกาะยาวเท่านั้น ปริมาณน้ำที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ 2-5 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ยกเว้นพื้นที่ตำบลแม่นางขาว อำเภอคุระบุรี ตำบลลำภี อำเภอท้ายเหมือง ตำบลโคกเคียน อำเภอตะกั่วป่า ตำบลท่านา และเทศบาลตำบลกะปง ซึ่งมีปริมาณ 15-35 เมตร

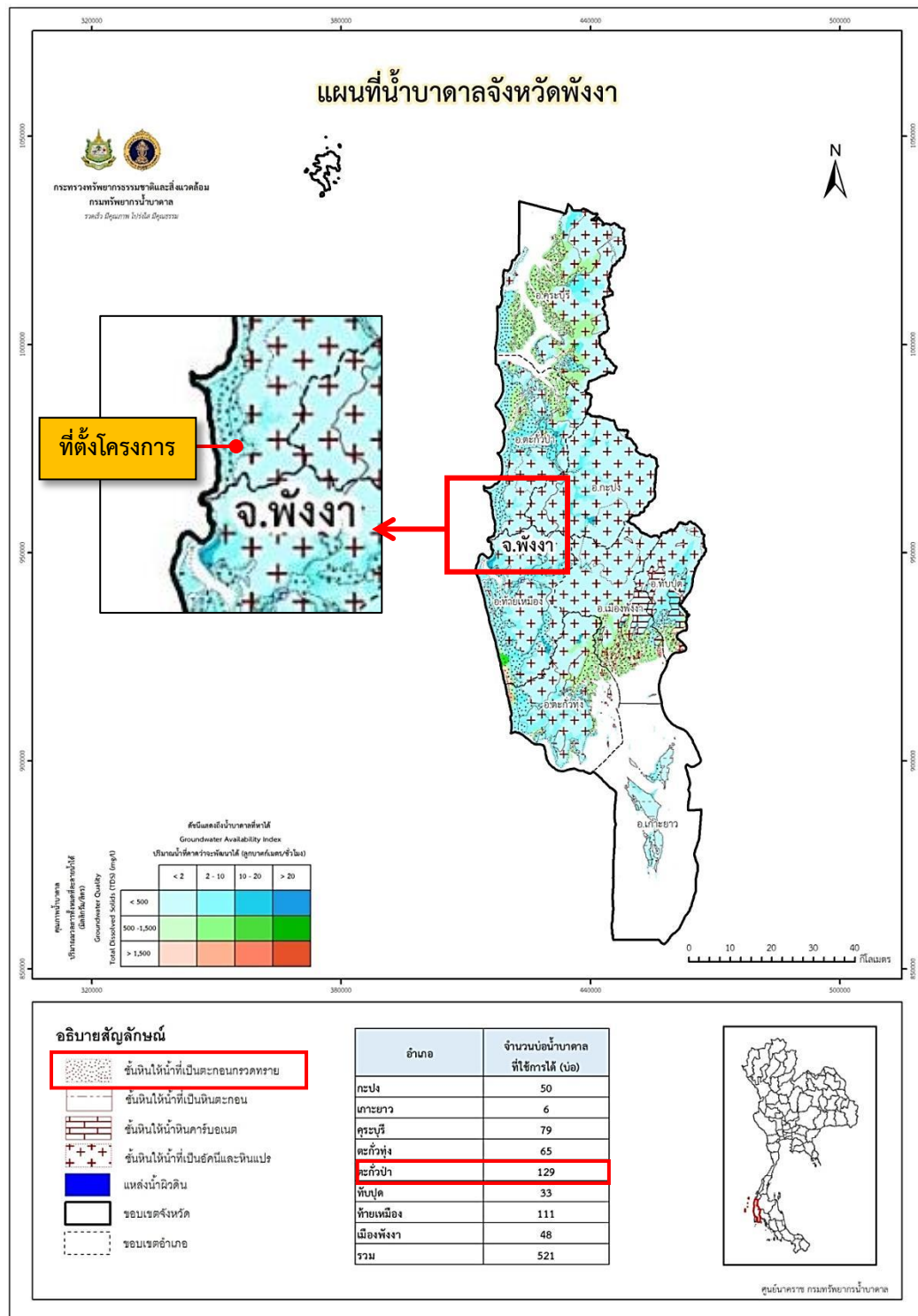
2.2) ชั้นหินให้น้ำหินปูนอายุเพอร์เมียน (Permian limestone Aquifers : Pc) พบชั้นหินให้น้ำประเภทนี้บริเวณรอยต่อระหว่างอำเภอเมืองกับอำเภอทับปุด และพบที่ตำบลบ่อแสน ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ระหว่าง 20-40 เมตร ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย 2-5 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นบางแห่งที่มีพื้นที่ติดทะเลอาจได้น้ำกร่อยถึงน้ำเค็ม

2.3) ชั้นหินให้น้ำลำปาง (Lampang Aquifer : TRLp) พบอยู่ที่เกาะหมากน้อยเท่านั้น ไม่มีข้อมูลการเจาะพัฒนาน้ำบาดาลในหินประเภทนี้

2.4) ชั้นหินให้น้ำโคราชตอนล่าง (Lower Khorat Aquifers : TR-JIK) พบอยู่ที่อำเภอเกาะยาว ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ 1-3 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำดี

2.5) ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี (Granitic Aquifers : Gr) พบกระจายอยู่ทั่วไปในเกือบทุกอำเภอใน จังหวัดพังงา ยกเว้นอำเภอเกาะยาว ศักยภาพในการให้น้ำของหินชนิดนี้ค่อนข้างต่ำ หรือในบางบริเวณที่ไม่มี ศักยภาพในการให้น้ำเลย น้ำถูกกักเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยก รอยเลื่อน และในบริเวณหินผุ ความลึกของชั้น น้ำประมาณ 10-20 เมตร ปริมาณน้ำที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ยกเว้นบาง บริเวณที่มีรอยแตกขนาดใหญ่ และรอยแตกต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ได้น้ำอยู่ในช่วง 2-10 ลูกบาศก์เมตร/ ชั่วโมง น้ำที่ได้มีคุณภาพดี (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2567)

สำหรับบริเวณพื้นที่โครงการ อยู่ในบริเวณชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach Sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขา ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 5-10 ลูกบาศก์เมตร/ ชั่วโมง คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ($TDS < 500$ มิลลิกรัม/ลิตร) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาล ประเภทนี้โดยเฉลี่ย 1-2 เมตรดังรูปที่ 3.1.10-4

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, มิถุนายน 2567

รูปที่ 3.1.10-4 ตำแหน่งพื้นที่โครงการในแผนที่น้ำบาดาลจังหวัดพังงา

3.1 ทรัพยากรชีวภาพ

3.2.1 ทรัพยากรชีวภาพบนบก

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดพังงา มีพื้นที่ป่าไม้ในช่วงปี 2565 จำนวน 1,111,693.91 ไร่ สัดส่วนร้อยละ 32.37 ของพื้นที่จังหวัด ที่มีจำนวน 3,434,460.12 ไร่

• การจำแนกป่าไม้เชิงวิชาการ

สำหรับท้องที่จังหวัดพังงา ป่ามีความชุ่มชื้นสูง พืชพรรณต่างๆ ไม่มีฤดูกาลสำหรับการผลัดใบหรือทิ้งใบจนหมดทั้งต้น ดังนั้น จึงจัดเป็นป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen Forest) โดยแบ่งเป็นป่าชนิดต่างๆ ตามสภาพภูมิประเทศ ความชื้น และพรรณไม้ ดังนี้

1) ป่าดงดิบ หรือป่าดิบ มีเนื้อที่ 797,582.18 ไร่ หรือร้อยละ 23.22 ของพื้นที่จังหวัด มีต้นไม้และพืชพรรณอื่น ๆ ขึ้นปะปนกันอยู่อย่างหนาแน่น ขนาดของต้นไม้มักจะโตใหญ่และสูงมากกว่าป่าชนิดอื่น ๆ ต้นไม้ใหญ่ที่สำคัญ เช่น ยางยูง ตะเคียน เทพทาโร มังตาล ตาเสือ เป็นต้น สำหรับไม้พุ่มล่างส่วนใหญ่จะเป็นไม้ไผ่ เตย หวาย ระกำ และเถาวัลย์นานาชนิด

2) ป่าชายหาด มีเนื้อที่ 271,719.16 ไร่ หรือร้อยละ 7.91 ของพื้นที่จังหวัด ป่าชนิดนี้ขึ้นอยู่ตามชายฝั่งทะเลและตามริมน้ำ ริมคลองที่น้ำทะเลท่วมถึง และมีเนื้อดินเป็นเลนหรือโคลน จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายหาดมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่างๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน อีกทั้งยังมีความสมบูรณ์สูงกว่าจังหวัดอื่นๆ กล่าวคือ ร้อยละ 90 ของพื้นที่ป่าชายหาดมีต้นไม้ขึ้นอยู่หนาแน่นและมีความสมบูรณ์ของเรือนยอดร้อยละ 70-100 พรรณไม้เด่น เช่น ไม้โกงกางใบเล็ก ไม้โกงกางใบใหญ่ ถั่วขาว ถั่วดำ ตะบูน พังกาหัวสุม เป็นต้น ไม้พุ่มล่างประกอบด้วย ประทุษเล เหงือกปลาหมอ ปอทะเล เป็นต้น กล้วยไม้ประกอบด้วย รongเท้า นารีสีข้าว รongเท้านารีเหลืองตรังจาง ส่วนพื้นที่ป่าชายหาดตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายหาด ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 มีเนื้อที่ 274,868.75 ไร่ ต่อมามติคณะรัฐมนตรี 22 สิงหาคม, 17 ตุลาคม 2543 กำหนดให้พื้นที่ป่าชายหาดตามผลการจำแนกเดิม และพื้นที่งอกชายหาดทะเลเป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ยกเว้นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์อยู่เดิม รวมเนื้อที่ 365,941.59 ไร่ หรือร้อยละ 10.56

3) ป่าชายหาด มีเนื้อที่ 38,985.49 ไร่หรือร้อยละ 1.14

4) สังคมพืชลานหิน มีเนื้อที่ 1,436.77 ไร่หรือร้อยละ 0.04

5) ป่าที่ฟื้นฟูตามธรรมชาติ มีเนื้อที่ 1,002.08 ไร่หรือร้อยละ 0.03

6) ป่าพรุ มีเนื้อที่ 333.02 ไร่ หรือร้อยละ 0.01

• การจำแนกป่าไม้เชิงกฎหมาย

พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงา สามารถนำมาจำแนกในเชิงกฎหมายได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

1) ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี หรือป่าจำแนก ป่าไม้ชั่วคราว ป่าไม้ถาวร ป่าไม้ถาวรของชาติ หรือป่าเตรียมการ หมายถึงพื้นที่ที่กำหนดไว้เป็นป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีมติเมื่อวันที่

14 พฤศจิกายน 2504 เห็นชอบตามที่คณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินเสนอให้กำหนดเขตป่าสงวน ป่าคุ้มครองเป็นป่าที่จะรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติในท้องที่จังหวัดพังงา จำนวน 67 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 2,033,162.49 ไร่ โดยต่อมาเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 434,981.00 ไร่ ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2531, 20 กันยายน 2537 และ 24 มกราคม 2547 อนุมัติให้ เปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง จำนวน 4 ป่า, 56 ป่า และ 1 ป่า ตามลำดับ รวมจำนวน 61 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 186,150 ไร่ มอบให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาตินำไปดำเนินการ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ ถาวรฯ จำนวน 67 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 248,831 ไร่

2) ป่าสงวนแห่งชาติ หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จากกฎกระทรวงระหว่างปี พ.ศ. 2501-2529 ได้กำหนดพื้นที่ ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ รวมจำนวน 73 ป่า รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,505,426.50 ไร่ และ กรมป่าไม้ได้ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10, 17 มีนาคม 2535 ในท้องที่จังหวัดพังงา เนื้อที่ 1,514,187.00 ไร่ มอบให้สำนักงาน การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) 123,717.50 ไร่ คงเหลือ 1,381,709 ไร่ ดังนี้

2.1) เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Conservation Zone or Zone C) หมายถึง พื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อ การป้องกันภัยธรรมชาติ อันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้าน การศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ 902,800 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่า เพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย เนื้อที่ 317,860 ไร่ และพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ 584,940 ไร่

2.2) เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Economic Zone or Zone E) หมายถึงพื้นที่ป่า สงวนแห่งชาติ ที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่า รวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ และการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการ พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติ อื่นๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ 602,762 ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบให้ สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดพังงานำไปปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ 117,690.60 ไร่ ดังนั้น คงเหลือ พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ 485,071.40 ไร่

2.3) เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Agricultural Zone or Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตร หรือมีศักยภาพสูงในการพัฒนา ด้านการเกษตร ตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน รัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของ ราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเนื้อที่ 8,625 ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จังหวัดพังงานำไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ 6,026.90 ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร เนื้อที่ 2,598.10 ไร่

3) อุทยานแห่งชาติ หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกา กำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติจำนวน 7 แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ 722,477 ไร่ ประกอบด้วย

3.1) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา	มีเนื้อที่ 250,000 ไร่
3.2) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา	มีเนื้อที่ 153,800 ไร่
3.3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	มีเนื้อที่ 88,282 ไร่
3.4) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน	มีเนื้อที่ 87,500 ไร่
3.5) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี – หาดท้ายเหมือง	มีเนื้อที่ 45,000 ไร่
3.6) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก – ลำรุ้	มีเนื้อที่ 78,125 ไร่
3.7) อุทยานแห่งชาติแหลมสน	มีเนื้อที่ 196,875 ไร่

(อุทยานแห่งชาติแหลมสนครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ 19,770 ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง)

4) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า คือ บริเวณที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเชิงรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ในท้องที่จังหวัดพังงาได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง คือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนปริวรรต ในท้องที่อำเภอเมืองพังงา กะปง ทับปุด จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 138,712.50 ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เตรียมการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า หมู่เกาะระ-เกาะพระทอง ท้องที่อำเภอคุระบุรี เนื้อที่ประมาณ 103,851 ไร่ รวม 2 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 242,563.50 ไร่

5) วนอุทยาน เป็นพื้นที่ที่มีทัศนียภาพสวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษาไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติ แต่มีขนาดเล็กกว่าจังหวัดพังงามีวณอุทยาน 2 แห่ง เนื้อที่รวม 564.25 ไร่ ประกอบด้วย

4.1) วณอุทยานสระนางมโนราห์ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี 2519 ต่อมา โอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี 2523 และกรมอุทยานแห่งชาติฯ ในปี 2545 อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาตอยและป่านางหงส์ ท้องที่ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา เนื้อที่ 180 ไร่

4.2) วณอุทยานน้ำตกgrammy จังหวัดพังงาได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี 2519 ต่อมา โอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี 2526 และกรมอุทยานแห่งชาติฯ ในปี 2545 อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาโดนดิน ท้องที่ตำบลกระโสม อำเภอดงทับปด เนื้อที่ 384.25 ไร่

(แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569. สำนักงานจังหวัดพังงา และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2567)

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในตำบลคึกคัก เป็นพื้นที่ฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี และมีสภาพเป็นภูเขา ลักษณะเช่นนี้ทำให้มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ป่าไม้ในพื้นที่เป็นประเภทไม่ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญได้แก่

ป่าดิบเขา ป่าเขาขึ้น (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 เทศบาลตำบลคีรีรักษ์, 2564)(แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566-2570 เทศบาลตำบลคีรีรักษ์, 2564)

ตารางที่ 3.2.1-1 ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดพังงา (ไร่)

ลำดับ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	เนื้อที่ป่า (ไร่)	มอบ ส.ป.ก. (ไร่)	เป็นอุทยานแห่งชาติ (ไร่)	คงเหลือป่า (แปลง/ไร่)
1	ป่าเขาม้างและป่าเขาบางเต่า	4,250	419	-	3,831
2	ป่าเขาหลักลำแก่น	10,263	-	-	10,263
3	ป่าเกาะเคี่ยม	600	419	-	181
4	ป่าฝ่ายท่า	7,500	1,963	-	5,537
5	ป่าวังทัง	3,800	3,259	-	541
6	ป่านากก	2,812	-	20,625	2,812
7	ป่าเทือกเขากะโด	40,000	1,869	-	17,506
8	ป่าเขาบางแก้ว ป่าเขาบางเคียนและป่าควนหินดาน	11,787	575	-	11,212
9	ป่าเขาหน่วยอั้ง ป่าเขาเหมะน้อยและป่าเขาพ้อตา	25,875	1,411	-	24,464
10	ป่าโคกขร	1,125	801	-	324
11	ป่าคลองพุดแดง	1,093	-	-	1,093
12	ป่าคลองยาหมี่	2,150	-	-	2,150
13	ป่าช่องหลาด	5,718	593	2,500	5,125
14	ป่าควนจุก	6,600	-	-	4,100
15	ป่าพุนิ	8,000	151	938	7,849
16	ป่าคลองเหี้ย	1,818	-	-	881
17	ป่าคลองกาหมาย	700	-	-	700
18	ป่าคลองอ่าวเสน	600	384	-	216
19	ป่าคลองหยง	4,687	1,349	-	3,338
20	ป่าคลองโล๊ะปาไล	1,595	-	-	1,595
21	ป่าคลองทองกลาง	3,203	-	-	3,203
22	ป่าหมู่เกาะสุรินทร์	20,594	-	20,594	-
23	ป่าเขาบ่อไทร	18,918	3,600	-	15,318
24	ป่าสนชายทะเล	937.50	-	-	938
25	ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอย	4,887	-	4,687	200
26	ป่าเทือกเขาบางปริก และป่าบางอี	24,275	3,572	-	20,703
27	ป่าเกาะระ	12,187	-	-	12,187
28	ป่าทุ่งทุ	5,950	-	-	5,950
29	ป่าควนเขาเปาะ	4,057	-	-	4,057
30	ป่าเทือกเขาโตนดิน	28,875	600	-	28,275

ตารางที่ 3.2.1-1 ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดพังงา (ไร่)

ลำดับ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	เนื้อที่ป่า (ไร่)	มอบ ส.ป.ก. (ไร่)	เป็นอุทยานแห่งชาติ (ไร่)	คงเหลือป่า (แปลง/ไร่)
31	ป่าทุ่งนาดำและป่าควนปากเตรียม	2,225	950	-	1,275
32	ป่าเขาพระพิชัย	7,835	1,927	-	5,908
33	ป่าคลองติเต๊ะ	4,887	1,030	-	3,857
34	ป่าชายทะเลเขาหลัก	412	-	412	-
35	ป่าเทือกเขาหลักและป่าเขาโตน	89,590	999	15,625	72,966
36	ป่าหัวเขา	1,000	1,000	-	-
37	ป่าเลนโครงการทับปุด	20,371	-	-	20,371
38	ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรีแปลงที่ 3	74,137	-	-	74,137
39	ป่าเกาะยาวใหญ่ แปลงที่ 2	2,489	2,489	-	-
40	ป่าเทือกเขานมสาว	205,401	31,304	134,750	39,348
41	ป่าเทือกเขาทุ่งคาโงก	27,935	422	-	27,513
42	ป่าคลองสามช่องและป่าคลองกะโสม	19,912	1,506	10,625	7,781
43	ป่าควนช้างเขาทองหลาง	5,002	-	-	5,002
44	ป่าควนหัวโตนและป่าเขาพัง	18,865	393	3,750	14,722
45	ป่าเทือกเขากะทะคว่ำ	47,700	1,650	20,000	26,050
46	ป่าเกาะโบบ	1,375	-	1,375	-
47	ป่าพานพอ	43,750	6,105	-	37,645
48	ป่าบางหยวก ป่าบางหลวง และป่าบางยาง	13,662	900	-	12,762
49	ป่าเกาะยาวน้อย	5,575	843	-	4,732
50	ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่าและป่าเขาบางนายสี	60,250	-	-	60,250
51	ป่าเกาะเกาะ	17,062	4,562	-	12,500
52	ป่าบ้านบางหลาม	4,840	-	-	4,840
53	ป่าควนนาบอน	1,045	-	-	1,045
54	ป่าเขาหลัก-ลำรู่	30,900	912	17,625	12,363
55	ป่าเขากล้วย	312	-	-	312
56	ป่าเขาเต่า	422	355	-	67
57	ป่าเขาปลายโตะและป่าเขาศก	146,094	3,056	65,000	78,038
58	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี	4,725	-	-	4,725
59	ป่าเขาทอยและป่านางหงส์	37,607	2,909	-	34,698
60	ป่าควนถ้ำและป่าบางกรีก	1,519	556	-	963
61	ป่าเทือกเขานมสาว แปลงที่ 2	3,913	1,238	-	2,676
62	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี แปลงที่ 1	63,750	-	-	63,750
63	ป่าควนมะรุ่ย	17,497	710	-	16,787

ตารางที่ 3.2.1-1 ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดพังงา (ไร่)

ลำดับ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	เนื้อที่ป่า (ไร่)	มอ. ส.ป.ก. (ไร่)	เป็นอุทยานแห่งชาติ (ไร่)	คงเหลือป่า (แปลง/ไร่)
64	ป่าเทือกเขาแม่นางขาว	26,442	219	-	26,223
65	ป่าเทือกเขาศรีราชา ป่าเขาบางกรักและป่าเขาบางใหญ่	37,718	6,818		30,900
66	ป่าเขาลำปี	47,780	1,636	37,500	8,644
67	ป่าเทือกเขาสูง	43,517	1,875	18,125	23,517
68	ป่าเลนคลองสามช่องแปลงที่ 2	5,000	-	5,000	-
69	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่ 1	5,494	3,494	-	2,000
70	ป่าเลนคลองบางปอ	1,443	-	-	1,443
71	ป่าควนโต๊ะเหลและป่าแหลมช้า	11,820	3,648	-	8,173
72	ป่าคลองทุ่งมะพร้าว	34,339	2,791	-	31,548
73	ป่าเทือกเขาทราสูง	45,000	3,152	10,625	31,223
รวมเนื้อที่ทั้งหมด		1,505,468.50	110,413	389,806	1,005,300

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560

ทั้งนี้ จากการสำรวจพื้นที่ป่าชายเลนของไทย ของสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พบว่า บริเวณพื้นที่จังหวัดพังงา ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมด 331,242.51 ไร่ แต่ป่าชายเลนที่มีพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด 199,050.26 ไร่ และมีพื้นที่ป่าชายเลนในเขตอุทยานแห่งชาติทั้งหมด 40,904.22 ไร่ รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.1-2 และ ตารางที่ 3.2.1-3

ตารางที่ 3.2.1-2 พื้นที่ป่าชายเลน ที่ซ้อนทับในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)

ลำดับ	รายชื่อป่าสงวนที่เป็นป่าชายเลน	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	พื้นที่ที่เป็นป่าชายเลน (ไร่)
1	ป่าเกาะเกาะ	19,838.42	9,628.75
2	ป่าเกาะเคี่ยม	595.91	0.02
3	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่หนึ่ง	5,700.67	181.22
4	ป่าเกาะระ	11,637.63	697.29
5	ป่าเขาตอย และป่านางหงษ์	37,964.58	2,599.18
6	ป่าเขาบ่อไทร	24,863.14	7,100.32
7	ป่าเขาพระพิชัย	7,626.55	2,003.63
8	ป่าคลองกาหมาย	711.86	407.86
9	ป่าคลองติเต๊ะ	4,769.18	2,330.17
10	ป่าคลองทองกลาง	3,065.93	1,435.22
11	ป่าคลองทุ่งมะพร้าว	34,971.13	10,831.18

ตารางที่ 3.2.1-2 พื้นที่ป่าชายเลน ที่ซ้อนทับในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)

ลำดับ	รายชื่อป่าสงวนที่เป็นป่าชายเลน	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	พื้นที่ที่เป็นป่าชายเลน (ไร่)
12	ป่าคลองพุดแดง	1,119.99	786.40
13	ป่าคลองย้าหมี่	2,011.25	1,137.12
14	ป่าคลองโละป่าไผ่	1,667.29	1,258.56
15	ป่าคลองสามช่อง และป่าคลองกระโสม	17,101.14	12,434.66
16	ป่าคลองหยง	4,960.22	2,230.19
17	ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอย และป่าคลองท่าอยู่	5,033.15	3,669.17
18	ป่าคลองเหียง	1,700.74	1,015.05
19	ป่าคลองอ่าวเลน	573.86	259.53
20	ป่าควนจุก	5,691.64	80.89
21	ป่าควนโต๊ะหลา และป่าแหลมชำ	11,858.33	541.56
22	ป่าทุ่งทุ	5,621.66	5,035.70
23	ป่าทุ่งนาดำ และป่าควนปากเตรียม	2,504.55	718.77
24	ป่าเทือกเขาแม่น้ำนางขาว	26,047.95	1.23
25	ป่าบ้านบางแหลม	4,751.84	273.73
26	ป่าปากลาว และป่าคลองบากัน	64,279.08	25,641.22
27	ป่าเลนคลองบางปอ	1,535.45	691.60
28	ป่าเลนคลองสามช่องแปลงที่สอง	2,918.55	2,593.10
29	ป่าเลนโครงการกิ่งอำเภอคุระบุรีแปลงที่สาม	70,045.11	38,865.94
30	ป่าเลนโครงการทับปุด	19,788.31	13,829.21
31	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรี	3,643.46	1,983.07
32	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรีแปลงที่หนึ่ง	47,941.56	17,306.42
33	ป่าเลนโครงการอำเภอตะกั่วป่า และป่าเขาบางนายสี	60,072.43	31,262.22
34	ป่าหัวเขา	235.95	119.47
35	ป่าเกาะยาวน้อย	5,237.49	46.61
รวม		518,086.01	199,050.26

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560

ตารางที่ 3.2.1-3 พื้นที่ป่าชายเลนที่ซ้อนทับในเขตอุทยานแห่งชาติ (ไร่)

ลำดับ	รายชื่ออุทยานแห่งชาติ	พื้นที่อุทยานแห่งชาติ	พื้นที่ที่เป็นป่าชายเลน
1	อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง	44,950.00	2,185.41
2	อุทยานแห่งชาติแหลมสน	19,875.00	339.45
3	อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา	250,000.00	38,379.36
รวม		419,825.00	40,904.22

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560

จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 288,463.41 ไร่ เนื้อที่ป่าชายเลนคงสภาพจำนวน 234,604.20 ไร่ โดยอยู่ในพื้นที่ 7 อำเภอ 26 ตำบล ได้แก่ อำเภอเกาะยาว อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.1-4

ตารางที่ 3.2.1-4 พื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าชายเลนรายตำบลในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.2557 (ไร่)

อำเภอและตำบล	พื้นที่ป่าชายเลนตามมติ (ไร่)	พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ (ไร่)
อำเภอคุระบุรี		
ตำบลคุระบุรี	12,720.03	10,791.15
ตำบลบางวัน	26,866.90	24,902.29
ตำบลเกาะพระทอง	43,018.31	31,042.16
ตำบลแม่น้ำงาช	23,638.34	22,507.88
อำเภอตะกั่วป่า		
ตำบลเกาะคอเขา	12,368.36	9,484.33
ตำบลบางนายสี	42,639.04	39,561.45
ตำบลบางม่วง	1,677.12	1,027.57
อำเภอท้ายเหมือง		
ตำบลท้ายเหมือง	6,821.18	4,300.30
ตำบลทุ่งมะพร้าว	45,43.56	3,031.81
ตำบลลำแก่น	77,60.93	60,527.22
อำเภอตะกั่วทุ่ง		
ตำบลกระโสม	1,448.71	970.34
ตำบลกะไหล	7,418.80	6,054.63
ตำบลคลองเคียน	5,132.89	4,445.36
ตำบลโคกกลอย	1,489.82	1,008.19
ตำบลท่าอยู่	2,293.64	1,773.26
ตำบลหล่อยูง	4,017.79	3,462.67
อำเภอเมืองพังงา		
ตำบลเกาะปันหยี	15,048.85	16,559.74

ตารางที่ 3.2.1-4 พื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าชายเลนรายตำบลในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.2557 (ไร่)

อำเภอและตำบล	พื้นที่ป่าชายเลนตามมติ (ไร่)	พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ (ไร่)
ตำบลตากแดด	1,843.26	14,559.74
ตำบลถ้ำน้ำผุด	4,365.46	2,653.20
ตำบลท้ายช้าง	372.89	19.70
ตำบลบางเตย	30,423.99	24,372.04
อำเภอทับปุด		
ตำบลบ่อแสน	6,768.18	4,433.94
ตำบลมะรุ่ย	13,532.82	10,510.18
อำเภอเกาะยาว		
ตำบลเกาะยวน้อย	3,280.76	836.85
ตำบลเกาะยาวใหญ่	4,507.85	2,223.38
ตำบลพรุไฉ	4,463.91	2,496.63
รวมพื้นที่ (ไร่)	288,463.42	234,604.20

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560

จากข้อมูลการสำรวจป่าชายเลนจังหวัดพังงาของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปี 2559 พบพันธุ์ไม้ป่าชายเลน จำนวน 21 ชนิด ความหนาแน่นรวมของต้นไม้ เท่ากับ 418.80 ต้นต่อไร่ พันธุ์ไม้ที่พบมากที่สุดอยู่ในวงศ์ Rhizophoraceae ชนิดที่มีความหนาแน่นมากที่สุด คือ โกงกางใบเล็ก มีความหนาแน่นเท่ากับ 145.74 ต้นต่อไร่ รองลงมา คือ ตะบูนขาว และโปรงแดงมีความหนาแน่นเท่ากับ 96.12 และ 51.84 ต้นต่อไร่ ตามลำดับ

สำหรับพื้นที่ในป่าชายเลน พบนกทั้งหมด 11 อันดับ 31 วงศ์ 69 ชนิด จำนวน 1,547 ตัว นกที่พบมากที่สุด คือ นกนางแอ่นบ้าน ในวงศ์ Hirundinidae อันดับ Passeriformes พบทั้งหมด 440 ตัว รองลงมา คือ นกอีโก้ยเล็ก ในวงศ์ Scolopacidae อันดับ Charadriiformes พบทั้งหมด 218 ตัว จากการประเมินสถานภาพการอยู่อาศัยของนก พบว่า เป็นนกประจำถิ่น 48 ชนิด นกอพยพ 12 ชนิด เป็นทั้งนกอพยพและนกประจำถิ่น 7 ชนิด

สัตว์น้ำที่พบในป่าชายเลน ทั้งหมด 42 ชนิด จำแนกเป็นกลุ่มปลา 32 ชนิด กลุ่มหมึก 1 ชนิด กลุ่มกุ้งและปู 8 ชนิด และกลุ่มแมงดาทะเล 1 ชนิด วงศ์ที่พบมากที่สุดคือ วงศ์กุ้ง พบ 6 ชนิด ได้แก่ กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว กุ้งตะกาด กุ้งตะกาดขาว กุ้งตะกาดหางแดง และกุ้งหางแดง ด้านความเด่น พบว่า กุ้งขาว มีความเด่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปลาแป้นแก้ว ปลากระบอกขาว ปลากระทุงเหวควาย และกุ้งตะกาดขาว นอกจากนี้ยังพบแมลงจำนวน 8 อันดับ 40 วงศ์ 94 ชนิดซึ่งกลุ่มแมลงที่พบมากที่สุดคือ แมลงใน Order Lepidoptera (ผีเสื้อ) จำนวน 194ชนิด มีค่าดัชนีของความหลากหลายทางชนิดพันธุ์ เท่ากับ 1.533 มีค่าความชุกชุมทางชนิดพันธุ์และค่าความสม่ำเสมอทางชนิดพันธุ์เท่ากับ 32.489 และ0.382 ตามลำดับ และพบสัตว์ทะเลหน้าดิน

ในป่าชายเลน พบจำนวน 23 ชนิดสัตว์หน้าดินที่มีความสามารถ ปรับตัวได้ดีมีทั้งหมด 11 ชนิด ได้แก่ กุ้งตักแตน ปูก้ามดาบ ปูจาก ปูแสมหิน ปูแสมก้ามส้ม หอยวง หอยจับแฉง หอยเรดเชลล์ และหอยหมู

(พื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดพังงา. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2561)

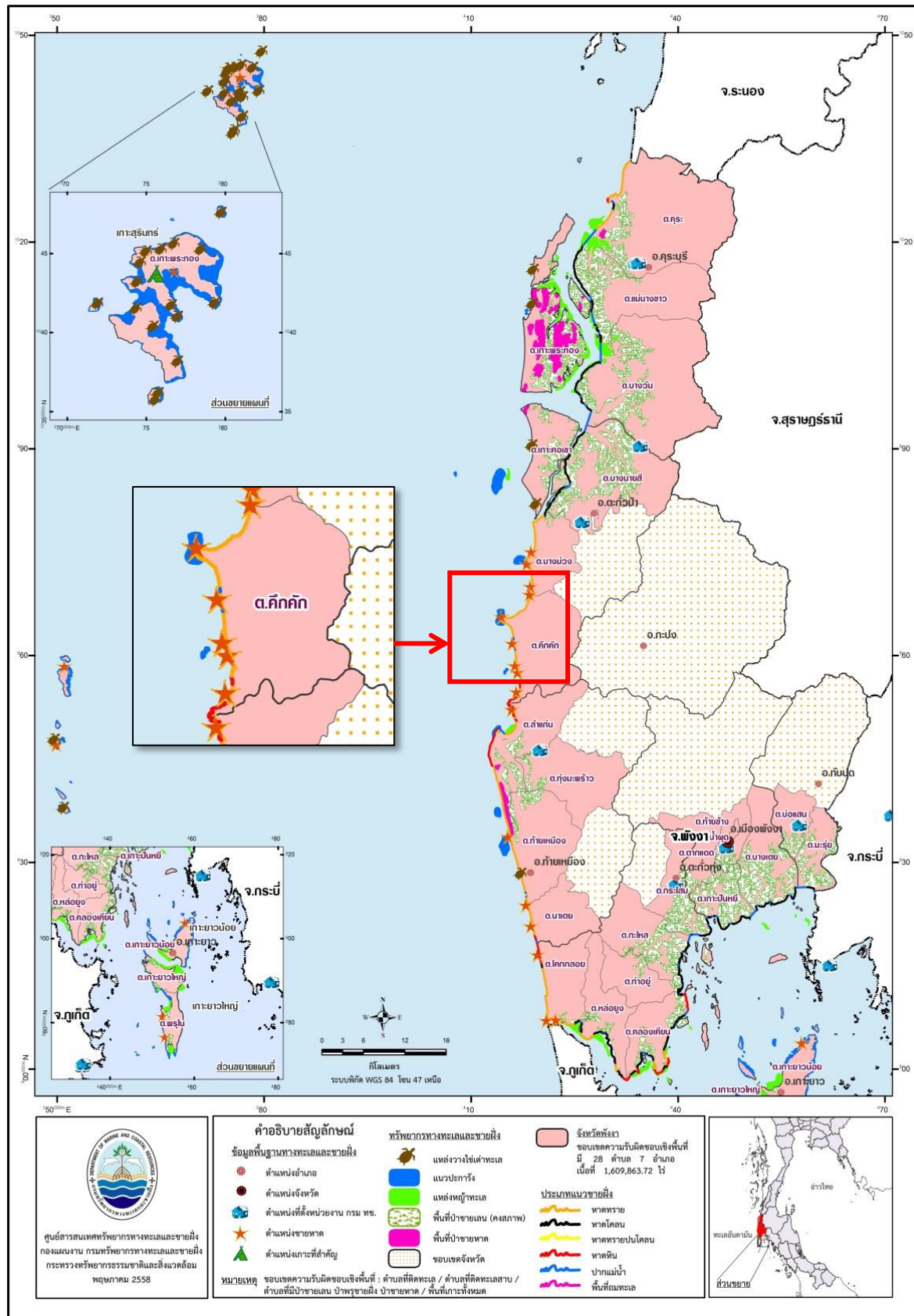
การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดพังงามีพื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าชายเลนทั้งหมด 274,401.14 ไร่ ลดลงจากพื้นที่ในปี พ.ศ. 2552 ประมาณ 915 ไร่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดพังงา เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเกษตร นาเกลือ นาุ้ง เป็นต้น กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้ดำเนินโครงการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน พ.ศ. 2557 พบว่า มีพื้นที่ป่าชายเลนในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวม 365,941.59 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ จำนวน 274,401.14 ไร่ นอกนั้นเป็นพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรรม เมืองและสิ่งก่อสร้าง พื้นที่ทิ้งร้าง ป่าชายหาด ป่าพรุ ป่าบก หาดเลน หาดทราย และพื้นที่เปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่ง รวม 91,540.45 ไร่ (สถานการณ์ทรัพยากรป่าชายเลน จังหวัดพังงา, 2561) รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.1-5 และดังรูปที่ 3.2.1-1

ตารางที่ 3.2.1-5 รูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน ปี พ.ศ. 2557 จังหวัดพังงา (ไร่)

ลำดับ	การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน	พื้นที่ (ไร่)
1	ป่าชายเลน (ป่าคงสภาพ)	234,604.20
2	ป่าชายหาด	12,458.85
3	ป่าพรุ	610.95
4	ป่าบก	1,997.89
5	พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	5,773.21
6	นาเกลือ	0
7	เกษตรกรรม	30,159.96
8	เมืองและสิ่งก่อสร้าง	1,849.48
9	ท่าเทียบเรือ	0
10	เลนงอก/หาดเลน	9,631.61
11	หาดทราย	44.50
12	พื้นที่เปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่ง*	19,347.46
13	พื้นที่ทิ้งร้าง	44.46
รวม		316,422.57

หมายเหตุ * พื้นที่เขตจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน ปี พ.ศ. 2543 สภาพปัจจุบันเปลี่ยนเป็นทะเลหรือแม่น้ำลำคลอง

ที่มา : สถานการณ์ทรัพยากรป่าชายเลน จังหวัดพังงา ,2561

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560

รูปที่ 3.2.1-1 แผนที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	พื้นที่โครงการ
	จุดสำรวจพันธุ์ไม้และสัตว์
	จุดเริ่มต้น/จุดสิ้นสุดการสำรวจ
	เส้นทางสำรวจ

รูปที่ 3.2.1-2 เส้นทางสำรวจพันธุ์ไม้และสัตว์ภายในพื้นที่โครงการ

ตารางที่ 3.2.1-6 รายชื่อชนิดพันธุ์ไม้ที่พบในบริเวณพื้นที่โครงการ

ลำดับ	ชื่อพื้นเมือง	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
1	มะพร้าว ^{/1}	Coconut tree	<i>Cocos nucifera</i>	ARECACEAE
2	สนทะเล ^{/1}	Common Ironwood	<i>Casuarina equisetifolia</i>	CASUARINACEAE
3	ตะขบ ^{/3}	Jam tree	<i>Muntingia calabura</i>	MUNTINGIACEAE-TILIACEAE
4	พังกาเหว ^{/2}	Brazilian Tea	<i>Stachytarpheta jamaicensis</i>	VERBENACEAE
5	หญ้ากันน้ำ ^{/2}	Spanish Needles	<i>Biswna piloa</i>	COMPOSITAE
6	กะทกรก ^{/1}	Granadilla	<i>Passiflora edulis</i>	PASSIFLORACEAE
7	ผักบุ้งทะเล ^{/1}	Trumpet flower	<i>Ipomoea fistulosa</i>	CONVOLVULACEAE
8	หญ้าหอย ^{/4}	Chinese sprangletop	<i>schaemum barbatum</i>	POACEAE (GRAMINEAE)
9	ไมยราบ ^{/4}	Sensitive plant	<i>Mimosa pudica</i>	FABACEAE
10	หญ้าปากควาย ^{/5}	Beach wiregrass	<i>Dactyloctenium aegyptium</i>	GRAMINEAE (POACEAE)

หมายเหตุ : ชื่อทั่วไป ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์และวงศ์ อ้างอิงจาก

/1 ข้อมูลพันธุ์ไม้ระบบฐานข้อมูลเกษตรดิจิทัล [online] : <https://data.addrun.org/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/2 ไทยเกษตรศาสตร์ [online] : <https://www.thaikasetsart.com/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/3 แหล่งรวบรวมสมุนไพร[online] : <https://www.disthai.com/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/4 องค์การสวนพฤกษศาสตร์ [online] : <https://bgo.qsbgo.org/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/5 ศูนย์ปฏิบัติการวิจัยและเรือนปลูกพืชทดลอง [online] : <http://dgcagri.kps.ku.ac.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

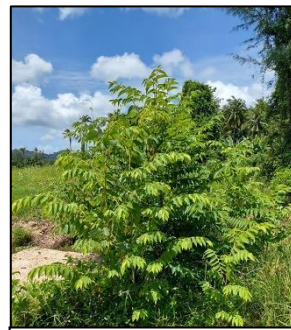
ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา, มิถุนายน 2567

มะพร้าว

สนทะเล

ตะขบ

พันธุเขียว

หญ้ากันจ้าว

กะทกรก

ผักบุ้งทะเล

หญ้าห้วย

ไมยราบ

หญ้าปากควาย

รูปที่ 3.2.1-3 พันธุ์ไม้ที่พบในพื้นที่โครงการ

ทรัพยากรสัตว์ป่า

จังหวัดพังงา มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตื้นปรีวรรต คลอบคลุมพื้นที่อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอปะกง จังหวัดพังงา เนื้อที่ 138,712.50 ไร่ สภาพพื้นที่เป็นป่าอุดมสมบูรณ์เต็มไปด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าจำนวนมาก ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า ด้วยเหตุที่สัตว์ป่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศชนิดหนึ่ง ที่อำนวยความสะดวกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การพักผ่อนหย่อนใจทางด้านชีววิทยา การรักษาความงาม ตลอดจนคุณค่าตามธรรมชาติ นอกจากนั้นสัตว์ป่ายังเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มพูนอกเงยได้ด้วยตัวของมันเองแต่จะต้องมีการลงทุนรักษาไว้ สัตว์ป่ายังช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ให้อยู่ภาวะสมดุล ในความหมายของการอนุรักษ์สัตว์ป่า คือ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ไว้ให้มีใช้ตลอดไป แต่การดำเนินงานดังกล่าวจะต้องมีศาสตร์และศิลปะของการนำหลักวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการจัดการสัตว์ป่าด้วย (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2563))

สำหรับสิ่งมีชีวิตบนบกที่พบบริเวณพื้นที่โครงการแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ สิ่งมีชีวิตจำพวกแมลง ได้แก่ มดแดง มดดำ ผีเสื้อ และแมลงปอ สัตว์ปีก ได้แก่ นกเขา และนกเอี้ยง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง ได้แก่ กิ้งกือตะเข็บเหลือง และสิ่งมีชีวิตจำพวกสัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ กิ้งก่า และจิ้งเหลน (รายละเอียดรายชื่อสัตว์บกที่พบในพื้นที่โครงการ ดังตารางที่ 3.2.1-7 และดังรูปที่ 3.2.1-4) ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสัตว์ที่พบในบริเวณพื้นที่โครงการไม่จัดเป็นสัตว์สงวน สัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 แต่อย่างใด รวมทั้งไม่จัดอยู่ในสัตว์ที่มีสถานภาพสูญพันธุ์ (Extinct) สูญพันธุ์ในธรรมชาติ (Extinct in the wild) ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) มีแนวโน้มสูญพันธุ์ (Vulnerable) และใกล้ถูกคุกคาม (Near Threatened) ตามบัญชีรายชื่อชนิดสัตว์ป่าแบบทำอนุสัญญาไซเตส (Cites) และของประเทศไทยแต่อย่างใด

ตารางที่ 3.2.1-7 รายชื่อสัตว์ที่พบในพื้นที่โครงการ

ลำดับ	ชื่อทั่วไป	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
แมลง				
1.	มดแดง ¹	The Weaver Ant	<i>Oecophylla smaragdina</i>	FORMICIDAE
2.	มดดำ ¹	The longhorn crazy ant	<i>Paratrechina longicornis</i>	FORMICIDAE
3.	ผีเสื้อ ¹	Butterfly	<i>Chaetodon trifasciatus</i>	LEPIDOPTERA
4.	แมลงปอ ¹	Fulvous Forest Skimmer	<i>Neurothemis fulvia</i>	LIBELLULIDAE
สัตว์ปีก				
1.	นกเขา ⁴	Zebra Dove	<i>Geopelia striata</i>	COLUMBIDAE
2.	นกเอี้ยง ³	Common Myna	<i>Acridotheres tristis</i>	STURNIDAE
สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง				
1.	กิ้งกือตะเข็บเหลือง ²	Flat-backed millipedes	<i>Orthomorpha communis</i>	PARADOXOSOMATIDE
สัตว์เลื้อยคลาน				

ตารางที่ 3.2.1-7 รายชื่อสัตว์ที่พบในพื้นที่โครงการ

ลำดับ	ชื่อทั่วไป	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
1.	กิ้งก่า ⁴	Changeable Lizard	<i>Calotes versicolor</i>	AGAMIDAE
2.	จิ้งเหลน ⁴	Common sun skink	<i>Eutropis multifasciata</i>	SCINCIDAE

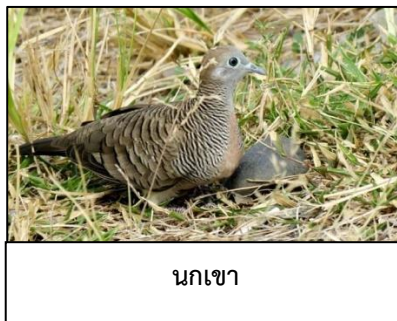
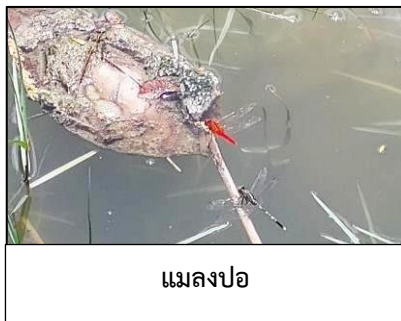
หมายเหตุ : /1 ชื่อทั่วไป ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์และวงศ์ อ้างอิงจาก คลังทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด[online] : <https://oer.learn.in.th/>เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/2 กรมอุทยานแห่งชาติ [online] : <https://www.dnp.go.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/3 มูลนิธิสืบนาคนาคะเสถียร [online] : <https://www.seub.or.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/4 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [online] : <https://thbif.onep.go.th/>เข้าถึง มิถุนายน 2567.

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา, มิถุนายน 2567.

รูปที่ 3.2.1-4 ตัวอย่างสัตว์ที่พบในพื้นที่โครงการ

3.2.2 ทรัพยากรชีวภาพในน้ำ

จังหวัดพังงามีชายฝั่งทะเลยาว 239.25 กิโลเมตร มีปะการังและเกาะที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวหลายแห่งที่สำคัญ ได้แก่ เกาะสุรินทร์ และเกาะสิมิลัน เป็นต้น มีเตาทะเล ได้แก่ เตาดิน เตามะเฟือง เต้าหย้า และเต่ากระ บริเวณชายฝั่งอำเภอท้ายเหมือง ตะกั่วป่า คุระบุรี และหมู่เกาะสิมิลัน มีทรัพยากรทะเลและชายฝั่งที่สำคัญได้แก่ ป่าชายเลน ปะการัง หาดทรายและ หาดทรายและ ทรัพยากรประมง เป็นต้นซึ่งได้มีการสำรวจทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ หาดทรายและ และปะการัง มีรายละเอียดดังนี้

แหล่งหญ้าทะเล

จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพเป็นแหล่ง หญ้าทะเลของจังหวัดพังงา 26,600 ไร่ ข้อมูลในปี พ.ศ. 2565 พบหญ้าทะเลมีพื้นที่รวม 17,305 ไร่ เพิ่มขึ้น 1,365 ไร่ เมื่อเทียบกับข้อมูลปี พ.ศ.2564 ซึ่งมีพื้นที่รวม 15,940 ไร่ โดยรวมมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคงที่ มีแหล่งหญ้าทะเลที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์ขึ้น บริเวณบ้านทุ่งนางดำ เกาะพระทองและบริเวณใกล้เคียง และบ้านทับละมุ มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงคงที่บริเวณ เกาะไขใหญ่ บ้านท่าปูน บ้านอ่าวย่านสะบ้า เกาะพร้าว เกาะละวะใหญ่ หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะผ้า บริเวณหมู่เกาะยาวและอ่าวพังงาตอนใน (รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่งของ ประเทศ , 2565) การก่อตัวของแหล่งหญ้าทะเลเขตจังหวัดพังงาในแต่ละบริเวณได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากอิทธิพลของคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเลรวมถึงในมวลน้ำทะเล เป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ควบคุมพัฒนาการของแหล่งหญ้าทะเล ทำให้แหล่งหญ้าทะเลในแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน สามารถจำแนกลักษณะแหล่งหญ้าทะเลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) แหล่งหญ้าทะเลบริเวณปากแม่น้ำ ได้แก่ บริเวณปากอ่าวคุระบุรี และทางด้านฝั่งตะวันออกของเกาะพระทอง

2) แหล่งหญ้าทะเลบริเวณแนวปะการัง ได้แก่ แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะไขใหญ่ และเกาะสุรินทร์

ทั้งนี้ จากการสำรวจแหล่งหญ้าทะเลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปี พ.ศ. 2564 สำรวจแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดพังงา พบหญ้าทะเลทั้งหมด 12 ชนิด ได้แก่ หญ้าชะเงาใบมน (*Cymodocea rotundata*) หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) หญ้าใบพาย (*Halophila beccarii*) หญ้าเงาใส (*Halophila decipiens*) หญ้าเงาใบใหญ่ (*Halophila major*) หญ้าเงาใบเล็ก (*Halophila minor*) หญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) หญ้ากุยช่ายเข็ม (*Halodule pinifolia*) หญ้ากุยช่ายทะเล (*Halodule uninervis*) หญ้าต้นหอมทะเล (*Syringodium isoetifolium*) และหญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งหญ้าทะเลรวม 26,527.60 ไร่ ใน 11 พื้นที่ และมีพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลที่มีการปลูกเสริมจำนวน 72 ไร่ รวมทั้งสิ้น 26,599.60 ไร่ คือ

1) หมู่เกาะสุรินทร์	มีเนื้อที่ประมาณ	401.80	ไร่
2) เกาะไขใหญ่	มีเนื้อที่ประมาณ	8.20	ไร่
3) บ้านทุ่งนางดำ	มีเนื้อที่ประมาณ	4,033.30	ไร่

4) เกาะพระทองและพื้นที่ใกล้เคียง	มีเนื้อที่ประมาณ	7,242.90	ไร่
5) เกาะผ้า	มีเนื้อที่ประมาณ	340.20	ไร่
6) บ้านทับละมุ	มีเนื้อที่ประมาณ	793.70	ไร่
7) ท่าปูน – บ้านอ่าวย่านสะบ้า	มีเนื้อที่ประมาณ	3,968.70	ไร่
8) เกาะพร้าว	มีเนื้อที่ประมาณ	530.30	ไร่
9) เกาะลวะใหญ่	มีเนื้อที่ประมาณ	129.60	ไร่
10) หมู่เกาะยาว	มีเนื้อที่ประมาณ	8,738.40	ไร่
11) อ่าวพังงาตอนใน	มีเนื้อที่ประมาณ	340.10	ไร่

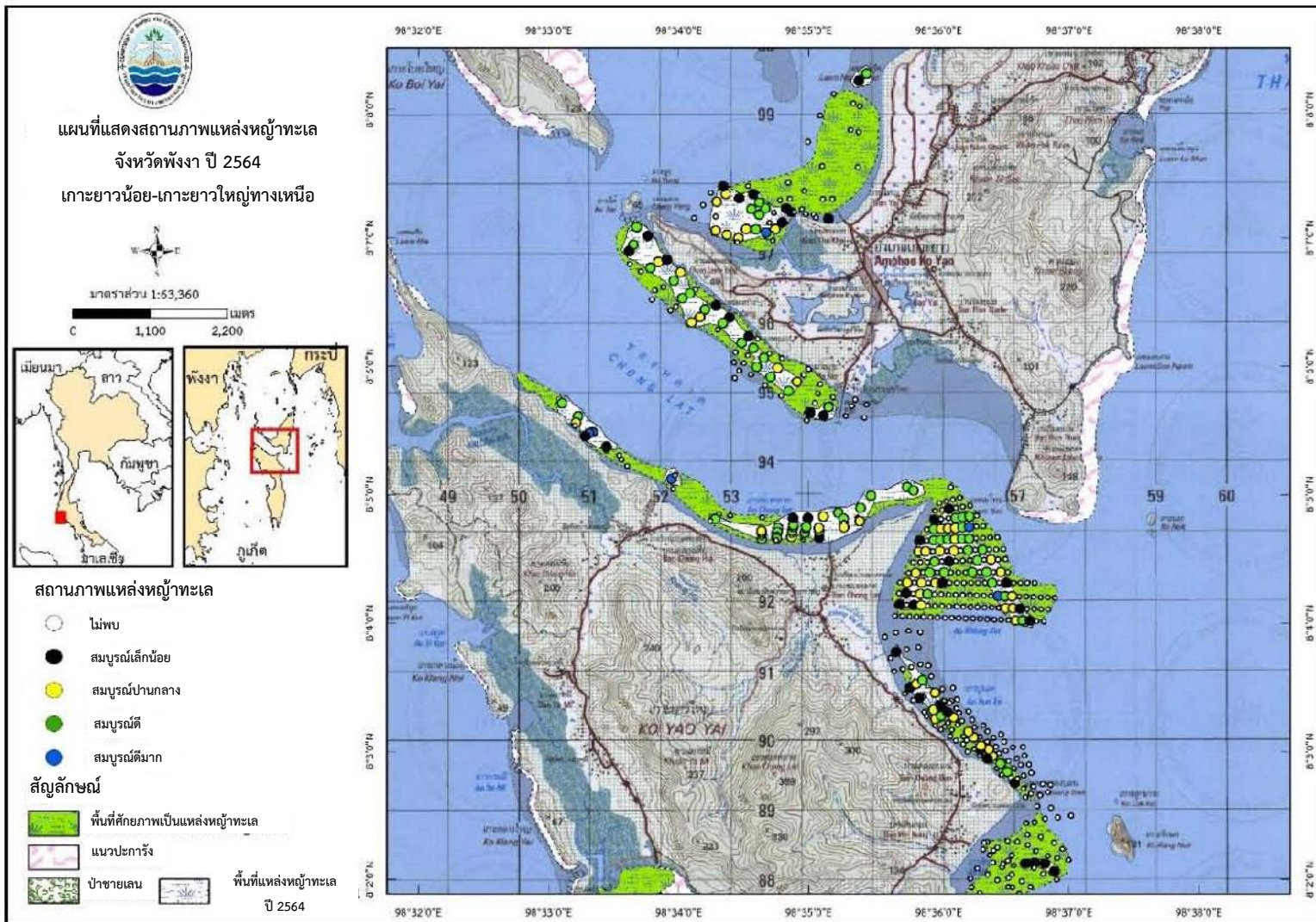
สถานภาพแหล่งหญ้าทะเลของจังหวัดพังงา ซึ่งกำหนดแหล่งหญ้าทะเลบริเวณหมู่เกาะยาวเป็นตัวแทนของแหล่งหญ้าทะเลของจังหวัด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ เป็นแหล่งหญ้าทะเลที่มีความเปราะบางจากภัยคุกคามต่างๆ จากมนุษย์ โดยในปีงบประมาณ 2564 กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดพังงาได้ดำเนินการสำรวจ และติดตามสถานภาพหญ้าทะเลบริเวณหมู่เกาะยาว และบริเวณเกาะผ้า ในพื้นที่เดิมรวม 9,078.60 ไร่ หรือร้อยละ 34.13 ของพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งหญ้าทะเลทั้งหมดของจังหวัด พบพื้นที่หญ้าทะเลทั้งสิ้น 5,370.40 ไร่ มีหญ้าทะเลรวม 11 ชนิด คือ หญ้าใบมะกรูด (Ho) หญ้าเงาใบเล็ก (Hm) หญ้าเงาใบใหญ่ (Hd) หญ้าใบพาย (Hb) หญ้าชะเงาใบมน (Cr) หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย (Cs) หญ้าชะเงาเต่า (Th) หญ้ากุยช่ายทะเล (Hu) หญ้ากุยช่ายเข็ม (Hp) หญ้าคาทะเล (Ea) และหญ้าเงาใบใหญ่ (Hj) สถานภาพโดยรวมของแหล่งหญ้าทะเลที่ได้รับการติดตามมีสถานภาพสมบูรณ์เล็กน้อยถึงสมบูรณ์ดีมาก หญ้าชนิดเด่นที่พบเป็นหญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย (Cs) หญ้าใบมะกรูด (Ho) และหญ้าเงาใบใหญ่ (Hd) รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.2-1 และรูปที่ 3.2.2-1 ถึงรูปที่ 3.2.2-2)

ตารางที่ 3.2.2-1 ข้อมูลทรัพยากรหญ้าทะเลจังหวัดพังงา ปี พ.ศ.2564

แหล่งหญ้าทะเล	ชนิดหญ้าทะเล	สถานภาพ	เนื้อที่ (ไร่)
หมู่เกาะยาว	Ho, Hm, Hb, Cr, Cs, Th, Hu, Hp, Ea, Hj	สมบูรณ์ปานกลาง	4,801.40
เกาะผ้า	Hd	สมบูรณ์ปานกลาง	569

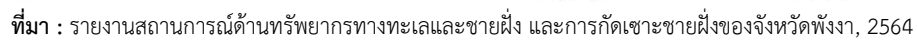
ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

สำหรับข้อมูลแหล่งหญ้าทะเลที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการที่สุด คือ หมู่เกาะผ้า ซึ่งอยู่ทิศเหนือของพื้นที่โครงการ มีระยะห่างจากโครงการประมาณ 23.40 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) มีเนื้อที่ 569 ไร่ พบหญ้าทะเล เพียง 1 ชนิด คือ หญ้าเงาใบใหญ่ (*Halophila decipiens* : Hd) มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง ดังรูปที่ 3.2.2-3 (รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาชายฝั่งของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

รูปที่ 3.2.2-1 แผนที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณหมู่เกาะยาว จังหวัดพังงา

รูปที่ 3.2.2-2 แผนที่แสดงแหล่งหญ้าทะเลบริเวณบริเวณเกาะผ้า จังหวัดพังงา

จากการศึกษาแหล่งหญ้าทะเลพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดพังงา ปี 2564 พบหญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis* : Ho) หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii* : Th) หญ้าเงาใบเล็ก (*Halophila minor* : Hm) และหญ้าชะเงาใบมน (*Cymodocea rotundata* : Cr) เป็นหญ้าชนิดเด่นมีการกระจายตัวทั่วบริเวณชายฝั่ง อ่าว และรอบเกาะต่างๆ ของจังหวัดพังงา โดยพื้นที่เด่นๆ ได้แก่ เกาะพระทอง และพื้นที่ใกล้เคียง หมู่เกาะยาว และบ้านท่านุ่น-บ้านอ่าวย่านสะบ้า เป็นต้น แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ระยะยาวโดยภาพรวมของจังหวัด พบว่า แหล่งหญ้าทะเลของจังหวัดพังงามีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง สาเหตุหลักมาจากการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล จากกิจกรรมของมนุษย์ มีการก่อสร้างบริเวณชายฝั่ง สภาพพื้นทะเลเป็นโคลนเหลว และน้ำทะเลมีความขุ่นตลอดเวลา ทำให้หญ้าทะเลพื้นที่ตัวได้ซาลง ส่งผลให้หญ้าทะเลเสื่อมโทรมลงได้ ทั้งนี้ ผลการสำรวจสถานภาพแหล่งหญ้าทะเลที่ดำเนินการ รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.2-2

ตารางที่ 3.2.2-2 สภาพปัจจุบันแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดพังงาในปี พ.ศ. 2564

แหล่งหญ้าทะเล	เนื้อที่ (ไร่)	สถานภาพ	ชนิดหญ้าที่พบปัจจุบัน	แนวโน้มเทียบกับอดีต
หมู่เกาะสุรินทร์	76.33	สมบูรณ์เล็กน้อย	Cr, Ho, Th	คงที่
เกาะไขใหญ่	0	ไม่พบ	-	ไม่มีข้อมูล
บ้านทุ่งนางดำ	1,661	สมบูรณ์ปานกลาง	Ho, Hm, Hd, Hb, Cr, Cs, Th, Hu, Hp, Ea, Si, Hj	คงที่
เกาะพระทอง และพื้นที่ใกล้เคียง	5,574.90	สมบูรณ์ปานกลาง	Ho, Hm, Hd, Hb, Cs, Th, Hu, Hp, Ea, Si	คงที่
เกาะผ้า	0	สมบูรณ์ปานกลาง	Hd	สมบูรณ์ขึ้น
บ้านทับละมุ	260	สมบูรณ์ปานกลาง	Ho, Hb, Hu, Hp	คงที่
บ้านท่านุ่น-บ้านอ่าวย่านสะบ้า	2,121.40	สมบูรณ์ปานกลาง	Ho, Hm, Cr, Cs, Th, Hu, Ea, Hj	คงที่
เกาะพร้าว	485	สมบูรณ์เล็กน้อย	Cs, Ea, Hm, Ho	คงที่
เกาะลวะใหญ่	110.70	สมบูรณ์เล็กน้อย	Ho, Hm, Hd, Cr, Cs, Th, Hu, Ea	คงที่
หมู่เกาะยาว	5,458	สมบูรณ์ปานกลาง	Ho, Hm, Hb, Cr, Cs, Th, Hu, Hp, Ea, Hj	คงที่
อ่าวพังงาตอนใน	183.80	สมบูรณ์เล็กน้อย	Ea	สมบูรณ์ขึ้น
พื้นที่พื้นฟูอ่าวพังงา	72	สมบูรณ์เล็กน้อย	-	คงที่
เนื้อที่รวม (ไร่)	15,939.98			

หมายเหตุ : ชนิดหญ้าทะเลที่พบ ดังนี้ หญ้าชะเงาใบมน (*Cymodocea rotundata* : Cr) หญ้าชะเงาใบฟัน เลื่อย (*Cymodocea serrulata* : Cs) หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides* : Ea) หญ้าใบพาย (*Halophila beccarii* : Hb) หญ้าเงาใบเล็ก (*Halophila decipiens* : Hd) หญ้าเงาใบใหญ่ (*Halophila major* : Hj) หญ้าเงาใบเล็ก (*Halophila minor* : Hm) หญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis* : Ho) หญ้ากุยช่ายเข็ม (*Halodule pinifolia* : Hp) หญ้ากุยช่ายทะเล (*Halodule uninervis* : Hu) หญ้าต้นหอมทะเล (*Syringodium isoetifolium* : Si) และ หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii* : Th)

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกัดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

แหล่งปะการัง

จังหวัดพังงา มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 26,691 ไร่ (42.70 ตารางกิโลเมตร) จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2564 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้วยวิธี Line Intercept Transect จำนวน 12 สถานี และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วยวิธี Photo belt Transect จำนวน 48 สถานี รวมทั้งสิ้น 60 สถานี คิดเป็น พื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน 16,438 ไร่ หรือ 61.6% ของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดพังงา จากพื้นที่แนวปะการังที่ทำการสำรวจทั้งหมด สามารถนำมาคำนวณเป็น สถานภาพแนวปะการังต่อพื้นที่ในภาพรวมของจังหวัดพังงา ในปี 2564 พบว่าแนวปะการังมีสถานภาพความสมบูรณ์ รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.2-3

ตารางที่ 3.2.2-3 สถานภาพแนวปะการังในภาพรวมของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดของจังหวัดพังงา

สถานภาพแนวปะการัง	พื้นที่แนวปะการังที่ได้รับการสำรวจและประเมิน (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจและประเมิน
สมบูรณ์ดีมาก	4,067	25
สมบูรณ์ดี	3,692	22
สมบูรณ์ปานกลาง	3,756	23
เสียหาย	1,114	7
เสียหายมาก	3,810	23

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่ง จังหวัดพังงา ปี 2564

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัด พังงา ทำการสำรวจ จำนวน 60 สถานี ได้แก่ กองหินอีแต้น เขาหน้ายักษ์ หาดท้ายเหมือง เกาะลิปี เกาะไขนิน (ด้านตะวันออก) เกาะไขนิน (ด้านตะวันตก) เกาะไขนอกด้าน (ตะวันตก) เกาะไขนอก (ด้านตะวันออก) เกาะยวน้อย (ด้านตะวันออกเฉียงใต้) เกาะยวใหญ่ (อ่าวสน) เกาะยวใหญ่ (แหลมหัวล้าน) เกาะดอกไม้ เกาะไขใหญ่ เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวแม่ยายด้านเหนือ) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวเต่า) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวผักกาด) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสุเทพ) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไม้งาม) เกาะตอรินลา เกาะสุรินทร์เหนือ (แหลมช่องขาด) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสับปะรด) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวบอน) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวเรือปู) เกาะปาซุมบา เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวแม่ยายด้านใต้) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไทรเอน) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวจาก) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวทรายแดง) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวทรายขาว) เกาะสุรินทร์ใต้ (หินแพ) เกาะสตอร์ค (เกาะซี) กองหินริเซลิว เกาะบอนด้านเหนือ เกาะบอนด้านใต้ เกาะตาชัยด้านใต้ เกาะตาชัย (ด้านตะวันออก ตอนล่าง) เกาะตาชัย (ด้านตะวันออกตอนบน) เกาะตาชัยด้านตะวันตก เกาะบางู (อ่าวนาชัย) เกาะบางู (อ่าวคนแก่) เกาะสิมิลันด้านตะวันตก เกาะสิมิลัน (ด้านตะวันออกตอนบน) เกาะสิมิลัน (อ่าววงช้าง) เกาะสิมิลัน (อ่าวไฟแว็บ) เกาะปายู (อ่าวด้านเหนือ) เกาะปายู (East of eden) เกาะปายู (West of eden) เกาะห้า (หินม้วนเดียว) เกาะเมียงด้านเหนือ เกาะเมียง (หาดเล็ก) เกาะปายังด้านตะวันออก เกาะหุยงด้านเหนือ เกาะละวะใหญ่ (ด้านตะวันออก) เกาะละวะใหญ่ (ด้านตะวันตก) เกาะละวะใหญ่ (ด้านเหนือ)

เกาะภูเก็ตใหญ่ เกาะโบยใหญ่ เกาะยวน้อย (อ่าวพ็อนน้อย) เกาะโรย และเกาะเหลาบาง คัดพื้นที่แนวปะการังรวม 16,338 ไร่ รายละเอียดดังตารางที่ 3.2.2-4

ตารางที่ 3.2.2-4 สถานภาพแนวปะการังจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

สถานที่	สถานภาพ	ปะการังชนิดเด่น	พื้นที่แนวปะการัง (ไร่)
กองหินอีแต่น	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก ปะการังแหวน ปะการังช่องเหลี่ยม ปะการังดาวใหญ่	148
เขาหน้ายักษ์	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังแหวน ปะการังช่องเหลี่ยม ปะการังดาวใหญ่	595
หาดท้ายเหมือง	เสียหายมาก	ปะการังโขด ปะการังแหวน ปะการังช่องเหลี่ยม ปะการังดาวใหญ่ ปะการังรังผึ้ง	2,643
เกาะลิปี	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังยูงี่ ปะการังสีน้ำเงิน ปะการัง ช่องเหลี่ยม ปะการังวงแหวน ปะการังดาวเล็ก	20
เกาะไข่น้ำ ด้านตะวันออก	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังวงแหวน ปะการังดอกเห็ด	61
เกาะไข่น้ำ ด้านตะวันตก	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังวงแหวน ปะการังดอกเห็ด	61
เกาะไข่นอก ด้านตะวันตก	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังดาวเล็ก ปะการังวงแหวน ปะการังดอกเห็ด ปะการังลายดอกไม้	63
เกาะไข่นอก ด้านตะวันออก	สมบูรณ์ดี	ปะการังโขด ปะการังดาวเล็ก ปะการังวงแหวน ปะการังดอกเห็ด ปะการังลายดอกไม้	63
เกาะยวน้อย ด้านตะวันออกเฉียงใต้	สมบูรณ์ดี	ปะการังกำแพงหิน ปะการังดอกไม้ทะเล ปะการังโขด ปะการังวงแหวน ปะการังช่องเหลี่ยม	719
เกาะยวใหญ่ (อ่าวสน)	สมบูรณ์ดี	ปะการังโขด ปะการังรังผึ้ง ปะการังสมองร่องยาว ปะการังวงแหวน ปะการังลายดอกไม้ทะเล	810
เกาะยวใหญ่ (แหลม หัวล้าน)	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังวงแหวน ปะการังดาวใหญ่ ปะการังช่องเหลี่ยม	564
เกาะดอกไม้	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังเขากวาง ปะการังช่องเล็ก ปะการังลาย ดอกไม้ ปะการังดอกกะหล่ำ ปะการังถ้วยส้ม	6
เกาะไขใหญ่*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังโขด	36
หมู่เกาะสุรินทร์*			
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวแม่ยายด้านเหนือ)*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังผิวยูงี่ ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก	876
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวเต่า)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังผิวยูงี่ ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก ปะการังดาวใหญ่	134
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวผักกาด)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังผิวยูงี่	111

ตารางที่ 3.2.2-4 สถานภาพแนวปะการังจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

สถานที่	สถานภาพ	ปะการังชนิดเด่น	พื้นที่แนวปะการัง (ไร่)
		ปะการังช่องเล็ก	
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสุเทพ)*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังเขากวาง	1,112
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไม้งาม)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก ปะการังผิวอยู่ ปะการังเขากวาง	411
เกาะตอรินลา*	เสียหายมาก	ปะการังดอกเห็ด ปะการังลายดอกไม้ ปะการังโขด	149
เกาะสุรินทร์เหนือ (แหลมช่องขาด)*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังผิวอยู่ ปะการัง ปะการังช่องเล็ก	472
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสับประรด)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด, ปะการังช่องเล็ก	291
เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวบอน)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก ปะการังดาวใหญ่	496
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวเรือปู)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังช่องเล็ก	131
เกาะปาซุมบา*	เสียหาย	ปะการังผิวอยู่ ปะการังดอกเห็ด ปะการังดอกกะหล่ำ	99
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวแม่ยายด้านใต้)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก	639
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไทรเอน)*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังโขด ปะการังผิวอยู่ ปะการังเขากวาง	1,195
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวจาก)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังผิวอยู่ ปะการังโขด ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังเขากวาง	405
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวทรายแดง)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังช่องเล็ก	45
เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวทรายขาว)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก ปะการังเขากวาง ปะการังช่องเหลี่ยม	119
เกาะสุรินทร์ใต้ (หินแพ)*	เสียหายมาก	ปะการังดอกเห็ด ปะการังผิวอยู่ ปะการังลายดอกไม้	9
เกาะสตอร์ค (เกาะชี)*	เสียหาย	ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังโขด	77
กองหินริเชิลู*	สมบูรณ์ดี	ปะการังโขด ปะการังดอกกะหล่ำ	1
หมู่เกาะสิมิลัน*			
เกาะบอน ด้านเหนือ*	เสียหายมาก	ปะการังโขด	22
เกาะบอน ด้านใต้*	เสียหาย	ปะการังโขด	52
เกาะตาชัย ด้านใต้*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด	94
เกาะตาชัยด้านตะวันออก205ตอนล่าง*	เสียหายมาก	ปะการังผิวอยู่	205
เกาะตาชัยด้านตะวันออกตอนบน*	เสียหาย	ปะการังโขด	205
เกาะตาชัยด้านตะวันตก*	เสียหายมาก	ปะการังโขด	116
เกาะบางู (อ่าวนาชัย)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังเขากวาง	97
เกาะบางู (อ่าวคนแก่)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังช่องเล็ก ปะการังโขด ปะการังผิวอยู่	11
เกาะสิมิลันด้านตะวันตก*	เสียหายมาก	ปะการังดอกไม้ทะเล	68

ตารางที่ 3.2.2-4 สถานภาพแนวปะการังจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564

สถานที่	สถานภาพ	ปะการังชนิดเด่น	พื้นที่แนวปะการัง (ไร่)
เกาะสิมิลันด้านตะวันออกตอนบน*	เสียหายมาก	ปะการังช่องเล็ก ปะการังโขด ปะการังผิวอยู่ยี่	370
เกาะสิมิลัน (อ่าววงช้าง)*	เสียหาย	ปะการังช่องเล็ก ปะการังโขด ปะการังผิวอยู่ยี่	368
เกาะสิมิลัน (อ่าวไฟแว๊ป)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังช่องเล็ก ปะการังโขด ปะการังผิวอยู่ยี่	368
เกาะปายู (อ่าวด้านเหนือ)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังสีน้ำเงิน ปะการังผิวอยู่ยี่	44
เกาะปายู (East of eden)*	สมบูรณ์ดี	ปะการังช่องเล็ก ปะการังผิวอยู่ยี่	44
เกาะปายู (West of eden)*	เสียหาย	ปะการังช่องเล็ก ปะการังโขด ปะการังดอกกะหล่ำ	68
เกาะห้า (หินม้วนเดียว)*	เสียหาย	ปะการังผิวอยู่ยี่ ปะการังโขด ปะการังช่องเล็ก	169
เกาะเมียงด้านเหนือ*	เสียหายมาก	ปะการังช่องเล็ก ปะการังผิวอยู่ยี่ ปะการังโขด	160
เกาะเมียง (หาดเล็ก)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังช่องเล็ก ปะการังผิวอยู่ยี่ ปะการังโขด	121
เกาะปายัง ด้านตะวันออก	เสียหาย	ปะการังโขด	96
เกาะหุยง ด้านเหนือ*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด	210
อ่าวพังงา*			
เกาะลวะใหญ่ด้านตะวันออก*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังวงแหวน ปะการังรังผึ้ง	71
เกาะลวะใหญ่ด้านตะวันตก*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังดอกไม้ทะเล ปะการังรังผึ้ง ปะการังกาแล็กซี	78
เกาะลวะใหญ่ด้านเหนือ*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังโขด ปะการังรังผึ้ง ปะการังวงแหวน	82
เกาะกูดูใหญ่*	เสียหาย	ปะการังดอกไม้ทะเล ปะการังรังผึ้ง	48
เกาะโบยใหญ่*	สมบูรณ์ดีมาก	ปะการังดอกไม้ทะเล ปะการังโขด	223
เกาะยาวน้อย (อ่าวพ่อน้อย)*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังเขากวาง ปะการังโขด	279
เกาะโรย*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังเขากวาง ปะการังรังผึ้ง	55
เกาะเหลาบาดัง*	สมบูรณ์ปานกลาง	ปะการังกาแล็กซี	53
รวมพื้นที่แนวปะการัง			16,338

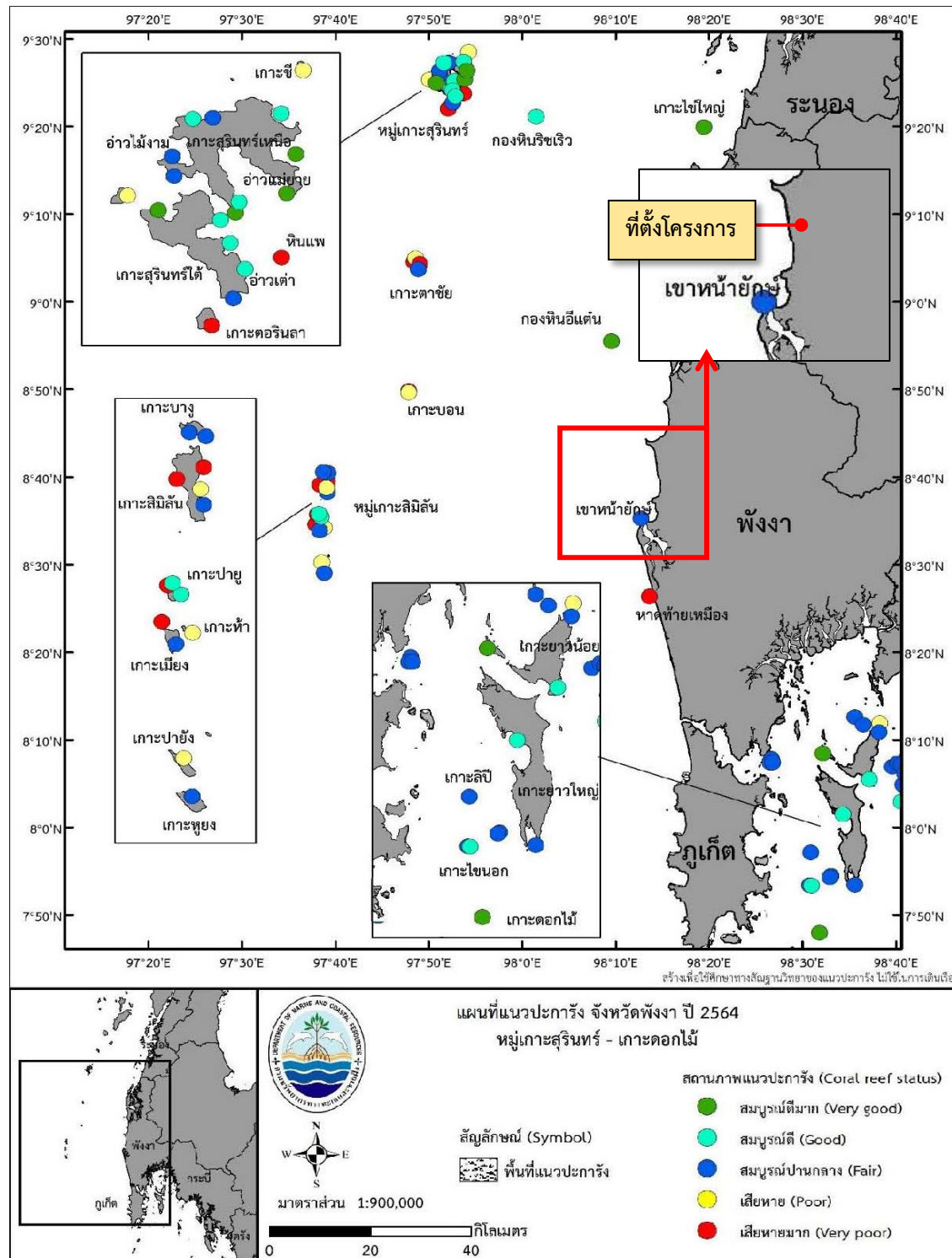
หมายเหตุ * ข้อมูลจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกัดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

จากการสำรวจของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่สำรวจแนวปะการังจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2564 ทั้ง 60 สถานี ในจังหวัดพังงา พบว่าสถานีที่มีแนวปะการังที่อยู่ในสถานภาพสมบูรณ์ดีมากมีจำนวน 8 สถานี ได้แก่ กองหินอีแต้น เกาะไขใหญ่ เกาะดอกไม้ เกาะโบยใหญ่ เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวสุเทพ) และเกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวไทรเอน อ่าวแม่ยายด้านเหนือ แหลมช่องขาด) แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีมีจำนวน 12 สถานี ได้แก่ กองหินริชิลิว เกาะไขนอกด้านตะวันออก เกาะปายู (East of Eden อ่าวด้านเหนือ) เกาะยาวใหญ่ (อ่าวสน) เกาะยาวน้อยด้านตะวันออกเฉียงใต้ เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวเต่า อ่าวบอน อ่าวสับประรด) และเกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวจาก อ่าวทรายแดง อ่าวแม่ยายด้านใต้) แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง มีจำนวน 22 สถานี ได้แก่ เกาะไขนอกด้านตะวันตก เกาะไขใน (ด้านตะวันตก ด้านตะวันออก) เกาะตาชัยด้านใต้ เกาะบางู (อ่าวนาชัย อ่าวคนแก่) เกาะเมียง (อ่าวเล็ก) เกาะยาวน้อย (อ่าวพ่อน้อย)

เกาะยาวใหญ่ (แหลมหัวล้าน) เกาะโรย เกาะละวะใหญ่ เกาะลิปี เกาะสิมิลัน (อ่าวไฟแว็บ) เกาะสุรินทร์ใต้ (อ่าวผักกาด) เกาะสุรินทร์เหนือ (อ่าวทรายขาว อ่าวไฉ้งาม อ่าวเรือปูน) เกาะหุยงด้านเหนือ เกาะเหลาบาตัง และเขาน้ำยักซ์ และแนวปะการังที่มีสถานภาพเสียหาย มีจำนวน 8 สถานี ได้แก่ เกาะกูดูใหญ่ เกาะตาชัย ด้านตะวันออกตอนบน เกาะบอนด้านใต้ เกาะปาชุมบา เกาะปายังด้านตะวันออก เกาะสตอร์ค (เกาะซี) เกาะสิมิลัน (อ่าววงช้าง) และเกาะห้า (หินม้วนเดียว)

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จากข้อมูลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำรวจแนวปะการังจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ.2564 พบว่า แนวปะการังที่อยู่ใกล้พื้นที่โครงการมากที่สุด คือ บริเวณเขาน้ำยักซ์ อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 13.20 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) ดังรูปที่ 3.2.2-3 และจากข้อมูลสำรวจพบ ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังแหวน ปะการังช่องเหลี่ยม ปะการังดาวใหญ่ มีสถานภาพสมบูรณ์ปานกลาง มีพื้นที่ปะการัง 595 ไร่

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักตุนชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

รูปที่ 3.2.2-3 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการในแผนที่แนวปะการัง จังหวัดพังงา

สัตว์ทะเลหายาก

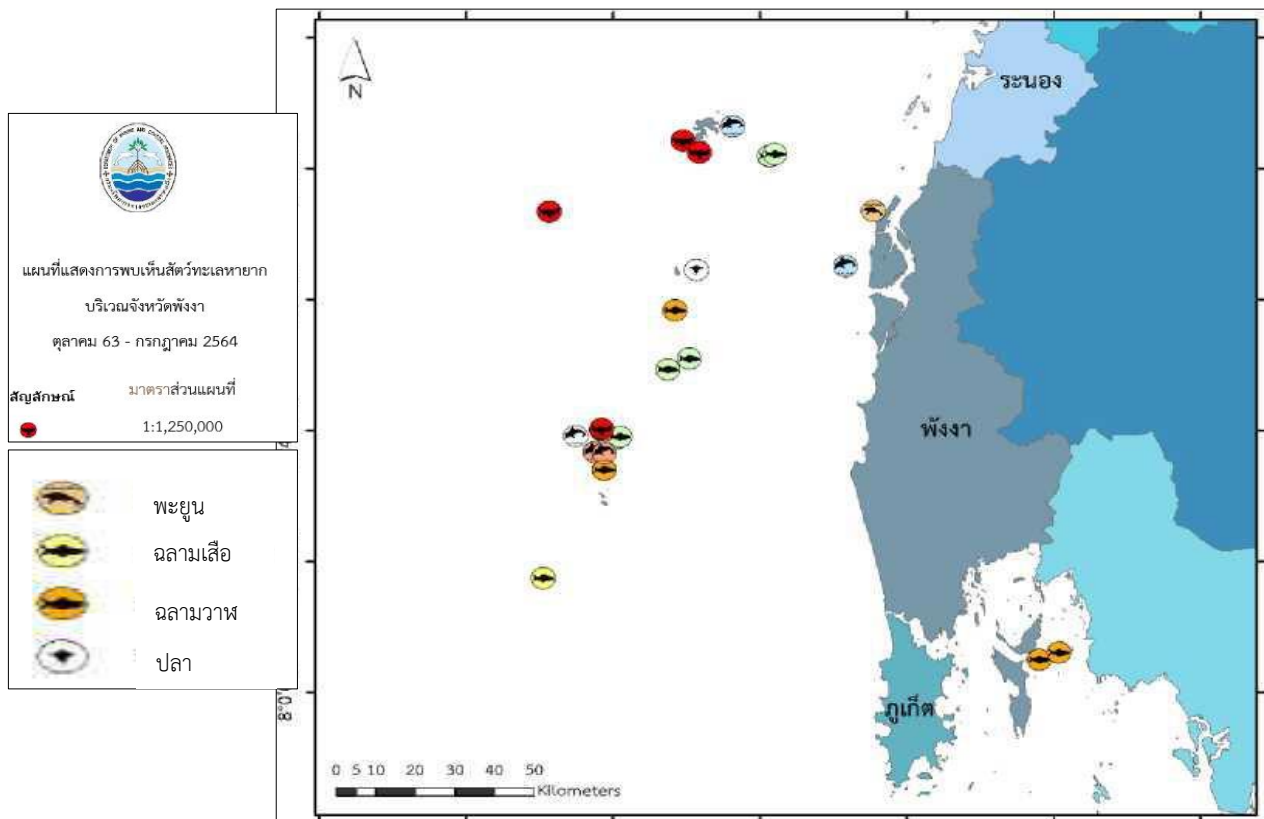
จากรายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564 ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดพังงา พบสัตว์ทะเลหายาก 17 ชนิด ได้แก่ เต่าทะเล 4 ชนิด (เต่ากระ เต่าตนุ เต่าหญ้า และเต่ามะเฟือง) โลมา-วาฬ 8 ชนิด (โลมาฟราเซอร์ โลมาหลังโหนด โลมาลายแถบ โลมากระโดด วาฬเพชฌฆาตดำ วาฬนาร์รงครีบสั้น โลมาไม่ทราบชนิด) พะยูน 1 ชนิด และปลาทะเลกระดูกอ่อน 4 ชนิด (กระเบนราหู ฉลามวาฬ ฉลามเสือดาว และปลาโรนัน) ดังรูปที่ 3.2.2-4 จากข้อมูลทั้งการเกยตื้น การสำรวจในธรรมชาติพบสัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ ดังนี้

1) การวางไข่ของเต่าทะเล พบว่าเต่าตนุวางไข่บริเวณเกาะหนึ่ง ซึ่งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จำนวน 28 ไข่ และเกาะพระทอง จำนวน 6 ไข่ เต่าหญ้าวางไข่บริเวณชายทะเลคึกคัก จำนวน 1 ไข่ และเต่ามะเฟือง วางไข่บริเวณชายหาดบางขวัญ 8 ไข่ หาดบางสัก 1 ไข่ หาดคึกคัก 1 ไข่ หาดบางเนียง 1 ไข่ ชายหาดนาเกลือ 1 ไข่ หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง 4 และ 5 (ลป 4,5) 1 ไข่ และเกาะคอเขา 1 ไข่

2) สัตว์ทะเลหายากในธรรมชาติโดยการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชาวประมง และจากสื่อสังคมโซเชียลมีเดีย จากข่าวในเวปไซด์ เฟสบุ๊ค หรือสื่อช่องทางต่างๆ โดยอดีตที่ผ่านมาพบ โลมา 5 ชนิด ได้แก่ (1) โลมาปากขวด โลมาหัวบาตรหลังเรียบ โลมากระโดด โลมาลายจุด และโลมาลายแถบ (2) วาฬ พบ 5 ชนิด ได้แก่ วาฬเพชฌฆาตดำ วาฬเพชฌฆาต วาฬบรูด้า วาฬโอมูระ และวาฬสีน้ำเงิน (3) พบสัตว์ทะเลพวกปลาทะเลกระดูกอ่อน ฉลามวาฬ ฉลามเสือดาว กระเบนราหู และปลาโรนัน เกาะตาชัย และกองหินริเชิลว เกาะสุรินทร์ กระเบนราหู พบเกาะแก้ว เกาะบอน เกาะตาชัย ปลาโรนัน พบบริเวณเกาะแก้ว เกาะบอน และอ่าวเต่าเกาะสุรินทร์ และฉลามเสือดาวพบบริเวณเกาะตาชัย

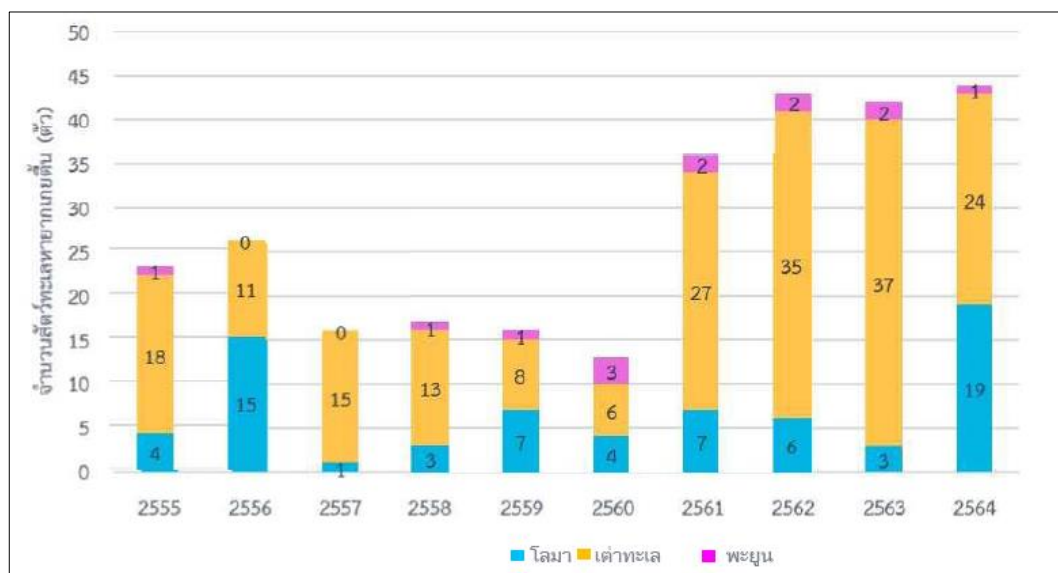
ในปีงบประมาณ 2564 จังหวัดพังงา พบสัตว์ทะเลหายากเกยตื้นรวม 123 ตัว ได้แก่ เต่าทะเล 77 ตัว เกยตื้นมากที่สุดคือ เต่ากระ 13 ตัว เต่าตนุ 7 ตัว และเต่าหญ้า 4 ตัว ตามลำดับ โลมาและวาฬ 19 ตัว เป็นโลมา กระโดด 13 ตัว โลมาฟราเซอร์ 1 ตัว โลมาหลังโหนด 1 ตัว โลมาลายแถบ 3 ตัว โลมาไม่ทราบชนิด 1 ตัว และ พะยูน 1 ตัว ดังรูปที่ 3.2.2-5

(รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564)

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

รูปที่ 3.2.2-4 แผนที่การแพร่กระจายของสัตว์ทะเลหายากจังหวัดพังงา

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

รูปที่ 3.2.2-5 สถิติการเกยตื้นของสัตว์ทะเลหายาก ในจังหวัดพังงา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 – 2564

ตารางที่ 3.2.2-5 สถานภาพสัตว์ทะเลหายากในพื้นที่จังหวัดพังงา (ปี พ.ศ. 2560-2564)

ปี	ชนิดเต่าทะเล/การวางไข่ (จำนวนรัง)		
	เต่าตนุ	เต่ามะเฟือง	เต่าหญ้า
2560	86	-	-
2561	112	-	-
2562	73	3	3
2563	95	13	-
2564	34	15	1

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

ตารางที่ 3.2.2-6 ชนิดสัตว์ทะเลหายากที่พบในจังหวัดพังงา

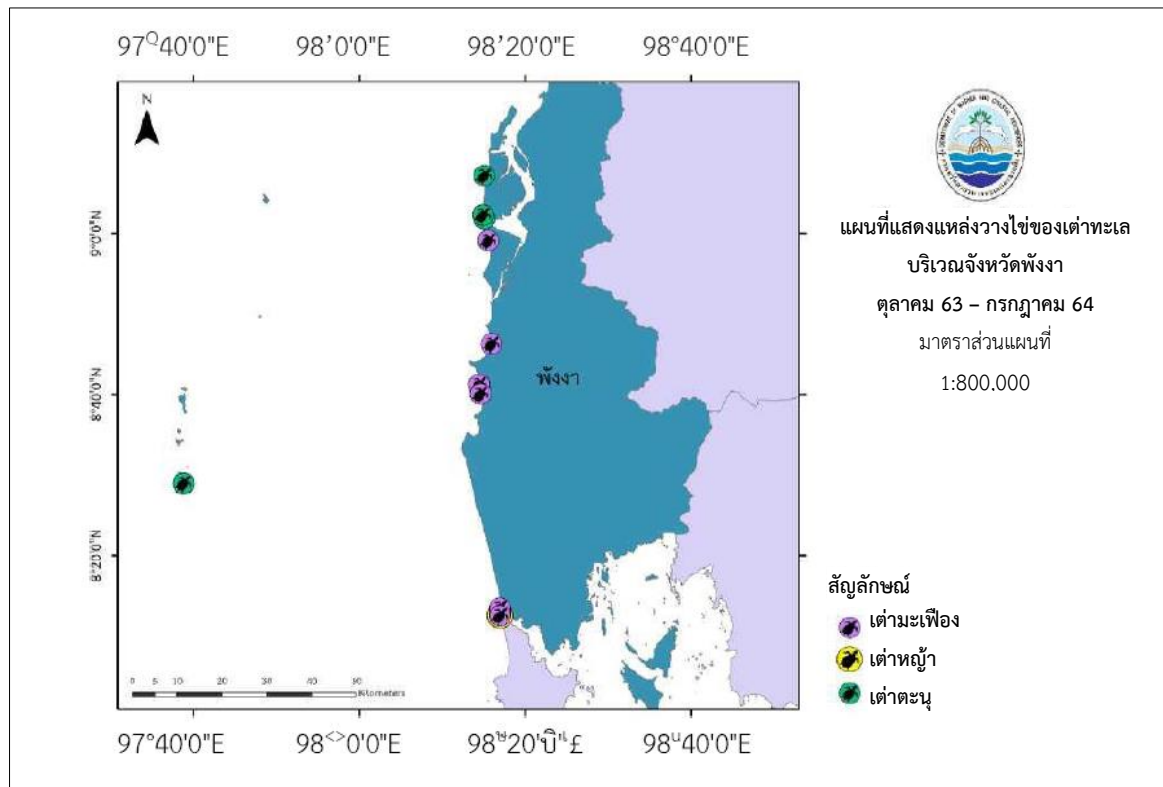
ชนิดเต่าทะเล	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	จำนวน
เต่าตนุ	Green turtle	<i>Chelonia mydas</i>	วางไข่ 34 หลุม
เต่ามะเฟือง	Leatherback turtle	<i>Derinochelys coriacea</i>	วางไข่ 15 หลุม
เต่าหญ้า	Olive rid ley	<i>Lepidochelys olivacea</i>	วางไข่ 1 หลุม
โลมาปากขวด	Bottlenose dolphin	<i>Tursiops aduncus</i>	40 ตัว
โลมากระโดด	Spinner dolphin	<i>Stenella longirostris</i>	11 ตัว
วาฬเพชฌฆาตดำ	False killer whale	<i>Pseudorca crassidens</i>	120 ตัว
พะยูน	Dugong	<i>Dugong dugon</i>	1 ตัว
ฉลามวาฬ	Whale Shark	<i>Rhincodon typus</i>	8 ตัว
โรนัน	Guitar fishes	<i>Rhynchobatus spp.</i>	6 ตัว
กระเบนราหู	Manta rays	<i>Mobula sp.</i>	7 ตัว
ฉลามเสือดาว	Leopard shark	<i>Stegostoma fasciatum</i>	2 ตัว
โลมาหลังโหนก	Indo-Pacific humpback Dolphin	<i>Sousa chinensis</i>	20 ตัว
วาฬนอว์งคริบส์	Short-fined Pilot Whale	<i>Globicephala macrorhynchus</i>	20 ตัว

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

จากข้อมูลการเกยตื้น และการสำรวจในธรรมชาติ ในปี 2565 พบสัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ที่พบในจังหวัดพังงา ได้แก่ เต่าตนุ วาฬโอมูระ วาฬเพชฌฆาตดำ และปลากะเบนแมนต้า พบสัตว์ทะเลหายากเกยตื้นรวม 28 ตัว ประกอบด้วย เต่าทะเล 20 ตัว (ลดลงจากปี 2564 จำนวน 5 ตัว) โลมาและวาฬ 6 ตัว (ลดลงจากปี 2564 จำนวน 20 ตัว) และพะยูน 2 ตัว (เพิ่มขึ้นจากปี 2564 จำนวน 2 ตัว) (รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและการกักเซาะชายฝั่งของประเทศ พ.ศ. 2565)

สถานภาพเต่าทะเลวางไข่ ในปี 2564 มีการขึ้นวางไข่ของเต่าตนุ บริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน เกาะหนึ่ง จำนวน 94 รัง เกาะตอรินลา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จำนวน 1 รัง เต่าหญ้าวางไข่

บริเวณหาด เกาะพระทอง จำนวน 1 ไร่ และเต่ามะเฟืองวางไข่บริเวณหาดท้ายเหมือง 8 ไร่ บ่อदान 4 ไร่ และเกาะคอเขา 1 ไร่ ดังรูปที่ 3.2.2-6

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดขวางชายฝั่งของจังหวัดพังงา, 2564

รูปที่ 3.2.2-6 แผนที่แหล่งวางไข่ของเต่าทะเล บริเวณจังหวัดพังงา ระหว่างเดือนตุลาคม 2563 – กรกฎาคม 2564

สำหรับการสำรวจทรัพยากรชีวภาพบริเวณหาดคึกคักที่อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการไปทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 460 เมตร ทางบริษัทที่ปรึกษาได้ทำการสำรวจเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2567 เวลา 11.30 - 15.00 น. ซึ่งเป็นช่วงน้ำลงต่ำสุด ระดับน้ำทะเลประมาณ 2.76 เมตรเหนือระดับน้ำลงต่ำสุด อ้างอิงจากข้อมูลระดับน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณสถานีตรวจวัดระดับน้ำอ่าวทับละมุ (พังงา) คำนวณโดยกรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือ ซึ่งเป็นสถานีตรวจวัดระดับน้ำทะเล ที่อยู่ใกล้เกาะพื้นที่โครงการมากที่สุด) โดยกำหนดแนวสำรวจขนานกับชายฝั่งทะเลตั้งแต่ด้านทิศใต้ ไปยังทิศเหนือของพื้นที่โครงการระยะทางประมาณ 200 เมตร ลงไปจนสุดแนวน้ำขึ้นประมาณ 25 เมตร ดังรูปที่ 3.2.2-7 ซึ่งสภาพทั่วไปของหาดบริเวณหน้าพื้นที่โครงการมีลักษณะลาดเอียงลงไปในทะเล ลักษณะของทรายเป็นทรายละเอียดปนเปลือกหอย โดยใช้วิธีการสำรวจด้วยสายตาจากการสำรวจสัตว์ที่พบบริเวณหาดทรายพบสัตว์ชนิดเดียว คือ ปูลม (*Ocypode ceratophthalmus*) ดังตารางที่ 3.2.2-7

ตารางที่ 3.2.2-7 รายชื่อสัตว์ที่พบบริเวณชายหาดคึกคัก

ลำดับ	ชื่อ	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ภาพตัวอย่าง
1	ปูลม	Horn-eyed ghost crab	<i>Ocypode ceratophthalmus</i>	

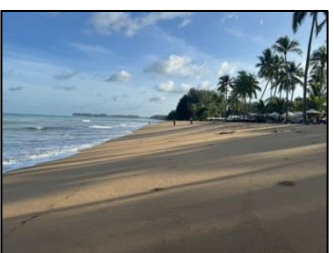
หมายเหตุ : ชื่อทั่วไป ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์และวงศ์ อ้างอิงจาก ฐานข้อมูลสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ภูเก็ต [online] :

<https://phuketaquarium.org/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา, มิถุนายน 2567.

ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือน มิถุนายน 2567.

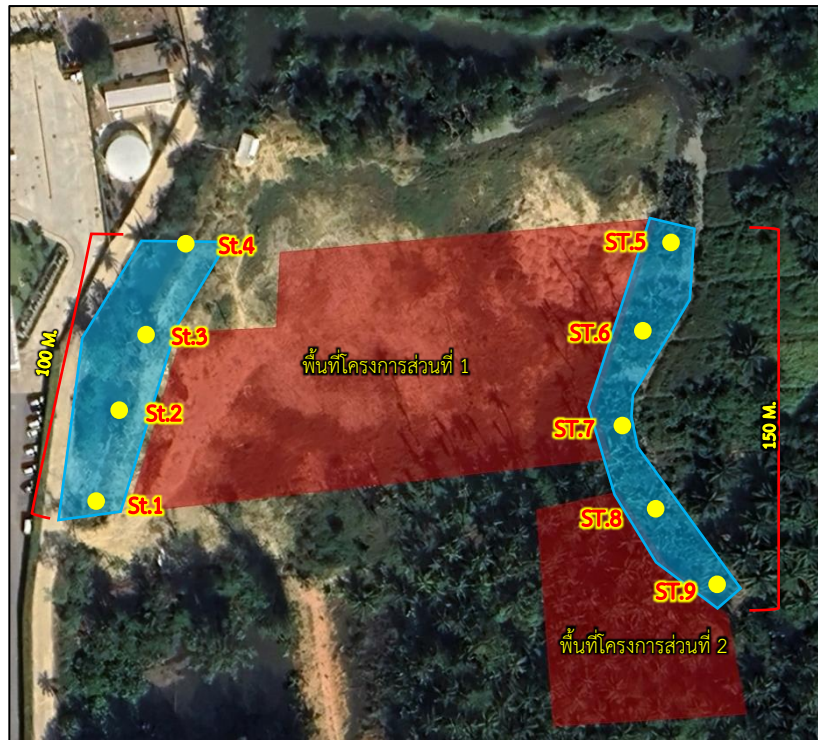

รูปที่ 3.2.2-7 สภาพชายหาดและขอบเขตพื้นที่สำรวจทรัพยากรชีวภาพบริเวณหาดคึกคัก

ทรัพยากรชีวภาพในคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด)

สำหรับพื้นที่โครงการบริเวณแนวเขตที่ดินด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออกบางส่วนติดกับคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) ซึ่งจากการสำรวจสภาพปัจจุบันของคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 พบว่า บริเวณคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) มีพืชขึ้นปกคลุมในลำคลองและบริเวณไหล่คลองทั้งสองฝั่ง โดยคลองขุดฝั่งทิศตะวันตกมีความยาวตามแนวเขตพื้นที่โครงการ ประมาณ 100 เมตร กว้างประมาณ 12.60-20.10 เมตร และมีระดับน้ำสูงประมาณ 22-40 เซนติเมตร ส่วนคลองขุดฝั่งทิศตะวันออกมีความยาวตามแนวเขตพื้นที่โครงการ ประมาณ 150 เมตร กว้างประมาณ 9.00-17.50 เมตร และมีระดับน้ำสูงประมาณ 20-35 เซนติเมตร การไหลของน้ำในคลองขุดทั้งสองฝั่งมีลักษณะการไหลค่อนข้างช้า โดยน้ำจากคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) จะไหลออกสู่ทะเลบริเวณหาดคึกคักต่อไป (สภาพปัจจุบันคลองสาธารณะประโยชน์ที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ ดังรูปที่ 3.1.10-1)

สำหรับการสำรวจทรัพยากรชีวภาพบริเวณคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด) บริษัทที่ปรึกษาใช้วิธีการสุ่มสำรวจ (Spot check) บริเวณแนวคลองทั้งด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จำนวน 4 จุด แล 5 จุด ตามลำดับ ดังรูปที่ 3.2.2-8 ซึ่งจากการสำรวจพบพืชขึ้นปกคลุมบางส่วน ได้แก่ ต้นมะพร้าว จาก ปอทะเล กระถิน ไมยราบ กะทกรก ตะขบ ผักบุ้งทะเล และหญ้าขัดกาด รายละเอียดดังรูปที่ 3.2.2-9 และตารางที่ 3.2.2-8 ส่วนสัตว์ที่สำรวจพบ ได้แก่ จิ้งจิกน้ำ ลูกปลาวัยอ่อน หอยเตี้ยไก่อ และปูเสฉวน รายละเอียดดังรูปที่ 3.2.2-10 และตารางที่ 3.2.2-9

ที่มา : ปรับปรุงจากภาพถ่ายดาวเทียม Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

รูปที่ 3.2.2-8 จุดสำรวจและภาพการสำรวจทรัพยากรชีวภาพในคลองสาธารณะประโยชน์ (คลองขุด)

ตารางที่ 3.2.2-8 รายชื่อพันธุ์ไม้ที่สำรวจพบบริเวณในคลองและริมคลองสาธารณประโยชน์ (คลองขุด)

ลำดับ	ชื่อทั่วไป	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
1.	มะพร้าว ^{/1}	Coconut tree	<i>Cocos nucifera</i>	ARECACEAE
2.	จาก ^{/5}	Nipa palm	<i>Nypa fruticans</i>	PALMAE
3.	ปอทะเล ^{/4}	-	<i>Hibiscus tiliaceus</i>	MALVACEAE
4.	กระถิน ^{/4}	White Popinac, Lead Tree	<i>Leucaena leucocephala</i>	LEGUMINOSAE-MIMOSOIDEAE
5.	ไมยราบ ^{/3}	Sensitive plant	<i>Mimosa pudica</i>	FABACEAE
6.	กะทกรก ^{/1}	Granadilla	<i>Passiflora edulis</i>	PASSIFLORACEAE
7.	ตะขบ ^{/2}	Jam tree	<i>Muntingia calabura</i>	MUNTINGIACEAE- TILIACEAE
8.	ผักบุ้งทะเล ^{/1}	Trumpet flower	<i>Ipomoea fistulosa</i>	CONVOLVULACEAE
9.	หญ้าชันกาด ^{/5}	Torpedo grass	<i>Panicum repens</i>	POACEAE

หมายเหตุ : ชื่อทั่วไป ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์และวงศ์ อ้างอิงจาก

/1 ข้อมูลพันธุ์ไม้ระบบฐานข้อมูลเกษตรดิจิทัล [online] : <https://data.addrun.org/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/2 แหล่งรวบรวมสมุนไพร[online] : <https://www.disthai.com/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/3 องค์การสวนพฤกษศาสตร์ [online] : <https://bgo.qsbg.org/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/4 ศูนย์พฤกษศาสตร์คลองไผ่ [online] : <http://www.rspg.or.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/5 พืชจักสาน [online] : <https://www.rspg.or.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา, มิถุนายน 2567

มะพร้าว

จาก

ปอทะเล

กระถิน

ไมยราบ

กะทกรก

ตะขบ

ผักบุ้งทะเล

หญ้าชันกาด

รูปที่ 3.2.2-9 ตัวอย่างพันธุ์ไม้ที่สำรวจพบบริเวณคลองสาธารณประโยชน์ (คลองขุด)

ตารางที่ 3.2.2-9 รายชื่อสัตว์ที่สำรวจพบบริเวณในคลองและริมคลองสาธารณประโยชน์ (คลองขุด)

ลำดับ	ชื่อทั่วไป	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
1.	จิงโจ้น้ำ ^{/1}	Water Striders	<i>Gerris remigis</i>	GERRIDAE
2.	ลูกปลาวัยอ่อน	-	-	-
3.	หอยเตี้ยไก่อ ^{/3}	-	<i>Stenomelania denisoniensis</i>	THIARIDAE
4.	ปูเสฉวน ^{/4}	Sea urchin	<i>Clibanarius longitarsus</i>	COENOBITIDEA

หมายเหตุ : ชื่อทั่วไป ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์และวงศ์ อ้างอิงจาก

/1 ฐานข้อมูลสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังน้ำจืดในประเทศไทย [online] : <https://invertebrates.in.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/2 คลังทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด [online] : <https://oer.learn.in.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/3 ข้อมูลสิ่งมีชีวิต [online] : <https://thbif.onep.go.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

/4 สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง [online] : <https://dmcrth.dmcr.go.th/> เข้าถึง มิถุนายน 2567.

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา, มิถุนายน 2567.

ลูกปลาวัยอ่อน

หอยเตี้ยไก่อ

ปูเสฉวน

รูปที่ 3.2.2-10 ตัวอย่างสัตว์ที่สำรวจพบบริเวณคลองสาธารณประโยชน์ (คลองขุด)

3.3 คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

3.3.1 การใช้น้ำ

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงาที่ทั้งจากประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบของ อบต.และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ ครั้วเรือนที่มีน้ำ ประปาใช้ จำนวน 11,747 ครั้วเรือน คิดเป็น ร้อยละ 12.91 ของครั้วเรือนทั้งหมด สำหรับแหล่งน้ำ จากประปาภูมิภาคในจังหวัดพังงา มี 3 แห่ง คือ

(1) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา มีแหล่งผลิตน้ำ บนเนื้อที่ประมาณ 70 ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลนบปริง โดยใช้แหล่งน้ำจาก คลองพังงา น้ำตกโตน และชุมเหมืองสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ ประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองพังงา และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปริง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตาก แดด มีผู้ใช้น้ำ จากแหล่งผลิตนี้จำนวน 4,464 ครั้วเรือน และนอกจากนั้นยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะรุ่ย ซึ่งทำ การผลิตและจ่ายให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบนอกในตำบลทับปุด โดยมีผู้ใช้น้ำจาก แหล่งผลิตนี้จำนวน 731 ครั้วเรือน

(2) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง การประปาท้ายเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำ จากสระเก็บ น้ำ ดิบของการประปา บนเนื้อที่ประมาณ 80 ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง ทำการผลิตและ จำหน่ายน้ำ ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้ายเหมืองและส่งน้ำไปยังพื้นที่จำหน่ายน้ำโคกกลอย จ่ายน้ำให้ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกลอย และรอบนอกบางส่วนมีผู้ใช้น้ำจากแหล่งผลิตนี้ จำนวน 2,150 ครั้วเรือน

(3) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า การประปาตะกั่วป่ามีแหล่งผลิตน้ำบนเนื้อที่ประมาณ 20 ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อ.ตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำจากน้ำตกบางอี และน้ำในชุมเหมืองโคกเคียนทำการผลิต และจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอกบางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคก เคียน ตำบลบางม่วง สุดปลายท่อที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสภภัยบ้านพรุเตียวมีผู้ใช้น้ำ จำนวน 3,282 ครั้วเรือน กำลังการผลิตน้ำประปาในความรับผิดชอบในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาคใน พื้นที่จังหวัดพังงา มีจำนวน 4,818,000 ลบ.ม.ผลิตน้ำ ดิบได้ 3,589,293 ลบ.ม.

((แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ.2567))

จากข้อมูลการให้บริการน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2567 ดังตารางที่ 3.3.1-1 พบว่า การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงามี ปริมาณน้ำผลิตเฉลี่ย 348,131.70 ลูกบาศก์เมตร/เดือน มีปริมาณน้ำผลิตจ่ายเฉลี่ย 343,519.42 ลูกบาศก์ เมตร/เดือน ปริมาณน้ำจำหน่ายเฉลี่ย 223,689.42 ลูกบาศก์เมตร/เดือน มีจำนวนผู้ใช้น้ำเฉลี่ยเท่ากับ 9,025.70 ราย/เดือน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567)

ตารางที่ 3.3.1-1 สถิติที่สำคัญของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2567

เดือน	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำผลิต (ลูกบาศก์เมตร/เดือน)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลูกบาศก์เมตร/เดือน)	ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลูกบาศก์เมตร/เดือน)
มิ.ย. 66	8,946	333,770	330,185	220,797
ก.ค. 66	8,957	322,343	319,246	211,931
ส.ค. 66	8,977	318,396	315,656	210,091
ก.ย. 66	8,980	323,391	319,371	213,540
ต.ค. 66	9,006	319,341	315,039	205,206
พ.ย. 66	9,027	348,076	342,723	223,603
ธ.ค. 66	9,031	337,623	333,328	214,033
ม.ค. 67	9,045	367,631	363,336	237,115
ก.พ. 67	9,062	362,889	358,663	232,217
มี.ค. 67	9,076	361,504	354,284	225,842
เม.ย. 67	9,090	381,608	375,518	239,024
พ.ค. 67	9,111	401,008	394,884	250,874
รวม	108,308	4,177,580	4,122,233	2,684,273
เฉลี่ยรายเดือน	9,025.70	348,131.70	343,519.42	223,689.42

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา, มิถุนายน 2567 (<https://www.pwa.co.th/province/branch/5550220>)

พื้นที่โครงการอยู่ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งจากข้อมูลแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดพังงา (พ.ศ.2566-2570) พบว่า การประปาส่วนภูมิภาคสาขาตะกั่วป่าเป็นผู้ให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก แต่ยังมีประชาชนบางส่วนของพื้นที่เทศบาลยังใช้น้ำประปาหมู่บ้านและบ่อน้ำตื้น และจากการสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ พบว่า ส่วนใหญ่ใช้น้ำประปาเป็นแหล่งน้ำใช้หลัก ส่วนน้ำที่ใช้เพื่อบริโภคโดยส่วนใหญ่จะซื้อเป็นน้ำบรรจุขวด

สำหรับระบบน้ำใช้ภายในโครงการจะต่อท่อรับน้ำประปาจากท่อเมนของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาตะกั่วป่า ผ่านมิเตอร์น้ำเข้าสู่ท่อรับน้ำ ขนาด ๑3 นิ้ว เข้าสู่บ่อเก็บน้ำใต้ดิน 1 ที่อยู่บริเวณใต้อาคารสำนักงาน ขนาด 107.91 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 บ่อ แล้วส่งจ่ายน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำ (RWP-1,2) จำนวน 2 เครื่อง (ใช้งาน 1 เครื่อง สำรอง 1 เครื่อง) เพื่อเข้าสู่ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำ ก่อนเข้าสู่บ่อเก็บน้ำใต้ดิน 2 ขนาด 208.35 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 บ่อ ที่อยู่ข้างบ่อเก็บน้ำใต้ดิน 1 แล้วส่งจ่ายน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำ (BP 01-02) จำนวน 2 เครื่อง (ใช้งาน 1 เครื่อง สำรอง 1 เครื่อง) เพื่อช่วยเพิ่มแรงดันในการจ่ายน้ำไปยังส่วนต่างๆ ภายในโครงการต่อไป

การสำรองน้ำใช้ภายในโครงการ และแหล่งน้ำใช้สำรอง

สำหรับแหล่งน้ำใช้สำรองของโครงการในกรณีฉุกเฉินซึ่งอาจประสบปัญหาปริมาณน้ำประปาไม่เพียงพอ โครงการจะซื้อน้ำดิบจากเอกชนที่จำหน่ายในพื้นที่ตำบลคึกคักและพื้นที่ใกล้เคียง โดยจัดให้มีท่อรับน้ำจากรถบรรทุกเอกชน ขนาด ๘3 นิ้ว เข้าสู่บ่อเก็บน้ำดิบใต้ดิน ขนาด 97.17 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 บ่อ ที่อยู่บริเวณใต้อาคารห้องเครื่องและสำนักงาน แล้วส่งจ่ายน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำ (RWP) จำนวน 1 ชุด ชุดละ 2 เครื่อง (ใช้งาน 1 เครื่อง สำรอง 1 เครื่อง) เพื่อเข้าสู่ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนเข้าสู่บ่อเก็บน้ำใต้ดิน 1 ขนาด 97.17 ลูกบาศก์เมตร และบ่อเก็บน้ำใต้ดิน 2 ขนาด 107.91 ลูกบาศก์เมตร และส่งจ่ายเข้าสู่ระบบเช่นเดียวกับแหล่งน้ำใช้หลัก

ทั้งนี้ บ่อเก็บน้ำภายในโครงการ จำนวน 3 บ่อ มีปริมาตรรวมทั้งหมด 302.25 ลูกบาศก์เมตร สามารถสำรองน้ำได้นาน 3.33 วัน ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำของโครงการ

การป้องกันการปนเปื้อนของน้ำในบ่อเก็บน้ำใต้ดิน

สำหรับการป้องกันการปนเปื้อนของน้ำในบ่อเก็บน้ำใต้ดินหรือการรั่วซึม หรือกัดกร่อนจากผนังและพื้นของบ่อเก็บน้ำใต้ดิน วิศวกรได้ออกแบบให้มีการใช้วัสดุปกป้องผิวคอนกรีต (Waterproofing Membrane) ชนิดที่ปราศจากการปนเปื้อนของสารพิษสู่น้ำ (Nontoxic) เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ใช้น้ำ โดยวัสดุปกป้องผิวคอนกรีต (Waterproofing Membrane) เป็นชนิด Waterproof Cement ด้วย Cement Base เป็นวัสดุกันซึมคล้ายซีเมนต์ และส่วนของเหลวประเภทผสมเสร็จ จากโรงงาน (Acrylic Co-Polymer) มีคุณสมบัติเมื่อแข็งตัวแล้ว จะไม่เห็นรอยต่อที่เกิดจากการทาสามารถซึมแทรกเข้าไปในช่องว่างเล็กๆ ที่ผิวคอนกรีตได้หรือรอยตามด จะคงสภาพอยู่ถาวรเหมือนเป็นเนื้อเดียวกับคอนกรีต และไม่เป็นพิษ

3.3.2 การจัดการน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

จังหวัดพังงาเป็นพื้นที่ที่ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ส่งผลให้น้ำเสียที่เกิดขึ้นไหลลงสู่แหล่งน้ำผิวดินและไหลลงสู่ทะเลโดยตรง มีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นประมาณ 73,762.97 ลูกบาศก์เมตร/วัน (คำนวณจากจำนวนประชากร ป 2563 จำนวน 268,229 คน และอัตราการเกิดน้ำเสีย 275 ลิตร/คน/วัน) (รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภาคใต้ฝั่งตะวันตก ปี 2564 จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และระนอง, สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต))

สำหรับพื้นที่ตำบลคึกคัก ชุมชนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียขั้นต้นแบบบ่อเกรอะ บ่อซึม ส่วนน้ำเสียจากกิจกรรมอื่นๆ เช่น การประกอบอาหาร การซักล้าง การอาบน้ำ จะระบายลงสู่พื้นดิน และระบายน้ำลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะริมถนน

การบำบัดน้ำเสียของโครงการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียชนิดเติมอากาศเลี้ยงตะกอนเวียนกลับ (Aeration activated sludge process, AS) ขนาด 85 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 ชุด อยู่บริเวณข้างอาคารสำนักงาน ซึ่งสามารถรองรับน้ำเสียปริมาณ 65.81 ลูกบาศก์เมตร ได้อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียจากส้วม น้ำอาบ และซักล้าง โดยน้ำทิ้งหลังจากบำบัดจะมีค่าบีโอดี (BOD₅) ไม่เกิน 20 มิลลิกรัม/

ลิตร และปริมาณสารแขวนลอยไม่เกิน 30 มิลลิกรัม/ลิตร จะนำกลับมารดน้ำต้นไม้ทั้งหมด และจะระบายออกสู่คลองชุดในช่วงหน้าฝน ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องรดน้ำต้นไม้เท่านั้น

3.3.3 การระบายน้ำและการป้องกันน้ำท่วม

จังหวัดพังงามีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 357 สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง 337 สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว 180 แห่ง แหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่ออุปโภค-บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา มีแม่น้ำสายหลัก ได้แก่ คลองพังงา มีความยาวประมาณ 45 กิโลเมตร ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี คลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่น เช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่า เป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก คลองนางย่อน มีความยาวประมาณ 24 กิโลเมตร คลองนาเตย มีความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร และคลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ 23 กิโลเมตร คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมี แหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าวที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน (รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกักเซาะชายฝั่ง ของจังหวัดพังงา, กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2563)

ภายใต้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 กำหนดให้คณะกรรมการลุ่มน้ำมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจจัดทำแผนแม่บทการใช้การพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ (แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและแผนปฏิบัติการ ภายใต้แผนแม่บทฯ ระดับลุ่มน้ำ ปงบประมาณ 2563 –2565, สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ) โดยจังหวัดพังงา มีพื้นที่อยู่ในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก 4,171 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยลุ่มน้ำครอบคลุมเขตการปกครอง 8 อำเภอ 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล 39 องค์การบริหารส่วนตำบล และ 321 หมู่บ้าน โดยพื้นที่รับน้ำในจังหวัดพังงา มีทั้งหมด 3 ลุ่มน้ำ ดังนี้

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน (ส่วนจังหวัดพังงา) มีพื้นที่รับน้ำ 1,075 ตารางกิโลเมตร
- คลองตะกั่วป่า มีพื้นที่รับน้ำ 836 ตารางกิโลเมตร
- ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน (ส่วนจังหวัดพังงา) มีพื้นที่รับน้ำ 2,260 ตารางกิโลเมตร

(แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. 2561 – 2565) ฉบับทบทวน, 2563)

การระบายน้ำฝนในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ส่วนใหญ่ระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือระบายน้ำสาธารณะที่มีในบางบริเวณ สำหรับชุมชนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการส่วนใหญ่จะปล่อยให้ซึมลงดินและระบายน้ำลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะริมถนนตามลำดับ

สำหรับระบบระบายน้ำของโครงการเป็นระบบแยกระหว่างน้ำฝนและน้ำทิ้ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ระบบระบายน้ำทิ้ง

น้ำเสียจากอาคารที่ผ่านการบำบัดแล้วจะมีค่า BOD₅ เท่ากับ 20 มิลลิกรัม/ลิตร และสารแขวนลอย เท่ากับ 30 มิลลิกรัม/ลิตร จะนำกลับมารดน้ำต้นไม้ทั้งหมด และจะระบายออกสู่คลองขุดในช่วงหน้าฝนซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องรดน้ำต้นไม้เท่านั้น

2) ระบบระบายน้ำฝน

ระบบระบายน้ำฝนของโครงการ แบ่งเป็นระบบระบายน้ำฝนจากอาคาร (น้ำฝนที่ตกบนหลังคาอาคาร) และระบบระบายน้ำฝนบนพื้นดินภายในบริเวณโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

- ระบบระบายน้ำฝนจากอาคาร ประกอบด้วย หัวรับน้ำฝน (RD) ขนาด ๑4 นิ้ว ทำหน้าที่รับน้ำฝนบริเวณชั้นหลังคา โดยจะระบายลงมาตามท่อระบายน้ำฝนแนวดิ่ง (RL) ขนาด ๑4 นิ้ว และไหลไปตามท่อระบายน้ำฝนรอบอาคาร เพื่อรวบรวมเข้าสู่บ่อหนองน้ำฝนต่อไป

- ระบบระบายน้ำฝนภายในพื้นที่โครงการ น้ำฝนที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่โครงการบางส่วนจะซึมลงดินตามธรรมชาติ และบางส่วนจะไหลไปตามรางระบายน้ำ ขนาด 0.50x0.40 เมตร และท่อระบายน้ำ ขนาด ๑0.40 และขนาด ๑0.80 เมตร เมตร ที่มีบ่อพักน้ำ (MH) พร้อมฝาปิด เพื่อรวบรวมเข้าสู่บ่อหนองน้ำฝน ขนาด 544.95 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 บ่อ ที่อยู่บริเวณใต้อาคารห้องเครื่องสระเวย์น้ำ และเมื่อฝนหยุดตกโครงการจะระบายน้ำจากบ่อหนองน้ำฝนในอัตรา 0.034 ลูกบาศก์เมตร/วินาที หรือ 122.40 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ซึ่งไม่เกินอัตราการระบายน้ำก่อนมีโครงการ

3) การป้องกันน้ำท่วม

สภาพพื้นที่โครงการเป็นที่ราบ บางส่วนเป็นที่โล่ง และบางส่วนมีไม้ยืนต้น ไม้พุ่มและวัชพืชขึ้นปกคลุม ซึ่งหลังมีการพัฒนาโครงการพื้นที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยบางส่วนจะปกคลุมด้วยอาคาร ถนน และบางส่วนเป็นพื้นที่สีเขียว ทั้งนี้ ระบบการป้องกันน้ำท่วมหลังพัฒนาโครงการได้จัดให้มีการควบคุมอัตราการระบายน้ำในขณะฝนตก ตลอดจนรวบรวมน้ำในพื้นที่โครงการอย่างเพียงพอ

3.3.4 การจัดการมูลฝอย

1) ปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น

ข้อมูลสถานการณ์ขยะมูลฝอยของจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2564 รายละเอียดดังนี้

- ปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น จำนวน 292.63 ตัน/วัน หรือ 106,809 ตัน/ปี
- มูลฝอยที่นำไปกำจัดถูกต้อง จำนวน 80.21 ตัน/วัน หรือ จำนวน 29,278 ตัน/ปี
- มูลฝอยที่นำไปกำจัดไม่ถูกต้อง จำนวน 93.43 ตัน/วัน หรือ จำนวน 34,101 ตัน/ปี
- มูลฝอยที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 118.99 ตัน/วัน หรือ จำนวน 43,430 ตัน/ปี

จังหวัดพังงามีสถานที่กำจัดมูลฝอยรวม จำนวน 13 แห่ง กระจายทั่วไปในพื้นที่ 8 อำเภอ เป็นสถานที่กำจัดขยะแบบถูกหลักวิชาการ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ สถานที่กำจัดมูลฝอยของเทศบาลเมืองพังงา เทศบาลเมืองตะกั่วป่า และองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย ที่เหลืออีก 10 แห่ง เป็นสถานที่กำจัดขยะแบบไม่ถูกหลักวิชาการ ได้แก่ สถานที่กำจัดมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคาโงก เทศบาลตำบลบางเตย องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเคียน องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อลุง เทศบาลตำบลโคกกลอย องค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง เทศบาลตำบลกระบุรี เทศบาลตำบลลำแก่น เทศบาลตำบลพุน้ำ และเทศบาลตำบลท้ายเหมือง

2) การจัดการของเสียอันตรายชุมชน

การจัดการของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่จังหวัดพังงา มีการเก็บรวบรวมในลักษณะศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพังงา จัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่ และเก็บนำมาส่งรวบรวมไว้ ณ ศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดโดยมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก ได้แก่ เทศบาลเมืองพังงา เมื่อมีปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่รวบรวมได้เหมาะสมก็จะนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง ซึ่งในปีงบประมาณ 2564 สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้ทั้งหมด จำนวน 2.86 ตัน แบ่งเป็นกลุ่มซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่มือถือ 0.09 ตัน กลุ่มถ่านไฟฉาย 0.21 ตัน กลุ่มหลอดไฟ 2.22 ตัน กลุ่มภาชนะบรรจุสารเคมี 0.15 ตัน และกลุ่มอื่นๆ 0.18 ตัน

3) การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ยังคงระบาดต่อเนื่องมาเป็นเวลา 2 ปี ในประเทศไทย ทำให้ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อในปี 2564 เพิ่มขึ้นสูงมากเมื่อเทียบกับปี 2562 ที่เป็นสถานการณ์ปกติ โดยในพื้นที่จังหวัดพังงา มีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 รายละเอียดดังตารางที่

3.3.4-1

ตารางที่ 3.3.4-1 ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อปี พ.ศ. 2562-2564 จังหวัดพังงา

ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ (กิโลกรัม)			ร้อยละการเพิ่มขึ้นจากปี 2562
ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	
84,310	103,611	113,986	35

ที่มา : โปรแกรมกำกับขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (<http://envmanifest.anamai.moph.go.th>)

สำหรับมูลฝอยติดเชื้อส่วนใหญ่เกิดจากโรงพยาบาล โรงพยาบาลสนาม ศูนย์แยกกักในชุมชน การแยกกักกันที่บ้าน ชุดตรวจและน้ำยาที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แบบตรวจหาแอนติเจนด้วยตนเอง ซึ่งการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่จังหวัดพังงา จะกำจัดด้วยวิธีการเผาด้วยเตาเผา มูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลเอง และจ้างบริษัทเอกชนขนส่งไปเผากำจัด (รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภาคใต้ฝั่งตะวันตก ปี 2564 จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และระนอง, สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 (ภูเก็ต))

4) การคัดแยกและนำมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่

ข้อมูลขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ของจังหวัดพังงาในปี 2562 พบว่ามีการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การนำขยะอินทรีย์ไปเลี้ยงสัตว์ การทำปุ๋ยหมักหรือน้ำหมักชีวภาพ การคัดแยกขยะรีไซเคิลในครัวเรือนเพื่อขายร้านรับซื้อของเก่า ธนาคารขยะรีไซเคิล การรับบริจาคขยะรีไซเคิลของชุมชน เครือข่าย ทสม. การคัดแยกขยะของพนักงานท้ายรถเก็บขนขยะ การคัดแยกขยะในบริเวณสถานที่กำจัดขยะ โดยมีปริมาณการคัดแยกและนำ ขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ จำนวนรวม 45,181.52 ตัน

5) การเก็บขนและขนส่งขยะมูลฝอย

จากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพังงา ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 13 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 36 แห่ง รวมจำนวน 51 แห่ง นั้น พบว่ามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 47 แห่ง และไม่มีการให้บริการเก็บขน จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว, องค์การบริหารส่วนตำบลบางวัน องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี และองค์การบริหารส่วนตำบลลำภีอำเภอยะหริ่ง ((แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ.2567))

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งปัจจุบันการกำจัดมูลฝอยของเทศบาลตำบลคึกคักจะกำจัดโดยนำมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้ไปยังสถานที่กำจัดมูลฝอยของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า ซึ่งตั้งอยู่ที่ หมู่บ้านพรุเตียว หมู่ที่ 7 ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และนำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบ (Sanitary Landfill) โดยมีพื้นที่กำจัดมูลฝอย 217 ไร่ มีปริมาณมูลฝอยเข้าระบบประมาณ 81.89 ตัน/วัน

การจัดการมูลฝอยและการคัดแยกมูลฝอยของโครงการ

ในระยะดำเนินการ โครงการได้จัดให้มีอาคารพักมูลฝอยรวมอยู่บริเวณใกล้ที่จอดรถคันที่ 40 มีขนาด 8.20x2.50x3.80 เมตร ภายในแบ่งเป็น 4 ห้อง ได้แก่ ห้องพักมูลฝอยอินทรีย์/มูลฝอยที่สามารถย่อย

สลายได้ ห้องพักมูลฝอยทั่วไป ห้องพักมูลฝอยรีไซเคิล และห้องพักมูลฝอยอันตราย (แบบแปลนอาคารพักมูลฝอยรวม ดังภาคผนวก 3 รายละเอียดดังนี้

- ห้องพักมูลฝอยอินทรีย์/มูลฝอยที่สามารถย่อยสลายได้ มีขนาด $1.8 \times 2.50 \times 3.80$ เมตร หรือมีปริมาตร 5.40 ลูกบาศก์เมตร (คิดความสูงกักเก็บ 1.20 เมตร) สามารถรองรับมูลฝอยอินทรีย์/มูลฝอยที่สามารถย่อยสลายได้ปริมาณ 0.62 ลูกบาศก์เมตร/วัน ได้นาน 8.71 วัน

- ห้องพักมูลฝอยรีไซเคิล มีขนาด $2.50 \times 2.50 \times 3.80$ เมตร ซึ่งภายในห้องจัดให้มีตะแกรงรองรับมูลฝอยรีไซเคิลแต่ละชนิดมีปริมาตรรวม 2.88 ลูกบาศก์เมตร สามารถรองรับรีไซเคิลปริมาณ 0.58 ลูกบาศก์เมตร/วัน ได้นาน 4.97 วัน ดังนี้

- ตะแกรงสำหรับใส่ขวดพลาสติก ขนาด $1.20 \times 0.60 \times 1.20$ เมตร คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.72 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.86 ลูกบาศก์เมตร

- ตะแกรงสำหรับใส่ขวดแก้ว ขนาด $1.20 \times 0.60 \times 1.20$ เมตร คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.72 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.86 ลูกบาศก์เมตร

- ตะแกรงสำหรับใส่กระป๋องอะลูมิเนียม ขนาด $1.20 \times 0.60 \times 1.20$ เมตร คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.72 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.86 ลูกบาศก์เมตร

- ตะแกรงสำหรับใส่กระดาษ ขนาด $1.20 \times 0.60 \times 1.20$ เมตร คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.72 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.86 ลูกบาศก์เมตร

- ห้องพักมูลฝอยทั่วไป มีขนาด $2 \times 2.50 \times 3.80$ เมตร หรือปริมาตร 6 ลูกบาศก์เมตร (คิดความสูงกักเก็บ 1.20 เมตร) สามารถรองรับมูลฝอยทั่วไปปริมาณ 0.058 ลูกบาศก์เมตร/วัน ได้นาน 103.45 วัน

- ห้องพักมูลฝอยอันตราย มีขนาด $1.4 \times 2.50 \times 3.80$ เมตร โดยภายในห้องจัดให้มีตะแกรงขนาด $0.85 \times 0.78 \times 1.20$ เมตร จำนวน 1 ตะแกรง สำหรับใส่มูลฝอยประเภทหลอดไฟ คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.66 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.80 ลูกบาศก์เมตร และตะแกรงขนาด $0.54 \times 0.78 \times 1.20$ เมตร จำนวน 1 ตะแกรง สำหรับใส่มูลฝอยประเภทกระป๋องสเปรย์ คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.42 ตารางเมตร หรือปริมาตร 0.51 ลูกบาศก์เมตร รวมปริมาตรตะแกรง 1.31 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งสามารถรองรับมูลฝอยอันตรายปริมาณ 0.058 ลูกบาศก์เมตร/วัน ได้นานประมาณ 22.59 วัน นอกจากนี้ยังจัดให้มีถังรองมูลฝอย ขนาด $0.315 \times 0.42 \times 0.70$ เมตร จำนวน 1 ถัง เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วหรือชุดตรวจ Antigen Test Kit (ATK) ซึ่งสามารถรองรับมูลฝอยได้ประมาณ 1.59 วัน

สำหรับการดูแลรักษาความสะอาดห้องพักมูลฝอยรวม โครงการจัดให้มีแม่บ้านล้างทำความสะอาดทุกครั้งที่มีการเก็บขนมูลฝอย ในส่วนของน้ำเสียที่เกิดจากการล้างทำความสะอาดห้องพักมูลฝอยประมาณ 0.16 ลูกบาศก์เมตร/วัน จะถูกรวบรวมเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียขนาด 85 ลูกบาศก์เมตร (ระบบเดียวกับอาคาร) เพื่อบำบัดต่อไป

3.3.5 พลังงานและไฟฟ้า

จังหวัดพังงามีสถานีที่จำหน่ายกระแสไฟฟ้า 3 สถานี คือ

- (1) สถานีจ่ายกระแสไฟฟ้าระบบ 115 kV ติดตั้งหม้อแปลงขนาด 50 kVA จำนวน 1 เครื่อง
- (2) สถานีจ่ายกระแสไฟฟ้าระบบ 33 kV รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งจ่ายไฟจากหม้อแปลงขนาด 25 kVA จำนวน 2 เครื่อง
- (3) สถานีจ่ายไฟตะกั่วป่า ระบบ 33 kV รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งจ่ายไฟจากหม้อแปลงขนาด 25 kVA จำนวน 2 เครื่อง

จังหวัดพังงามีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 3 แห่ง ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอตะกั่วป่า และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอย้ายเหมือง ทั้งนี้ จากการสำรวจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา พบว่า พื้นที่จังหวัดพังงามีไฟฟ้าเกือบครบทุกหลังคาเรือน ยกเว้นบางพื้นที่ของเมืองพังงาและอำเภอกระบุรี สำหรับพื้นที่ตำบลตะกั่วป่ามีไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2563)) แสดงดังตารางที่ 3.3.5-1

ตารางที่ 3.3.5-1 สถานการณ์มีไฟฟ้าใช้ระดับหมู่บ้านแยกอำเภอ

อำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน				หมายเหตุ
	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าใช้แล้ว	ยังไม่มีใช้	มีปัญหา	
เมืองพังงา	42	40	2	2	หมู่ 3 เกาะไม้ไผ่ และหมู่ 4 เกาะหมากน้อย ตำบลเกาะปันหยี
ตะกั่วทุ่ง	68	68	-	-	-
ทับปุด	38	38	-	-	-
ตะกั่วป่า	51	51	-	-	-
กะปง	22	22	-	-	-
กระบุรี	33	29	4	4	หมู่ 1 บ้านทุ่งดาบ หมู่ 2 ท่าแป๊ะไย้อย หมู่ 3 บ้านเกาะระ และหมู่ 4 บ้านปากจก ตำบลเกาะพระทอง
ย้ายเหมือง	49	49	-	-	-
เกาะยาว	8	18	-	-	-
รวม	321	315	6	6	-

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2563)

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตะกั่วป่า ซึ่งสถานีตะกั่วป่าเป็นผู้ให้บริการไฟฟ้าแสงสว่างในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า รวมถึงการให้บริการไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะบริเวณถนนสายหลัก ถนนสายรองทางแยกสวนสาธารณะตลาดสนามเด็กเล่นและศาลาที่พักผู้โดยสารรถประจำทาง ซึ่งให้บริการสาธารณะทั้งหมด 63 จุด (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570) ของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า)

ระบบไฟฟ้าของโครงการเป็นระบบไฟฟ้าบนดิน ซึ่งจะขอใช้บริการจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตะกั่วป่า ด้วยกำลังส่ง 33 kV โดยจะติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า (Transformer) ชนิดแห้ง Dry Type ขนาด 1,000 kVA จำนวน 1 ชุด เพื่อลดแรงดันไฟฟ้าเป็นระบบไฟฟ้าแรงต่ำ 33 kV/380-220 V และเดินสายไฟฟ้าแรงต่ำไปยังแผงจ่ายไฟฟ้าหลัก (MDB : Main Distribution Board) เพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับส่วนต่างๆ ของโครงการ ได้แก่ ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบปรับอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบจ่ายน้ำใช้ ระบบป้องกันอัคคีภัย และรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

3.3.6 การจราจร

สำหรับการคมนาคมและการขนส่งของจังหวัดพังงาแบ่งเป็น 3 เส้นทาง ได้แก่

1) **การคมนาคมทางบก** การคมนาคมขนส่งในเมืองจังหวัดพังงาและพื้นที่รอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็กๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร สภาพการจราจรไม่แออัดเหมือนเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดินเป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่างๆ ในทุกพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังตารางที่ 3.3.6-1

ตารางที่ 3.3.6-1 ทางหลวงแผ่นดินในจังหวัดพังงา

หมายเลขทางหลวง	รายละเอียด	ระยะทาง (กิโลเมตร)
4	เขตต่อจังหวัดระนองผ่านคุระบุรี ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง โคกกลอย ตะกั่วทุ่ง พังงา ทัพปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่	220.743
401	เขตต่อจังหวัดสุราษฎร์ธานี - แยกทางหลวงหมายเลข 4090	42.000
402	จากสามแยกบ้านโคกกลอย - สะพานสารสินต่อเขตจังหวัดภูเก็ต	9.200
415	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 ตลาดทัพปุด - ต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา	21.527
4032	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 บ้านตำตัว - ตลาดเก่า ตะกั่วป่า	7.538
4044	จากแยกทางหลวงหมายเลข 415 บ้านบางทราย - ท่าไทร	2.950
4090	จากแยกทางหลวงหมายเลข 401 บ้านรมณีย์ - แยกทางหลวงหมายเลข 4 พังงา	49.813
4144	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 บ้านตากแดด - อ่าวพังงา	3.875
4175	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 บ้านลำแก่น - บ้านทับละมุ	4.570
4175	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 บ้านเหมะ - แยกอำเภอกะปง	6.477
4240	จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 บ้านบกปุย - แยกทางหลวงหมายเลข 4 ทุ่งมะพร้าว	14.80

ที่มา : แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2564

2) **การคมนาคมทางน้ำ** ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่าง ๆ เช่น อำเภอเกาะยาวกับตัวเมืองจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี และรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ โดยมีท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้า และท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว รายละเอียดดังตารางที่ 3.3.6-2

ตารางที่ 3.3.6-2 ทำเทียบเรือของจังหวัดพังงา

ลำดับ	ชื่อท่าเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	อำเภอ
1	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	ประมาณ 30 ลำ/วัน	เมือง
2	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	ประมาณ 25 ลำ/วัน	
3	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	ประมาณ 25 ลำ/วัน	
4	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	ประมาณ 150 ลำ/วัน	
5	ท่าเทียบเรือบ้านในทง	ประมาณ 25 ลำ/วัน	
6	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ประมาณ 30 ลำ/วัน	ตะกั่วทุ่ง
7	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย2)	ประมาณ 25 ลำ/วัน	
8	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย1) - ท่าเทียบเรือเอกชน	ประมาณ 40 ลำ/วัน	
9	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง) - ท่าเทียบเรือเอกชน	ประมาณ 15 ลำ/วัน	
10	ท่าเทียบเรือสามช่อง	ประมาณ 20 ลำ/วัน	
11	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	ประมาณ 5 ลำ/วัน	กระบี่
12	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	ประมาณ 3 ลำ/วัน	
13	ท่าเทียบเรือกระบี่	ประมาณ 5 ลำ/วัน	ท้ายเหมือง
14	ท่าเทียบเรือทับละมุ	ประมาณ 30 ลำ/วัน	
15	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	ประมาณ 20 ลำ/วัน	ตะกั่วป่า
16	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอเขา	ประมาณ 20 ลำ/วัน	
17	ท่าเทียบเรือแหลมสน	ประมาณ 5 ลำ/วัน	
18	ท่าเทียบเรือสุขาภิบาล	ประมาณ 3 ลำ/วัน	เกาะยาว
19	ท่าเทียบเรือมานะห์	ประมาณ 30 ลำ/วัน	
20	ท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา	ประมาณ 20 ลำ/วัน	
21	ท่าเทียบเรือคลองเหีย	ประมาณ 20 ลำ/วัน	
22	ท่าเทียบเรือช่องตลาด	ประมาณ 20 ลำ/วัน	
23	ท่าเทียบเรือโละจาก	ประมาณ 6 ลำ/วัน	

ที่มา : แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2564

3) การคมนาคมทางอากาศ

การเดินทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ต และเดินทางต่อด้วยรถยนต์จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร และนี่ยังสามารถใช้บริการจากสนามบินจังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2564)

สำหรับการเดินทางมายังตำบลคึกคักเป็นพื้นที่ซึ่งมีที่ตั้งเป็นที่ราบ การคมนาคมเข้า-ออกพื้นที่สามารถเดินทางโดยใช้บริการคมนาคมบก สามารถเดินทางได้โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่า และอำเภอย้ายเหมือง และเป็นถนนสายหลักที่ใช้

เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านตำบลคึกคัก โดยมีถนนซอยแยกจากถนนสายหลักเข้าหมู่บ้านได้อย่างสะดวกซึ่งมีทั้งถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลาดยาง มีบริการรถโดยสารประจำทาง ในพื้นที่ตำบลคึกคักที่วิ่งผ่านตำบลคึกคัก และจอดรับส่งผู้โดยสารตลอดเส้นทางในหลายสายทาง ได้แก่ รถประจำทางที่วิ่งไปยังอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดภูเก็ต ชุมพร กระบี่ สุราษฎร์ธานี และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น (การบริการพื้นฐาน, เทศบาลตำบลคึกคัก (ออนไลน์), ที่มา <http://www.khukkhak.go.th>)

สำหรับการคมนาคมเข้าสู่พื้นที่โครงการจะใช้นโยบายคมนาคมทางบกจาก 2 เส้นทาง ดังนี้

● **เส้นทางที่ 1** กรณีมาจากตำบลคึกคักใช้ถนนทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) สามารถเลี้ยวซ้ายเข้าสู่โครงการ ได้ 2 เส้นทางดังนี้

- เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนชายทะเลคึกคัก ตรงไปประมาณ 650 เมตร แล้วเบี่ยงขวาตรงไปประมาณ 85 เมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 435 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนการะจำยอม ตรงไปประมาณ 200 เมตร พื้นที่โครงการอยู่ทางด้านขวามือ
- เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนส่วนบุคคลตรงไปประมาณ 500 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 300 เมตร และเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนการะจำยอม ตรงไปประมาณ 200 เมตร พื้นที่โครงการอยู่ทางด้านขวามือ

● **เส้นทางที่ 2** กรณีมาจากอำเภอตะกั่วป่าวิ่งบนถนนทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) จะต้องกลับรถบริเวณหน้าบริษัท Best Choice Chemical & Engineering จากนั้นสามารถเลี้ยวซ้ายเข้าสู่โครงการ ได้ 2 เส้นทางดังนี้

- เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนชายทะเลคึกคัก ตรงไปประมาณ 650 เมตร แล้วเบี่ยงขวาตรงไปประมาณ 85 เมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 435 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนการะจำยอม ตรงไปประมาณ 200 เมตร พื้นที่โครงการอยู่ทางด้านขวามือ
- เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนส่วนบุคคลตรงไปประมาณ 500 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 300 เมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์ ตรงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนการะจำยอม ตรงไปประมาณ 200 เมตร พื้นที่โครงการอยู่ทางด้านขวามือดังรูปที่ 3.3.6-1

จากการศึกษาสภาพการจราจรบริเวณโครงการจะพิจารณาจากโครงข่ายเส้นทางคมนาคมทั้งถนนสายหลักที่เชื่อมต่อกับโครงการและถนนโครงข่ายอื่นๆ ที่สำคัญ โดยพิจารณาจากระดับการให้บริการของถนน และระดับการให้บริการที่ทางแยกที่ใกล้เคียงที่ตั้งของโครงการ ซึ่งจากการศึกษาเส้นทางคมนาคมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ บนถนนสาธารณประโยชน์ และถนนการะจำยอม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

● **จุดที่ 1** ถนนสาธารณประโยชน์ เป็นถนนคอนกรีตลาดยาง ผิวจราจรรวมเขตทางกว้างประมาณ 7.50 เมตร ซึ่งมีจำนวน 2 ช่องจราจร เติมน้ำมันสองทิศทาง ไม่มีเกาะกลางถนน เป็นถนนสายหลักที่ใช้สัญจรระหว่างพื้นที่ตำบลคึกคักเข้าสู่พื้นที่โครงการ

● **จุดที่ 2** ถนนส่วนบุคคล ซึ่งเป็นถนนคอนกรีตลาดยาง ผิวจราจรรวมเขตทางกว้างประมาณ 8 เมตร เติมน้ำมันสองทิศทาง ทิศทางละ 1 ช่องจราจร ไม่มีเกาะกลาง เป็นถนนที่ใช้ในการเข้าสู่พื้นที่โครงการ

ดังนั้น บริษัทที่ปรึกษาจึงได้กำหนดจุดตรวจนับปริมาณการจราจร จำนวน 2 จุด คือ บนถนนสาธารณประโยชน์ และถนนภาระจำยอม บริเวณทางเข้าสู่พื้นที่โครงการ โดยทำการเก็บข้อมูลปฐมภูมิและตรวจนับปริมาณการจราจรในช่วงโมงเร่งด่วน ในวันศุกร์ ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2567 และวันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ดังรูปที่ 3.3.6-1

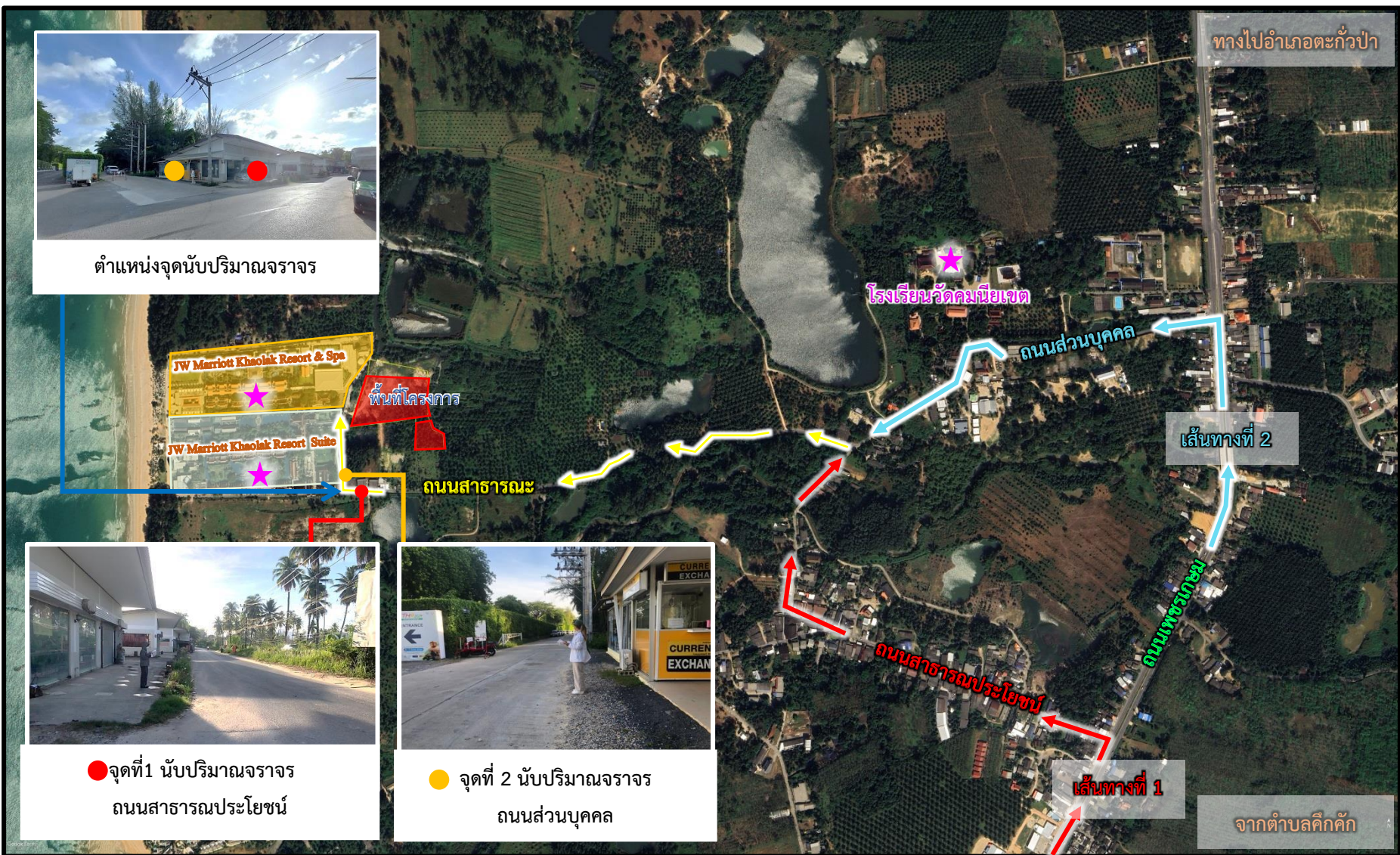
ทั้งนี้ ผลจากการตรวจนับปริมาณการจราจรบนถนน 1 จุด จะนำมาปรับปริมาณการจราจร (คัน/ชั่วโมง) ให้เป็นหน่วยเดียวกับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger Car Unit, PCU) โดยการคูณด้วย Passenger Car Equivalents Factor (PCE Factor) ดังตารางที่ 3.3.6-3 โดยมีหน่วยเป็น PCU/ชั่วโมง เพื่อนำไปหาค่า V/C Ratio ต่อไป

ตารางที่ 3.3.6-3 แสดงค่า Passenger Car Equivalent (PCE) ที่ใช้กับรถแต่ละประเภท

ประเภทยานพาหนะ	ปริมาณการจราจรเทียบเป็นหน่วย PCE
รถส่วนบุคคล, แท็กซี่	1.00
รถโดยสารขนาดเล็ก	1.00
รถโดยสารขนาดใหญ่	1.50
รถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิกอัพ)	1.30
รถบรรทุกขนาดกลาง	1.50
รถบรรทุกขนาดใหญ่	1.70
รถจักรยานยนต์ 2 ล้อ, 3 ล้อ	0.30
รถจักรยาน 2 ล้อ, 3 ล้อ	0.25

หมายเหตุ: PCE : Passenger Car Equivalent factor ที่ใช้ในการปรับรถยนต์ทุกชนิดเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger car per units)

ที่มา: เผาพงษ์ นิจจันทร์พันธ์ศรี. วิศวกรรมการทาง, 2534

รูปที่ 3.3.6-1 เส้นทางการคมนาคมเข้าสู่พื้นที่โครงการและจุดนับปริมาณจราจร

ที่มา : ปรับปรุงจากภาพถ่ายดาวเทียม Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

● ปริมาณจราจรบนถนนสาธารณะประโยชน์

ถนนสาธารณะประโยชน์ มีจำนวน 2 ช่องจราจร ความกว้างรวมเขตทางประมาณ 7.50 เมตร ดังรูปที่ 3.3.6-1 และ รูปที่ 3.3.6-2 ซึ่งจากการตรวจนับปริมาณจราจรในช่วงโมงเร่งด่วนใน 2 ช่วงเวลาคือ ช่วงเช้า เวลา 07.30 น. - 08.30 น. และช่วงเย็น เวลา 16.30 น.- 17.30 น. ในวันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2567 และวันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2567 มีปริมาณจราจร ดังตารางที่ 3.3.6-4

รูปที่ 3.3.6-2 สภาพปัจจุบันของถนนสาธารณะประโยชน์

ตารางที่ 3.3.6-4 ปริมาณจราจรบนถนนสาธารณะประโยชน์

ประเภทยานพาหนะ	PCE Factor	ในวันศุกร์ ที่ 7 มิถุนายน 2567				วันเสาร์ ที่ 8 มิถุนายน 2567			
		07.30 - 08.30 น.		16.30 - 17.30 น.		07.30 - 08.30 น.		16.30 - 17.30 น.	
		คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง
รถจักรยาน 2 - 3 ล้อ	0.25	0	0.00	1	0.25	1	0.25	0	0.00
รถจักรยานยนต์ 2 - 3 ล้อ	0.3	15	4.50	53	15.90	17	5.10	60	18.00
รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	1	3	3.00	9	9.00	4	4.00	10	10.00
รถโดยสาร 4 ล้อ	1	5	5.00	11	11.00	2	2.00	8	8.00
รถโดยสาร 6 ล้อ	1.5	0	0.00	3	4.50	1	0.00	4	6.00
รถบรรทุก 4 ล้อ	1.3	0	0.00	0	0.00	0	1.30	2	2.60
รถบรรทุก 6 ล้อ	1.5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รถบรรทุกขนาดใหญ่ 10 ล้อขึ้นไป	1.7	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม		23	12.50	77	40.65	25	12.65	84	44.60

หมายเหตุ : PCU : Passenger Car Unit เป็นหน่วยยานพาหนะเมื่อเปรียบเทียบกับรถยนต์ส่วนบุคคล PCE : Passenger Car Equivalent

ที่มา : การสำรวจภาคสนามโดยบริษัทที่ปรึกษา, พฤษภาคม 2567

● ปริมาณจราจรบนถนนส่วนบุคคล

ถนนส่วนบุคคล มีจำนวน 1 ช่องจราจร ความกว้างรวมเขตทางประมาณ 8 เมตร ดังรูปที่ 3.3.6-1 และ รูปที่ 3.3.6-3 ซึ่งจากการตรวจนับปริมาณจราจรในช่วงโมงเร่งด่วนใน 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงเช้า เวลา 07.30 น. - 08.30 น. และช่วงเย็น เวลา 16.30 น. - 17.30 น. ในวันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2567 และ วันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2567 มีปริมาณจราจร ดังตารางที่ 3.3.6-5

รูปที่ 3.3.6-3 สภาพปัจจุบันของถนนส่วนบุคคล

ตารางที่ 3.3.6-5 ปริมาณจราจรบนถนนส่วนบุคคล

ประเภทยานพาหนะ	PCE Factor	ในวันศุกร์ ที่ 7 มิถุนายน 2567				วันเสาร์ ที่ 8 มิถุนายน 2567			
		07.30 - 08.30 น.		16.30 - 17.30 น.		07.30 - 08.30 น.		16.30 - 17.30 น.	
		คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง	คัน	PCU/ ชั่วโมง
รถจักรยาน 2 - 3 ล้อ	0.25	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รถจักรยานยนต์ 2 - 3 ล้อ	0.3	1	0.30	3	0.90	2	0.60	4	1.20
รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	1	2	2.00	8	8.00	2	2.00	6	6.00
รถโดยสาร 4 ล้อ	1	2	2.00	4	4.00	0	0.00	7	7.00
รถโดยสาร 6 ล้อ	1.5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รถบรรทุก 4 ล้อ	1.3	1	1.30	1	1.30	0	0.00	0	0.00
รถบรรทุก 6 ล้อ	1.5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รถบรรทุกขนาดใหญ่ 10 ล้อขึ้นไป	1.7	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม		6	5.60	16	14.20	4	2.60	17	14.20

หมายเหตุ : PCU : Passenger Car Unit เป็นหน่วยนับยานพาหนะเมื่อเปรียบเทียบกับรถยนต์ส่วนบุคคล PCE : Passenger Car Equivalent
ที่มา : การสำรวจภาคสนามโดยบริษัทที่ปรึกษา, พฤษภาคม 2567

➤ การวิเคราะห์ปริมาณจราจร

จากข้อมูลปริมาณการจราจรบนถนนสาธารณะประโยชน์ สามารถนำมาวิเคราะห์ปริมาณการจราจรและค่าความสามารถรองรับรถของถนน ได้ดังตารางที่ 3.3.6-6 และ ตารางที่ 3.5.6-7

ตารางที่ 3.3.6-6 ความสามารถของช่องจราจรสำหรับการเดินรถสองทิศทาง

ลักษณะ	ปริมาณการจราจร (PCU/ชั่วโมง)										
จำนวนช่องจราจร	2	2	2	3	3	4	4	4	6	6	6
ความกว้างช่องจราจร (ม.)	3.00	3.25	3.50	3.00	3.50	3.00	3.25	3.50	3.00	3.25	3.50
ความกว้างผิวจราจร (ม.)	6.00	6.50	7.00	9.00	10.50	12.00	13.00	14.00	18.00	19.50	21.00
ถนนสายประธาน	-	-		-	-			6,000	-	-	9,000
ถนนสายหลัก	1,200	1,350	1,500	2,000	2,200	4,000	4,400	4,800	6,000	6,600	7,200
ถนนสายรอง	800	1,000	1,200 ¹	1,600	1,800	2,400	2,700	3,000	4,000	4,500	5,000
ถนนสายย่อย	300-500	450-600	600-750 ²	900-1,100	1,100-1,300	1,600-1,800	1,800-2,000	2,000-2,400	2,600-3,400	3,000-4,000	3,200-4,400

หมายเหตุ : /1 : เส้นทางที่ 1 ถนนสาธารณะประโยชน์

/2 : เส้นทางที่ 2 ถนนส่วนบุคคล

ที่มา : การออกแบบและวางผังถนนในเมือง, กองวิศวกรรม สำนักผังเมือง

ตารางที่ 3.3.6-7 ลักษณะและค่าความสามารถของโครงข่ายถนนปัจจุบัน

ชื่อถนน	ลักษณะของถนน	ค่าความจุถนน (C) (PCU/ชั่วโมง)
- ถนนสาธารณะประโยชน์	ลักษณะเป็นถนนคอนกรีตลาดยาง จำนวน 2 ช่องจราจร ไม่มีเกาะกลางถนน เดินรถแบบ 2 ทิศทาง มีความกว้างรวมเขตทางประมาณ 7.50 เมตร	1,200
- ถนนส่วนบุคคล	ลักษณะเป็นถนนคอนกรีตลาดยาง จำนวน 2 ช่องจราจร ไม่มีเกาะกลางถนน เดินรถแบบ 2 ทิศทาง มีความกว้างรวมเขตทางผิวจราจร ประมาณ 8 เมตร	750

จากข้อมูลข้างต้นนำมาวิเคราะห์สภาพการจราจรบนถนนโครงข่ายในรูปของสัดส่วนปริมาณจราจรต่อความจุถนน (V/C ratio : Volume per capacity ratio) และนำมาเปรียบเทียบกับค่าดัชนีการจำแนกสภาพการจราจรความคล่องตัวของปริมาณจราจรในระดับต่างๆ ตามตารางที่ 3.3.6-8

ตารางที่ 3.3.6-8 ค่าดัชนีการจำแนกสภาพการจราจรติดขัด

ระดับความคล่องตัวของการจราจร	ค่าดัชนีการจราจรติดขัด	สภาพการจราจร
A (Los A)	≤ 0.20	การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแซงมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น
B (Los B)	0.21-0.45	การไหลคงที่ แต่ผู้ขับขี่คันอื่นเริ่มจะมองเห็นรถคันอื่นๆ ได้ชัดเจน และสามารถเลือกใช้ความเร็วที่ต้องการได้แต่อาจจะไม่มีความคล่องตัวในการแซงรถที่อยู่ในเส้นทางเดียวกัน
C (Los C)	0.46-0.70	การไหลคงที่ แต่ผู้ขับขี่จะได้รับผลกระทบจากรถคันอื่นๆ ในการเลือกใช้ความเร็ว และการแซงต้องใช้ความระมัดระวังในการเดินทาง ส่วนความสะดวกสบายและการไหลจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน
D (Los D)	0.71-0.85	การไหลที่มีความหนาแน่นแต่มีความคงที่ ความเร็วและความคล่องตัวในการแซงรถถูกจำกัด ส่วนความสะดวกและการไหลจะลดลงและการที่ปริมาณจราจรเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จะเป็นเหตุให้เกิดปัญหาการจราจรในระดับหนึ่ง
E (Los E)	0.86-1.00	การไหลที่ใกล้เคียง หรืออยู่ในสภาพวิกฤติ นั้นหมายถึง ความเร็วสม่ำเสมอ การแซงเป็นไปด้วยความยากลำบากและการ “ขอทาง” เป็นการเพิ่มความสะดวกในการเดินทาง แต่ความสะดวกและการไหลจะลดลง แต่ผู้ขับขี่ก็สามารถขับได้ตั้งใจ ดังนั้น ระดับความคล่องตัวในระดับนี้จะไม่คงที่ อันเนื่องมาจากจราจรที่หนาแน่นขึ้น หรือความสับสนของผู้ขับขี่ในเส้นทางจราจร ซึ่งจะทำให้เกิดการติดขัด
F (Los F)	> 1.00	ระดับนี้เป็นสภาพที่เกิดขึ้นเมื่อการจราจรเป็นกลุ่มจนเกินปริมาณที่จะสามารถไหลได้ โดยที่รถเรียงตัวกันเป็นรูปของแถว และเคลื่อนที่เป็นช่วงๆ คล้ายกับคลื่นซึ่งจะทำให้การจราจรติดขัดมาก

ที่มา : วิชาญ ประทุมสุวรรณ, วิศวกรรมทางและวิเคราะห์จราจร, พ.ศ.2542

➤ อัตราส่วนของปริมาณจราจรต่อความจุถนน (V/C Ratio) สามารถคำนวณได้ โดย

$$V/C \text{ ratio} = V/C$$

เมื่อ V = ปริมาณการจราจรสูงสุด (PCU/ชั่วโมง)

C = ความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรสูงสุดของถนน (PCU/ชั่วโมง)

ดังนั้น สามารถคำนวณอัตราส่วนของปริมาณจราจรต่อความจุถนน (V/C Ratio) คำนวณได้ ดังนี้

● **V/C Ratio ถนนสาธารณะประโยชน์**

จากการตรวจนับปริมาณจราจรบนถนนสาธารณะประโยชน์ในวันศุกร์ที่ 7 และวันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2567 เวลา 07.30 น.- 08.30 น. และ 16.30 น. - 17.30 น. ซึ่งเป็นชั่วโมงเร่งด่วนในช่วงเช้าและช่วงเย็น สามารถนำไปคำนวณหา V/C Ratio ได้ดังนี้

1) ปริมาณจราจรในวันธรรมดา (วันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2567)

- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	12.50 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	12.50/1,200
	=	0.010 PCU/ชั่วโมง-----A (Los A)
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	40.65 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	40.65/1,200
	=	0.034 PCU/ชั่วโมง----- A (Los A)

2) ปริมาณจราจรในวันหยุด (วันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2567)

- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	12.65 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	12.65/1,200
	=	0.010 PCU/ชั่วโมง----- A (Los A)
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	44.60 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	44.60/1,200
	=	0.037 PCU/ชั่วโมง-----A (Los A)

จากการคำนวณ V/C Ratio และนำมาเปรียบเทียบกับระดับความคล่องตัวของการจราจรบนถนนสาธารณะประโยชน์ พบว่า ปริมาณจราจรในวันธรรมดาและวันหยุดทั้งในช่วงเช้าและช่วงเย็น มีสภาพการจราจรอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ระดับความคล่องตัว A (Los A) (≤ 0.20) หมายความว่า การไหลโดยอิสระที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับและผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากกรณีอื่น

- **V/C Ratio ถนนส่วนบุคคล**

จากการตรวจนับปริมาณจราจรบนถนนส่วนบุคคลในวันศุกร์ที่ 7 และวันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2567 เวลา 07.30 น.- 08.30 น. และ 16.30 น. - 17.30 น. ซึ่งเป็นชั่วโมงเร่งด่วนในช่วงเช้าและช่วงเย็น สามารถนำไปคำนวณหา V/C Ratio ได้ดังนี้

1) ปริมาณจราจรในวันธรรมดา (วันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2567)

- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	5.60 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	5.60/750
	=	0.0075 PCU/ชั่วโมง-----A (Los A)
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	14.20 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	14.20/750
	=	0.0189 PCU/ชั่วโมง----- A (Los A)

2) ปริมาณจราจรในวันหยุด (วันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2567)

- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	2.60 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	2.60/750
	=	0.0035 PCU/ชั่วโมง----- A (Los A)
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.		
ปริมาณการจราจร/ชั่วโมง	=	14.20 PCU/ชั่วโมง
มีค่า V/C Ratio	=	14.20/750
	=	0.0189 PCU/ชั่วโมง----- A (Los A)

จากการคำนวณ V/C Ratio และนำมาเปรียบเทียบกับระดับความคล่องตัวของจราจรบนถนนส่วนบุคคล พบว่า ปริมาณจราจรในวันธรรมดาและวันหยุดทั้งในช่วงเช้าและช่วงเย็น มีสภาพการจราจรอยู่ในระดับเดียวกัน คือ **ระดับความคล่องตัว A (Los A) (≤ 0.20)** หมายความว่า การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวก รวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น

ตารางที่ 3.3.6-9 ค่า V/C และระดับความคล่องตัวของการจราจรโครงข่ายถนนบริเวณพื้นที่โครงการ

ชื่อถนน	V/C PCU/ ชั่วโมง	ระดับความ คล่องตัวของ การจราจร	สภาพการจราจร
ถนนสาธารณะประโยชน์			
● วันธรรมดา (วันที่ 7 มิถุนายน 2567)			
- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.	0.010	A (Los A) (≤0.20)	การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.	0.034		
● วันหยุด (วันที่ 8 มิถุนายน 2567)			
- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.	0.010	A (Los A) (≤0.20)	การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.	0.037		
ถนนส่วนบุคคล			
วันธรรมดา (วันที่ 7 มิถุนายน 2567)			
- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.	0.0075	A (Los A) (≤0.20)	การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.	0.0189		
วันหยุด (วันที่ 8 มิถุนายน 2567)			
- ช่วงเช้า 07.30 น.- 08.30 น.	0.0035	A (Los A) (≤0.20)	การไหลโดยอิสระ ที่สามารถเลือกใช้ความเร็วระดับใดก็ได้ และจะมีการแข่งมาก ซึ่งระดับนี้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารจะเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่มีผลกระทบจากรถคันอื่น
- ช่วงเย็น 16.30 น. - 17.30 น.	0.0189		

3.3.7 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

1. กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพังงา

จากการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินของโครงการตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จังหวัดพังงา พ.ศ. 2560 ตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา ที่ พง 0022/990 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2567 พบว่า พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในที่ดินประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (สีเขียวมีขอบและเส้นทแยงสีขาว) หมายเลข 5.2 รายละเอียดดังนี้

ข้อ 10 ที่ดินประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พาณิชยกรรม การอยู่อาศัย เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวเท่านั้น สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่
- (2) ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกท้ายกฎกระทรวงนี้
- (2) คลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย
- (3) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
- (4) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ภู จระเข้ หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่การค้า
- (5) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน
- (6) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม
- (7) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม
- (8) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย
- (9) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่
- (10) การอยู่อาศัยประเภทอาคารชุดหรือหอพัก
- (11) สถานีรับส่งสินค้าหรือการประกอบกิจการรับส่งสินค้า
- (12) ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร
- (13) กำจัดมูลฝอย
- (14) ซั้วขายหรือเก็บเศษวัสดุ

ที่ดินประเภทนี้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า และเขตอุทยานแห่งชาติ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษาหรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่าต้นน้ำ ลำธาร และทรัพยากร ธรรมชาติอื่นๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเท่านั้น

● ความสอดคล้องของโครงการ

สำหรับพื้นที่โครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีถนนการจราจรตัดผ่าน โดยพื้นที่ส่วนที่ 1 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 30358 เป็นส่วนของอาคารห้องพัก และอาคารโถงต้อนรับ ส่วนพื้นที่ส่วนที่ 2 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 7861 เป็นส่วนของอาคารสำนักงานและที่จอดรถ รายละเอียดดังนี้

- พื้นที่โครงการส่วนที่ 1 ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 13 อาคาร อาคารห้องพัก 5 ชั้น (Villa 01-04) จำนวน 4 อาคาร อาคารโถงต้อนรับชั้นเดียว อาคารพูลบาร์ (Pool Bar) ชั้นเดียว อาคารห้องเครื่อง สระว่ายน้ำชั้นเดียว อาคารห้องปั๊ม 1 ชั้นเดียว อาคารห้องปั๊ม 2 ชั้นเดียว อาคารศาลาชั้นเดียว จำนวน 4 อาคาร และสระ จำนวน 2 สระ (สระว่ายน้ำเด็ก ปริมาตร 35.44 ลูกบาศก์เมตร และสระว่ายน้ำผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ปริมาตร 126.72 ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่ 2 ปริมาตร 1,511.40 ลูกบาศก์เมตร และส่วนที่ 3 ปริมาตร 126.72 ลูกบาศก์เมตร) มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 9,270.95 ตารางเมตร

- พื้นที่โครงการส่วนที่ 2 ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 3 อาคาร ได้แก่ อาคารห้องเครื่องและสำนักงาน 2 ชั้น อาคารห้องปั๊ม 3 ชั้นเดียว และอาคารพักผ่อนรวมชั้นเดียว มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 771.59 ตารางเมตร

สำหรับการดำเนินโครงการเป็นประเภทโรงแรม มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว ถือเป็นกิจการหลักของการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทนี้ ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎกระทรวงให้บังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ.2560

1. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอยายะห์ อำเภอบ้านทับ อำเภอบ้านนา อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

จากการตรวจสอบพื้นที่โครงการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอยายะห์ อำเภอบ้านทับ อำเภอบ้านนา อำเภอเมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2559 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 โดยสำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา พบว่า พื้นที่โครงการตั้งอยู่บริเวณที่ 6 มีรายละเอียด ดังนี้

บริเวณที่ 6 หมายถึง บริเวณนอกเหนือจากบริเวณที่ 1 ถึง 5

ข้อ 4 ในพื้นที่ตามข้อ 3 ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการดังต่อไปนี้

(5) บริเวณที่ 5

(ก) การกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐานหรือสภาพทางธรรมชาติของชายหาดเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือทำให้ทัศนียภาพบริเวณชายหาดเสียไป เว้นแต่การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ 12 เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาต ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ 12 ด้วย

(ข) การขุดขัณฑ์ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด ยกเว้นเรือ

(ค) ก่อสร้างเพิงพัก ศาลา อาคาร สิ่งปลูกสร้างใดๆ รวมทั้งการจัดวางร่ม โต๊ะ เติง หรือที่นั่ง บริเวณพื้นที่ชายหาด

(ง) การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ในบริเวณที่ 5 (2)

(จ) ก่อสร้างและประกอบกิจการโรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่มีจำนวนห้องมากกว่า 30 ห้อง ในพื้นที่อำเภอเกาะยาว

● ความสอดคล้องของโครงการ

สำหรับพื้นที่โครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีถนนการจราจรตัดผ่าน โดยพื้นที่ส่วนที่ 1 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 30358 เป็นส่วนของอาคารห้องพัก และอาคารโถงต้อนรับ ส่วนพื้นที่ส่วนที่ 2 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 7861 เป็นส่วนของอาคารสำนักงานและที่จอดรถ รายละเอียดดังนี้

- **พื้นที่โครงการส่วนที่ 1** ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 13 อาคาร อาคารห้องพัก 5 ชั้น (Villa 01-04) จำนวน 4 อาคาร ความสูง 20.05 เมตร/อาคาร อาคารโถงต้อนรับชั้นเดียว ความสูง 2.82 เมตร อาคารพูลบาร์ (Pool Bar) ชั้นเดียว ความสูง 7.22 เมตร อาคารห้องเครื่องสรว่ายน้ำชั้นเดียว ความสูง 3.86 เมตร อาคารห้องปั๊ม 1 ชั้นเดียว ความสูง 2.75 เมตร อาคารห้องปั๊ม 2 ชั้นเดียว ความสูง 1.20 เมตร อาคารศาลาชั้นเดียว จำนวน 4 อาคาร ความสูง 2.90 เมตร/อาคาร และสระ จำนวน 2 สระ (สรว่ายน้ำเด็ก ปริมาตร 35.44 ลูกบาศก์เมตร และสรว่ายน้ำผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ปริมาตร 126.72 ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่ 2 ปริมาตร 1,511.40 ลูกบาศก์เมตร และส่วนที่ 3 ปริมาตร 126.72 ลูกบาศก์เมตร) มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 9,270.95 ตารางเมตร พื้นที่ปกคลุมดินประมาณ 3,303.56 ตารางเมตร มีพื้นที่ว่างร้อยละ 69.43 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต จึงมีความสอดคล้องตามประกาศกระทรวงฯ

- **พื้นที่โครงการส่วนที่ 2** ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 3 อาคาร ได้แก่ อาคารห้องเครื่องและสำนักงาน 2 ชั้น ความสูง 8.90 เมตร อาคารห้องปั๊ม 3 ชั้นเดียว ความสูง 4.25 เมตร และอาคารพักผ่อนรวมชั้นเดียว ความสูง 3.80 เมตร มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 771.59 ตารางเมตร พื้นที่ปกคลุมดิน

ประมาณ 392.46 ตารางเมตร มีพื้นที่ว่างร้อยละ 85.80 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต จึงมีความสอดคล้องตามประกาศกระทรวงฯ

2. กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนของท้องที่ อำเภอกระบือ อำเภอดงัวป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุดอำเภอดงัวพุง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

จากการตรวจสอบพื้นที่โครงการตามกฎหมายกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนของท้องที่ อำเภอกระบือ อำเภอดงัวป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด อำเภอดงัวพุง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2544 และกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 พบว่า พื้นที่โครงการตั้งอยู่ใน**บริเวณที่ 3** มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"**บริเวณที่ 3**" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 2 ตลอดแนวเข้าไปอีกเป็นระยะ 300 เมตร

ข้อ 2 ห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ค) ภายในบริเวณที่ 3 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตร ขึ้นไป และอาคารตาม (ข) (5) (8) และ (9)
- (2) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร
- (3) อาคารตาม (ข) (17) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 200 ตารางเมตร
- (4) อาคารที่มีที่ว่างโดยรอบในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 40 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

● **ความสอดคล้องของโครงการ**

สำหรับพื้นที่โครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีถนนการจราจรตัดผ่าน โดยพื้นที่ส่วนที่ 1 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 30358 เป็นส่วนของอาคารห้องพัก และอาคารโถงต้อนรับ ส่วนพื้นที่ส่วนที่ 2 อยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ 7861 เป็นส่วนของอาคารสำนักงานและที่จอดรถ รายละเอียดดังนี้

- **พื้นที่โครงการส่วนที่ 1** ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 13 อาคาร มีความสูงตั้งแต่ 1.20-20.05 เมตร ซึ่งไม่เกิน 23 เมตร และสระว่ายน้ำ จำนวน 2 สระ มีที่ว่างร้อยละ 69.43 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งมากกว่าร้อยละ 40 ดังนั้น การดำเนินโครงการจึงมีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว
- **พื้นที่โครงการส่วนที่ 2** ประกอบด้วยอาคาร จำนวน 3 อาคาร มีความสูงตั้งแต่ 3.80-8.90 เมตร ซึ่งไม่เกิน 23 เมตร มีที่ว่างร้อยละ 85.80 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งมากกว่าร้อยละ 40 ดังนั้น การดำเนินโครงการจึงมีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว

การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่โครงการ

สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี 1 กิโลเมตร โดยรอบพื้นที่โครงการ จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567 พบว่าส่วนใหญ่เป็น พื้นที่ว่างยังไม่มีการใช้ประโยชน์ พื้นที่ทะเล พื้นที่แหล่งน้ำผิวดิน (ไม่ใช่ น้ำทะเล) พื้นที่ชุมชนพักอาศัย และสถานประกอบการ พื้นที่ถนน พื้นที่ชายหาด และ พื้นที่โครงการ จากการแปลภาพถ่ายทางอากาศ ประกอบการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษา พบว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี 1 กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการคิดเป็นพื้นที่ 0.0082 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 0.28) และพื้นที่ส่วนใหญ่ พบว่าเป็น พื้นที่ว่างยังไม่มีการใช้ประโยชน์ ประมาณ 2.0679 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 65.81) รองลงมา คือ พื้นที่ทะเล ประมาณ 0.4544 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 14.47) พื้นที่แหล่งน้ำผิวดิน (ไม่ใช่ น้ำทะเล) ประมาณ 0.3072 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 9.78) พื้นที่ชุมชนพักอาศัย อาคารพาณิชย์กรรม และสถานประกอบการ ประมาณ 0.2369 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 7.55) พื้นที่ถนน ประมาณ 0.0581 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 1.85) และ พื้นที่ชายหาด ประมาณ 0.0073 ตารางกิโลเมตร (คิดเป็นร้อยละ 0.23) และ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 3.3.7-1 และรูปที่ 3.3.7-1)

ตารางที่ 3.3.7.1 การใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี 1 กิโลเมตร รอบพื้นที่ตั้งโครงการ

ลำดับ	ประเภทการใช้ที่ดิน	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1	พื้นที่ว่างยังไม่มีการใช้ประโยชน์	2.0664	65.81
2	พื้นที่ทะเล	0.4544	14.47
3	พื้นที่แหล่งน้ำผิวดิน (ไม่ใช่ น้ำทะเล)	0.3072	9.78
4	พื้นที่ชุมชนพักอาศัย พื้นที่พาณิชย์ และสถานประกอบการ	0.2369	7.55
5	พื้นที่ถนน	0.0581	1.85
6	พื้นที่โครงการ	0.0082	0.26
7	พื้นที่ชายหาด	0.0073	0.23
8	พื้นที่อื่นใดทางด้านสิ่งแวดล้อม	0.0015	0.05
	รวม	3.14	100

ที่มา : ปรับปรุงจากภาพถ่ายทางอากาศของ Google Earth ประกอบการสำรวจภาคสนามโดยบริษัทที่ปรึกษา เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

ที่มา : แปลจากภาพถ่ายทางอากาศของ Google Earth ประกอบการสำรวจภาคสนามโดยบริษัทที่ปรึกษา เข้าถึงข้อมูลเมื่อ
เดือนมิถุนายน 2567

สัญลักษณ์	รายละเอียด
	พื้นที่ว่างยังไม่มีการใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 65.81)
	พื้นที่ทะเล (ร้อยละ 14.47)
	พื้นที่แหล่งน้ำผิวดิน (ไม่ใช่น้ำทะเล) (ร้อยละ 9.78)
	พื้นที่ชุมชนพักอาศัย พื้นที่พาณิชย์ และสถานประกอบการ(ร้อยละ 7.55)
	พื้นที่ถนน (ร้อยละ 1.85)
	พื้นที่โครงการ (ร้อยละ 0.26)
	พื้นที่ชายหาด (ร้อยละ 0.23)
	พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม (ศาลเจ้าขุนเท่าก่ง) (ร้อยละ 0.05)

รูปที่ 3.3.7-1 การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการในรัศมีภายใน 1 กิโลเมตร

3.4 คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

3.4.1 สังคมและเศรษฐกิจ

จังหวัดพังงาแบ่งการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 36 แห่ง มีประชากรทั้งหมด ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565 จำนวน 267,442 คน เป็นชาย จำนวน 133,459 คน และหญิง 133,983 คน มีจำนวน หลังคาเรือนทั้งหมด 122,210 หลังคาเรือน (สถิติจำนวนประชากรและบ้าน ประจำปี 2565 สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง., (<https://stat.bora.dopa.go.th>))

จังหวัดพังงามีพื้นที่ทั้งหมด 2,606,812 ไร่ เป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน 1,006,857 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.6 ของพื้นที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด 39,330 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของครัวเรือนทั้งหมด รายได้ส่วนใหญ่ของประชากรมาจากอาชีพการเกษตร พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (มังคุด เงาะ ทุเรียน ลองกอง ละไม จำปาตะ) โดยเฉพาะยางพารา นับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงา คิดเป็นร้อยละ 67.45 ของพื้นที่ปลูกทั้งจังหวัด รองลงมาคือปาล์มน้ำมัน ส่วนไม้ผล มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกทุเรียน เนื่องจากผลผลิตทุเรียนมีราคาสูง เป็นแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูก สำหรับการปลูกพืชผัก มีแนวโน้มการปลูกพืชผักปลอดภัย และพัฒนาไปเป็นพืชผักอินทรีย์เพิ่มขึ้น เพื่อตอบสนองกับความต้องการสำหรับคนรักสุขภาพ โดยในปัจจุบันได้มีการจัดบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับทางโรงพยาบาลในจังหวัดพังงาในการรับผลผลิตพืชผักปลอดภัยจากเกษตรกร เพื่อประกอบอาหารให้กับผู้ป่วยในโรงพยาบาล และพืชอีกตัวที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงาคือ ข้าวนาปี ซึ่งการปลูกข้าวส่วนใหญ่ของจังหวัดพังงาเป็นการปลูกข้าวไร่ พันธุ์ที่รู้จักกันดีคือ ข้าวไร่ดอกขาว50 พื้นที่การปลูกแปรผันโดยตรงกับการปรับเปลี่ยนเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งจะปลูกในเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันอายุไม่ถึง 3 ปี (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2564)

1) ประชากรตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

(1) จำนวนประชากรและครัวเรือน

สำหรับในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก มีพื้นที่ทั้งหมด 147.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 92,009 ไร่ ประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 ปากวีป หมู่ที่ 2 บางขะ หมู่ที่ 3 คึกคัก หมู่ที่ 4 คึกคัก หมู่ที่ 5 บางเนียง หมู่ที่ 6 บางเนียง และหมู่ที่ 7 บางหลาโอน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 11,330 หลังคาเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 13,298 คน แยกเป็นชาย จำนวน 6,717 คน และหญิง จำนวน 6,581 คน ดังตารางที่

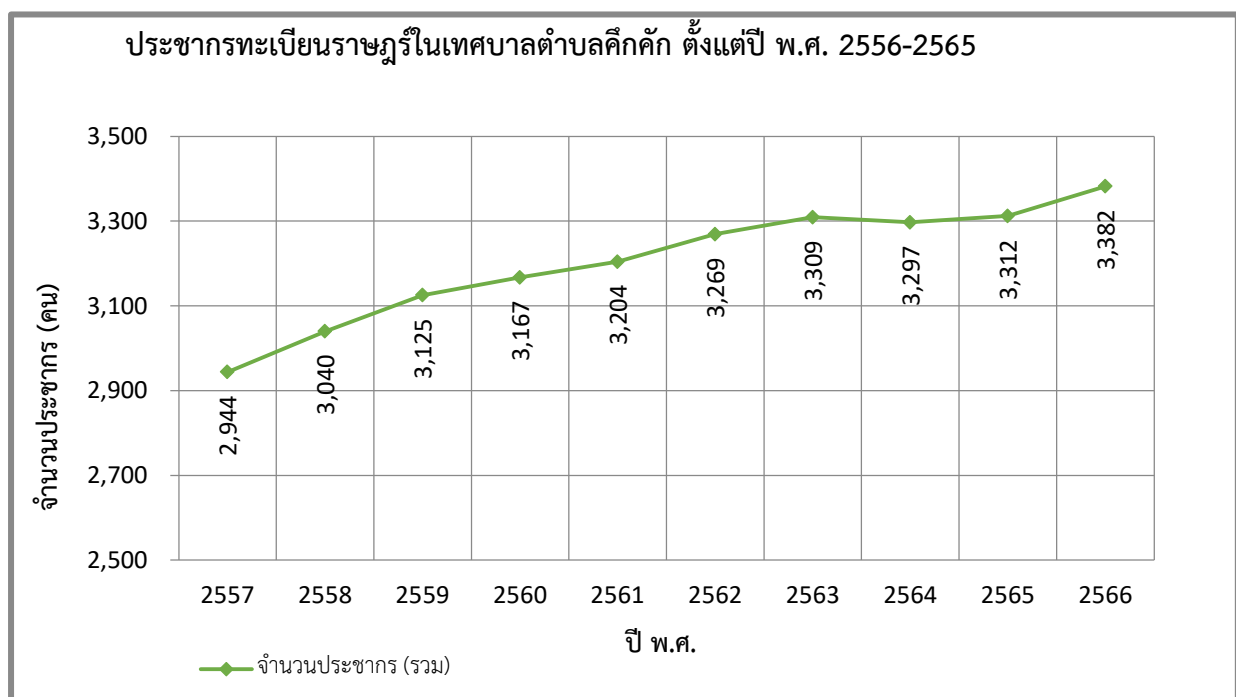
3.4.1-1

ตารางที่ 3.4.1-1 สถิติจำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลคึกคักตามทะเบียนราษฎร์ปี พ.ศ. 2557-2566

ปี	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวนประชากร (รวม)	จำนวนครัวเรือน
2557	2,944	2,926	5,870	5,684
2558	3,040	2,999	6,039	5,968
2559	3,125	3,034	6,159	6,199
2560	3,167	3,066	6,233	6,380
2561	3,204	3,119	6,323	6,644
2562	3,269	3,168	6,437	6,850
2563	3,309	3,215	6,524	6,983
2564	3,297	3,226	6,523	7,073
2565	3,312	3,253	6,565	7,165
2566	3,382	3,339	6,721	7,284

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง. 2567

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประชากรจากข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี ในปี พ.ศ.2557 - 2566 ประชากรในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก จากข้อมูลพบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาประชากรมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ดังรูปที่ 3.4.1-1

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง. 2567

รูปที่ 3.4.1-1 ประชากรทะเบียนราษฎร์ของเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 – พ.ศ.2566

(2) อัตราการเกิดและการตายของประชากร

จากข้อมูลอัตราการเกิดและการตายของประชากรในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีอัตราการเกิด แยกเป็นชาย 15 คน และหญิง 12 คน รวมทั้งสิ้น 27 คน มีอัตราการตาย แยกเป็นชาย 21 คน และหญิง 17 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลอัตราการเกิดและการตาย ในปี พ.ศ.2566 พบว่า อัตราการเกิดลดลงร้อยละ 5.10 และการตายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.09 (ดังตารางที่ 3.4.1-2)

(3) อัตราการย้ายเข้าและย้ายออกของประชากร

จากข้อมูลอัตราการย้ายเข้า และอัตราการย้ายออกของประชากรในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีอัตราการย้ายเข้า แยกเป็นชาย 162 คน และหญิง 189 คน รวมทั้งสิ้น 351 คน มีอัตราการย้ายออก แยกเป็นชาย 296 คน และหญิง 354 คน รวมทั้งสิ้น 650 คน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลอัตราการย้ายเข้า และอัตราการย้ายออก ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า อัตราการย้ายเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.33 และอัตราการย้ายออกลดลงร้อยละ 2.25 (ดังตารางที่ 3.4.1-2)

ตารางที่ 3.4.1-2 สถิติประชากร หลังคาเรือน จำนวนการเกิด การตาย การย้ายเข้า-ออกของประชากรภายในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ช่วงปี 2557-2566

ปี	จำนวนประชากร (คน)				หลังคาเรือน		การเกิด (คน)				การตาย (คน)				จำนวนการย้ายเข้า (คน)				จำนวนการย้ายออก (คน)			
	ชาย	หญิง	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)	จำนวน	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)	ชาย	หญิง	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)	ชาย	หญิง	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)	ชาย	หญิง	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)	ชาย	หญิง	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ/ปี)
2557	2,944	2,926	5,870	-	5,684	-	41	31	72	-	11	6	17	-	185	177	362	-	139	150	289	-
2558	3,040	2,999	6,039	2.88	5,968	5.00	44	32	76	5.56	16	5	21	19.05	172	181	353	-2.49	109	132	241	-16.61
2559	3,125	3,034	6,159	1.99	6,199	3.87	29	21	50	-34.21	23	9	32	34.38	217	173	390	10.48	136	138	274	13.69
2560	3,167	3,066	6,233	1.20	6,380	2.92	17	18	35	-30.00	20	13	33	3.03	158	149	307	-21.28	112	120	232	-15.33
2561	3,204	3,119	6,323	1.44	6,644	4.14	21	22	43	22.86	30	16	46	28.26	177	190	367	19.54	148	138	286	23.28
2562	3,269	3,168	6,437	1.80	6,850	3.10	19	22	41	0.00	34	14	48	4.17	231	232	463	26.16	164	191	355	24.13
2563	3,309	3,215	6,524	1.35	6,983	1.94	19	22	41	0.00	25	9	34	-41.18	183	218	401	-13.39	148	172	320	-9.86
2564	3,297	3,226	6,523	-0.02	7,073	1.29	16	15	31	0.00	17	6	23	-47.83	141	164	305	-23.94	151	159	310	-3.13
2565	3,312	3,253	6,565	0.64	7,165	1.30	11	13	24	-22.58	32	20	52	55.77	147	135	282	-7.54	118	103	221	-28.71
2566	3,382	3,339	6,721	2.38	7,284	1.66	15	12	27	12.50	21	17	38	-36.84	162	189	351	24.47	97	107	204	-7.69
อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย 10 ปี (ร้อยละ)			1.52		2.80				-5.10				2.09				1.33				-2.25	

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2567

(4) แนวโน้มจำนวนประชาชนในอนาคต

การคาดการณ์แนวโน้มประชากรทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2566-พ.ศ. 2571 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

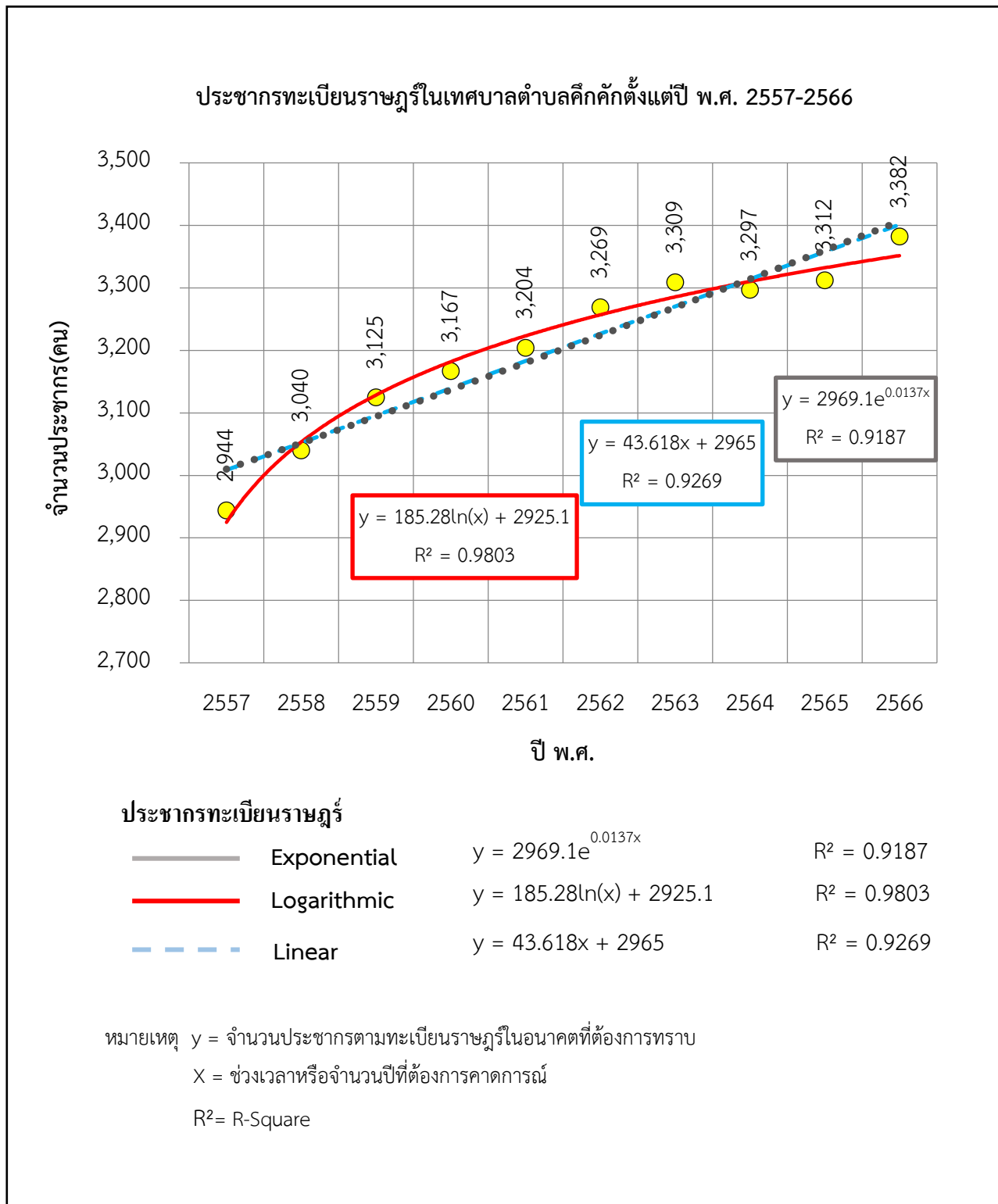
- ประชากรทะเบียนราษฎร์ โดยใช้ข้อมูลของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ในช่วงที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2566
- ประชากร ปี พ.ศ.2557 เป็นปีฐานในการศึกษาประชากรแฝง โดยใช้ข้อมูลสถิติ

การคาดการณ์ประชากรตามทะเบียนราษฎร์เขตเทศบาลตำบลคึกคัก ปี 2557-2566

ข้อดี ข้อเสีย และข้อพิจารณาในการเลือกใช้สมการในการคาดการณ์ประชากรทะเบียนราษฎร์ในพื้นที่เขตการครองขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก ด้วยข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel จำนวน 3 รูปแบบมาเป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกใช้สมการ ดังนี้

- สมการเอ็กโปเนนเชียล (Exponential)	$y = 2969.1e^{0.0137x}$	$R^2 = 0.9187$
- สมการลอการิทึม (Logarithmic)	$y = 185.28\ln(x) + 2925.1$	$R^2 = 0.9803$
- สมการเชิงเส้น (Linear)	$y = 43.618x + 2965$	$R^2 = 0.9269$

จากข้อมูลประชากรย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 - พ.ศ.2566 สามารถคาดการณ์ประชากรและหาค่า R-Squared ของแต่ละสมการ (ดังรูปที่ 3.4.1-2 และตารางที่ 3.4.1-3)

รูปที่ 3.4.1-2 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประชากรในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก
ในปี พ.ศ.2557 - พ.ศ.2566

ตารางที่ 3.4.1-3 เปรียบเทียบผลการคาดการณ์ประชากรตามทะเบียนราษฎรขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก โดยวิธีต่างๆ

ลำดับ	ปี	ประชากรตามทะเบียนราษฎร (คน)	ผลการคาดการณ์จำนวนประชากรด้วยวิธีต่างๆ (คน)		
			Exponential	Logarithmic	Linear
1	2557	2,944	2,929	2,925	3,009
2	2558	3,040	2,889	3,054	3,052
3	2559	3,125	2,850	3,129	3,096
4	2560	3,167	2,811	3,182	3,139
5	2561	3,204	2,773	3,223	3,183
6	2562	3,269	2,735	3,257	3,227
7	2563	3,309	2,698	3,286	3,270
8	2564	3,297	2,661	3,310	3,314
9	2565	3,312	2,625	3,332	3,358
10	2566	3,382	2,589	3,352	3,401
11	2567	-	2,554	3,369	3,445
12	2568	-	2,519	3,386	3,488
13	2569	-	2,485	3,400	3,532
14	2570	-	2,451	3,414	3,576
15	2571	-	2,418	3,427	3,619
ค่า R ²			0.9187	0.9803	0.9269

จากการพิจารณารูปแบบสมการที่นำมาคาดการณ์ทั้ง 3 รูปแบบ (ดังรูปที่ 3.4.1-2 และตารางที่ 3.4.1-3) โดยคำนึงถึงค่า R-Square (สัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ: Coefficient of Determination) เข้าใกล้ 1 หรือมีความแม่นยำ 100% มากที่สุด และรูปแบบการเปลี่ยนแปลงประชากรในอดีตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2566 ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากรเพิ่มขึ้นสลับกับลดลงบางช่วงเวลา ดังนั้นจึงเลือกใช้แบบสมการลอการิทึม (Logarithmic) ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($r^2 = 0.9803$ หรือมีความแม่นยำของสมการอยู่ที่ 98.03 %) นำมาคาดการณ์ประชากรทะเบียนราษฎรในอนาคต

(5) การคาดการณ์ประชากรแฝงและการคาดการณ์จำนวนประชากรรวม

ประชากรแฝง หมายถึง ประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัย มาเรียน หรือมาทำงานในจังหวัดนั้นๆ โดยไม่ได้ย้ายทะเบียน โดยบริษัทที่ปรึกษาได้ศึกษาข้อมูลประชากรแฝงในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2565 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการสำรวจประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดพังงา มาใช้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงในการหาความหนาแน่นของประชากรแฝง (คน/ตารางกิโลเมตร) แล้วนำมาเทียบสัดส่วนกับขนาดพื้นที่ของแต่ละเขตพื้นที่ศึกษา (ดังตารางที่ 3.4.1-4)

ตารางที่ 3.4.1-4 จำนวนประชากรแฝง ปี พ.ศ. 2565

ปี	ประชากรจังหวัดพังงา ^{/1} (คน)			พื้นที่จังหวัดพังงา (ตารางกิโลเมตร)	พื้นที่เทศบาล ตำบลคึกคัก (ตารางกิโลเมตร)	ประชากรแฝงของ เทศบาลตำบลคึกคัก ^{/2} (คน)
	ประชากร รวม	ประชากรตาม ทะเบียนราษฎร์	ประชากร แฝง			
2565	289,642	267,442	22,200	4,170	147.21	784

หมายเหตุ ^{/1} ข้อมูลจากประชากรแฝงจากสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงมหาดไทยเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2565

^{/2} คำนวณจากความหนาแน่น (ประชากรแฝงจังหวัดพังงา (ปี 2565) / ขนาดพื้นที่จังหวัดพังงา 4,170 ตารางกิโลเมตร) x ขนาดพื้นที่เทศบาลตำบลคึกคัก 147.21 ตารางกิโลเมตร

สำหรับในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก พบว่า มีประชากรแฝงในพื้นที่ประมาณร้อยละ 23.17 ของจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ และมีจำนวนประชากรรวม (ประชากรทะเบียนราษฎร์และประชากรแฝง) ปี พ.ศ. 2567-2571 รายละเอียดดังนี้ (ดังตารางที่ 3.4.1-5 และรูปที่ 3.4.1-3)

ตารางที่ 3.4.1-5 การคาดการณ์แนวโน้มประชากรในเทศบาลตำบลคึกคักปี พ.ศ. 2567-2571

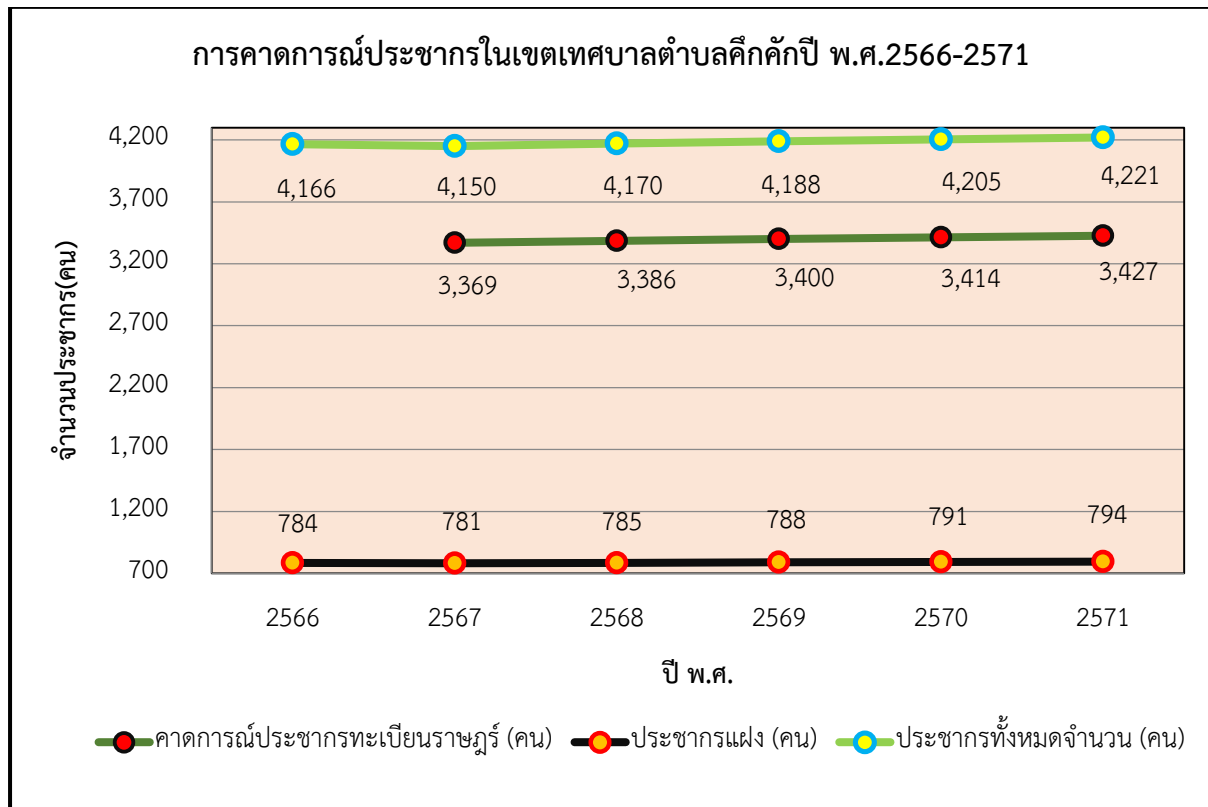
ปี พ.ศ.	ประชากรทะเบียนราษฎร์ จำนวน (คน) ⁽¹⁾	คาดการณ์ประชากร ทะเบียนราษฎร์ (คน) ⁽²⁾	ประชากรแฝง จำนวน (คน) ⁽³⁾	ประชากรทั้งหมด จำนวน (คน) ⁽⁴⁾
2557	2,944	-	-	-
2558	3,040	-	-	-
2559	3,125	-	-	-
2560	3,167	-	-	-
2561	3,204	-	-	-
2562	3,269	-	-	-
2563	3,309	-	-	-
2564	3,297	-	-	-
2565	3,312	-	-	-
2566	3,382	-	784	4,166
2567	-	3,369	781	4,150
2568	-	3,386	785	4,170
2569	-	3,400	788	4,188
2570	-	3,414	791	4,205
2571	-	3,427	794	4,221

หมายเหตุ ⁽¹⁾ ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2557-2566

⁽²⁾ คาดการณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2567-2571 ด้วยสมการลอการิทึม (Logarithmic) $y = 185.28 \ln(x) + 2925.1$ $R^2 = 0.9803$

⁽³⁾ ประชากรแฝงมีร้อยละ 23.17 ของประชากรตามทะเบียนราษฎร์

⁽⁴⁾ ประชากรทั้งหมด = คาดการณ์ประชากรทะเบียนราษฎร์ + ประชากรแฝง

รูปที่ 3.4.1-3 การคาดการณ์แนวโน้มประชากรในเขตเทศบาลตำบลคีตกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2566-พ.ศ.2571

3.4.2 การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

การศึกษา

จังหวัดพังงามีสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 164 แห่ง สังกัดสำนักบริหารการศึกษาศาสนา จำนวน 3 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 16 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น 90 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 2 แห่ง และสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบการศึกษิตามอัธยาศัย จำนวน 8 แห่ง

สำหรับโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเทศบาลตำบลคีตกปีมีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยเป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 1 แห่ง และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) แก้ไขครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบลคีตกปี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านปากวิปมิตรภาพที่ 124 ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมพังงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านปากวิป

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2561)

1) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร	จำนวน 1 คน
2) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน	จำนวน 5 คน
3) ครูอัตราจ้าง	จำนวน 1 คน
4) นักเรียน	จำนวน 54 คน (ชาย 39 คน หญิง 15 คน)

2. โรงเรียนบ้านบางเนียง ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2561)

1) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร	จำนวน 1 คน
2) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน	จำนวน 12 คน
3) ครูอัตราจ้าง	จำนวน 1 คน
4) นักเรียน	จำนวน 211 คน (ชาย 105 คน หญิง 106 คน)

3. โรงเรียนวัดคมนียเขต ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2561)

1) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร	จำนวน 1 คน
2) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน	จำนวน 15 คน
3) ครูอัตราจ้าง	จำนวน 2 คน
4) นักเรียน	จำนวน 384 คน (ชาย 220 คน หญิง 164คน)

4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลคึกคัก ให้การบริการด้านการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน สังกัดเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก

ข้อมูลด้านการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2559)

1) นักวิชาการศึกษา	จำนวน 1 คน
2) นักสันทนากการ	จำนวน 1 คน
2) ครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน 3 คน
3) ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน 3 คน
3) พนักงานจ้างทั่วไป	จำนวน 2 คน
5) นักเรียน	จำนวน 65 คน (ชาย 47 คน หญิง 32 คน)

5. ศูนย์คริสเตียน มอนเทสซอรี ฟรีสกูล (สถานศึกษาปฐมวัย) ให้บริการด้านการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน (2-5 ขวบ) ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ซึ่งมีครูดูแลเด็ก เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารจำนวน 7 คน มีนักเรียนจำนวน 77 คน

(แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) แก้ไขครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)

การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาของประชากรในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 75.50 รองลงมาคือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 24.45 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.05 ตามลำดับ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 -2565 (ฉบับทบทวน ณ ธันวาคม ปี 2562)

สำหรับประชาชนในตำบลคึกคักส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.55 นอกจากนั้นนับถือศาสนาอื่น เช่น ศาสนาคริสต์ อิสลาม มีวัดจำนวน 3 แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน 1 แห่ง และโบสถ์ จำนวน 1 แห่ง ดังนี้

- 1) วัดคมนิยเขต ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก
- 2) วัดพนัสนิคม ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง
- 3) วัดป่าโพธิวาส ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง
- 4) สำนักสงฆ์บ้านปากวิป ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านปากวิป
- 5) โบสถ์คริสต์จกักพักพิง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก

(แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) แก่ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)

ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญของตำบลคึกคัก ได้แก่ ประเพณีลอยเรือแพ ประเพณีกินเจ ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ประเพณีขอส่วนบุญเดือนสิบ ประเพณีหาบคอน และประเพณีไหว้พ่อดารายละเอียดดังนี้

1. **ประเพณีลอยเรือแพ** เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติกันหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 ตำบลคึกคักไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใด จัดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ซึ่งเป็นวันปีใหม่ของทุกปี เป็นวันลอยเรือ โดยมีความเชื่อว่าการลอยเรือเป็นการสะเดาะเคราะห์ทำให้ทุกข์โศกโรคภัยสิ่งไม่ดี เคราะห์ร้ายต่างๆ ในชีวิตหลุดพ้นไป มีการตักเล็บ ตัดผม เศษเสื้อผ้า ใส่ลงเรือลอยไปในทะเล โดยเรือจะทำจากไม้ไผ่ ทำเป็นโครงหรือใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาและลอยน้ำได้ จากนั้นใช้กระดาศที่มีสีสันทันต่างๆ ตกแต่งตัวเรือให้สวยงาม เรือมักมีขนาดยาวประมาณ 4-5 เมตร มีท่อนทำด้วยโฟม หรือไม้ไผ่ป้องกันไม่ให้เรือจม ซึ่งในประเพณีลอยเรือจะมีการประกอบพิธีสงฆ์ด้วย และในปัจจุบันในพื้นที่ตำบลคึกคักยังคงมีชาวไทยและชาวไทยใหม่ (ชาวละ) สืบสานประเพณีนี้ โดยจัดขึ้นในวันที่ 1 มกราคมของทุกปี

2. **ประเพณีกินเจ** ภาษาถิ่นเรียกว่า “กินผัก” ภาษาจีนเรียกว่า “เจียะฉ่าย” ถือเป็นประเพณีหนึ่งของชาวจีนที่ตกเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลคึกคักมีวัตถุประสงค์เพื่อชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาด บริสุทธิ์ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม นุ่งขาว ห่มขาว ไม่กินเนื้อสัตว์ และของคาวจะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี 9 วัน 9 คืน ในงานจะมีการอัญเชิญเทพเจ้าต่างๆ เข้ามาในร่างทรงก่อนเริ่มพิธีหนึ่งวันจะมีการทำความสะอาดศาลเจ้าภาษาถิ่นเรียกว่า “อ้าม” และบ้านเรือน หน้าศาลเจ้าจะทำพืดยกเสาโกเต้ง เป็นเสาไม้สูงแขวนโคมไฟ 9 ดวง หมายถึง เทพเจ้านพเคราะห์ 9 พระองค์ ใช้น้ำมันมะพร้าว/น้ำมันพืชเป็นเชื้อเพลิงตลอด 9 วัน ซึ่งปัจจุบันตำบลคึกคักมีศาลเจ้าในพื้นที่ 1 แห่ง คือ ศาลเจ้าบุณเท่างัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 3 บ้านโนนบ้าน

3. ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือนสิบของทุกปีจะมีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ บุพการี ญาติมิตร ผีเปรต ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวรที่ล่วงลับไปแล้ว มีความเชื่อกันว่าผู้ที่ล่วงลับจะมีโอกาสกลับมารับส่วนบุญจากญาติพี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่ชาวบ้านจะไปทำบุญที่วัดใกล้บ้าน หรือวัดที่ฝังหรือเผาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วจะมีการจัดเตรียมดอกไม้ธูปเทียนของทำบุญเลี้ยงพระทั้งอาหารคาวหวาน ขนมต่างๆ เช่น ขนมเทียน ขนมต้ม ขนมท่อนใต้ ขนมดอกไม้งาม ขนมลา ขนมห่อ ฯลฯ ซึ่งขนมเหล่านี้ล้วนมีความหมายต่อการทำบุญวันสารททั้งสิ้นจะมีพิธีทางศาสนา คือ การสวดมนต์ไหว้พระ ฟังธรรมเทศนา ถวายสังฆทาน และนำอาหารใส่กระทง หลังสวดน้ำบังสุกุลเสร็จชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะเข้ามาแย่งชิงอาหารที่ตั้งไว้ที่ร้านเปรต เรียกว่า “การชิงเปรต” อาหารคาวหวานที่ชิงได้ชาวไทยใหม่จะนำไปเช่นไหว้พ่อตา (ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ล่วงลับไปแล้ว) ก่อนจะนำไปบริโภค

4. ประเพณีขอส่วนบุญเดือนสิบ ในช่วงเดือนสิบหรือประมาณเดือนสิบของทุกปี ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะไปรับบริจาคข้าวปลาอาหารจากวัดต่างๆ หรือที่เรียกว่าการชิงเปรต เพื่อจะได้นำมาเช่นไหว้บูชาพ่อตา (ตาสา) ให้คุ้มครองรักษาอย่าได้มีโรคภัยไข้เจ็บในบ้าน อาหารต่างๆ ที่ได้นำตั้งบูชาตายายก่อนที่จะนำไปบริโภค หากฝ่าฝืนเชื่อว่าจะถูกตายายทำโทษ

5. ประเพณีหาบคอน จะกระทำในช่วงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะเดาะเคราะห์ล้างบาปไปจากตัว ครัวเรือน โดยชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะนำของแห้งรวมใส่ในถุงนอกจากนั้นจะมีการตัดผม ตัดเล็บ ตัดเสื้อผ้า ใส่รวมไปด้วย นำมาผูกกับคอนห้อยลงมาแล้วหาบไปไว้ที่ชายหาดเชื่อว่าได้นำความทุกข์โศกโรคภัยเคราะห์ร้ายฝากทิ้งไปกับน้ำให้พ้นจากตัวและครอบครัว

6. ประเพณีไหว้พ่อตา จะกระทำในช่วงเดือน 4 เป็นการบูชาพ่อตา (ตายาย) หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกปักรักษาเพื่อเป็นสิริมงคลให้นำพาซึ่งความสุขความเจริญก้าวหน้าให้แก่ครอบครัว โดยถือเป็นการแก้บนมีพิธี 2 ช่วง ช่วงแรกจะไหว้พ่อตาในป่าโดยใช้บริเวณร่มไม้ในการทำพิธีทำร้าน ตั้งของเช่นไหว้บูชาประกอบ ด้วย ไก่ปิ้ง (ไก่บ้าน) 1 ตัว เต้า 1 ตัว ข้าวหลามบอนหยวก (บอนดา) เหนียว น้ำกะทิ เลือดไก่ ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) ประมาณ 3 ครัวเรือน จะรวมตัวกันทำพิธีไหว้พ่อตาโดยมีหมอทำพิธี 1 คน (ของเช่นไหว้แต่ละครัวเรือนจัดเตรียมมาเอง) และจะใช้เวลาในการสวดคาถาต่อครัวเรือนประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง เสร็จจากพิธีกลางวัน ประมาณเวลา 2-3 ทุ่ม เป็นพิธีไหว้พ่อตาในบ้าน เจ้าบ้านต้องเตรียมของบูชาใส่ถาด อันประกอบด้วย ไก่ 2 ตัว ข้าวเหนียว หมาก พลุ ข้าวจ้าว ขนมขี้กวาก จัดเตรียมใส่ถาดสำหรับพ่อตา 1 สำหรับ (สำหรับบริวารจัดใส่กระทง) หมอที่มาทำพิธีจะใช้เวลาในการว่าคาถาตามครัวเรือนที่ทำพิธีในช่วงกลางวัน ครัวเรือนละครัวชั่วโมง ก็เป็นอันเสร็จพิธี เป็นต้น ((แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) แกะไขครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบล คึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)

3.4.3 การมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการขั้นตอนการศึกษา โครงการได้ดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548 และตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2566 (ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา 31 สิงหาคม 2566) ซึ่งกำหนดให้มีดำเนินการตามกระบวนการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ซักถามข้อสงสัย และเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปปรับปรุงมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการให้มีความเหมาะสมต่อไป โดยกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ ดังนี้

1) วิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

จากแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2566 และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ระบุวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ ดังนี้

1.1) การสำรวจความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 4 วิธี ได้แก่

- การสัมภาษณ์รายบุคคล
- การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือทางอื่นใด
- การเปิดโอกาสให้ประชาชนมารับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นต่อหน่วยงานงานของรัฐที่รับผิดชอบโครงการ
- การสนทนากลุ่มย่อย

1.2) การประชุมหารือ แบ่งออกเป็น 5 วิธี ได้แก่

- การประชาพิจารณ์
- การอภิปรายสาธารณะ
- การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
- การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- การประชุมระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย

1.3) วิธีการอื่นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด

ทั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษาฯ เลือกใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นตามวิธีที่ 1.1 การสำรวจความคิดเห็นแบบสัมภาษณ์รายบุคคล

2) วัตถุประสงค์ในการศึกษา

การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมในระดับจุลภาค หรือระดับครัวเรือนและข้อห่วงกังวลของประชาชนบริเวณพื้นที่ศึกษารวมถึงผลกระทบจากการดำเนินโครงการต่อสุขภาพของประชาชน บริษัทที่ปรึกษาได้ทำการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก 11) และพิจารณาศึกษาภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ ตามลำดับดังนี้

2.1) การประชาสัมพันธ์โครงการ เป็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่กลุ่มประชากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อยู่ภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ เกี่ยวกับรายละเอียดโครงการที่จะเกิดขึ้น และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งขอบเขตการศึกษา และการประเมินทางเลือกโครงการ ทั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษาได้แจกเอกสารประชาสัมพันธ์ดังกล่าว โดยเน้นไปที่ผู้นำครัวเรือน แต่ในกรณีที่ไม่มีหรือไม่พบผู้นำครัวเรือน หรือผู้ที่สามารถเป็นตัวแทนผู้อยู่อาศัยในครัวเรือน หรือสถานที่ดังกล่าวที่ไม่สามารถรับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์ได้ บริษัทที่ปรึกษาจะฝากเอกสารสรุปรายละเอียดไว้ให้ และนัดหมายกลับเข้าไปชี้แจงอีกครั้ง

2.2) การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 1 ดำเนินการหลังจากประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการ เป็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างข้อเสนอโครงการ รายละเอียดโครงการ ขอบเขตการศึกษา และการประเมินทางเลือกโครงการ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์รายบุคคลร่วมกับการสอบถามความคิดเห็นจากแบบสอบถาม โดยเนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพเศรษฐกิจ สุขภาพ สภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ศึกษา ความคิดเห็นและข้อห่วงกังวลที่มีต่อโครงการ

2.3) การประชาสัมพันธ์ร่างรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นการนำเสนอร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ จากความคิดเห็นและข้อห่วงกังวลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 โดยบริษัทที่ปรึกษาจัดทำร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่โดยใช้แผ่นพับแสดง QR code สำหรับดาวน์โหลดร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ ก่อนทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

2.4) การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 2 เป็นการสอบถามถึงความเพียงพอและความเหมาะสมของร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นใจในรายงานฯ และมาตรการฯ ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นประชาชนจะนำไปประกอบการปรับปรุงมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในระยะรื้อถอนและก่อสร้างและระยะดำเนินการของโครงการ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับพื้นที่ศึกษาต่อไป

3) กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับพื้นที่ศึกษาครอบคลุมพื้นที่โครงการและพื้นที่โดยรอบที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการในระยะ 1 กิโลเมตร โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

- 3.1) **กลุ่มที่ 1** พื้นที่หลัก ได้แก่ ครีวเรือน/สถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ และ ครีวเรือน/สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
- 3.2) **กลุ่มที่ 2** พื้นที่รอง ได้แก่ ครีวเรือน/สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ และครีวเรือน/สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
- 3.3) **กลุ่มที่ 3** พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ ได้แก่ วัด และสถานศึกษา เป็นต้น
- 3.4) **กลุ่มที่ 4** หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
- 3.5) **กลุ่มที่ 5** ผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้าชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ กำนัน

4) การกำหนดจำนวนตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling)

การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่างภายใน 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการบริษัทที่ปรึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ให้ได้จำนวนตัวอย่างครบตามที่ต้องการได้ตามวิธีการของ Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถามความคิดเห็น ได้มาจากการแจกแจงจำนวนครีวเรือนแต่ละหลังคาเรือนบนภาพถ่ายทางอากาศ และการสำรวจภาคสนาม เมื่อได้จำนวนครีวเรือนแล้วจึงนำมาคำนวณตัวอย่างที่ต้องทำการสอบถามตาม Krejcie & Morgan

สำหรับจำนวนครีวเรือนและสถานประกอบการที่อยู่ในระยะภายใน 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการทั้งหมด 164 ครีวเรือน ซึ่งหักลบครีวเรือนและสถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ ครีวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ และพื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีทั้งหมด 5 ตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ดังกล่าวทำการสอบถามครบทุกครีวเรือน โดยสามารถคำนวณจำนวนตัวอย่างที่ต้องสอบถามได้ดังนี้

$$n = \frac{x^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + x^2 p(1-p)}$$

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	ขนาดของประชากร
e	=	ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้
X ²	=	ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (X ² =3.841)
P	=	สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p=0.5)

สามารถคำนวณจำนวนตัวอย่างแบบสอบถาม ได้ดังนี้

$$n = \frac{3.841 \times 164 \times 0.5 \times (1-0.5)}{(0.05)^2 \times (164-1) + 3.841 \times 0.5 \times (1-0.5)}$$
$$n = 115.14 \text{ ตัวอย่าง}$$
$$\text{หรือ} = 116 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากการคำนวณข้างต้น บริษัทที่ปรึกษาจะต้องทำการสอบถามความคิดเห็นประชาชนที่อยู่ในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า 116 ตัวอย่าง เมื่อรวมกับจำนวนตัวอย่างของครัวเรือนและสถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ ครัวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้อง อีกจำนวน 5 ตัวอย่าง ทำให้จำนวนตัวอย่างที่ต้องสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 121 ตัวอย่าง

สำหรับจำนวนตัวอย่างของสถานประกอบการที่ต้องสอบถามความคิดเห็นจะใช้วิธีการเปรียบเทียบสัดส่วนของสถานประกอบการกับครัวเรือนในระยะนั้นๆ ที่คำนวณได้ตามวิธีของ Krejcie & Morgan ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- ระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ พบว่า ไม่มีครัวเรือนอยู่ในระยะดังกล่าว และมีสถานประกอบการ จำนวน 8 แห่ง (0/8) คิดเป็นสัดส่วนครัวเรือนต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0 ครัวเรือน ต่อ 1 แห่ง โดยจำนวนครัวเรือนในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการที่คำนวณได้ตามวิธีของ Krejcie & Morgan (ร้อยละ 80) เท่ากับ 93 ครัวเรือน ดังนั้น จะต้องทำการสอบถามสถานประกอบการ จำนวน 93 แห่ง (93/1) ทั้งนี้ ในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร มีสถานประกอบการ จำนวน 8 แห่ง จึงทำการสอบถามสถานประกอบการทั้งหมด 8 แห่ง
- ระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ มีครัวเรือนจำนวน 144 ครัวเรือน และสถานประกอบการ จำนวน 12 แห่ง (144/12) คิดเป็นสัดส่วนครัวเรือนต่อสถานประกอบการเท่ากับ 12 ครัวเรือน ต่อ 1 แห่ง โดยจำนวนครัวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการที่คำนวณได้ตามวิธีของ Krejcie & Morgan (ร้อยละ 20) เท่ากับ 21 ครัวเรือน ดังนั้น จะต้องทำการสอบถามสถานประกอบการเท่ากับ 1.75 แห่ง (21/12) หรือประมาณ 2 แห่ง

4.1) จำนวนตัวอย่างที่ต้องทำการสอบถามความคิดเห็น

กลุ่มตัวอย่างในรัศมี 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการที่ต้องสอบถาม มีทั้งหมด 5 กลุ่ม (ดังตารางที่ 3.4.3 -1 และรูปที่ 3.4.3-1) รายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก จำนวน 3 ตัวอย่าง ได้แก่

- ครัวเรือนที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ จากการสำรวจจากสนาม ไม่มีครัวเรือนที่อยู่ติดกับพื้นที่โครงการ

- สถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ จากการสำรวจภาคสนาม ไม่มีสถานประกอบการที่อยู่ติดกับพื้นที่โครงการ
- ครัวเรือนในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จากการสำรวจภาคสนาม ไม่มีครัวเรือนที่อยู่ในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ มีจำนวน 3 แห่ง กำหนดเป้าหมายสอบถามทั้งหมด

กลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง จำนวน 31 ตัวอย่าง ได้แก่

- ครัวเรือนในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากการสำรวจภาคสนาม ไม่พบครัวเรือนที่อยู่ในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง กำหนดเป้าหมายสอบถามทั้งหมด
- ครัวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการสอบถามร้อยละ 20 ของจำนวนตัวอย่างในกลุ่มพื้นที่รองที่ได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามวิธี Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 21 ตัวอย่าง
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง

กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม ภายในระยะภายใน 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการมีจำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ศาลเจ้าขุนท่ากง อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 903 เมตร (ตามระยะราบ) กำหนดเป้าหมายสอบถามทั้งหมด

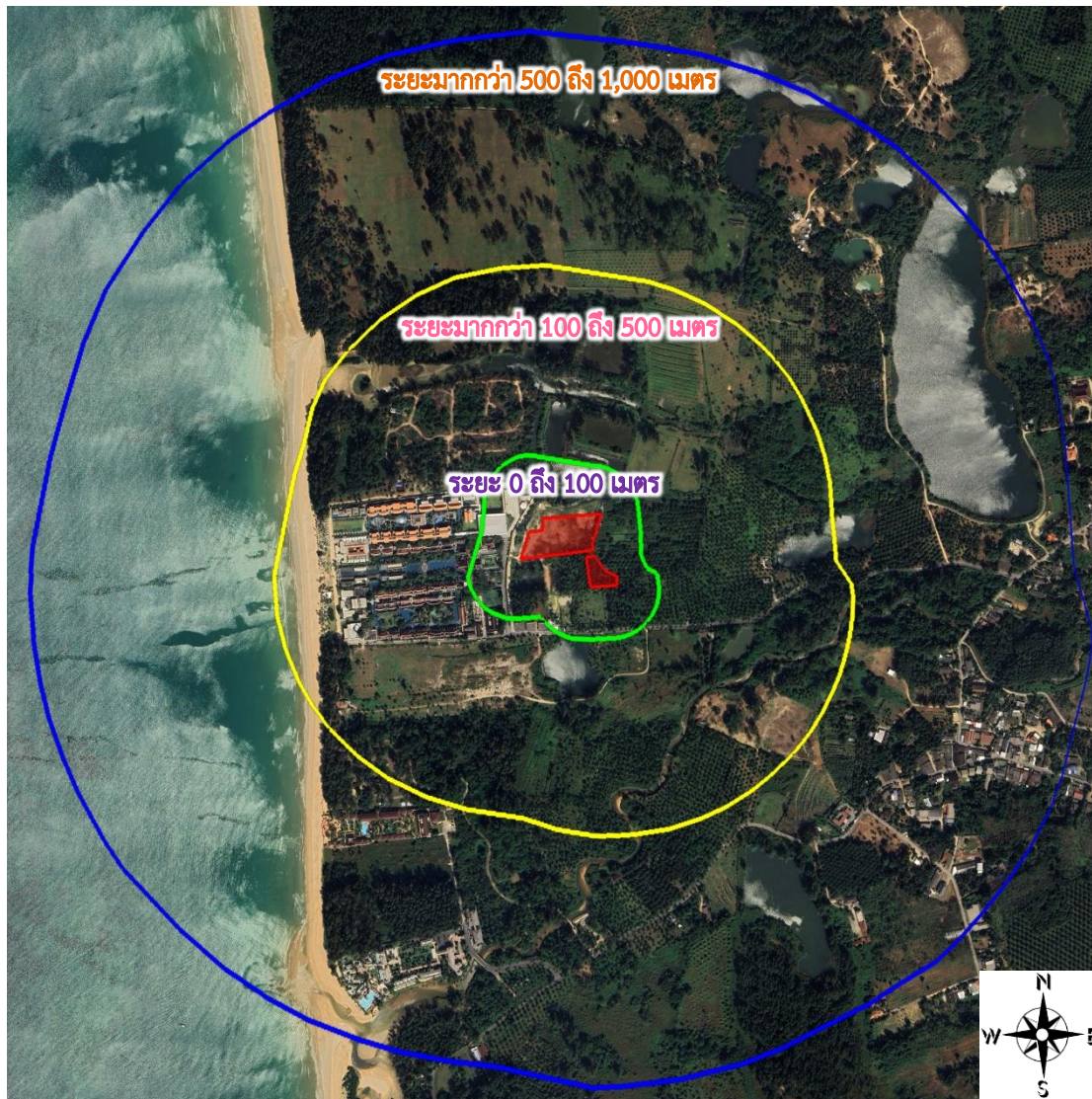
กลุ่มที่ 4 หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ ภายในระยะภายใน 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จากการสำรวจภาคสนาม พบว่า ไม่มีหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจในระยะ 1 กิโลเมตร

กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน คือ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ตารางที่ 3.4.3-1 จำนวนเป้าหมายในการสอบถามความเห็นในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนเป้าหมาย (ตัวอย่าง)
1. กลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก ได้แก่	3
1.1 คริวเรือนที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ	0
1.2 สถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ	0
1.3 คริวเรือนในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	0
1.4 สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	3
2. กลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง ได้แก่	31
2.1 คริวเรือนในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	0
2.2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	8
2.3 คริวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	21
2.4 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	2
3. กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	1
4. กลุ่มที่ 4 หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	0
5. กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน	1
รวม	36

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

สัญลักษณ์

คำอธิบาย

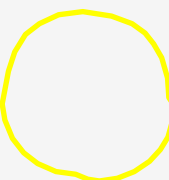
พื้นที่โครงการ

ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

สอบถามความคิดเห็นทั้งหมด 3 ตัวอย่าง ได้แก่

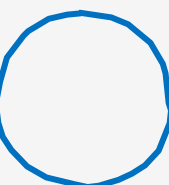
- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

สอบถามความคิดเห็นทั้งหมด 8 ตัวอย่าง ได้แก่

- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จำนวน 8 แห่ง

ระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

โครงการสอบถามความคิดเห็นทั้งหมด 23 ตัวอย่าง ได้แก่

- ครั้วเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 21 ครั้วเรือน

- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 2 แห่ง

ในระยะ 0 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

สอบถามความคิดเห็นพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน

1 ตัวอย่าง และผู้นำชุมชน จำนวน 1 ตัวอย่าง

ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

รูปที่ 3.4.3-1 รัศมีการสอบถามความคิดเห็นประชาชนในระยะ 0 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

5) ลำดับการสอบถามความคิดเห็นและจำนวนตัวอย่าง

5.1) การประชาสัมพันธ์โครงการ ดำเนินการเมื่อวันที่ 24-26 เมษายน พ.ศ. 2567 (ภาพการประชาสัมพันธ์โครงการ ดังรูปที่ 3.4.3-2)

5.2) การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 1 ดำเนินการเมื่อวันที่ 4-10 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 (ภาพการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 1 ดังรูปที่ 3.4.3-3)

5.3) การประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเมื่อวันที่ 19 – 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 (ภาพการประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการฯ ดังรูปที่ 3.4.3-4)

5.4) การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 2 ดำเนินการเมื่อวันที่ 3-14 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ครอบคลุมพื้นที่การศึกษาเช่นเดียวกับการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกันโดยใช้วิธีการสอบถามและสัมภาษณ์รายบุคคล (ภาพการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 2 ดังรูปที่ 3.4.3-5)

สำหรับเส้นทางการสำรวจความคิดเห็นประชาชน ในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ มีรายละเอียดดังนี้

➤ **พื้นที่ติดโครงการและในระยะ 0-100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ** บริษัทที่ปรึกษาได้เริ่มเดินสำรวจ 1 เส้นทาง เป็นเส้นทางที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนและสถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ และกลุ่มตัวอย่างในระยะ 0-100 เมตรจากขอบเขตพื้นที่โครงการทั้งหมด โดยเริ่มต้นจากบริเวณหน้าโครงการ มุ่งหน้าไปทางด้านทิศใต้ตามถนนธาระจายมออกไปยังถนนส่วนบุคคล ผ่านโรงแรมเจดับบลิว แมริออท เขาหลัก รีสอร์ท แอนด์ สปา มุ่งหน้าตรงไปและเลี้ยวซ้ายตรงไปประมาณ 180 เมตร สิ้นสุดที่ร้าน T.P Supermart (ดูรูปที่ 3.4.3-6 ประกอบ) ทั้งนี้ จากการสำรวจพบว่า ไม่มีครัวเรือนและสถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ ส่วนในระยะ 0-100 เมตรจากขอบเขตพื้นที่โครงการมีสถานประกอบการ จำนวน 3 แห่ง และไม่มีครัวเรือนอยู่ในระยะดังกล่าว

➤ **ในระยะมากกว่า 100-500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ** บริษัทที่ปรึกษาแบ่งเส้นทางการสำรวจออกเป็น 3 เส้นทาง เนื่องจากเป็นเส้นทางที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทั้งครัวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 100-500 เมตร และจำนวนตัวอย่างเพียงพอกับตัวอย่างที่ต้องการ รายละเอียดดังนี้ (ดูรูปที่ 3.4.3-7 ประกอบ)

- **เส้นทางที่ 1** จากทางแยกจุดเชื่อมระหว่างถนนส่วนบุคคลกับถนนสาธารณประโยชน์เลี้ยวซ้ายไปตามถนนสาธารณประโยชน์ตรงไปประมาณ 530 เมตร สิ้นสุดที่บังกะโล Golden Coconut

- **เส้นทางที่ 2** จากทางแยกจุดเชื่อมระหว่างถนนส่วนบุคคลกับถนนสาธารณประโยชน์เลี้ยวขวาไปตามถนนสาธารณประโยชน์ผ่านหน้าโรงแรม เจดับบลิว แมริออท เขาหลัก รีสอร์ท แอนด์ สปา แล้วเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสาธารณประโยชน์สิ้นสุดที่ร้าน Phen Restaurant

- **เส้นทางที่ 3** จากหน้าโรงแรม เจดับบลิว แมริออท เขาหลัก รีสอร์ท แอนด์ สปา มุ่งหน้าไปทางทิศใต้ สิ้นสุดที่ร้าน BBeen Restastaurant 1

➤ ในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร แบ่งเส้นทางสำรวจเป็น 2 เส้นทาง เนื่องจากเป็นเส้นทางที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทั้งครัวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 500-1,000 เมตร และจำนวนตัวอย่างเพียงพอกับตัวอย่างที่ต้องการ รายละเอียดดังนี้ (ดูรูปที่ 3.4.3-8 ประกอบ)

- เส้นทางที่ 1 เริ่มจากบริเวณหน้าซอยทางเข้า โรงแรมเจดับบลิว แมริออท เขาหลัก รีสอร์ท แอนด์ สปา มุ่งหน้าไปทางทิศใต้ตามถนนสาธารณะประโยชน์ เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนวัดคณินเขต-ในบ้าน สิ้นสุดบริเวณบ้านเลขที่ 35/6

- เส้นทางที่ 2 เริ่มจากบริเวณหน้าศาลาหวานดี เลี้ยวซ้ายมุ่งหน้าไปทางทิศใต้ตามถนนสาธารณะประโยชน์ระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร และเลี้ยวขวาสิ้นสุดบริเวณร้าน Pinky

6) จำนวนตัวอย่างที่สามารถทำการสอบถามความคิดเห็นทั้ง 2 ครั้ง มีรายละเอียดดังนี้ (ดังตารางที่ 3.4.3-2)

(1) กลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก มีจำนวน 3 ตัวอย่าง ได้แก่

- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ มีจำนวน 3 แห่ง ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ดูแผนที่ในรูปที่ 3.4.3-6 ประกอบ)

(2) กลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง มีจำนวน 31 ตัวอย่าง ได้แก่

- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ดูแผนที่ในรูปที่ 3.4.3-7 ประกอบ)

- ครัวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ครัวเรือน ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ดูแผนที่ในรูปที่ 3.4.3-8 ประกอบ)

- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ดูแผนที่ในรูปที่ 3.4.3-8 ประกอบ)

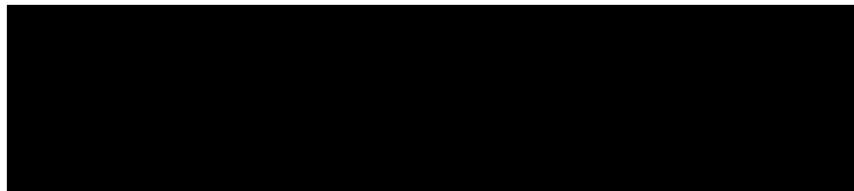
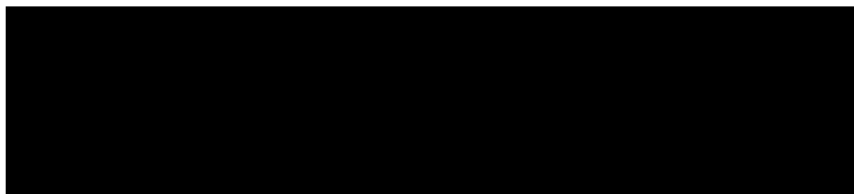
(3) กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม ภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ มีจำนวน 1 แห่ง คือ ศาลเจ้าขุนเท่าก่ง (ดูแผนที่ในรูปที่ 3.4.3-9 ประกอบ)

(4) กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 1 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

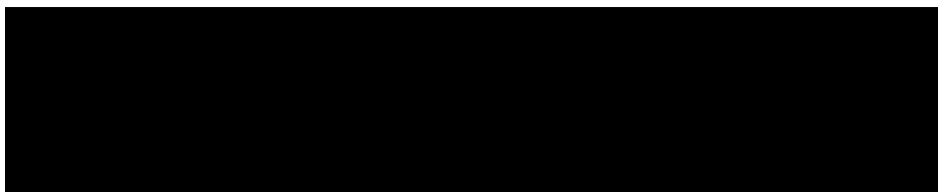
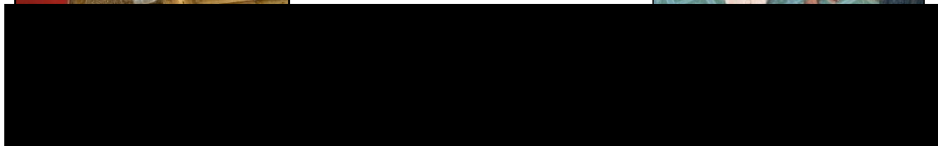
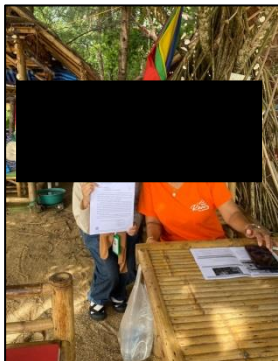
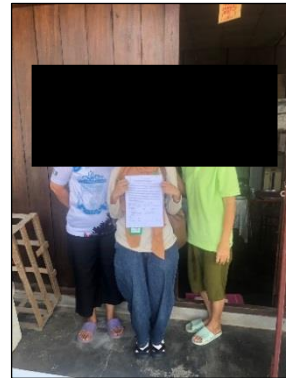
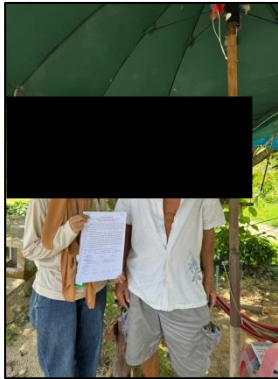
ตารางที่ 3.4.3-2 สรุปจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นประชาชนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน เป้าหมาย (ตัวอย่าง)	จำนวนตัวอย่างที่สอบถามได้ (ตัวอย่าง)			
		ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2	
1. กลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก	3	3		3	
1.1 คริวเรือนที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ	-	-	-	-	-
1.2 สถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ	-	-	-	-	-
1.3 คริวเรือนในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	-	-	-	-	-
1.4 สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	3	3	-	3	-
2. กลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง	31	31		31	
2.1 คริวเรือนในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	0	0		0	
2.2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	8	8		8	
2.3 คริวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	21	21		21	
2.4 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	2	2		3	
3. กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	1	1		1	
4. กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน	1	1		1	
รวม	36	36		36	

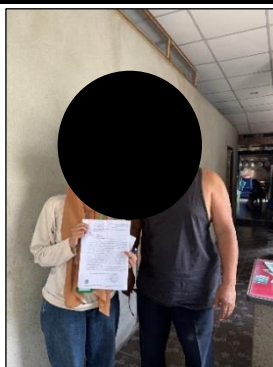
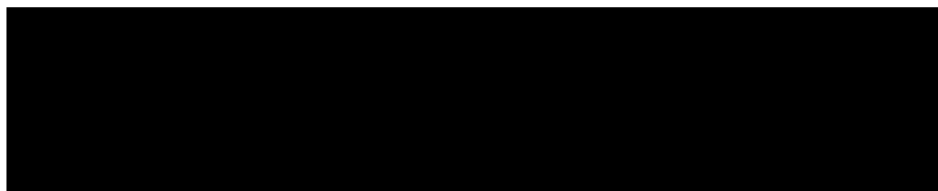
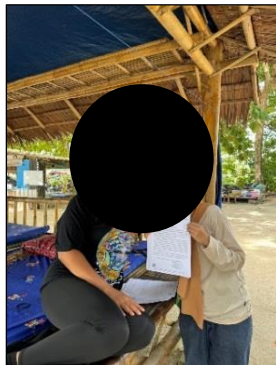
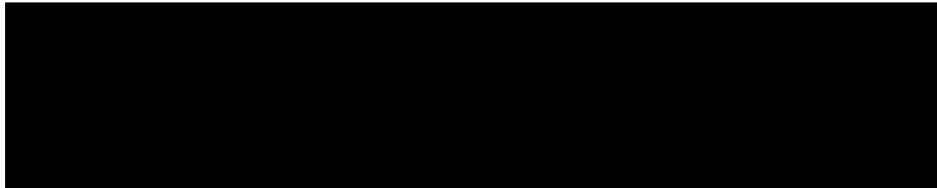
ที่มา : จากการสำรวจของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

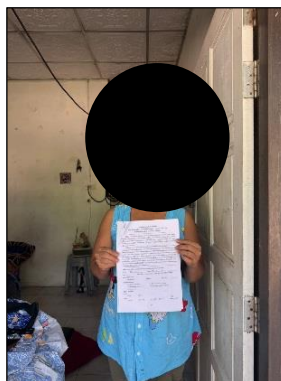
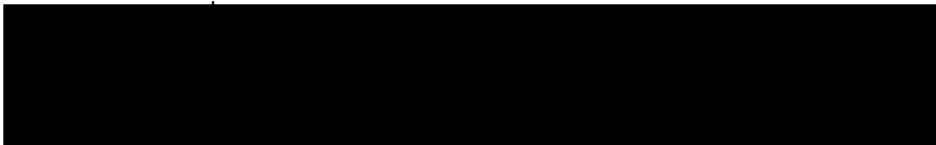
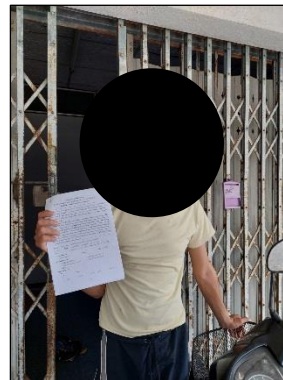
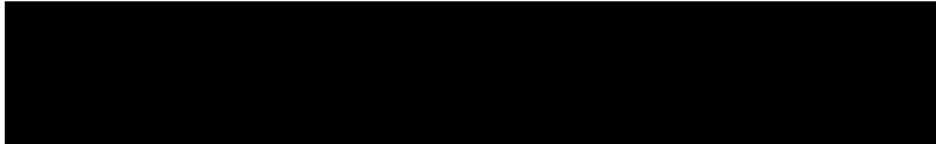
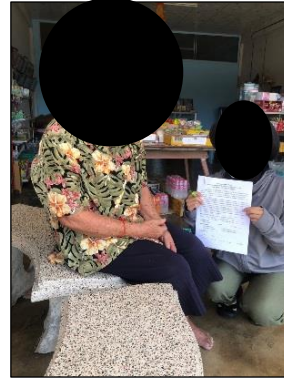
รูปที่ 3.4.3-2 ภาพตัวอย่างการประชาสัมพันธ์โครงการ

รูปที่ 3.4.3-3 ภาพตัวอย่างการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1

รูปที่ 3.4.3-4 ภาพตัวอย่างการประชาสัมพันธ์ร่างรายงานฯ และร่างมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 3.4.3-5 ภาพตัวอย่างการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	พื้นที่โครงการ
	ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น

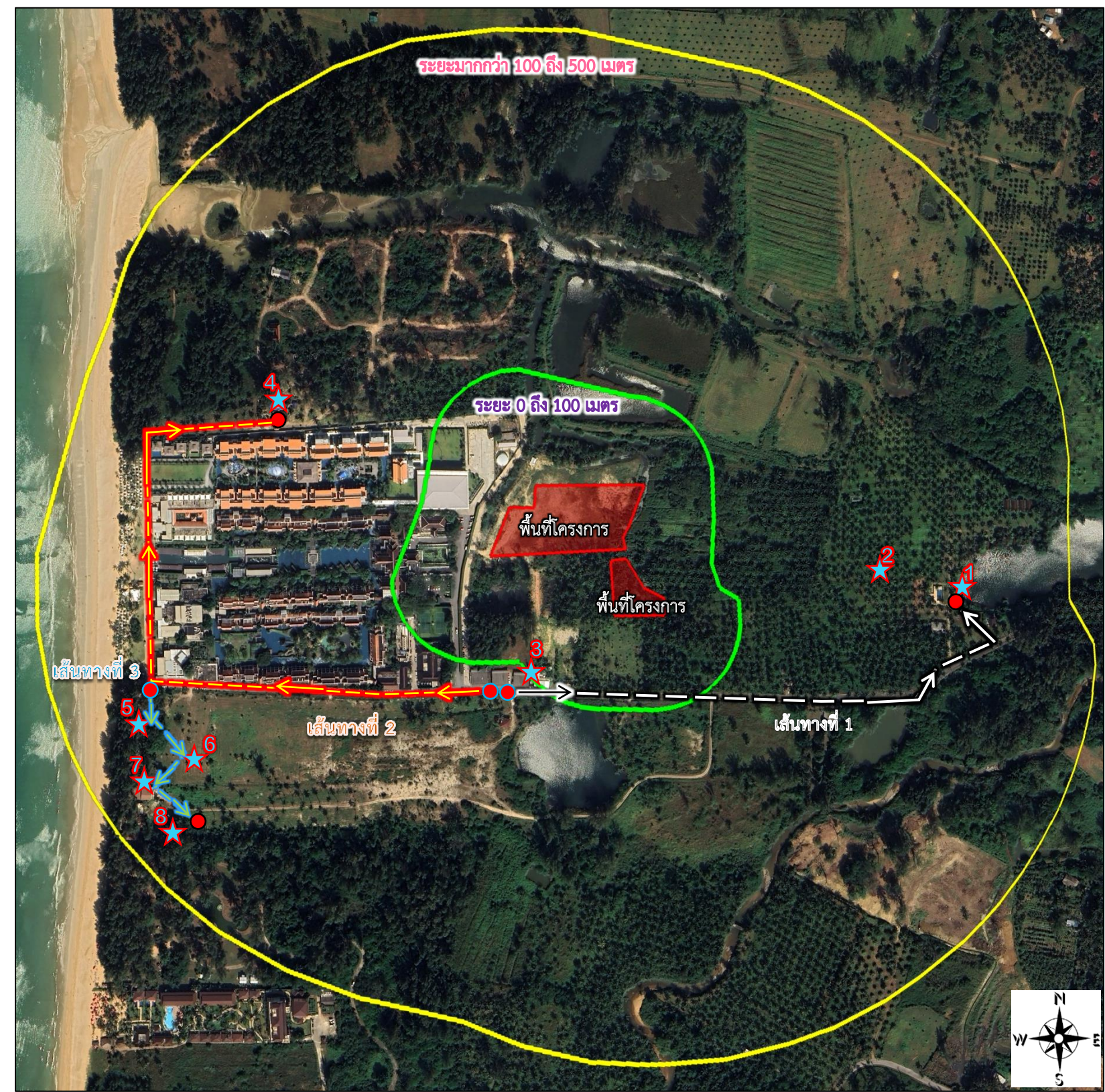
สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 3 แห่ง			
ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม	ตำแหน่ง
1			
2			
3			

หมายเหตุ^{/1} หมายถึง ได้รับมอบหมายจากผู้จัดการโรงแรม

ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

รูปที่ 3.4.3-6 ตำแหน่งสอบถามความคิดเห็นสถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

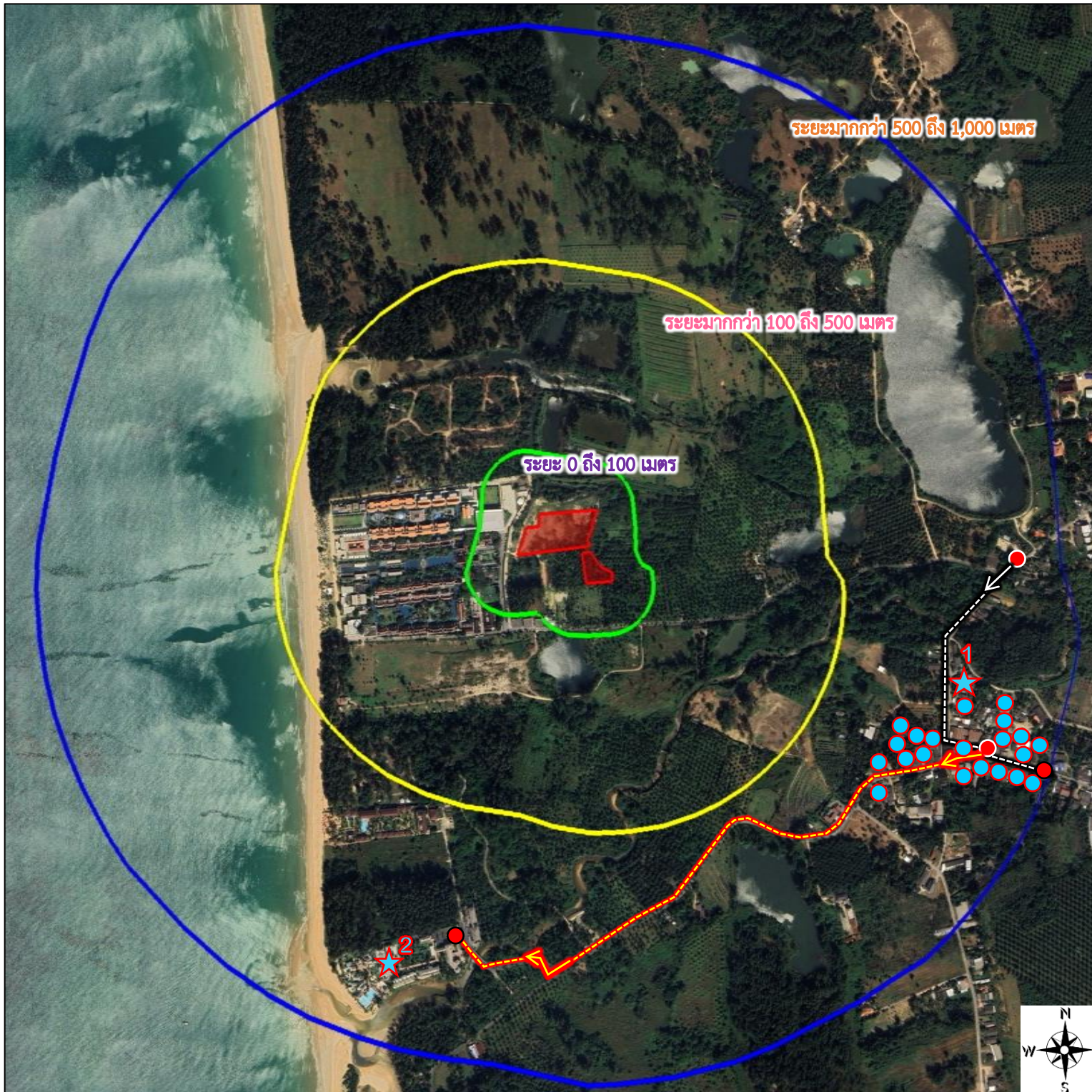
ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	พื้นที่โครงการ
	ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จำนวน 8 แห่ง
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น (เส้นทางที่ 1)
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น (เส้นทางที่ 2)
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น (เส้นทางที่ 3)

สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง			
ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม	ตำแหน่ง
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

หมายเหตุ ¹ หมายถึง ได้รับมอบหมายจากเจ้าของสถานประกอบการ

รูปที่ 3.4.3-7 ตำแหน่งสอบถามความคิดเห็นของสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	พื้นที่โครงการ
	ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ครัวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ครัวเรือน
	สถานประกอบการในระยะ 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น (เส้นทางที่ 1)
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสำรวจความคิดเห็น (เส้นทางที่ 2)

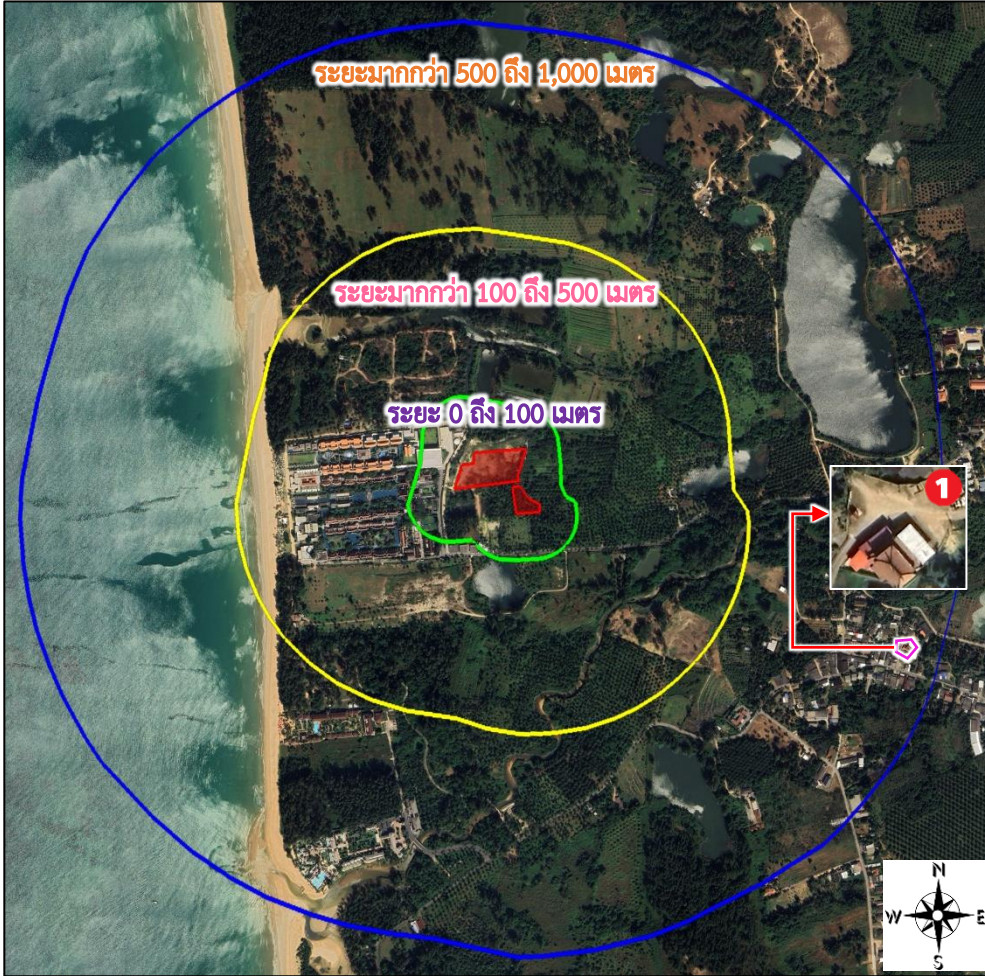
สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 4 แห่ง			
ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม	ตำแหน่ง
1	The Retreat khao lak	คุณวศิล ลักขโนภาส	เจ้าของสถานประกอบการ
2	เทวาศรมเขาหลัก	คุณประวิทย์ ชัยช่วย	ผู้จัดการโรงแรม

[illegible]

รูปที่ 3.4.3-8 ตำแหน่งสอบถามความคิดเห็นครัวเรือน และสถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	พื้นที่โครงการ
	ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	ระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
	พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 1 แห่ง

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในรัศมี 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 1 แห่ง		
ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม
1	ศาลเจ้าขุนเท่าก้ง	คุณวัชร่า พันลำ (คณะกรรมการ)

ที่มา : ปรับปรุงจากแผนที่ Google Earth เข้าถึงข้อมูลเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

รูปที่ 3.4.3-9 ตำแหน่งสอบถามความคิดเห็นพื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

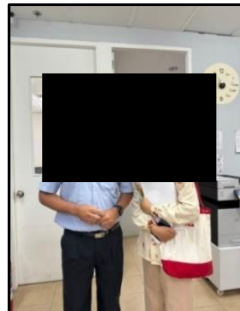
7) ผลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ผลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ ทั้ง 2 ครั้ง สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1) ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 ของกลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก โดยแบ่งเป็น

7.1.1 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 3 แห่ง สำหรับข้อมูลพื้นฐาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม ความคิดเห็น และข้อวิตกกังวลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มที่ 1 สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 3 แห่ง สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 3.4.3-3

ตารางที่ 3.4.3-3 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
1.			<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหากระแสไฟฟ้าตกหรือดับบ่อยครั้ง - ปัญหาน้ำท่วมจากฝนตกหนัก
2.			<ul style="list-style-type: none"> - ไม่พบปัญหาผลกระทบใดๆ
3.			<ul style="list-style-type: none"> - ไม่พบปัญหาผลกระทบใดๆ <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>ขอสงวนสิทธิ์ในการถ่ายรูป เพื่อความเป็นส่วนตัว</p> </div>

ตารางที่ 3.4.3-3 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เรื่อง ความเพียงพอของมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มที่ 1 สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 1 สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร บริษัทที่ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มีคิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณาอีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของตัวอย่างเดิมที่ทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 พบว่า สถานประกอบการทั้ง 3 แห่ง ให้ความเห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการมีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนเองได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการปฏิบัติตามมาตรฐานป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-4

ตารางที่ 3.4.3-4 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก สถานประกอบการใน
ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และ ร่างมาตรการฯ ที่ได้จากการ สอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
1.			

ตารางที่ 3.4.3-4 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก สถานประกอบการใน
ระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และ ร่างมาตรการฯ ที่ได้จากการ สอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
2.			
3.			

ตารางที่ 3.4.3-4 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จำนวน 3 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และ ร่างมาตรการฯ ที่ได้จากการ สอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

7.2) ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 ของกลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง จำนวน 31 ตัวอย่าง แบ่งเป็น

7.2.1) สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง สามารถสรุปข้อมูลส่วนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นได้ดังตารางที่ 3.4.3-5

ตารางที่ 3.4.3-5 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
1.			
2.			

ตารางที่ 3.4.3-5 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
3.			
4.			

ตารางที่ 3.4.3-5 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
5.			
6.			

ตารางที่ 3.4.3-5 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ
จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
7.			
8.			

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เรื่อง ความเพียงพอของมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จำนวน 8 แห่ง

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 1 สถานประกอบการที่อยู่ติดพื้นที่โครงการ และสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร บริษัทที่ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มีคิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณาอีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของตัวอย่างเดิมที่ทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 พบว่า สถานประกอบการทั้ง 8 แห่ง ให้ความเห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการมีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนเองได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-6

7.2.2) ครั้วเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ครั้วเรือน โดยสามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นได้ดังตารางที่ ตารางที่ 3.4.3-7

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
1.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
2.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
3.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
4.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
5.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
6.	อายุ : 75 ปี	- การก่อสร้างทางเดินรอบสระน้ำและสระน้ำ อุบะเตี้ย ตามถนน	- เห็นด้วย

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
	การติดตั้งแผงโซลาร์		

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
7.			

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
8.			วม

ตารางที่ 3.4.3-6 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
1.				
2.				
3.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสารานุกรมโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
4.				
5.				
6.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในระยะเวลาที่มากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
7.				
8.				
9.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
10.				
11.				
12.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
13.				
14.				
15.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในระยะเวลาที่มากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
16.				
17.				
18.				

ตารางที่ 3.4.3-7 สรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคและสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
19.				
20.				
21.				

ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ครั้วเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 แห่ง

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 ครั้วเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ บริษัทที่ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มีคิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณาอีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของตัวอย่างเดิมที่ทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 พบว่า ครั้วเรือนทั้ง 21 ครั้วเรือน ให้ความเห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการมีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนเองได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะมาตรการด้านเสียงและคุณภาพอากาศในระยะก่อสร้าง

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครั้วเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-8

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
1.			
2.			
3.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
4.			
5.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
6.			
7.			
8.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
9.			
10.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
11.			
12.			
13.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
14.			
15.			
16.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
17.			
18.			
19.			

ตารางที่ 3.4.3-8 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 ครึ่งเรือในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง

ลำดับ	บ้านเลขที่	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
20.			
21.			

7.2.4) สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง โดยข้อมูลพื้นฐาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม ความคิดเห็น และข้อวิตกกังวลได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-9

ตารางที่ 3.4.3-9 สรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
1.			
2.			

ตารางที่ 3.4.3-9 สรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เรื่อง ความเพียงพอของมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตรจากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 แห่ง หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ บริษัทที่ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มีคิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณาอีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของตัวอย่างเดิมที่ทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 พบว่า สถานประกอบการทั้ง 2 แห่ง ให้ความเห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการมีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนเองได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการสามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 3.4.3-10

ตารางที่ 3.4.3-10 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 2 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
1.			

ตารางที่ 3.4.3-10 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 2 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
2.			
		ระยะดำเนินการ	

ตารางที่ 3.4.3-10 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 2 สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จำนวน 2 แห่ง

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

7.3) กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จากการสอบถามข้อมูลพื้นฐานกลุ่มพื้นที่อ่อนไหวในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการมีทั้งหมด 1 แห่ง ได้แก่

1) ศาลเจ้าขุนเท่าก้ง อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 903 เมตร

รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานกลุ่มพื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม สาธารณสุขและสภาพแวดล้อม ของกลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม รายละเอียดดังตารางที่ 3.4.3-11 และภาคผนวก 16

ตารางที่ 3.4.3-11 รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มพื้นที่อ่อนไหว จำนวน 1 แห่ง

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน	รายละเอียดสถานที่	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน
1			

ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เรื่อง ความเพียงพอของมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตรจากขอบเขตพื้นที่โครงการ

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ บริษัทที่ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มีคิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณาอีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของตัวอย่างเดิมที่ทำการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 พบว่า พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ ให้เห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการมีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนเองได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการปฏิบัติตามมาตรฐานป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากโครงการในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-12 และภาคผนวก 16

ตารางที่ 3.4.3-12 ผลการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการจำนวน 1 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2
1			

กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชน จำนวน 1 ตัวอย่าง คือ รองผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสอบถาม รายละเอียดดังตารางที่ 3.4.3-13 และภาคผนวก 16

ตารางที่ 3.4.3-13 รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานของผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชน	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน/ข้อมูลด้าน สาธารณูปโภค และสิ่งแวดล้อม	สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัจจุบัน

ผลการสอบถามความคิดเห็น ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เรื่อง ความเพียงพอมาตรการป้องกันและ
แก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อห่วงกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน บริษัทที่
ปรึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการจัดทำรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไข
ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาสัมพันธ์ร่างฯ ดังกล่าวให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบผ่านเอกสารที่มี
คิวอาร์โค้ด พร้อมทั้งได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ
ทั้งในระยะรื้อถอนและก่อสร้างและระยะดำเนินการเพิ่มเติม ก่อนนำมาปรับปรุงร่างมาตรการป้องกันและแก้ไข
ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วนำร่างมาตรการฯ ดังกล่าวกลับไปนำเสนอให้สถานประกอบการทราบและพิจารณา
อีกครั้งในการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

ทั้งนี้ จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2 ของผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการสอบถาม
ความคิดเห็นครั้งที่ 1 ให้ความเห็นว่ามาตรการต่างๆ ในระยะรื้อถอนและก่อสร้างและระยะดำเนินการส่วนใหญ่
มีความเพียงพอที่สามารถลดข้อวิตกกังวลต่างๆ ของตนลงได้ และสามารถป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่
คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ให้เจ้าของโครงการ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ในด้านต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สำหรับข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 1 และข้อคิดเห็นต่อความเพียงพอของมาตรการที่ได้จากการสอบถามครั้งที่ 2 ของกลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4.3-14

ตารางที่ 3.4.3-14 ผลการสอบถามความคิดเห็น ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ต่อโครงการของผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชน	ความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลต่อโครงการที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 1	ความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นครั้งที่ 2

8) ผลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ

8.1) ผลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ดูตารางที่ 3.4.3-15 ประกอบ) รวมจำนวน 36 ตัวอย่าง พบว่า

- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 3 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- ครัวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 2 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 1 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- ผู้นำชุมชน จำนวน 1 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ

ตารางที่ 3.4.3-15 สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นต่อร่างรายงานฯ และร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนทั้งหมด (N)	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ 1 พื้นที่หลัก	3	3	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	3	3	100.00	0	100.00
กลุ่มที่ 2 พื้นที่รอง	31	31	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	8	8	100.00	0	100.00
- คริวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	21	21	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	2	2	100.00	0	100.00
กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	1	1	100.00	0	100.00
กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน (รองผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดพังงา)	1	1	100.00	0	100.00
รวม	36	36	100.00	0	100.00

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

8.2) ผลการการสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ด้านความคิดเห็นในการดำเนินโครงการ
(ดูตารางที่ 3.4.3-16 ประกอบ) พบว่า รวมจำนวน 36 ตัวอย่าง พบว่า

- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 3 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 8 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- คริวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 21 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 4 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ จำนวน 1 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ ร้อยละ 100.00
- ผู้นำชุมชน จำนวน 1 ตัวอย่าง เห็นด้วยกับร่างรายงานฯ และร่างมาตรการฯ

ตารางที่ 3.4.3-16 สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ทั้งหมด (N)	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่ม 1 พื้นที่หลัก	3	3	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะ 0 ถึง 100 เมตร จาก ขอบเขตพื้นที่โครงการ	3	3	100.00	0	100.00
กลุ่ม 2 พื้นที่รอง	31	31	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 ถึง 500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	8	8	100.00	0	100.00
- คริวเรือนในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จาก ขอบเขตพื้นที่โครงการ	21	21	100.00	0	100.00
- สถานประกอบการในระยะมากกว่า 500 ถึง 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	2	2	100.00	0	100.00
กลุ่มที่ 3 พื้นที่อ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อม ภายในระยะ 1 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ	1	1	100.00	0	100.00
กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชน (รองผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)	1	1	100.00	0	100.00
รวม	36	36	100.00	0	100.00

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนามของบริษัทที่ปรึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน 2567

3.4.4 การสาธารณสุขและสุขอนามัย

สถานบริการด้านสาธารณสุขของจังหวัดพังงาในปี พ.ศ. 2564 มีจำนวนทั้งหมด 90 แห่ง รายละเอียดดังนี้

- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	จำนวน 1 แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน 8 แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน 64 แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป	จำนวน 2 แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน	จำนวน 7 แห่ง
- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม	จำนวน 1 แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุขเทศบาล	จำนวน 2 แห่ง
- ศูนย์สุขภาพชุมชน	จำนวน 2 แห่ง
- ศูนย์การแพทย์เขาหลัก	จำนวน 1 แห่ง
- สถานพยาบาลเรือนจำ	จำนวน 2 แห่ง

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์ มีจำนวนทั้งหมด 1,107 คน ประกอบด้วย แพทย์ จำนวน 99 คน ทันตแพทย์ จำนวน 57 คน เภสัชกร จำนวน 63 คน พยาบาลวิชาชีพ/พยาบาลเทคนิค จำนวน 727 คน และ นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน 161 คน (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2567)

ข้อมูลสถานบริการด้านสาธารณสุข ในพื้นที่เทศบาลตำบลคึกคัก มีดังนี้

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก มีเจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพจำนวน 6 คน ดังนี้

- นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน 1 คน
- พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน 3 คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุข (แพทย์แผนไทย)	จำนวน 1 คน
- เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	จำนวน 1 คน

ให้บริการเฉพาะผู้ป่วยนอกและบริการงานส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชน และมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลคึกคักทั้งสิ้น 161 คน

2. คลินิกแพทย์ จำนวน 2 แห่ง

3. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน 3 แห่ง

(แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) แกไขครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)

สำหรับสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้โครงการมากที่สุด คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคักอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 2.60 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) จากสถิติสาเหตุการป่วย 21 กลุ่มโรคขอโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคักระหว่างปี พ.ศ. 2562 ถึง ปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีผู้ป่วยด้วยโรคต่างๆ 10 อันดับสูงสุด ได้แก่ โรคระบบหายใจ โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปากโรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึม อาการแสดงผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะโรคระบบกล้ามเนื้อเนื้อรวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม เนื้องอก (รวมมะเร็ง) และโรคติดเชื้อและปรสิตตามลำดับ ดังตารางที่ 3.4.4-1 โดยสามารถวิเคราะห์แนวโน้ม ดังนี้

1) **โรคระบบหายใจ** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวจำนวน 665 ราย ในปี พ.ศ. 2563 และปีพ.ศ. 2564 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือ 488 และ 285 ตามลำดับ ในปีพ.ศ. 2565 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นจำนวน 376 และปีพ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 341 ราย

2) **โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 618 ราย และในปี พ.ศ. 2563 ถึงปี พ.ศ.2565 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเป็นจำนวน 541,261 และ 86 ราย ตามลำดับ และในปี พ.ศ.2566 มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 356 ราย

3) **โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 494 ราย และในปี พ.ศ. 2563 และปีพ.ศ.2564 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 370 และ 263 ตามลำดับ ในปีพ.ศ. 2565 และปีพ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นจำนวน 345 และ 488 ราย ตามลำดับ

4) **โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึม** มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้น โดยในปีพ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 413 ราย ในปี พ.ศ. 2563 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้น จำนวน 568 ราย ในปี พ.ศ. 2564 และปีพ.ศ. 2565 มีผู้ป่วยลดลงเหลือจำนวน 236 และ 231 ตามลำดับ และมีผู้ป่วยเพิ่มอีกครั้งในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 232 ราย

5) **อาการแสดงผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้** มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 405 ราย ในปีพ.ศ. 2563 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 460 ราย และในปี พ.ศ. 2564 ถึงปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 276,226 และ 217 ราย ตามลำดับ

6) **โรคระบบไหลเวียนเลือด** มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 53 ราย ในปี พ.ศ. 2563 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 243 ราย และในปี พ.ศ. 2564 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 50 ราย และในปี พ.ศ. 2565 57 ถึงปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 56 และ 102 ราย ตามลำดับ

7) **โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 167 ราย และในปี พ.ศ. 2563 ถึงปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 156,145,65 และ 41 ราย ตามลำดับ

8) **โรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม** มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2562 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 91 ราย ในปี พ.ศ. 2563 และปี พ.ศ. 2564 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 115 และ 120 ราย ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2565 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 86 ราย และในปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกครั้งจำนวน 106 ราย

9) **เนื้องอก(รวมมะเร็ง)** มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 4 ราย ในปี พ.ศ. 2563 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 17 ราย ในปี พ.ศ. 2564 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 6 ราย ในปี พ.ศ. 2565 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 73 ราย และในปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 71 ราย

10) **โรคติดเชื้อและปรสิต** มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าว จำนวน 39 ราย ในปี พ.ศ. 2563 ถึงปี พ.ศ. 2566 มีผู้ป่วยด้วยโรคดังกล่าวลดลงเหลือจำนวน 37,26,18 และ 14 ราย ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4.4-1 สถิติสาเหตุการป่วย 21 กลุ่มโรคของโรคที่ป่วยสูงสุดของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ระหว่าง พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2566

ลำดับ	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวนผู้ป่วย (ราย)					
		พ.ศ.2562	พ.ศ.2563	พ.ศ.2564	พ.ศ.2565	พ.ศ.2566	รวม
1.	โรคระบบหายใจ	665	488	285	345	341	2,124
2.	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	618	541	261	86	356	1,862
3.	โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก	494	370	263	244	488	1,859
4.	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม	413	568	236	231	232	1,680
5.	อาการแสดงผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	405	460	276	226	217	1,584
6.	โรคระบบไหลเวียนเลือด	53	243	50	376	102	824
7.	โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	167	156	145	65	41	574
8.	โรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	91	115	120		106	432
9.	เนื้องอก(รวมมะเร็ง)	4	17	6	73	71	171
10.	โรคติดเชื้อและปรสิต	39	37	26	18	14	134
11.	ภาวะแปรปรวนจากจิตใจและพฤติกรรม	1	16	20	32	29	98
12.	โรคหูและปุ่มกดหู	5	9	1	56	2	73
13.	โรคตาารวมส่วนประกอบของตา	19	12	13	6	0	50
14.	สาเหตุจากภายนอกอื่นๆที่ทำให้ป่วยหรือตาย	2	0	6	5	0	13
15.	โรคประสาท	0	2	7	1	0	10
16.	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติของภูมิคุ้มกัน	0	6	0		0	6
17.	อุบัติเหตุจากการขนส่งและผลที่ตามมา	1	1	0	1	1	4
18.	การเป็นพิษที่ผลที่ตามมา	0	0	1	0	0	1
19.	ภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	0	0	0	0	0	0
20.	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดขึ้นในระยะปริกำเนิด(อายุครรภ์ 22 สัปดาห์ขึ้นไปจนถึง 7 วันหลังคลอด	0	0	0	0	0	0
21.	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิดและโครโมโซมผิดปกติ	0	0	0	0	0	0
รวม		10,791	2,977	3,041	1,716	1,765	2,000

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก, 2567

3.4.5 การรักษาความปลอดภัยและบรรเทาสาธารณภัย

การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- รถดับเพลิง ขนาดความจุ 10,000 ลิตร จำนวน 1 คัน
- รถกระเช้าไฟฟ้า จำนวน 1 คัน
- รถยนต์ (รถกระบะ) จำนวน 3 คัน
- โซเรนเตือนภัย จำนวน 2 ชุด
- เตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย จำนวน 1 ชุด
- อุปกรณ์ปฐมพยาบาล จำนวน 3 กระเป๋า

ทั้งนี้สำหรับพื้นที่โครงการอยู่ห่างจากเทศบาลตำบลคึกคักประมาณ 3.3 กิโลเมตร สามารถเดินทางมาถึงโครงการ เพื่อระงับเหตุภายใน 7 นาที (ขึ้นอยู่กับสภาพจราจรและช่วงเวลาที่เกิดเหตุ) และหากเกิดเหตุร้ายแรงก็สามารถเรียกกำลังเสริมจากสถานีดับเพลิงของเทศบาลเมืองตะกั่วป่าได้ (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) แก้ไขครั้งที่ 4 พ.ศ. 2564 เทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา)

3.4.6 แหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ตำบลคึกคักมีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ผลัดใบ โดยมีชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าเขาดิบ ป่าเขาขึ้น ส่วนบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์เป็นอย่างมาก โดยตำบลคึกคักมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้

1. **น้ำตกสายรุ้ง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายปากวีป-ดอกแดง และแยกเข้าถนน คสล.ไปจนถึงน้ำตก เป็นน้ำตกขนาดเล็กสูงประมาณ 20 เมตร ฤดูฝนน้ำจะเต็มหน้าผา มีแอ่งน้ำสามารถเล่นน้ำได้ ฤดูแล้งน้ำจะน้อย โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 5.83 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 10.6 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

2. **แหลมปะการัง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 2 บ้านบางขะ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายแหลมปะการัง เป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปในทะเลในลักษณะแหลมชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมปะการัง เวลานั้นแห่งสามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลมห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 4.57 กิโลเมตร(ตามระยะราบ) และ 9.2 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

3. **ชายหาดคึกคัก** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายชายหาดคึกคัก เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่สวยงามมากห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 600 เมตร(ตามระยะราบ) และ 850 เมตร (ตามระยะถนน)

4. **น้ำตกโดนช่องฟ้า** ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก-ลาร์ การเดินทาง

สู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายน้ำตกโตนช่องฟ้า เป็นน้ำตก ขนาดใหญ่ ไหลจากผา หินลาดลดหลั่นลงมา 7 ชั้น ที่แวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมขึ้นไปเพียงชั้นที่ 4 ช่วงที่ น้ำตกสวยและน่าเที่ยวชมที่สุดคือ ช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมเพราะมีน้ำมากและไม่อันตรายจากน้ำหลาก ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 7.00 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 12.80 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

5. **ชายหาดบางเนียง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทาง สู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายชายหาดบางเนียง เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่ สวยงามมาก โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 4.00 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 8.80 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

6. **เรือ ต.813** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง เป็นเรือของตำรวจน้ำซึ่งถวายเป็นเรืออภินิหารเมื่อ เกิดคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ 26 ธันวาคม 2547 ถูกคลื่นยักษ์พัดพามาเกยตื้นบนพื้นดินห่างจากชายทะเล ประมาณ 1,500 เมตร ปัจจุบันเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของตำบล ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะมาเยี่ยมชม และถ่ายรูปเป็นที่ระลึก โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 4.14 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 7.30 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

7. **หาดนางทอง** ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ติดกับทะเลอันดามันการเดินทางสู่แหล่ง ท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายนางทองเป็นชายหาดที่สวยงามมีหินนางทองก้อนใหญ่อยู่ กลางทะเลในช่วงน้ำแห้งสามารถเดินลงไปยังก้อนหินนางทองได้ โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการ ประมาณ 6.31 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 10.60 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

8. **ชายหาดเขาหลัก** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ๒๘ กิโลเมตร อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก - ลาร์รู ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม ซึ่ง เป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่า-อำเภอท้ายเหมือง ชายหาดเขาหลักแห่งนี้มีที่ทำการอุทยาน เขาหลัก - ลาร์รู ตั้งอยู่ โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 4.11 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 7.90 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

9. **วัดคณิชาเขต (วัดคึกคัก)** ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า 25 กิโลเมตร เป็นวัดที่เป็นศูนย์รวมจิตใจและศูนย์รวมความศรัทธาของชาวตำบลคึกคัก โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้ง โครงการประมาณ 1.25 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 2.10 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

10. **ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ซึ่งเป็นศาลที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ และเชื่อว่าเจ้าพ่อเขาหลักจะคุ้มครองให้ความปลอดภัยในการใช้ถนนนี้ ตรงกัน ข้ามกับศาลเจ้าพ่อเขาหลักเป็นที่ทำการอุทยานเขาหลักลาร์รู จะเป็นชายทะเลซึ่งเป็นหาดทราย กว้างและหิน ก้อนใหญ่น้อยเรียงรายอย่างสวยงามจำนวนมาก บรรยากาศเหมาะกับการพักผ่อน สามารถเล่นน้ำ และชมพระ อาทิตย์ตกยามเย็นได้ โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 8.40 กิโลเมตร (ตามระยะราบ) และ 12.40 กิโลเมตร (ตามระยะถนน)

11. **อุทยานเขาหลัก-ลาร์รู** ตั้งอยู่ที่บริเวณชายหาดเขาหลัก มีพื้นที่ประมาณ 150 ตาราง กิโลเมตรครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกะปง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อ

วันที่ 20 สิงหาคม 2534 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 66 ของประเทศไทย สถานที่ทำการอุทยานตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 ตำบลคึกคัก อำเภอดำรงวิทยารพช. จังหวัดพังงา ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 8.38 กิโลเมตร (ตามระยะทาง) และ 12.40 กิโลเมตร (ตามระยะถนน) (แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลคึกคัก พ.ศ.2566-2567, สำนักงานเทศบาลตำบลคึกคัก)

3.4.7 แหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน

แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์จากข้อมูลทะเบียนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของภาคใต้สำนักงานนโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 พบว่า แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์มีจำนวน 263 แหล่งในพื้นที่ 65 จังหวัด โดยแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของภาคใต้ มีจำนวน 88 แหล่ง จาก 263 แหล่ง ทั้งนี้ ในพื้นที่จังหวัดพังงามีแหล่งทรัพยากรอันควรอนุรักษ์ทั้งหมด 8 แหล่ง ได้แก่

1. **เขาพิงกัน-เขาตะปู** ตั้งอยู่ที่ตำบลกะโสม อำเภอดำรงวิทยารพช. จังหวัดพังงา เป็นยอดเขาขนาดเล็กตั้งอยู่กลางทะเล ส่วนล่างถูกน้ำกัดเซาะจนคอดก้นเหมือนตะปู ส่วนเขาพิงกันประกอบด้วยภูเขาสองลูกด้านทิศตะวันตกและทิศตะวันออก โดยมีสันดอนเชื่อมเกาะทั้งสองให้เป็นเกาะเดียวกัน ที่ฐานภูเขาด้านทิศตะวันตกมีมวลหินก้อนใหญ่ตั้งพิงอยู่ เกิดจากแผ่นหินปูนเรียบ สูงประมาณ 30 เมตร ลักษณะเหมือนกับเอนมาพิงกัน โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 53 กิโลเมตร (ตามระยะทาง)

2. **ถ้ำสุวรรณคูหา (พังงา)** ตั้งอยู่ที่ตำบลกะโสม อำเภอดำรงวิทยารพช. จังหวัดพังงา เป็นถ้ำที่เกิดจากโครงสร้างทางธรรมชาติที่หายาก และสวยงามมีความสำคัญทั้งทางประวัติศาสตร์ และทางศาสนาของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาหินปูนลูกโดดขนาดเล็กตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ภายในถ้ำจะมีลมพัดผ่านทำให้รู้สึกเย็นสบายเมื่อเข้ามา โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 39 กิโลเมตร (ตามระยะทาง)

3. **ถ้ำพุงช้าง** ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา เป็นถ้ำที่เกิดจากโครงสร้างทางธรรมชาติที่ดี หายากและสวยงาม ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยรูปร่างแปลก ๆ มีสายน้ำไหลผ่านถ้ำตลอดปี เมื่อปี พ.ศ. 2458รัชกาลที่ 6 เคยเสด็จประพาส และรัชกาลที่ 7 ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยจารึกไว้ที่หน้าผาด้านหน้าเพื่อเป็นอนุสรณ์ โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 41 กิโลเมตร (ตามระยะทาง)

4. **ถ้ำลอด** ตั้งอยู่ที่ตำบลเกาะปันหยี อำเภอเมือง จังหวัดพังงา เป็นถ้ำที่เกิดจากโครงสร้างทางธรรมชาติที่หายากและสวยงาม เกิดจากภูเขาหินปูนในทะเลอ่าวพังงา มีลักษณะเป็นถ้ำขนาดใหญ่ที่มีช่องทะเลให้น้ำทะเลไหลผ่านไปอีกด้าน ช่วงน้ำลดเรือสามารถแล่นผ่านได้ บนเพดานถ้ำลอดจะมีหินงอกหินย้อยสวยงาม โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 52 กิโลเมตร (ตามระยะทาง)

5. **น้ำตกลาปี** ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา เป็นน้ำตกขนาดกลางมีทั้งหมด 3 ชั้นแต่ละชั้นสูงประมาณ 100 เมตร น้ำตกชั้นล่างสุดมีแอ่งน้ำใสสะอาด และบริเวณน้ำตกปกคลุมไปด้วยต้นไม้ให้ความร่มรื่นสวยงาม โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 27 กิโลเมตร (ตามระยะทาง)

6. **อ่าวไม้งาม** ตั้งอยู่ที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา เป็นอ่าวขนาดใหญ่ โค้งอ่าวเว้าลึกเป็นรูปตัว U ขนาบด้วยแหลมหินทั้งสองด้าน ด้านในสุดของอ่าวเป็นแนวหาดทรายขาวสะอาดสะอ้าน

ตาลัดจากหาดทรายไปเป็นที่ราบ ริมรื้นเต็มไปด้วยป่าชายหาด ป่าชายเลน ซึ่งเป็นธรรมชาติที่งดงามมาก โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 91 กิโลเมตร (ตามระยะราบ)

7. **อ่าวแม่ยาย** ตั้งอยู่ที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา เป็นอ่าวที่แวดล้อมไป

8. **ด้วยหมู่เกาะ** เป็นอ่าวรูปโค้งเหมือนพระจันทร์เสี้ยว เป็นอ่าวที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คลื่นลมสงบ บริเวณชายหาดมีทรายสีขาวละเอียด และเป็นแหล่งที่มีปะการังน้ำตื้นที่สวยงาม โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 96 กิโลเมตร (ตามระยะราบ)

9. **หาดท้ายเหมือง** ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอย้ายเหมือง จังหวัดพังงา เป็นหาดทรายที่ทอดยาวเลียบไปตามทะเลอันดามันนับสิบกิโลเมตร นับเป็นหาดทรายที่มีความยาวมากที่สุดในจังหวัดพังงา ทรายมีสีขาวละเอียด แทบจะไม่มีเปลือกหอยให้เห็น ตลอดแนวชายหาดเรียงรายด้วยต้นสนสูงใหญ่ และพันทรายคลุมด้วยต้นผักบุ้งทะเลสวยงาม ชายหาดค่อนข้างชัน เคยเป็นที่วางไข่ของเต่ากระ เต่าตนุ และมีการรณรงค์ปล่อยเต่าลงทะเลทุกปี โดยสถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 29 กิโลเมตร (ตามระยะราบ)

สำหรับพื้นที่เทศบาลตำบลคึกคัก จังหวัดพังงา ไม่มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามข้อมูลทะเบียนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์แต่อย่างใด

แหล่งโบราณสถาน

แหล่งโบราณสถานสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ บริเวณที่เป็นเมืองเก่า ได้แก่ เมืองตะกั่วป่า เมืองคุระบุรี เมืองตะกั่วทุ่ง เมืองพังงาและบริเวณที่เป็นแหล่งหรือสถานที่ที่พบโบราณวัตถุหรือโบราณสถานในยุคสมัยต่างๆ จากการสำรวจปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. **เมืองตะกั่วป่า** เป็นชุมชนโบราณตะกั่วป่า หมายถึง ชุมชนในสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ลุ่มแม่น้ำตะกั่วป่า เริ่มจากแหล่งโบราณคดีใกล้ต้นแม่น้ำตะกั่วป่า ในเขตอำเภอกะปง ไปจนถึงแหล่งโบราณคดีปากแม่น้ำตะกั่วป่า เขตอำเภอตะกั่วป่าและเขตอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา เขตชุมชนโบราณตะกั่วป่าสันนิษฐานว่าอยู่ตรงบริเวณเขตอำเภอกะปง เขตอำเภอคุระบุรี และเขตอำเภอตะกั่วป่ารวมกันเรียกว่า ตะโกลา ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้เรียกเมืองตะกั่วป่าในสมัยโบราณแหล่งโบราณคดีสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เป็นแหล่งชุมชนโบราณตะกั่วป่า ตั้งอยู่ในแนวลำนํ้าตะกั่วป่า โดยมีแหล่งโบราณคดีเขาเวียง (เขาพระนารายณ์) ตั้งอยู่ในบริเวณที่บรรจบกันของแม่น้ำตะกั่วป่ากับคลองกะปง (คลองกะปงมีต้นน้ำอยู่ที่เขาไม้แก้วทางทิศใต้ของเขานารายณ์)

2. **บ้านทุ่งตึก** อยู่บนเกาะคอเขาตอนท้ายเกาะ ลักษณะพื้นที่เป็นลานทราย มีต้นไม้ขึ้นไม่มากนักบางแห่งก็เป็นป่าละเมาะ สาเหตุที่ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่าทุ่งตึก เนื่องจากบนลานทรายระหว่างป่าละเมาะแห่งนี้ มีซากอาคารโบราณสถานคล้ายกับเป็นตึกหรือวิหารปรากฏอยู่ และได้พบชิ้นส่วนของศาสนสถานและสัญลักษณ์รูปเคารพในศาสนาพราหมณ์ จากหลักฐานเหล่านี้ทำให้นักปราชญ์ทางโบราณคดีส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าทุ่งตึกเป็นที่ตั้งเมืองท่าโบราณซึ่งชาวอินเดีย จีน อาหรับ และชาวมลายูมาทำการค้าขาย ส่วนสาเหตุการขบเขาลงไปนั้นยังไม่มีหลักฐานแน่ชัด สันนิษฐานว่าคงมาจากเกิดสงครามหรือถูกศัตรูรุกรานในตอนปลายของสมัยศรีวิชัย

3. **เขาพระเหิน** ตั้งอยู่ในเขตตำบลบางนายสีต่อเขตตำบลบางม่วงเป็นภูเขาขนาดเล็กตั้งอยู่ใกล้เส้นทางที่จะแล่นเรือขึ้นไปตามลำแม่น้ำตะกั่วป่าบนยอดเขาพระเหิน มีซากอาคารที่คงเป็นศาสนสถานขนาดเล็กก่อด้วยอิฐหลังหนึ่ง ปัจจุบันถูกทำลายหมดเหลือเพียงก้อนอิฐ
4. **เมืองกระบี่** เป็นเมืองที่มีโบราณวัตถุหลายชนิดที่มีลักษณะเช่นเดียวกับแหล่งโบราณคดีบ้านทุ่งตึก
5. **วัดสุวรรณคูหา** ตั้งอยู่ที่ตำบลกระโสม ตำบลตะกั่วทุ่ง วัดเก่าแก่ที่มีโบราณสถานสำคัญทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี จากการขุดค้นทางโบราณคดี พบร่องรอยหลักฐานสำคัญ ได้แก่ ขวานหิน ยุคหินใหม่อายุราว 3,000 - 4,000 ปี กำไลทำด้วยเปลือกหอย และลูกปัดหินสีส้มซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์
6. **เขาช้าง** เป็นภูเขาหินปูนลูกใหญ่ถือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพังงา วางตัวยาวตามแนวเหนือ-ใต้กว่า 3 กิโลเมตร
7. **เขารัง** เป็นเขาหินปูนลูกเล็กๆ แต่เห็นเด่นชัดเพราะอยู่กลางเมืองพังงา
8. **เขาเขียน** เป็นเขาหินปูนอยู่ในอ่าวพังงา มีความยาวกว่า 2 กิโลเมตรทางทิศตะวันออกของภูเขา มีเพิงผาเป็นรอยบากตามแนวยาวของภูเขา
9. **เขาพระนารายณ์** ตั้งอยู่ที่ตำบลเหล อำเภอกะปง จังหวัดพังงา บนภูเขาเป็นที่ประดิษฐานรูปเคารพของศาสนาพราหมณ์ ในอดีตที่ผ่านมา
10. **พิพิธภัณฑสถานภูมิปัญญาไทย** ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง เป็นอาคารภูมิพิทักษ์เก่าแก่ของวัดลุมพินี เก็บรวบรวมวัตถุโบราณประเภทเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น จัดให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าของเยาวชนและแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม
11. **พิพิธภัณฑสถานเทพนารายณ์** ตั้งอยู่ที่วัดนารายณ์การาม หมู่ที่ 3 ตำบลเหล อำเภอกะปง จังหวัดพังงา เป็นสถานที่เก็บสะสมวัตถุโบราณของท้องถิ่น
12. **ศาลเจ้าแม่หลักเมืองพังงา (เจ้าแม่สายทอง)** ศาลเจ้าแม่หลักเมืองพังงา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 1 บ้านควนปัจจุบันกองดินที่ฝังศพเจ้าแม่สายทอง ประดิษฐานอยู่ภายในศาลหลักเมืองพังงา
13. **พระมหาธาตุเจดีย์พุทธธรรมบันลือ** ตั้งอยู่ที่วัดราษฎร์อุปถัมภ์ หมู่ที่ 4 ตำบลบางเหรียงอำเภอทับปุด ระยะทางจากจังหวัดถึงสถานที่ท่องเที่ยวประมาณ 35 กิโลเมตร สร้างโดยพระครูปลัดพิศาลปรีนทโก เมื่อ พ.ศ. 2529 เป็นเจดีย์ทรงระฆังว่ามีฐานสามชั้น ลักษณะฐาน เป็นรูป 8 เหลี่ยมด้านเท่าเส้นผ่าศูนย์กลาง 41 เมตร สูง 109 เมตร
14. **วัดนารายณ์การาม หรือวัดเหล** ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลเหล ห่างจากที่ว่าการอำเภอ ประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานเทวรูปจำลองในศาสนาพราหมณ์ 3 รูป ได้แก่ พระนารายณ์ พระลักษมณ์ และนางสีดา เป็นศิลปะอินเดีย แบบปัลลวะตอนปลาย
15. **สวนสาธารณะอุทยานพระนารายณ์** อยู่ตรงข้ามกับที่ว่าการเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และที่สำคัญเป็นที่ประดิษฐานองค์เทวรูปพระนารายณ์ และเทพบริวารจำลอง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวตะกั่วป่า

16. กาแพงค่าย กาแพงค่ายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อยู่ในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า โดยพระยาเสนาสุจิต (นุช ณ นคร) ผู้ว่าราชการจังหวัดตะกั่วป่า เป็นผู้สร้างล้อมรอบจนที่พัก โดยทำเป็นกาแพงค่ายป้องกันศัตรู

17. วัดเสนานุชรังสรรค์ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า คนทั่วไปเรียกว่า “วัดใหม่กำแพง” พระยาเสนาสุจิต (นุช ณ นคร) เป็นผู้สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2590 มีโบราณสถานที่น่าสนใจ คือ พระอุโบสถ ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์

18. วัดถ้ำสุวรรณคูหา ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลกระโสม ชาวบ้านเรียกว่าวัดถ้ำ ภายในวัดมีถ้ำขนาดใหญ่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์และบริเวณเพดานถ้ำจะประดับด้วยถ้วยชามสมัยโบราณ วัดถ้ำสุวรรณคูหาประกอบด้วยถ้ำเล็กถ้ำใหญ่จำนวนมาก

19. ศาลากลางจังหวัดพังงา (หลังเก่า) ตั้งอยู่ถนนเพชรเกษม ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2473 ตรงกับสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เป็นตึกชั้นเดียวขนานไปกับถนนเพชรเกษม รูปแบบอาคารทรงปั้นหยา ตรงกึ่งกลางอาคารด้านหน้าต่อเป็นหน้ามุขเปิดโล่ง มีระเบียงยาวตลอดตัวอาคารปลายปีกอาคาร ทั้งสองข้างจัดเป็นห้องโถงใหญ่ เสาเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กผาผนังก่ออิฐถือปูนพื้นอาคารเป็นไม้เนื้อแข็งเก่าแก่แข็งแรงหลังคาปูด้วยกระเบื้องซีเมนต์ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ.2566-2570 (ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2567))